

U S Ł U G I P R O J E K T O W E
E K O F I Z J O G R A F I A I O C H R O N A Ś R O D O W I S K A
Mikołaj Horniatko

70-730 Szczecin, ul. Kruszcowa 1B, tel. (0 91) 460-90-73

M I Ę D Z Y Z D R O J E
gmina miejsko-wiejska

Województwo: zachodniopomorskie
Powiat: kamieński

**Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko**

zgodnie z Uchwałą Nr LXII/633/10 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach
z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje
na terenie miejscowości Wicko

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Skala opracowania graficznego: 1:2000, 1:10 000, 1:50 000

Autor opracowania:
mgr Mikołaj Horniatko

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

I. ZAGADNIENIA WSTĘPNE

1. Cel i zakres opracowania
2. Podstawa prawna opracowania prognozy
3. Materiały i dokumentacje wykorzystane w opracowaniu
4. Uwagi metodyczne do sporządzanej prognozy
- 4.1. Stopień szczegółowości prognozy
- 4.2. Etap przyjęcia prognozy i powiązania z innymi projektami dokumentów będącymi w procesie opracowywania
5. Przedmiot i cele zmiany projektowanego planu
6. Zgodność zmiany miejscowego planu z opracowaniem ekofizjograficznym
7. Zgodność ustaleń zmiany miejscowego planu ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje”

II. STRUKTURA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. Środowisko abiotyczne
 - 1.1. Położenie i ogólna charakterystyka obszaru opracowania
 - 1.2. Geomorfologia badanego terenu
 - 1.3. Zarys budowy geologicznej
 - 1.4. Osady powierzchniowe i litologia
 - 1.4.1. Rozprzestrzenienie osadów i charakterystyka geologiczno-inżynierska
 - 1.5. Wody gruntowe i podziemne
 - 1.5.1. Jednolita część wód podziemnych (JCWPd)
 - 1.5.2. Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP)
 - 1.6. Występowanie złóż surowców mineralnych
 - 1.7. Klasyfikacja warunków gruntowo-wodnych pod zabudowę
 - 1.8. Wody powierzchniowe
 - 1.8.1. Topograficzny dział wodny
 - 1.8.2. Ogólna charakterystyka wód powierzchniowych
 - 1.8.3. Ogólna charakterystyka jez. Wicko Małe
 - 1.8.4. Ustalenia zawarte w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry
 - 1.8.4.1. Jednolita część wód powierzchniowych (JCWP)
 - 1.8.5. Korzystanie z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego
 - 1.9. Gleby
 - 1.9.1. Ogólna charakterystyka gleb
 - 1.9.2. Grunty orne
 - 1.9.3. Użytki zielone – łąki i pastwiska
 - 1.10. Warunki klimatyczne
 - 1.10.1. Ogólna charakterystyka klimatu
 - 1.10.2. Lokalne warunki biotopoklimatyczne
 - 1.10.3. Aerozol morski
 - 1.11. Zabytki i dziedzictwo kulturowe
 - 1.12. Walory krajobrazowe
2. Środowisko biotyczne
 - 2.1. Charakterystyka szaty roślinnej
 - 2.2. Świat zwierząt
 - 2.2.1. Gatunki występujące na terenie obszaru Natura 2000 „Wolin i Uznam”, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG
 - 2.3. Procesy przyrodnicze
 - 2.4. Powiązania przyrodnicze z otoczeniem

III. PROBLEMY ANTROPIZACJI ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. Źródła i przejawy antropizacji środowiska przyrodniczego – diagnoza stanu
2. Synteza – ocena stanu antropizacji środowiska
3. Ocena i wstępna prognoza dalszych zmian zachodzących w środowisku oraz potencjalnych zagrożeń

IV. OBSZARY I OBIEKTY PRAWNIE CHRONIONE I OBIEKTY CENNE PRZYRODNICZO

1. Istniejące formy ochrony przyrody i krajobrazu
 - 1.1. Specjalne obszary ochrony siedlisk Natura 2000 mające znaczenie dla Wspólnoty
 - 1.1.1. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” PLH320019
 - 1.2. Bezpośrednio sąsiadujące obszary i obiekty prawnie chronione
 - 1.2.1. Woliński Park Narodowy
 - 1.2.2. Obszary Natura 2000
 - 1.2.2.1. Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Delta Świny” PLB 320002
 - 1.3. Inne pobliskie obszary specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (PLB)
 - 1.3.1. Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Zatoka Pomorska” PLB990003
 - 1.3.2. Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Zalew Szczeciński” PLB990009
 - 1.4. Pobliskie specjalne obszary ochrony siedlisk Natura 2000 mające znaczenie dla Wspólnoty (PLH)
 - 1.4.1. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Ujście Odry i Zalew Szczeciński” PLH 320018
 - 1.4.2. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Ostoja na Zatoce Pomorskiej”
2. Prawnie chronione siedliska przyrodnicze oraz stanowiska roślin i zwierząt wg Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego
 - 2.1. Stanowiska prawnie chronionych roślin
 - 2.2. Typy siedlisk przyrodniczych
3. Planowane (proponowane) formy ochrony przyrody i krajobrazu
 - 3.1. Ochrona wartości kulturowo-krajobrazowych w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego
 - 3.1.1. Proponowany Obszar Krajobrazowo-Kulturowy OKK-30 o nazwie „Zachodniopomorski Pas Nadmorski”
4. Korytarze i bariery ekologiczne
 - 4.1. Korytarze ekologiczne
 - 4.2. Bariery ekologiczne
5. Ochrona wybrzeża – pas nadbrzeżny wybrzeża morskiego
6. Prawne formy ochrony zasobów użytkowych środowiska przyrodniczego
7. Dyrektywy i Konwencje Międzynarodowe
 - 7.1. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia miejscowego planu

V. OCENA PRZYDATNOŚCI TERENU DLA KSZTAŁTOWANIA STRUKTURY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ

1. Przyrodnicze predyspozycje i przydatność środowiska do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej
2. System osnowy ekologicznej – delimitacja i zasady kształtowania
3. Waloryzacja fizjograficzna dla zainwestowania
4. Ekofizjograficzne kompleksy funkcjonalne – identyfikacja i predyspozycje użytkowe
5. Atrakcyjność i przydatność rekreacyjna
6. Inne uwarunkowania formalno-prawne
 - 6.1. Napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia
 - 6.2. Sieć gazowa wysokiego ciśnienia

VI. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

1. Ocena i wstępna prognoza zmian zachodzących w środowisku oraz potencjalnych zagrożeń
2. Prognoza dla wyróżnionych jednostek prognostycznych
 - 2.1. Korzystne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko
 - 2.2. Umiarkowanie korzystne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko
 - 2.3. Równowaga pozytywnych i negatywnych skutków realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko
 - 2.4. Mało korzystne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko
 - 2.5. Potencjalnie niekorzystne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko
3. Szczegółowa analiza przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska
 - 3.1. Oddziaływanie na ukształtowanie powierzchni terenu
 - 3.2. Oddziaływanie na surowce mineralne
 - 3.3. Oddziaływanie na wody podziemne
 - 3.4. Oddziaływanie na wody powierzchniowe
 - 3.5. Oddziaływanie na topoklimat
 - 3.6. Oddziaływanie na powietrze i klimat akustyczny

- 3.6.1. Oddziaływanie na powietrze
- 3.6.2. Oddziaływanie na klimat akustyczny
- 3.7. Ochrona przed promieniowaniem elektromagnetycznym
- 3.8. Oddziaływanie na powierzchnie terenu biologicznie czynne
- 3.9. Oddziaływanie na gleby
- 3.10. Oddziaływanie na roślinność
- 3.11. Oddziaływanie na zwierzęta
- 3.12. Oddziaływanie na krajobraz
- 3.13. Oddziaływanie na zdrowie ludzi
- 3.14. Oddziaływanie na zabytki
- 3.15. Oddziaływanie na dobra materialne
- 3.16. Oddziaływana skumulowane
- 3.17. Oddziaływania znaczące
- 3.18. Przewidywane znaczące oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony projektowanego (potencjalnego) obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru
- 3.19. Oddziaływanie na korytarze ekologiczne
- 3.20. Możliwość oddziaływania transgranicznego
- 3.21. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii przemysłowych
- 4. Działania zapobiegawcze
 - 4.1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko
 - 4.2. Rozwiązania alternatywne
 - 4.3. Rozwiązania mające na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko
- 5. Formy użytkowania terenu
- 6. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji planu
- 7. Trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy
- 8. Propozycje metod analizy skutków realizacji postanowień planu

VII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Załączniki kartograficzne (wydruki w skali 1:50 000, 1:10 000 i 1:2000)

- Mapa nr 1. Położenie i przyrodnicze powiązania obszaru opracowania z otoczeniem, skala 1:50 000, zał. w tekście;
- Mapa nr 2. Prawnie chronione siedliska przyrodnicze oraz stanowiska prawnie chronionych roślin i zwierząt (wg Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego, BKP Szczecin 2010), skala 1:10 000, zał. w tekście;
- Mapa nr 3. Prognoza oddziaływania na środowisko do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko, skala 1:2000.

I. ZAGADNIENIA WSTĘPNE

1. Cel i zakres opracowania

Poniższa prognoza oddziaływania na środowisko (zwana dalej prognozą) jest sporządzana na potrzeby postępowania prowadzonego w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. W art. 46 mówi się, że przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają m.in. projekty planów zagospodarowania przestrzennego, dla których sporządza się prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsze opracowanie wykonano na potrzeby sporządzenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko podjętego na podstawie Uchwały Nr LXII/633/10 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko przyjętego Uchwałą Nr XXXI/302/05 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 21 kwietnia 2005 roku.

W uzasadnieniu Uchwały podaje się, że w oparciu o art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przeprowadzono analizę dotyczącą zasadności przystąpienia do sporządzenia zmiany planu i stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań planistycznych z ustaleniami studium.

Dla obszaru położonego w Wicku, oznaczonego na rysunku studium symbolem M,UT,ZP,P (o powierzchni ok. 60,42 ha), sporządzenie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zasadne z następujących powodów:

- istniejący „Plan miejscowy zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko” przyjęty Uchwałą Nr XXXI/302/05 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 21 kwietnia 2005 r. wymaga uaktualnienia w stosunku do obecnie obowiązujących ustaleń studium i do wymogów ustawy o szeroko pojętej ochronie środowiska, a także do zapotrzebowania Inwestorów miejscowych i zewnętrznych na inwestycje typu wypoczynkowego i mieszkaniowego,
- zlikwidowanie zapisów dotyczących obowiązujących i dopuszczalnych linii podziału terenu,
- umożliwienie na terenach UT (terenach obiektów i urządzeń sportowo- rekreacyjnych) także zabudowy pensjonatowej (usługi turystyczne),
- zlikwidowanie służebności dla obszaru PW.14/2 – zapewniając jednocześnie pozostałym nieruchomościom z tego obszaru możliwość dostępu do drogi publicznej,
- umożliwienie podziału terenu SW.18 i UT.17,
- zlikwidowanie na terenie MM.22 szczegółowej lokalizacji obiektów, co ogranicza Inwestorów
- obszar objęty zmianą planu nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolniczych na cele nierolnicze.
- obszar objęty planem posiada w pełni uzbrojenie w podstawowe media infrastruktury technicznej, a stopień zgodności przewidywanych rozwiązań z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Międzyzdroje (przyjętego Uchwałą Nr LV/573/10 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 29 czerwca 2010 r.) pokrywać się będzie w 100%.

Zakładany zakres prac planistycznych jest zgodny z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W miejscowym planie określone zostały ogólne i szczegółowe warunki zagospodarowania i kształtowania zabudowy, a także ustalone zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.

Przedmiotem zmiany miejscowego planu jest określenie, zgodnie z zasadami kształtowania i ochrony ładu przestrzennego, kierunków przekształceń funkcjonalnych, przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania i zabudowy terenów miejscowości Wicko w granicach objętych opracowaniem.

Granice obszaru objętego zmianą miejscowego planu przedstawia załącznik graficzny nr 1 do zmiany miejscowego planu, stanowiący rysunek zmiany planu w skali 1:1 000 oraz załącznik nr 2, stanowiący wyrys ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje”.

Powierzchnia obszaru objętego zmianą miejscowego planu wynosi ok. 60,42 ha.

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko projektu zmiany miejscowego planu, której instrumentem jest prognoza, ma na celu zidentyfikowanie potencjalnych i rzeczywistych zmian, jakie mogą wystąpić w środowisku w związku z realizacją przewidzianych w przedmiotowym planie zamierzeń oraz późniejszym wykorzystywaniem powstałych obiektów i infrastruktury.

Zadaniem procesu oceny jest między innymi zidentyfikowanie kluczowych źródeł oddziaływań oraz określenie sposobów eliminacji, bądź ograniczenia niekorzystnych skutków, jakie mogłyby pojawić się w trakcie realizacji konkretnych projektów.

Zakres prognozy obejmuje elementy określone w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

W prognozie zawarto informacje o powiązaniach z innymi dokumentami, określono tereny o przewidywanym znaczącym oddziaływaniu realizacji zapisów zmiany miejscowego planu oraz dokonano oceny stanu środowiska na tych terenach. Dokonano również analizy i oceny przewidywanych oddziaływań ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Na potrzeby prognozy wykorzystano klasyczne narzędzia i kryteria oceny. Uwzględniono również informacje zawarte w dokumentach oraz publikacjach, których szczegółowy wykaz zawarto w poniższym punkcie 4 - Materiały i dokumentacje wykorzystane w opracowaniu.

Podstawową metodą zastosowaną w opracowaniu jest opisywanie prognozowanych oddziaływań.

W opracowaniu przeanalizowano i oceniono przewidywane oddziaływania realizacji zapisów zmiany miejscowego planu w różnych aspektach:

- bezpośrednio – będące oczywistą konsekwencją konkretnego zapisu;
- pośrednio – nie będące celem zapisu, ale stanowiące jego skutek;
- wtórne – będące odsuniętym w czasie następstwem realizacji innych zapisów;
- skumulowane – zsumowane zjawiska spowodowane różnymi zapisami;
- krótkoterminowe – występujące w czasie realizacji zadań wynikających z zapisów zmiany miejscowego planu i ustępujące w niedługim czasie po zakończeniu ich realizacji, lub wynikające z przeznaczenia terenu, na którym dana funkcja jest realizowana przez krótki okres czasu, w dużych odstępach czasowych np. obszary organizacji imprez masowych;
- średnioterminowe – ustępujące po realizacji wszystkich elementów koniecznych do ich ustania;
- długoterminowe – ich okres występowania utrzymuje się przez wiele lat po zakończeniu realizacji zapisów zmiany planu;
- stałe- utrzymujące się na zawsze po realizacji zapisów zmiany miejscowego planu;
- chwilowe – utrzymujące się w bardzo krótkim czasie przy działaniach sprzyjających tym zjawiskom.

Prognozę opracowano w 3 egz. wraz z dyskiem CD opatrzonym etykietą, zawierającym elektroniczną wersję opracowania. Zawiera ona część opisową i graficzną.

Część graficzna prognozy została wykonana w skali 1:1000 na odbitce projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko. Pokazano na niej obszar zmiany miejscowego planu na tle najważniejszych elementów środowiska przyrodniczego oraz przybliżony kierunek skutków, jakie ustalenia planu mogą mieć dla środowiska przyrodniczego tego obszaru.

Część opisowa prognozy, omawia w sposób szczegółowy, aktualny wynikający z dotychczasowego sposobu użytkowania i zagospodarowania terenu, stan środowiska przyrodniczego na obszarze objętym miejscowym planem, analizuje – zgodnie z wybraną metodą, skutki realizacji postanowień projektowanego dokumentu dla poszczególnych komponentów środowiska oraz formułuje wnioski i zalecenia, wynikające z przeprowadzonej analizy.

2. Podstawa prawna opracowania prognozy

Prognozę oddziaływania na środowisko opracowano w oparciu o:

- Ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj.: Dz.U. z 2018 r. poz. 799 z późn. zm.),
- Ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj.: Dz.U. z 2018 r. poz. 1614),
- Ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj.: Dz.U. z 2018 r. poz. 1945),
- Ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj.: Dz.U. z 2018 r. poz. 2081),
- Uchwałę Nr LXII/633/10 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko przyjętego Uchwałą Nr XXXI/302/05 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 21 kwietnia 2005 roku.

3. Materiały i dokumentacje wykorzystane w opracowaniu

Przy sporządzaniu niniejszego dokumentu wykorzystano informacje zawarte w niżej wymienionych, istniejących i dostępnych opracowaniach, dokumentacjach i ekspertyzach:

- Andrzejewski R., 1980, Ekofizjografia i ekologiczne kształtowanie środowiska biotycznego na obszarach zurbanizowanych. Człowiek i środowisko, t. 4, nr 4;

- Atlas Hydrograficzny Polski. PPWK Warszawa, 1983 r.;
- Atlas zasobów, walorów i zagrożeń środowiska przyrodniczego Polski. PAN Warszawa, 1994 r.;
- Filipiak J., Raczyński M., 2000, Jeziora Zachodniopomorskie. WAR Szczecin;
- Bartkowski T., 1986 r., Zastosowanie geografii fizycznej. PWN Warszawa;
- Kondracki J., Geografia fizyczna Polski, PWN Warszawa 1988 r., Geografia regionalna Polski, WN PWN Warszawa 1998 r.;
- Koźmiński Cz., 1983 r. Agroklimat województwa szczecińskiego. SzTN Szczecin;
- Koźmiński Cz., Michalska B., Czarnecka M., 2007 r., Klimat województwa zachodniopomorskiego (Akademia Rolnicza w Szczecinie). AR. Szczecin 2000 r.;
- Krogulec J., 1998 r. Ptaki łąk i mokradł (Stan populacji, zagrożenia i perspektywy ochrony, (Fundacja IUCN Poland, Warszawa);
- Czeraszewicz R., Oleksiak A., 2004 r. Ptaki wodno-błotne na Pomorzu Zachodnim. Wyniki liczeń w sezonie 2003/2004, ekologia i ochrona. ZTO-PZŁ Szczecin;
- Mapa Hydrogeologiczna Polski w skali 1:50 000, arkusz Międzyzdroje (0113). Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 1998;
- Mapa Podziału Hydrograficznego Polski wykonana przez Zakład Hydrografii i Morfologii Koryt Rzecznych Instytutu i Gospodarki Wodnej;
- Mapy glebowo-rolnicze oraz kierunki ich wykorzystania. IUNG, seria P/18 Puławy;
- Mikołajski J., 1966 r. Geografia województwa szczecińskiego, STN Szczecin;
- Niemirski W., 1973 r. Kształtowanie terenów zieleni. Arkady Warszawa;
- Podział hydrograficzny Polski. Część II. Mapa 1: 200 000, IMGW Warszawa 1980 r.
- Raporty o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim w latach 1993-2014, PIOŚ, WIOŚ Szczecin;
- Racinowski R., 1987, Wprowadzenie do ekofizjografii osadnictwa. PWN Warszawa;
- Różycka W., 1986, Zakres badań ekofizjograficznych i zasady wdrażania wyników do planów zagospodarowania przestrzennego, Człowiek i Środowisko, t.4, nr 4;
- Dokumentacja hydrogeologiczna zasobów Banku Hydro i CAG Oddziału Pomorskiego PIG w Szczecinie. Szczecin 1995 r.;
- Opracowanie fizjograficzne w planach przestrzennego zagospodarowania województw, miast i gmin, 1984, opr. zbior., Instytut Kształtowania Środowiska, Warszawa;
- Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej dla: obszaru specjalnej ochrony ptaków „Zalew Szczeciński” PLB320009 i specjalnego obszaru ochrony siedlisk „Ujście Odry i Zalew Szczeciński”, PLH320018. ECO EXPERT Szczecin 2012;
- Plan Gospodarki Odpadami dla Celowego Związku Gmin CZG R-XXI z siedzibą w Nowogardzie na lata 2009-2012 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2013-2018. AK NOVA Sp. z o.o. Odolanów (Nowogard, listopad 2009);
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego. RBGPWZ Szczecin 2010;
- Notatka z lustracji terenowej przeprowadzonej w dniu 13 grudnia 2016 r. w celu weryfikacji wybranych płatów siedlisk przyrodniczych na obszarze objętym projektem Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje. Szczecin, RDOŚ grudzień 2016 r.
- Strategia Rozwoju Gminy Międzyzdroje na lata 2014-2025, przyjęta Uchwałą Nr XLIX/485/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach dnia 20 lutego 2014 roku;
- Aktualizacja Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Międzyzdroje na lata 2014-2017 z perspektywą na lata 2018-2021 – zał. do Uchwały Nr LVII/558/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 28 sierpnia 2014 r.;
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. KZGW Warszawa, 2011;
- Wojewódzki Program Opieki nad Zabytkami na lata 2013-2017 dla Woj. Zach. (WPONZ WZ). Biuro Dokumentacji Zabytków (BDZ), Szczecin 2013 r.;
- Pokorski Z., Siwiec C., 1985 r. Kształtowanie terenów zieleni;
- Seneta W., 1973 r. Dendrologia. PWN Warszawa;
- Studium uwarunkowań i i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Międzyzdroje, przyjęte Uchwałą Nr XLV/482/18 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 czerwca 2018 r.;
- Opracowanie ekofizjograficzne na potrzeby zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje, zgodnie z podjętą Uchwałą Nr LI/503/14 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 29 kwietnia 2014 roku. Regionalne Biuro Gospodarki Przestrzennej Województwa Zachodniopomorskiego. Szczecin, grudzień 2015 r./aktualizacja opracowania styczeń 2017 r.;
- Studium środowiska przyrodniczego w zakresie geologii, geomorfologii, zasobów surowców mineralnych i wód podziemnych dla potrzeb „Planu zagospodarowania przestrzennego województwa zachodniopomorskiego”, praca zbiorowa pod red. R. Dobracki, PIG Oddział Pomorski, Szczecin 2001 r.;

- Z. Matkowska, M. Ruszała, M. Wdowiak., 1977 r. Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, arkusz 113 (Międzyzdroje). Wydawnictwo Geologiczne, Warszawa;
- Uggle J., 1979 r. Gleboznawstwo rolnicze. PWN Warszawa,
- Waloryzacja Przyrodnicza Województwa Zachodniopomorskiego. Biuro Konserwacji Przyrody (BKP), Szczecin 2010;
- Waloryzacja przyrodnicza gminy Międzyzdroje (operat generalny). Biuro Konserwacji Przyrody (BKP), Szczecin 1998;
- Woś A., 1999. Klimat Polski, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa,
- Kucharski B., 1976, Ziemia Szczecińska – szlaki piasze, przewodnik, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań;
- Lustracja terenowa, marzec/kwiecień 2017 r.

Inne wybrane akty prawne

- Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (tj.: Dz.U. z 2018 r. poz. 2268);
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (tj.: Dz.U. z 2018 r. poz. 992 ze zm.);
- Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach (tj.: Dz.U. z 2018 r. poz. 2129 ze zm.);
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (tj.: Dz.U. z 2017 r. poz. 2126 ze zm.);
- Ustawa z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tj.: Dz.U. z 2018 r. poz. 2067);
- Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (tj.: Dz. U. z 2018 r. poz. 2214);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych pomiarów (Dz. U. Nr 192 poz.1883);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 r. poz. 133 ze zm.);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (tj.: z 2014 r. poz. 1713);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1187);
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem (Dz. U. z 2011 r. Nr 140 poz. 824 ze zm.);
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640);
- Rozporządzenie Nr 3/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie ustalenia warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2014 r. poz. 2431);
- Zarządzenie Porządkowe Nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie ochrony terenów pasa technicznego (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2015 r., poz. 2468);

Konwencje i Dyrektywy:

- Dyrektywa Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.
- Konwencja z Rio de Janeiro o różnorodności biologicznej przyjęta 5.06.1992 r. (Dz. U. z 2002 r. nr 184 poz. 1532);
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza, jako środowisko życiowe ptactwa wodnego, sporządzona 2.02.1971 r., weszła w życie 21.12.1975 r. (Dz. U. z 1978 r. nr 7 poz. 24);
- Konwencja Bońska o ochronie gatunków wędrownych dzikich zwierząt, sporządzona 29.06.1979 r. w Bonn [Dz. U. z 2003 r. nr 2 poz. 17];

- Konwencja Berneńska o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk sporządzona 19.09.1979 r. w Bernie [Dz. U. z 1996 r. nr 58 poz. 263];
- Konwencja Waszyngtońska o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem [Dz. U. z 1991 r. nr 27 poz. 112];
- Europejska Konwencja Krajobrazowa Dz. U. z 2006 r., Nr 14 poz. 98);
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, zwana w skrócie Dyrektywą Ptasia;
- Dyrektywa 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 o ochronie dziko żyjących ptaków (Directive on the Conservation of Wild Birds) Dyrektywa Ptasia (Dz. U. L. 103 z 25 kwietnia 1979);
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa, Dyrektywa Habitatowa) (Dz.U. UE L 206.7 z 22 lipca 1992 r. ze zm.).

4. Uwagi metodyczne do sporządzanej prognozy

Proces opracowywania prognozy oddziaływania na środowisko polega na usystematyzowanej analizie postanowień zmiany miejscowego planu, której celem jest identyfikacja możliwych do ustalenia skutków środowiskowych.

Przyjmując, że projekt zmiany miejscowego planu może powodować różnorodne skutki – od negatywnych poprzez neutralne do pozytywnych – wydaje się zasadne przede wszystkim określenie trendów zmian, jakie będą zachodzić w środowisku.

Przeprowadzona w ten sposób analiza, a następnie w zależności od charakteru oraz dominacji prognozowanych oddziaływań zakwalifikowano poszczególne tereny do odpowiedniej kategorii skutków:

- korzystne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko;
- umiarkowanie korzystne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko
- równowaga pozytywnych i negatywnych skutków realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko;
- mało korzystne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu środowisko;
- potencjalnie niekorzystne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko;
- mało znaczące negatywne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na obszary Natura 2000 (cały obszar opracowania znajduje się w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH 320019 oraz znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru specjalnej ochrony ptaków „Delta Świny” kod obszaru PLB320002 i Wolińskiego Parku Narodowego).

Ponadto w obszarze zaproponowanym do objęcia zmianą miejscowego planu znajduje się jedno prawnie chronione siedlisko przyrodnicze. Jest to priorytetowe siedlisko „Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe” (*Koelerion glaucae*) o kodzie 6120-1. Wg Waloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego widnieje drugie niewielkie priorytetowe siedlisko przyrodnicze o kodzie 91E0 „Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe

i jesionowe” (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłkowe), którego podtypem jest siedlisko przyrodnicze 91E0-3 Niżowy łęg jesionowo-olszowy (Fraxino-Alnetum). Ten niewielki priorytetowy płat siedliska przyrodniczego o kodzie 91E0 nie został potwierdzony w trakcie lustracji terenowej przeprowadzonej w 2016 r. przez RDOŚ Szczecin.

Ponadto od strony północno-zachodniej bezpośrednio z obszarem zmiany planu styka się siedlisko przyrodnicze o kodzie 1150-1 „Zalewy i jeziora przymorskie” (laguny).

Poza powyższymi formami ochrony przyrody, obszar opracowania znajduje się w dalszym sąsiedztwie:

- obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 – „Zatoka Pomorska” kod obszaru PLB 990003, od strony północnej;
- obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 – „Zalew Szczeciński” kod obszaru PLB 320009, od strony południowej;
- specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 – „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” kod obszaru PLH 990002, od strony północnej;
- specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 – „Ujście Odry i Zalew Szczeciński” kod obszaru PLH 320018, od strony południowej.

Dokonano także opisowej szczegółowej analizy wszystkich możliwych skutków środowiskowych i trendów zmian w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska, dóbr materialnych i zdrowia ludzi.

Wyniki przeprowadzonych analiz i ocen znalazły odzwierciedlenie w części graficznej, która została wykonana na odbitce projektu zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko.

Zastosowany sposób oceny oddziaływań ma umożliwić łatwą identyfikację przedsięwzięć stanowiących potencjalnie największe zagrożenie dla środowiska. Należy jednocześnie zastrzec, że porównywanie ilościowe, a tym bardziej próby wzajemnej kompensacji wskazań pozytywnych i negatywnych, w ramach planu lub

w porównaniu do innych planów miejscowych, w celu ustalenia czy plan jest mniej lub bardziej „przyjazny dla środowiska” jest nieuprawnione. Metoda analizy pozwala identyfikować potencjalne kolizje, oceniając je w kategoriach rachunku kosztów-korzyści, tylko tam, gdzie jest to możliwe (np. jeśli planowane przedsięwzięcia posiadają studium wykonalności lub uprawnia takie oceny dostępną wiedza o terenie lub skutkach planowanych działań).

Przyczynami i determinantami zmian w środowisku są: natura realizowanych przedsięwzięć (charakter, skala, lokalizacja, itp.), związane z nimi oddziaływania w fazie budowy, eksploatacji i likwidacji oraz wrażliwość/chłonność środowiska w rejonie, gdzie przedsięwzięcie powstaje.

Należy, zatem zdawać sobie sprawę, że realizacja takiego samego przedsięwzięcia w różnych lokalizacjach i/lub w różny sposób może powodować inne skutki środowiskowe.

Zakłada się jednak, że wszystkie przedsięwzięcia realizowane będą w oparciu o zasadę stosowania najlepszej dostępnej techniki (BAT) lub podobne mechanizmy weryfikacji projektów.

4.1. Stopień szczegółowości prognozy

Szczegółowość prognozy odpowiada szczegółowości projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko i szczegółowości wymaganej w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Ponadto prognozę wykonano w zakresie i stopniu szczegółowości zgłoszonym przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie - pismo WOPN-OS.411.91.2015.MP z dnia 22 lipca 2015 r.;
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kamieniu Pomorskim – opinia sanitarna PS-N-ZNS-400-7/15 z dnia 26 czerwca 2015 r.;
- Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie pismem OW-IV-072/022/02/15 z dnia 30 czerwca 2015 r.,

W opracowaniu niniejszej prognozy uwzględniono wnioski dotyczące ochrony środowiska, które napłynęły po ukazaniu się zawiadomienia o przystąpieniu do prac nad projektem zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko.

Szczegółowość prognozy wynika także z dostępnych lub możliwych do uzyskania informacji o środowisku (np.: opracowanie ekofizjograficzne, inwentaryzacja szaty roślinnej i wizje lokalne).

Szczegółowość prognozy jest większa tam, gdzie wynika to ze specyfiki analizowanego terenu (np.: występowanie wartości przyrodniczych lub zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi).

4.2. Etap przyjęcia prognozy i powiązanie z innymi projektami dokumentów będącymi w procesie opracowywania

Prognozę sporządzano w trakcie przygotowywania projektu zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko w skali 1:1000, co pozwoliło na równoczesną korektę projektowanych rozwiązań planistycznych. Dzięki korygowaniu ustaleń, projekt dokumentu stał się bardziej korzystny dla środowiska.

Ostateczny kształt prognoza uzyskała na etapie zamknięcia projektu zmiany planu, przed przekazaniem tego planu do opiniowania i uzgodnień.

Niniejszy dokument uwzględnia wszystkie zmiany i uwagi zgłoszone do projektu zmiany Miejscowego planu na późniejszych etapach procedury jego uchwalania.

5. Przedmiot i cele projektowanej zmiany miejscowego planu

Niniejsze opracowanie dotyczy obszaru określonego Uchwałą Nr LXII/633/10 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko przyjętego Uchwałą Nr XXXI/302/05 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 21 kwietnia 2005 roku. Skala opracowania 1:1000.

Zmiana miejscowego planu obejmuje obszar położony w obrębie geodezyjnym Wicko o powierzchni ok. 60,42 ha, w granicach naniesionych na rysunku zmiany miejscowego planu, stanowiącego załącznik do powyższej uchwały zmiany miejscowego planu. Rysunek planu na mapie w skali 1:1000 jest integralną częścią uchwały projektu zmiany planu i stanowi załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

Przedmiotem zmiany miejscowego planu jest określenie, zgodnie z zasadami kształtowania i ochrony ładu przestrzennego, kierunków przekształceń funkcjonalnych, przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania i zabudowy terenów miejscowości Wicko w granicach objętych opracowaniem.

Na ustalenia zmiany miejscowego planu składają się:

- 1) ustalenia wstępne;
- 2) ustalenia ogólne dotyczące całego obszaru objętego opracowaniem planu, w tym:

- a) ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów, zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu oraz wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - b) ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - c) ustalenia dotyczące zagospodarowania terenów i obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych,
 - d) ustalenia dotyczące zasad ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i ochrony zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - e) ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - f) ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - g) ustalenia dotyczące zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości,
 - h) ustalenia dotyczące sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania terenu;
- 3) ustalenia szczegółowe dla terenów elementarnych formułowane w ramach poszczególnych kategorii przeznaczenia terenów;
 - 4) ustalenia w zakresie skutków prawnych uchwalenia planu;
 - 5) ustalenia końcowe.

Do poszczególnych terenów elementarnych mają zastosowanie wszystkie poziomy ustaleń planu uściślone i uzupełniane przez ustalenia szczegółowe dla terenu elementarnego, którego one dotyczą oraz przez rysunek planu.

Tereny elementarne oznaczono na rysunku planu i odpowiednio w tekście planu identyfikatorami cyfrowo-literowymi określającymi:

- kolejne numery terenów elementarnych, w tym odrębnie terenów komunikacyjnych – określone cyfrą;
- symbole kategorii przeznaczenia terenów elementarnych lub klasyfikację funkcjonalną ulicy – określone symbolem literowym.

Na obszarze objętym zmianą planu ustala się następujące kategorie przeznaczenia terenów, zdefiniowane w ustaleniach dla terenów elementarnych:

- 1) **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 2) **M/U** – tereny zabudowy mieszkaniowej zamieszkania zbiorowego i usług,
- 3) **UT** – tereny zabudowy usług turystyki,
- 4) **US** – tereny zabudowy usług sportu i rekreacji,
- 5) **U** – tereny zabudowy usługowej,
- 6) **PM** – tereny zabudowy związanej z funkcjonowaniem portów i przystani,
- 7) **KS** – tereny zaplecza i obsługi komunikacji samochodowej,
- 8) **TT** – tereny techniczne,
- 9) **TO** – tereny otwarte i tereny zieleni naturalnej,
- 10) **ZL** – tereny leśne,
- 11) **KD** – tereny komunikacji, w tym:
 - a) **KD.Z** – teren drogi publicznej klasy zbiorczej,
 - b) **KD.L** – tereny dróg publicznych klasy lokalnej,
 - c) **KD.D** – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej,
 - d) **KDW** – tereny dróg wewnętrznych, w tym ciągów komunikacji pieszo-jezdnej.

Kategoria przeznaczenia terenu oznacza główną funkcję terenu, co nie wyklucza lokalizacji jako uzupełniających i niekolidujących z tą funkcją innych funkcji, obiektów infrastruktury technicznej, punktów handlowo-gastronomicznych i innych usług towarzyszących oraz obiektów małej architektury przy uwzględnieniu pozostałych ustaleń planu.

6. Zgodność zmiany miejscowego planu z opracowaniem ekofizjograficznym

Na potrzeby zmiany miejscowego planu objętego prognozą w okresie lipiec/listopad 2015 r. sporządzono opracowanie ekofizjograficzne. W opracowaniu tym przeprowadzono szczegółową analizę środowiska, w tym ocenę jego stanu wraz z identyfikacją zagrożeń. Dokonano między innymi analizy zgodności użytkowania terenów z predyspozycjami środowiska oraz niezbędnym stopniem ochrony jego zasobów. Jak powyżej wspomniano przeanalizowane zostały również zagrożenia środowiska.

W wyniku przeprowadzonych analiz stanu zachowania wartości przyrodniczych oraz predyspozycji terenów wykazano obszary, na których zagospodarowanie i użytkowanie (ze względu na cechy zasobów środowiska) powinno być podporządkowane funkcjom środowiska i zachowaniu różnorodności biologicznej. Projekt zmiany miejscowego planu uwzględnił proponowane w opracowaniu funkcje i predyspozycje terenów.

Proponowane w zmianie miejscowego planu rozwiązania przestrzenne dostosowane są do uwarunkowań przyrodniczych terenu wynikających z tego opracowania. Uwarunkowania te stanowiły podstawę do ustalenia kierunków zachowania dobrych warunków funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

Ogólnie należy stwierdzić, że ustalenia zmiany miejscowego planu w zakresie ochrony środowiska i dziedzictwa kulturowego są zgodne z wytycznymi ekofizjograficznymi.

7. Zgodność ustaleń zmiany miejscowego planu ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Świnoujście”

W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdza się, że przewidywane rozwiązania planistyczne są zgodne z obowiązującymi ustaleniami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje” przyjętego uchwałą Nr XLV/482/18 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 czerwca 2018 r.

Na podstawie projektu zmiany miejscowego planu stwierdza się, że nie narusza on ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje”, stąd uchwała się zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko, zwaną dalej zmianą planu.

Opracowanie w pełni uwzględnia kierunki i zasady polityki przestrzennej określone w Studium, w szczególności poprzez:

- uwzględnienie przyjętego w Studium przeznaczenia i zagospodarowania terenów;
- zbilansowane gospodarowanie przestrzenią, optymalne zachowanie terenów otwartych.

I. STRUKTURA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. Środowisko abiotyczne

1.1. Położenie i ogólna charakterystyka obszaru opracowania

Obszar opracowania będący przedmiotem projektowanej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje obejmuje teren miejscowości Wicko, położonej w zachodniej części gminy Międzyzdroje, na Wyspie Wolin, przy drodze Międzyzdroje – Lubin. Powierzchnia obszaru opracowania wynosi ok. 61,42 ha.

Wicko położone jest w odległości ok. 4,2 km na południe od miasta Międzyzdroje. Ta niewielka wieś położona jest malowniczo na wschodnim brzegu jez. Wicko Małe (akwen Zalewu Szczecińskiego) oraz u podnóża wzniesień morenowych Pasma Wolińskiego z kulminacją Grzywacza - 116 m n.p.m. Pasma moren czołowych chronione jest przez Woliński Park Narodowy (WPN).

Granicą opracowania od strony wschodniej i północno-wschodniej jest granica Wolińskiego Parku Narodowego a od strony zachodniej granicę stanowi brzeg jez. Wicko Małe, po którym też przebiega granica obszaru specjalnej ochrony ptaków „Delta Świny”.

Przybliżona lokalizacja obszaru opracowania na mapie powyżej, zał. Nr 1.

W Wicku zabudowa mieszkaniowa skupia się w północnej części wsi, wzdłuż ulic Żwirowej i Kolonijnej. Głównie dominuje zabudowa rozproszona jednorodzinna wolnostojąca, niedawno wybudowana (kilka budynków jest w budowie). Przy ul. Nadbrzeżnej znajduje się jeden budynek wielorodzinny a przy ul. Kolonijnej znajduje się Rodzinny Dom Seniora i ośrodek wczasowy „Złoty Dąb”.

W części południowo-wschodniej wsi przy ul. Żwirowej zlokalizowany był do niedawna zakład przetwórstwa kruszyw (betoniarnia) prowadzący usługi w zakresie produkcji oraz sprzedaży betonu towarowego (Sp. Granit).

Ul. Żwirowa wyraźnie dzieli Wicko na większą część zachodnią, prawie płaską, przez którą przebiega ul. Nadbrzeżna (droga Międzyzdroje-Lubin) i nieco mniejszą część wschodnią, ale o znacznie zróżnicowanej konfiguracji.

W granicach opracowania poza częścią zabudowaną występują użytki rolne o bonitacji głównie RV i RVI oraz użytki zielone – łąki i pastwiska IV - VI klasy bonitacyjnej. Aktualnie użytki rolne stanowią ugory i odłogi. Są to grunty porolne wyłączone z rolniczego użytkowania (ugory) oraz grunty porolne pozostawione bez ingerencji człowieka przez wiele lat (odłogi), porośnięte samosiewami sosny i trzciną pospolitą.

Przez obszar opracowania od strony zachodniej i południowo-zachodniej przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne 110 kV oraz gazociągi wysokiego ciśnienia.

Cały obszar opracowania znajduje się w środkowej części specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000, mającego znaczenie dla Wspólnoty o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019 oraz od strony zachodniej bezpośrednio graniczy z obszarem specjalnej ochrony ptaków Natura 2000, „Delta Świny”, kod obszaru PLB320002.

Ponadto przedmiotowy obszar objęty zmianą planu znajduje się w obrębie projektowanego Obszaru Kulturowo-Krajobrazowego o nazwie „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30).

1.2. Geomorfologia badanego terenu

Rejon Wicka pod względem fizyczno-geograficznym położony jest w obrębie następujących jednostek:

- prowincji - Nizy Środkowoeuropejskiego (31);
- podprowincji - Pobrzeża Południowobałtyckiego (313);
- makroregionu - Pobrzeża Szczecińskiego (313.2/3)

Obszar opracowania będący przedmiotem zmiany planu, według podziału fizyczno-geograficznego Polski J. Kondrackiego (1998 r.) znajduje się w północno-zachodniej części makroregionu Pobrzeża Szczecińskiego (313.2/3). Z kolei w podziale makroregionu Pobrzeża Szczecińskiego na mezoregiony, rejon Wicka położony jest w obrębie północnej części mezoregionu wyspy Uznam i Wolin.

Teren objęty zmianą planu znajduje się w krawędziowej, zachodniej części wysoczyzny wyspy Wolin. Jest to wysoczyzna kemowa (piaski i żwiry) nadbudowująca wysoczyznę morenową (gliny zwałowe). Wysoczyzna opada stromym stokiem od rzędnej 75 – 80 m n.p.m do wysokości 20-30 m n.p.m. Dolna część stoku jest bardziej płaska i układa się na wysokościach 5-20 m n.p.m. Tę dolną część stoku zajmuje istniejąca zabudowa Wicka.

W tej części znajduje się stare wyrobisko po eksploatacji porwaka margli kredowych oraz kruszywa. Wysokość ścian wyrobiska sięga kilkunastu metrów i są one częściowo utrwalone przez roślinność. Wyrobisko ulega powolnym procesom renaturalizacji.

U podstawy stoku wysoczyzny rozciąga się wąska półka tarasu nadzalewowego (2-5 m n. p. m) w obrębie jego najniższej części płytko (do 2 m p.p.t) zalega zwierciadło wód gruntowych.

Taras zalewowy stanowi równina torfowa położona na wysokości 0,2 – 2 m n.p.m, która przylega bezpośrednio do jeziora Wicko Małe stanowiącego niewielką zatokę Zalewu Szczecińskiego. Jest to równina zajęta przez łąki na podłożu organicznym. Teren jest podmokły, lokalnie drenowany przez rów melioracyjny.

Rys. 2. Podział fizyczno – geograficzny (J. Kondracki, 2001)

Źródło: Geografia regionalna Polski J. Kondracki, 2001.

1.3. Zarzys budowy geologicznej

Miejscowość Wicko położona jest w zachodniej krawędziowej partii wysoczyzny kemowej wyspy Wolin przy granicy z aluwialnym obniżeniem delty wstecznej Świny. Różnice wysokości sięgają 75 m, a powierzchnia terenu jest stromo nachylona (spadki do 15%) w kierunku zachodnim ku tafli jeziora Wicko (0 - 1 m n.p.m) i południowo-zachodnim ku wylotowi doliny Trzciągowskiej (2-6 m n.p.m).

Wysoczyzna kemowa wyspy Wolin powstała w okresie deglacjacji arealnej lądolodu ostatniego zlodowacenia około 14-12 tys. lat temu. Dzisiejsze obniżenie tzw. Bramy Świny było wówczas zajęte przez rozległą bryłę lodu martwego. Po jego wytopieniu utworzyło się rozległe jeziorzysko, a następnie, już w holocenie, szeroka zatoka morska.

Wody morskie silnie erodowały brzegi wyspy Wolin i Uznam. W okresie silnej transgresji morza (faza litorynowa holocenu 7-6 tys. lat temu) procesy abrazyji doprowadziły do utworzenia brzegu klifowego. Cała zachodnia krawędź wysoczyzny Wolińskiej to martwy brzeg klifowy tzw. faleza. Ciągnie się on od pld. części Międzyzdrojów, aż po dolinę Trzciągowską i dalej w stronę Lubina, gdzie rozpoczynają się współczesny brzeg klifowy Zalewu Szczecińskiego. Wysokość skarpy martwego klifu sięga 40 m. Zbocza martwego klifu są rozcięte przez suche, wąskie dolinki denudacyjne i nisze abrazyjne. W młodszym holocenie, po obniżeniu poziomu Bałtyku, utworzyła się mierzeja morska nadbudowana osadami eolicznymi (wydmy) oraz rozległa powierzchnia piaszczysto-mułkowatych osadów rzeczno-morskich delty wstecznej Świny. Na równinie piasków delty rozwinęła się akumulacja organogeniczna w wyniku, której powstały złoża gytii i torfów (rejon Starej Świny, jezioro Wicko).

Miaższość osadów czwartorzędowych w rejonie Wicka wynosi od 20 – 80 m. W ich podłożu występują osady jury środkowej (piaskowce i mułowce) oraz jury górnej (margle i wapienie margliste). Strop osadów jurajskich zalega na wysokości od 15 m n.p.m (wysad solny Zalesie – Wicko) do 30 m p.p.m. Podłoże rozcięte jest licznymi uskokami, wzdłuż których następuje migracja wód zasolonych z osadów cechsztynu.

Osady czwartorzędu reprezentowane są przez 2-3 poziomy glin lodowcowych rozdzielonych osadami wodnolodowcowymi (piaski i żwiry) oraz zastoiskowymi (mułki i iły). W obrębie glin zwałowych występują kry

glacialne (porwaki) margli kredowych. Były one eksploatowane na skalę przemysłową w kamieniołomach: Wapnica (jez. Turkusowe) oraz Trzciągowo dla potrzeb dużej cementowni w Lubinie.

Istniejące na terenie Wicka rozległe wyrobisko poeksploatacyjne to również efekt wydobywania w latach 70-tych i 80-tych XX wieku margli kredowych (dla celów rolniczych). Eksploatowano tu również kruszywo naturalne (piaski i żwiry) dla potrzeb budownictwa i drogownictwa.

W rejonie Międzyzdrojów, Zalesia, Wicka i Wapnicy udokumentowano w latach 70-tych złoża ropy naftowej i gazu ziemnego. Ropa była eksploatowana w kilku odwiertach z głębokości około 3000 m z warstwy dolomitu głównego. Złoża te zostały wyeksploatowane. Występujące w okolicy Międzyzdrojów złoża gazu ziemnego o zasobach 300 mln m³ nie było eksploatowane.

W głębokich otworach wiertniczych przemysłu naftowego stwierdzono występowanie wód głębinowych silnie zmineralizowanych (solanki Na-Cl; z domieszką jonów bromu, jodu i żelaza) o podwyższonej temperaturze (do 40°C). Wg badań hydrochemicznych i balneologicznych wody te mogą być wykorzystywane dla celów przyrodoleczniczych. Wody silnie zmineralizowane nawiercono w osadach jury środkowej i dolnej na głębokościach kilkuset metrów.

Wody zasolone stwierdzono także w osadach kredowych, a nawet czwartorzędowych już na głębokościach od 20 do 40 m p.p.t.

1.4. Osady powierzchniowe i litologia

1.4.1. Rozprzestrzenienie osadów i charakterystyka geologiczno-inżynierska

Torfy niskie (t) – występują w obniżeniu jeziora Wicko Małe. Są to torfy typu szuwarowego, a ich miąższość sięga do 4,5 m. W spągu torfów występuje gytia organiczna, a później piaski mierzejowej akumulacji rzeczno-morskiej. W spągu torfów występuje gytia organiczna, a poniżej piaski mierzejowej akumulacji rzeczno-morskiej. Miąższość pokładu torfów waha się od 1,5 do 4,5 m. Strefę, gdzie pod torfami płytko zalegają piaski (t/p) wydzielono w płn. części niecki jeziora Wicko.

Grunty organiczne to grunty nienośne o konsystencji miękkoplastycznej do płynnej. Zwierciadło wód gruntowych układa się na głębokości 0,0 – 0,5 m p.p.t. Wody są agresywne w stosunku do betonów. Strefa występowania torfów stanowi obszar warunków niekorzystnych pod zabudowę (NK). Posadowienie obiektów inżynierskich wymaga posadowienia pośredniego (palowanie) przy zabezpieczeniu korozyjnego oddziaływania wód gruntowych.

Piaski rzeczne (pf) – występują w obrębie doliny Trzciągowskiej i obniżeniu jeziora Wicko tworząc półkę tarasową na wysokości 2-5 m n.p.m. Są to piaski drobnoziarniste z soczewami mułków piaszczystych, luźne lub słabo spoiste. Miąższość ich wynosi 2-5 m. Są to grunty luźne, do słabo zagęszczonych, zawadnione (zwierciadło wód gruntowych na głębokości 1-2 m p.p.t). Posadowienie obiektów w strefie ich występowania wymaga wymiany gruntów i drenażu oraz osłony antykorozyjnej.

Piaski gliniaste lodowcowe (pg) – zalegają w formie płatów o małej miąższości (1-2 m) w najwyższych partiach wysoczyzny. Są to grunty słabo spoiste podścielone gruntami sypkimi (piaski i żwiry). W strefie ich występowania warunki posadawiania i eksploatacji obiektów inżynierskich zalicza się do korzystnych (K).

Piaski i żwiry wodnolodowcowe (pfg) – budują wysoczyznę wolińską. Są to piaski różnoziarniste z domieszką żwiru z przewarstwieniami piasków gliniastych oraz glin piaszczystych. Są to grunty sypkie, do głębokości 1 m p.p.t luźne, poniżej średniozagęszczone, a od głębokości 3 m zagęszczone. Należą do gruntów nośnych przydatnych pod zabudowę różnego typu. Zwierciadło wód gruntowych występuje na głębokości powyżej 5m. Są to grunty dobrze przepuszczalne. Stanowią, więc strefę alimentacji wód gruntowych przez wody opadowe i są strefą podatną na zanieczyszczenia wód gruntowych. Obszar występowania tych gruntów to strefa korzystnych warunków pod zabudowę poza fragmentami, gdzie spadki terenu przekraczają 8%. Przy wykonywaniu prac budowlanych może dojść tutaj do obrywów i osypów podłoża gruntowego, szczególnie, gdy wykonywane będą na liniach prostopadłych do spadków zbocza.

Gliny piaszczyste lodowcowe (gp) – występują u podstawy krawędzi wysoczyzny wolińskiej i reprezentują osad starszego zlodowacenia. Są to gliny piaszczysto-ilaste o silnie zaburzonej strukturze. Należą do gruntów spoistych twardoplastycznych i półwartych o dobrej nośności dla obiektów inżynierskich. W stropie glin okresowo występują sączenia i wypływy wód gruntowych. Wymaga to konieczności wprowadzenia drenażu opaskowego dla fundamentów dużych obiektów kubaturowych. Jest to strefa korzystnych warunków pod zabudowę (K).

1.5. Wody gruntowe i podziemne

Płytki poziom wód gruntowych związany jest z obniżeniem jeziora Wicko i doliną Trzciągową. Wody gruntowe występują tu na głębokości 0-2 m p.p.t. Wahania zwierciadła osiągają wartość 1 m i pozostają w ścisłym uzależnieniu od poziomu wód powierzchniowych (Zalew Szczeciński).

Płytkie wody gruntowe wykazują agresywność w stosunku do betonów i stali (obiekty fundamentowe wymagają zabezpieczeń antykorozyjnych). Strefę występowania płytkiego poziomu wód gruntowych

sklasyfikowano jako strefę o niekorzystnych (NK) warunkach dla wykonawstwa i eksploatacji obiektów inżynierskich. Ze względu na skomplikowaną budowę geologiczną (nieregularny układ warstw) użytkowy poziom wód podziemnych jest bardzo zróżnicowany. Zalega na bardzo zmiennych głębokościach i należy do poziomów słabo wydajnych.

Lokalne ujęcia wód podziemnych (OW „Elektryk” - Gliwice, OPL „Wiatrak” – WPN, DW „Mazowia” – Pruszków, Zakład Budowlany Pomorski) ujmują wody występujące na głębokości 10-20 m p.p.t (8-20 m n.p.m). Ujmowane wody wykazują silną mineralizację, a ich zasolenie sięga 25 g/dm³. Są to, więc wody nieprzydatne dla celów konsumpcyjnych.

Miejscowość Wicko zaopatrywana jest w wodę z ujęcia komunalnego gminy Międzyzdroje zlokalizowanego w dolinie Trzciągowskiej (Wapnica).

Miejscowość Wicko położona jest w części południowo-wschodniej w GZWP nr 102 – Zbiornik wyspy Wolin. Powierzchniowe występowanie osadów dobrze przepuszczalnych wymaga unikania lokalizacji potencjalnych ognisk zanieczyszczeń mogących migrować do poziomu wód podziemnych (składowiska odpadów, niesprawną kanalizacją itp.)

1.5.1. Jednolita Część Wód Podziemnych (JCWPd) nr 5

Rejon miejscowości Wicko położony jest przy zachodniej granicy Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 5 obejmującej wysoczyznową część wyspy Wolin.

Powierzchnia całej JCWPd wynosi 214,04 km² i znajduje się ona w regionie hydrogeologicznym V_{1C} Doliny Odry i Przymorza Zachodniego.

W czwartorzędzie występuje jeden lub dwa poziomy wodonośne o bardzo zróżnicowanym położeniu głębokości zwierciadła wód (od 45 m n.p.m do 25 m p.p.m). Są to wody porowe w osadach piaszczystych lokalnie pozostające w kontakcie hydraulicznym z wodami szczelinowymi poziomu kredowego. Wody poziomu kredowego są zasolone i zagrażają zasoleniem ascensyjnym poziomu czwartorzędowego.

W obrębie JCWPd nr 5 wykorzystanie zasobów jest niewielkie i wynosi zaledwie 11,7 %. Wody są zasilane głównie w wyniku alimentacji powierzchniowej.

Charakterystyka jednolitych części wód podziemnych

1. Jednolita część wód podziemnych JCWPd
2. Europejski kod JCWPd PLGW68005
3. Nazwa JCWPd 5
4. Region wodny region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zach.
5. Kod 6000
7. Obszar dorzecza obszar dorzecza Odry
8. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej - RZGW w Szczecinie
9. Ekoregion Równiny Centralne (14)
10. Ocena stanu:
 - ilościowego dobry
 - chemicznego dobry
11. Ocena ryzyka niezagrożona

Derogacje -

Q – wody porowe w utworach piaszczystych. Wykorzystanie zasobów 11,7%. Wody zagrożone zasoleniem ascensyjnym w NW części JCWPd (Półwysp Przytowski). W obrębie JCWPd występuje w niewielkiej części brzeżnej GZWP 102.

Wyniki oceny jakości wód podziemnych badanych przez PIG-PIB w ramach monitoringu diagnostycznego w 2012 r. (źródło: WIOŚ w Szczecinie na podstawie PIC-PIB)

1. Nr punktu PIG-PIB 2222
2. Nazwa punktu Międzyzdroje
3. Miejscowość Międzyzdroje
4. Powiat kamieński
5. Nr JCWPd 5
6. Strarygrafia Q (czwartorzęd)
7. Typ wód G (wody gruntowe)
8. Charakter punktu SW (wody o swobodnym zwierciadle wody)
9. Typ ośrodka 1 warstwa porowa
10. Klasa jakości wody II (2012)
11. Wskaźniki przekraczające normy dla przeznaczonych do spożycia przez ludzi Fe, Mn (2012 r.)
13. Ocena stanu chemicznego wód dobry (2012 r.)

1.5.2. Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP)

Główny zbiornik wód podziemnych (GZWP) jest to naturalny zbiornik wodny znajdujący się pod powierzchnią ziemi, gromadzący wody podziemne i spełniający szczególne kryteria ilościowe i jakościowe. GZWP mają strategiczne znaczenie w gospodarce wodnej kraju.

Główne zbiorniki wód podziemnych są to zbiorniki wód podziemnych przeznaczone przede wszystkim do zabezpieczenia rezerw wody o wysokiej jakości do wykorzystania w przyszłości.

Warunkiem zakwalifikowania zbiorników wód podziemnych (GZWP) do grupy głównych jest: wydajność potencjalnego otworu studziennego powyżej 70 m³/h, wydajność ujęcia powyżej 10 000 m³/d, przewodność warstwy wodonośnej wyższa niż 10 m²/h, najwyższa klasa jakości wody.

Obszar objęty zmianą miejscowego planu w części południowo-wschodniej znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP 102) i w projektowanym podobszarze ochronnym B wyznaczonym dla ochrony zasobów GZWP 102.

GZWP nr 102 o nazwie Zbiornik wyspy Wolin (QDM) to Obszar Najwyższej Ochrony (ONO)

GZWP-102 to zbiornik czwartorzędowy, obejmujący zbiorniki o różnej genezie: doliny i międzymorenowy, dla którego w 2000 r. opracowano „Dokumentację warunków hydrogeologicznych dla ustalenia ochrony zbiornika wyspy Wolin – GZWP nr 102”. Dokumentacja hydrogeologiczna zasobów dyspozycyjnych wyspy Wolin została zatwierdzona przez Ministra Środowiska decyzją z dnia 05.01.2001 r. znak: DG/kdh/ED/489-6274/2000.

Zasoby dyspozycyjne wód podziemnych (możliwe do zagospodarowania na danym obszarze) w tej jednostce wyspy Wolin zostały ustalone z formacji czwartorzędowych w ilości 160,0 m³/h, co stanowi 3860,0 m³/d, dla obszaru o powierzchni 40,39 km². Rezerwa zasobów dyspozycyjnych do poboru wynosi 37% przy uwzględnieniu tylko poboru rejestrowanego.

W pobliżu obszaru opracowania występuje jeden czwartorzędowy poziom wodonośny, w spągu tego poziomu wodonośnego występuje zasolenie.

Zgodnie z „Mapą hydrogeologiczną Polski 1:50 000” obszar objęty opracowaniem ekofizjograficznym, sporządzanym do zmiany miejscowego planu położony jest w niedalekim sąsiedztwie terenu, gdzie stopień zagrożenia zanieczyszczeniem wód podziemnych jest bardzo wysoki (ze względu na płytkie występowanie wód podziemnych (1,5-2,5 m p.p.t.), brak izolacji od powierzchni utworami słaboprzepuszczalnymi poziomu użytkowego, obecność ognisk zanieczyszczeń). Wobec powyższego, ze względu na ochronę zasobów wód podziemnych zasadne jest wprowadzenie w zmianie miejscowego planu, nakazu odprowadzania ścieków do kanalizacji sanitarnej i dalej na komunalną oczyszczalnię ścieków. Należałoby też zakazać lokalizacji zbiorników bezodpływowych, a także lokalizowania oczyszczalni przydomowych.

Na wyspie Wolin wyznaczony i udokumentowany został Główny Zbiornik Wód Podziemnych GZWP nr 102. Granice obliczeniowe obszaru ochronnego na zewnątrz zbiornika zostały wyznaczone wzdłuż izochrony 25 lat na obszarze, na odcinku, na którym przy granicy GZWP czas dopływu pionowego jest mniejszy niż 5 lat i wzdłuż izochrony 20 lat na obszarze, na którym przy granicy GZWP czas dopływu pionowego wynosi od 5-25 lat. Ostatecznie obszar ochronny obliczeniowy jest obszarem na który składa się, wyznaczony w oparciu o kryterium czasu dopływu wód, obszar wewnątrz i na zewnątrz GZWP. Jego powierzchnia składa się z trzech części – rejon Międzyzdrojów (0,7362 km²), rejon Wapnicy (2,3657 km²) oraz obszar centralny (78,0515 km²), o łącznej powierzchni 81,15 km². Obejmuje on większą część zbiornika, za wyjątkiem północnych obszarów o dużej miąższości strefy aeracji na południe od klifu Wolińskiego.

Dokumentacja hydrogeologiczna wskazuje zasady postępowania, aby zachować dobrą jakość wód, tak by nadawały się do celów spożywczych. Zwiększeniu ochrony GZWP sprzyja również położenie na terenie Wolińskiego Parku Narodowego, gdzie obowiązują odrębne przepisy wnoszące zakazy i nakazy.

Tabela 1. Parametry GZWP nr 102 wg rozpoznania z 1990 r. i aktualnego prezentowanego w dokumentacji PIG

Rodzaj informacji	A. Kleczkowski red. (1990 r.)	Dokumentacja hydrogeologiczna (2000 r.)	Dodatek do Dokumentacji hydrogeologicznej (2015 r.)
Numer zbiornika	102	102	102
Nazwa zbiornika	Zbiornik (QDM) Wyspa Wolin	Wyspa Wolin	Wyspa Wolin
Stratygrafia	Q (czwartorzęd)	Q (czwartorzęd)	Q (czwartorzęd)
Region hydrogeologiczny	Pn	Region zachodniopomorski (Paczyński, Sadurski, 2007)	Region zachodniopomorski (Paczyński, Sadurski, 2007)

Powierzchnia GZWP [km ²]	201,0	112,20	112,7
Obszary wymagające ochrony [km ²]	OWO – 0 ONO - 201	128,9	76,2 ¹
Klasa jakości wód	Ic ³	II ²	II ²
Średnia głębokość ujęć	35	35	35
Zasoby dyspozycyjne [tys. M ³ /d]	25,2	22,7	22,2
Moduł zasobów dyspozycyjnych [m ³ /d·km ²]	125,28	202,3	197,0

Źródło: dodatek do "Dokumentacji warunków hydrogeologicznych dla ustalenia ochrony zbiornika Wyspy Wolin - GZWP nr 102" w związku z ustanowieniem obszarów ochronnych GZWP nr 102. 2015

Mieszkańcy gminy Międzyzdroje zaopatrywani są w wodę do celów bytowych z komunalnych ujęć wody eksploatowanych przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Międzyzdrojach. Na terenie gminy eksploatowane są 2 ujęcia komunalne.

Pierwsze ujęcie zlokalizowane jest w Międzyzdrojach gdzie wielkość poboru wody w tym ujęciu wynosi średnio w okresie letnim 4800,0 m³, w pozostałych miesiącach 2880 m³ na dobę. Studnie rozlokowane są na mocno zróżnicowanym morfologicznie terenie – od 17,40 do 40,70 m n.p.m. Większa część ujęcia położona jest na terenie nadleśnictwa Międzyzdroje. Ujęcie wody wyposażone jest w stację uzdatniania wody. W pobliżu stacji na lokalnym wzgórzu o rzędnej ok. 60 m n.p.m. znajduje się zbiornik wyrównawczy terenowy, przepływowy o konstrukcji żelbetowej. Pojemność zbiornika wynosi 400 m³, gromadzi on wodę czystą. Woda ze zbiornika w systemie grawitacyjnym spływa do miasta.

Drugie ujęcie zlokalizowane jest w miejscowości Wapnica, z którego woda dostarczana jest do miejscowości Lubin, Wapnica i Wicko, Zalesie, Kępa, Trzciogowo. Wielkość poboru wody w tym ujęciu wynosi średnio 470,0 m³ na dobę. Ujęcie składa się z 3 studni głębinowych. Studnie ujmują wodę z poziomu czwartorzędowego. Warstwa wodonośna nie ma nadkładu izolacyjnego. Miąższość warstwy wynosi tu 20 – 50 m. Wodę pobiera się ze stropowej części warstwy. Użytkowany poziom wodonośny jest tu szczególnie narażony na zanieczyszczenie z uwagi na brak nadkładu z utworów słabo przepuszczalnych. Jednocześnie istnieje tu niebezpieczeństwo ascencji wód słonych w przypadku przeeksplorowania tego poziomu. Ujęcie wody wyposażone jest w kontenerową, automatyczną stację uzdatniania wody.

Jednocześnie biorąc pod uwagę warunki gruntowe oraz zagrożenie wód podziemnych ascencją wód zasolonych oraz ingresją wód morskich wszelkie działania obszaru zmiany planu nie powinny pogarszać stanu wód obszarów sąsiadujących.. W szczególności nie powinno się prowadzić długotrwałych odwodnień budowlanych.

Obszar objęty opracowaniem ekofizjograficznym, o odpowiednio ukierunkowanym zagospodarowaniu przestrzennym, ma chronić ilościowe i jakościowe zasoby wód podziemnych, co wobec silnej degradacji wód powierzchniowych ma podstawowe znaczenie dla zaopatrzenia w wodę pitną.

1.6. Występowanie złóż surowców mineralnych

Na terenie objętym zmianą planu zarejestrowane jest złożo torfów (jego część płu.) „Wicko-Wapnica”. Złożo to jest ujęte w katalogu złóż torfów (IMUZ – Falenty, 2009) i posiada dokumentację geobotaniczną. Całkowita powierzchnia złoża wynosi 42 ha.

W złożu występuje torf niski typu szuwarowego, podścielony lokalnie gytą organiczną. Zasoby geologiczne złoża wynoszą 911 tys. m³ (torfy) i 286 tys. ton (gytia). Miąższość warstwy torfowej zmienia się od 1,2 do 4,5 m (wartość średnia 2,17 m). Jest to torf niskiej jakości (stopień rozkładu 30%, a popielność 17,6 %). Złożo to pełni istotną rolę w retencji zasobów wodnych i stanowi użytek o cennych warunkach sukcesji roślinności bagienno-łąkowej oraz siedliska awifauny i herpetofauny. Niedopuszczalna jest eksploatacja tego złoża. Na terenie miejscowości Wicko okresowo prowadzona była eksploatacja margli kredowych oraz kruszywa naturalnego. Kopalinę wydobywano dla celów rolniczych oraz budownictwa. Eksploatacja została zakończona blisko 30 lat temu, a powstałe wyrobisko poeksploatacyjne, mimo braku prac rekultywacyjnych, ulega procesom renaturalizacji.

Korzystnym byłoby wprowadzenie w jego obrębie zieleni urządzonej i zagospodarowanie jako terenu rekreacyjnego (boiska, ścieżki rowerowe).

Wyniki, a następnie eksploatacja złóż ropy naftowej, w kilku odwiertach w rejonie Zalesia, Wicka i Wapnicy została zakończona po wyczerpaniu zasobów eksploatacyjnych.

Jedynie złożo gazu ziemnego „Międzyzdroje – E” położone na płu. od Wicka nie zostało włączone do eksploatacji. Zasoby wydobywalne tego złoża wynoszą 300 mln m³. Jest to gaz ziemny zaazotowany zawierający 30 – 80 % metanu.

W osadach podłoża mezozoicznego (jura i kreda) występują wody podziemne wysoko zmineralizowane o podwyższonej temperaturze (wody geotermalne), które mogłyby znaleźć wykorzystanie do celów balneologicznych i wzbogacić ofertę uzdrowiskową.

Fot. 1. Byłe wyrobisko poeksploatacyjne margli kredowych i kruszywa.

1.7. Klasyfikacja warunków gruntowo-wodnych pod zabudowę

Po szczegółowej analizie budowy geologicznej osadów powierzchniowych, rzeźby i ukształtowania terenu oraz warunków wodnych wydzielono na terenie objętym zmianą miejscowego planu, rejonu:

- warunków niekorzystnych (NK)
- warunków średniokorzystnych (SK)
- warunków korzystnych (K)

Projektowanie i wykonawstwo obiektów inżynierskich w każdym z tych rejonów wymaga wykonania dokumentacji geologiczno-inżynierskich celem szczegółowego rozpoznania warunków fundamentowania obiektów budowlanych i ciągów komunikacyjnych.

Rejon warunków niekorzystnych (NK)

W obrębie wyznaczonego rejonu występują słabonośne grunty organiczne: torfy i gytie o miąższości łącznej do 6 m. Podścielone są one piaskami luźnymi silnie zawodnionymi. Zwierciadło wód gruntowych występuje na głębokości od 0 do 2 m p.p.t, a jego wahania są ściśle uzależnione od stanów wód powierzchniowych. Wody gruntowe wykazują agresywność w stosunku do betonów i stali. W rejonie tym wyklucza się posadowienie bezpośrednie. Dopuszczalne fundamentowanie po wymianie gruntów organicznych na odpowiednio przygotowane nasypy lub stosowanie posadowiania pośredniego (palowanie). Cały wydzielony rejon zajmuje złoża torfów niskich, które jest wyłączone z eksploatacji ze względu na ochronę warunków hydrograficznych i siedliskowych oraz zmianę istniejącego użytkowania (łąki na podłożu organicznym).

Rejon warunków średniokorzystnych (SK)

To rejon występowania piasków rzecznych. Są to osady sypkie, luźne z płytkim załeganiem lustra wody (2-3 m p.p.t). Wskazana zabudowa niska rozproszona.

Do tego rejonu zaliczono także fragment wysoczyzny obejmujący nieckę wyrobiska poeksploatacyjnego oraz zbocze o spadkach powyżej 8%. Występują tu grunty sypkie (piaski i żwiry) nośne. Istnieje, więc możliwość zabudowy po szczegółowym rozpoznaniu warunków geologiczno-inżynierskich. Dla niecki wyrobiska zaleca się wprowadzenia zieleni urządzonej i utworzenie obiektu sportowo-rekreacyjnego.

W strefie o dużym spadku terenu wskazana zabudowana tarasowa z ciągami komunikacyjnymi równoległymi do zbocza. Unikać tworzenia skarp i rozcięć gdyż może to prowadzić do osuwania się gruntów.

Rejon warunków korzystnych (K)

To obszar występowania gruntów sypkich piaszczysto-żwirowych akumulacji wodnolodowcowej. Do głębokości 1 m są to grunty luźne, do 3 m średniozagęszczone, a głębiej zagęszczone. Powierzchnia terenu wykazuje spadki 3 do 8 %. Są to grunty suche, a zwierciadło wód gruntowych zalega na głębokościach większych niż 5 m p.p.t. Lokalnie mogą występować płytsze sączenia wód towarzyszące przewarstwieniom gliniastym.

W rejonie tym występują także nośne grunty spoiste. Są to gliny piaszczyste lodowcowe, które zalegają w spągu piasków wodnolodowcowych. Są to gliny twaroplastyczne do półzwały, lokalnie w strefach sączeń wód gruntowych plastyczne

W stropie gruntów syplik wodnolodowcowych lokalnie występują cienkie pokrywy piasków gliniastych. Mają one miąższość 1-2 m. Są to grunty słabo spoiste zawierające znaczną domieszkę żwiru i otoczków, co może utrudniać wykonywanie wkopów fundamentowych. Należą do gruntów nośnych przydatnych pod zabudowę.

Cały ten rejon kwalifikuje się pod zabudowę różnego typu, lecz bez nadmiernego zagęszczenia i wprowadzenia obiektów wielokondygnacyjnych.

1.8. Wody powierzchniowe

1.8.1. Topograficzny dział wodny

Rozpatrywany obszar w całości należy do systemu odwodnieniowego Zalewu Szczecińskiego. Całą miejscowość Wicko, a w szczególności jej część północno-zachodnią odwadnia system rowów melioracyjnych, który odprowadza wody do jez. Wicko Małe. Jezioro Wicko Małe jest zlewnią cząstkową Zalewu Szczecińskiego. Obszar opracowania znajduje się w całości w bezpośredniej zlewni cząstkowej jez. Wicko Małe i Wicko Wielkie.

Na analizowanym obszarze wyróżniono działami wodnymi zlewnię - Zalewu Szczecińskiego i cieśninę - nr zlewni 3 i zlewnię Przyszorza - nr zlewni 4 (zał. graf. w tekście - mapa nr 1).

Wyróżniony dział wodny na północ od obszaru opracowania, przebiegający przez wzniesienia moren czołowych o kierunku równoleżnikowym jest działem I rzędu. Przebieg działu wodnego jest na ogół wyraźny, natomiast na pozostałym obszarze dalej od obszaru opracowania, głównie na podmokłych, płaskich terenach delty wstecznej, działły często mają charakter niepewny.

Bardzo wyraźną strefę wododziałową tworzy dział wodny o kierunku południkowym, przebiegający od strony wschodniej rejonu Wicka, wydzielający zlewnię jez. Wicko Małe i Wicko Wielkie, tj. zlewnie cząstkowe Zalewu Szczecińskiego o nr zlewni 3173, od zlewni cieśniny Dziwny nr 35, której cząstkową zlewnią jest dopływ z Wielkich Peł do dopływu spod Mokrzyca Małej (p) nr zlewni 35521.

Na dalszych obszarach od rejonu Wicka występują izolowane chłonne zagłębienia bezodpływowe.

Reasumując, stwierdza się, że obszar opracowania znajduje się w zlewni głównej Zalewu Szczecińskiego nr zlewni 3, której zlewnią cząstkową jest zlewnia Zalewu Szczecińskiego na wyspach między cieśniną Dziwną a granicą państwa nr zlewni 317, a tej z kolei zlewnią cząstkową jest jez. Wicko Małe i Wicko Wielkie nr zlewni 3173, z którą bezpośredni związek ma obszar opracowania.

1.8.2. Ogólna charakterystyka wód powierzchniowych

Na obszarze opracowania nie występują naturalne wody powierzchniowe płynące ani stojące (rzeki, jeziora, oczka wodne i inne). Jedynie w północno-zachodniej części obszaru opracowania znajdują się dwa rowy melioracyjne, odwadniające użytki zielone. Rowy są aktualnie niedrożne, koryta ich niewyraźne, brzegi rowów i rowy gęsto porasta trzcina pospolita z lokalnie występującymi zaroślami wierzbowymi.

W tej części obszaru opracowania w trzcinowiskach znajdują się miejsca z okresową i stałą wodą na powierzchni. Rowy melioracyjne służące do odprowadzenia wody z terenu zmeliorowanego pełnią tu rolę w bardzo ograniczonym zakresie. W ul. Nadbrzeżnej od strony Wapnicy przy wjeździe do Wicka, znajduje się przepust drogowy umożliwiający odprowadzenie wód z jednej strony użytków zielonych na stronę drugą i dalej do jez. Wicko Małe.

Rowy melioracyjne w granicach opracowania wymagają renowacji i częstej konserwacji.

Jakkolwiek na obszarze opracowania nie występują naturalne wody powierzchniowe, niemniej jednak poza obszarem opracowania zauważa się duży powierzchniowy udział naturalnych wód powierzchniowych.

Ważną rolę w kształtowaniu warunków hydrograficznych analizowanego obszaru odgrywa jego położenie. Większość obszaru stanowi zachodni fragment wyspy Wolin i wschodni wyspy Uznam. Od południa oblewają go wody Zalewu Szczecińskiego (Wielki Zalew, jez. Wicko Wielkie i Wicko Małe), od północy Zatoka Pomorska. Akweny te łączy cieśnina Świny, najkrótsza z trzech cieśnin (obok Dziwny i Piany), o długości około 16 km i szerokości od 100 do 1000 m. Jej korytem odpływa około 75% wód z Zalewu Szczecińskiego do morza.

Cieśnina Świny rozdziela wyspę Wolin od wyspy Uznam i Karsibór. Od strony Zalewu (jez. Wicko Wielkie i jez. Wicko Małe) Świna tworzy deltę wsteczną, na którą składają się 44 wyspy porozdzielane licznymi odnogami łączącymi tzw. Starą Świnę z jez. Wicko Wielkie i Wicko Małe. Świna wchodzi w skład akwenu polskich morskich wód wewnętrznych i jest częścią toru wodnego Szczecin-Świnoujście.

Na styku z obszarem opracowania od strony północno-zachodniej sąsiadującym zbiornikiem wodnym jest jez. Wicko Małe.

1.8.3. Ogólna charakterystyka jez. Wicko Małe

Obszar opracowania od strony północno-zachodniej bezpośrednio sąsiaduje z wodami jez. Wicko Małe, które jest częścią dawnej zatoki Zalewu Szczecińskiego i należy do wyspy Wolin.

Jezióra Wicko Wielkie i Wicko Małe są oddzielone od zalewu, meliżnami i cieśninami Deltą Świny.

Jezioro ma powierzchnię ok. 100 ha, kształt wydłużony południkowy, długość jeziora wynosi 2,3 km i największą szerokość 0,5 km. Wicko Małe jest płytkim jeziorem o głębokości nie przekraczającej średnio 2 m.

Około 60% powierzchni przylegającej na zachodzie do części lądowej należy do obszaru Wolińskiego Parku Narodowego. Jest to obszar z podmokłymi trzcinowiskami porośniętymi kępami olszą i przechodzący przy brzegu w bagna porośnięte roślinnością wynurzoną.

Na obszarze wodnym Wicko Małego oraz akwenie przyległym w promieniu 500 m od kanału przejściowego z Wicko Małego na jezioro Wicko Wielkie został ustanowiony stały obwód ochronny dla rybołówstwa morskiego. Zakaz dotyczy także połowów sportowo-rekreacyjnych wykonywanych z brzegu Wicko Małego.

Od północnej strony przy wsi Zalesie, do Wicko Małego wpada struga o nazwie Stary Zdrój.

Na wschodnim brzegu znajduje się wieś Wicko, będąca przedmiotem zmiany miejscowego planu. Pomiedzy wsiami Zalesiem i Wickiem znajduje się obszar wzniesień (należący do Wolińskiego Parku Narodowego) z Wyżnicą jako najwyższym wzniesieniem.

Swego czasu do Zalesia prowadził tor wodny, który obecnie praktycznie nie jest eksploatowany.

W latach 60 i 70 docierały tu statki białej floty przewożące turystów z Trzebieży, Świnoujścia i Szczecina.

Brzeg jez. Wicko Małe od strony ul. Nadbrzeżnej wsi Wicko jest trudno dostępny, podmokły i gęsto porośnięty trzciną pospolitą. Prowadząca droga gruntowa do brzegu jeziora jest niedrożna, podmokła i zarosnięta trzciną.

Całe jezioro Wicko Małe znajduje się w specjalnym obszarze ochrony siedlisk Natura 2000 mającym znaczenie dla Wspólnoty o nazwie „Wolin i Uznam” kod obszaru PLH 320019 oraz w brzeżnej części północno-wschodniej obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Delta Świny” kod obszaru 320002. Ponadto jez. Wicko Małe stanowi cenne siedlisko przyrodnicze o nazwie „Zalewy i jeziora przymorskie” o kodzie 1150-1.

1.8.4. Ustalenia zawarte w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze Dorzecza Odry

W Planie Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Odry (Monitor Polski nr 40, poz. 451 z dnia 27 maja 2011 r.) zostały określone m.in. dla rejonu w sąsiedztwie obszaru zmiany miejscowego planu, dane dot. jednolitej części wód, które kształtują się następująco:

1.8.4.1. Jednolita część wód powierzchniowych (JCWP)

Jednolita część wód powierzchniowych – oznacza oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych (jezioro lub inny naturalny zbiornik wodny, sztuczny zbiornik wody, rzeka struga, strumień, potok, kanał, lub ich część, morskie wody wewnętrzne, wody przejściowe lub wody przybrzeżne).

1. Europejski kod JCWP - PLTWIWB8

- Nazwa JCWP - Zalew Szczeciński
- Region wodny - Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego
- Obszar dorzecza (kod i nazwa) - 6000 obszar dorzecza Odry
- Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej - RZGW w Szczecinie
- Ekoregion - Równiny Centralne (14)
- Typ JCWP - Lagunowy z substratem mułowym i piaszczystym (TWI)
- Status - silnie zmieniona część wód
- Ocena stanu - zły
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - zagrożona
- Derogacje - 4(4) - 3
- Uzasadnienie derogacji ze względu na warunki naturalne 6 lat jest okresem zbyt krótkim, aby mogła nastąpić poprawa stanu, nawet przy założeniu całkowitej eliminacji presji. Te CW są odbiornikami zanieczyszczeń z dużego obszaru łądu i ich stan jest bezp. zależny od stanu CW śródlądowe jak i ogromnej presji w głębi łądu.

Celem środowiskowym dla przedmiotowej części wód powierzchniowych jest osiągnięcie lub utrzymanie, co najmniej dobrego stanu wód, czyli dobrego lub bardzo dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

2. Europejski kod JCWP - PLLW20951

- Nazwa JCWP - Wicko
- Scalona część wód - DO1602
- Region wodny - Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego
- Obszar dorzecza (kod i nazwa) - 6000 (obszar dorzecza Odry)
- Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej - RZGW w Szczecinie

- Ekoregion - Równiny Centralne (14)
- Typ JCWP - Jeziora przy morskie pod wpływem wód słonych(4)
- Status - naturalna część wód
- Ocena stanu - zły
- Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - zagrożona
- Derogacje - 4(4) – 3 (derogacje czasowe – warunki naturalne)
- Uzasadnienie derogacji – 6 lat jest okresem zbyt krótkim, aby mogła nastąpić poprawa stanu wód, nawet przy założeniu całkowitej eliminacji presji. W jeziorach zanieczyszczenia kumulują się głównie w osadach dennych, które w jeziorach eutroficznym są źródłem związków biogenych oddawanych do jezior jeszcze przez bardzo wiele lat, po zaprzestaniu dopływów zanieczyszczeń.

1.8.5. Korzystanie z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego

Obszar opracowania wg hydrograficznego obszaru działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie położony jest w dorzeczu Odry, w którym wg podziału na regiony wodne został wydzielony region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego. Region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego jest obszarem działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej (RZGW) w Szczecinie z siedzibą w Szczecinie.

W dorzeczu Odry wg nowego podziału hydrograficznego Polski znajduje się pole o nr 31 i nazwie Zalew Szczeciński w granicach Polski, w obrębie którego znajduje się obszar zmiany miejscowego planu. Ponadto w zlewni Zalewu Szczecińskiego została wydzielona zlewnia cząstkowa jez. Wicko Małe i Wicko Wielkie o nr 3173, w której w całości położony jest obszar opracowania.

W dorzeczu Odry i w dużej części zlewni Zalewu Szczecińskiego i cieśniny oraz Przymorza znajduje się m.in. Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP 102), który przyporządkowanym jest do obszaru dorzecza Odry. Zbiornik GZWP nr 102 został wyznaczony w utworach czwartorzędowych w ośrodku porowym. Studnie na tym obszarze mają wydajność potencjalną w przedziale od 10 do 30 m³/h.

Niewielka część południowa obszaru opracowania znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP 102 – zbiornika udokumentowanego o powierzchni 112,2 km².

Dla obszaru dorzecza Odry opracowany został „Plan gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza Odry”, którego ustalenia należy uwzględniać w sporządzanych miejscowych planach, w tym także w sporządzanej zmianie Miejscowego planu

W dniu 11.07.2014 r. weszło w życie Rozporządzenie Nr 3/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie z dnia 3 czerwca 2014 roku, w którym zostały ustalone warunki korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego (Dziennik Urzędowy Województwa Zachodniego z dnia 9 czerwca 2014 r., poz. 2431).

Zgodnie z powyższym na obszarze objętym opracowaniem obowiązują ograniczenia w korzystaniu z wód wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, które w myśl art. 73 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, jak wyżej podano, obowiązują w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z § 17 ust. 1, § 19 pkt 1 i 2 oraz § 21 pkt 1 i 2 w/w Rozporządzenia wprowadza się następujące ograniczenia w korzystaniu z wód podziemnych:

- w jednostkach bilansowych wód podziemnych Wyspa Uznam, Wyspa Wolin oraz Wyspa Karsibór, łączny pobór wód podziemnych z ujęć zlokalizowanych w każdej z tych jednostek nie może przekraczać wielkości dostępnych do zagospodarowania zasobów dla nich ustalonych. Dostępne do zagospodarowania zasoby wód podziemnych stanowią zasoby dyspozycyjne ustalone dla obszaru bilansowego. Wielkość zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych Wyspy Wolin, Wyspy Uznam i Karsibór podano w załączniku nr 9 do w/w rozporządzenia. Przedmiotowy obszar zmiany miejscowego planu położony jest częściowo w jednostce bilansowej II – Międzyzdroje, III – Wapnica oraz IV – Centralna o ustalonych zasobach dyspozycyjnych w ilości odpowiednio:
 - II - Międzyzdroje, zasoby dyspozycyjne 5200 m³/d;
 - III - Wapnica, zasoby dyspozycyjne 720 m³/d;
 - IV – Centralna zasoby dyspozycyjne 21 760 m³/d.
- na obszarze gminy, w tym na obszarze sporządzanej zmiany miejscowego planu niedopuszczalne jest:
 - korzystanie z wód podziemnych z czwartorzędowych utworów wodonośnych do napełniania stawów rybnych oraz na potrzeby nawadniania gruntów lub upraw jest niedopuszczalne w przypadku istnienia możliwości wykorzystania do tych celów wód powierzchniowych;
 - korzystanie z wód podziemnych ze starszych niż czwartorzędowe utwory wodonośne do napełniania stawów rybnych oraz na potrzeby nawadniania gruntów lub upraw jest niedopuszczalne w przypadku istnienia możliwości wykorzystania do tych celów wód podziemnych z czwartorzędowych utworów wodonośnych lub wód powierzchniowych;

- wykonywanie urządzeń wodnych stanowiących nowe ujęcia wód podziemnych na potrzeby inne niż wynikające z priorytetów w zaspokajaniu potrzeb wodnych określonych w § 6 ust. 1 pkt 1 i 2 tj. na cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem, do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe;

- wykonywanie odwodnień obiektów lub wykopów budowlanych oraz zakładów górniczych, za wyjątkiem odwodnień nie powodujących długoterminowych negatywnych skutków dla ilości i jakości zasobów wód podziemnych.

Ponadto mając na uwadze szczegółowe wymagania w zakresie stanu wód regionu wodnego, wynikające z ustalonych celów środowiskowych zgodnie z § 4 w/w rozporządzenia dla uzyskania dobrego stanu lub potencjału ekologicznego jednolitych części wód jezior wymaga się nieprzekraczania poziomu naturalnej tolerancji jeziora.

Jednolite części wód jezior, w których z uwagi na nasilenie presji antropogenicznej nastąpiło przekroczenie poziomu naturalnej tolerancji jeziora oraz jednolite części wód jezior lobeliowych uznaje się za priorytetowe pod względem ochrony. W wykazie jednolitych części wód jezior nie wymienia się sąsiadującego jez. Wicko Małe.

Z kolei zgodnie z § 5 powyższego rozporządzenia dla uzyskania dobrego stanu jednolitych części wód podziemnych wymaga się, aby korzystanie z wód podziemnych nie powodowało:

- niespełnienia celów środowiskowych określonych dla jednolitych części wód powierzchniowych;
- szkód w ekosystemach lądowych bezpośrednio zależnych od wód podziemnych;
- dopływu wód słonych lub innych wód o jakości zagrażającej zanieczyszczeniem wód podziemnych;
- trwałej tendencji do zmian kierunku przepływu wód podziemnych, którą mogłyby spowodować dopływy wód słonych lub innych wód o jakości zagrażającej zanieczyszczeniem wód podziemnych.

Jednocześnie zgodnie z § 6 ust. 1, 2, i 3 w/w rozporządzenia ustala się następujące priorytety w zaspokajaniu potrzeb wodnych:

- na cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem;
- do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe;
- na potrzeby produkcji artykułów żywnościowych oraz farmaceutycznych;
- na zapewnienie wymagań ekosystemów wodnych i od wód zależnych;
- na potrzeby przemysłu;
- na potrzeby chowu i hodowli zwierząt;
- na potrzeby upraw rolnych i leśnych;
- na potrzeby energetyki wodnej;
- na potrzeby transportu wodnego;
- na potrzeby związane z turystyką, sportem i rekreacją.

Priorytety te obowiązują w przypadku, gdy występuje zapotrzebowanie na jednoczesne wykorzystanie zasobów wodnych przez więcej niż jednego użytkownika, z wyłączeniem sytuacji określonych w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. O wyższości priorytetu, o którym mowa powyżej, decyduje niższa pozycja liczbowa.

Korzystanie z wód nie może powodować pogorszenia stanu wód i ekosystemów od nich zależnych, w szczególności ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, a także marnotrawstwa wody i energii wody, ani wyrządzać szkód.

Wody, jako integralna część środowiska oraz siedliska dla zwierząt i roślin, podlegają ochronie, niezależnie od tego, czyją stanowią własność.

Celem ochrony wód jest utrzymanie lub poprawa jakości wód oraz biologicznych stosunków w środowisku wodnym i na terenach podmokłych.

Dla potrzeb gospodarowania wodami wody dzieli się na:

- jednolite części wód powierzchniowych – rozumie się przez to oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych, taki jak: m.in. rzekę, strumień, strugę, potok, jezioro, kanał, sztuczny zbiornik wodny itp.;
- jednolite części wód podziemnych – rozumie się przez to określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.

Dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych określa się cele środowiskowe:

- dla wód powierzchniowych celem jest ochrona wód przed zanieczyszczeniami, która obejmuje łącznie ograniczenie emisji do wód ze źródeł zanieczyszczeń punktowych i obszarowych;
- celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:
 - o zapobieganie lub ograniczenie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
 - o zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
 - o ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnienie równowagi między poborem a zasileniem tych wód tak, aby osiągnąć ich dobry stan.

Cele środowiskowe zawiera się w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

Powyższe Rozporządzenie odnośnie ustalenia warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego, określa:

- szczegółowe wymagania w zakresie stanu wód regionu wodnego, wynikające z celów środowiskowych ustalonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (M.P. z 2011 r. Nr 40, poz. 451);
- priorytety w zaspokajaniu potrzeb wodnych w regionie wodnym;
- ograniczenia w korzystaniu z wód na obszarze regionu wodnego lub jego części albo dla wskazanych jednolitych części wód, niezbędne do osiągnięcia ustalonych celów środowiskowych.

W Rozporządzeniu podaje się szczegółowe wymagania w zakresie stanu wód regionu wodnego, wynikające z ustalonych celów środowiskowych. Są to m.in.:

- dla uzyskania dobrego stanu lub potencjału ekologicznego wód płynących, wymaga się zachowania w korycie ciekłu przepływu nienaruszalnego;
- ustala się wymagania w zakresie zachowania ciągłości morfologicznej ciekłu, niezbędne dla zapewnienia składu, liczebności i struktury wiekowej ichtiofauny na poziomie odpowiadającym dobremu stanowi lub potencjałowi ekologicznemu wód, zróżnicowane według podziału wód powierzchniowych;
- dla uzyskania dobrego stanu lub potencjału ekologicznego jednolitych części wód jeziora wymaga się nieprzekraczania poziomu naturalnej tolerancji jeziora;
- dla uzyskania dobrego stanu jednolitych części wód podziemnych wymaga się, aby korzystanie z wód podziemnych nie powodowało:
 - niespełnienia celów środowiskowych określonych dla jednolitych części wód powierzchniowych;
 - szkód w ekosystemach lądowych bezpośrednio zależnych od wód podziemnych;
 - dopływu wód słonych lub innych wód o jakości zagrażającej zanieczyszczeniem wód podziemnych;
 - trwałej tendencji do zmian kierunku przepływu wód podziemnych, którą mógłby spowodować dopływ wód słonych lub innych wód o jakości zagrażającej zanieczyszczeniem wód podziemnych.

Wybrane priorytety w zaspokajaniu potrzeb wodnych w regionie wodnym.

W Rozporządzeniu ustala się m.in. następujące priorytety w zaspokajaniu potrzeb wodnych:

- na cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem;
- do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe;
- na zapewnienie wymagań ekosystemów wodnych i od wód zależnych;
- na potrzeby przemysłu;
- na potrzeby chowu i hodowli zwierząt;
- na potrzeby upraw rolnych i leśnych;
- na potrzeby transportu wodnego;
- na potrzeby związane z turystyką, sportem i rekreacją.

Ograniczenia w korzystaniu z wód na obszarze regionu wodnego lub jego części albo dla wskazanych jednolitych części wód niezbędne dla osiągnięcia ustalonych celów środowiskowych.

- korzystanie z powierzchniowych wód płynących nie może powodować redukcji przepływu w korycie ciekłu poniżej przepływu nienaruszalnego;
- wprowadzanie ścieków do wód powierzchniowych o stanie, co najmniej dobrym nie może powodować przekwalifikowania stanu wód odbiornika do gorszego z powodu zmiany wartości wskaźników fizykochemicznych, substancji priorytetowych oraz innych zanieczyszczeń służących klasyfikacji stanu, zawartych we wprowadzanych ściekach;
- ścieki wprowadzane do wód o stanie niższym od dobrego, nie mogą zawierać substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń, określonych w przepisach odrębnych;
- wykonanie nowych budowli piętrzących na ciekach lub ich odcinkach jest możliwe pod warunkiem wyposażenia tych budowli w urządzenia zapewniające swobodną migrację ryb;
- wielkość maksymalnego rocznego poboru wody z ujęcia wód podziemnych nie może przekraczać ilości wynikającej ze średniego dobrego zapotrzebowania na wodę;
- korzystanie z wód podziemnych z czwartorzędowych utworów wodonośnych do napełniania stawów rybnych oraz na potrzeby nawadniania gruntów lub upraw jest niedopuszczalne w przypadku istnienia możliwości wykorzystania do tych celów wód powierzchniowych;

Przytoczone wybiórczo ustalenia w/w. warunków uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (zgodnie z art. 73 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r.

1.9. Gleby

1.9.1. Ogólna charakterystyka

Gleba jest jednym ze składników przyrody nieożywionej, należącym do wyczerpalnych, ale odtwarzalnych zasobów środowiska, jeżeli relacje pomiędzy czynnikami glebotwórczymi są optymalne. O rozwoju gleby decyduje zespół takich czynników jak: skała macierzysta, rzeźba terenu, warunki klimatyczne

i stosunki wodne oraz szata roślinna i fauna glebowa a także działalność człowieka w wyniku, której zachodzą zasadnicze zmiany obiegu materii w środowisku glebowym.

Gleby na obszarze zmiany miejscowego planu podobnie jak pokrywa prawie całej Wyspy Wolin są tworami stosunkowo młodymi. Skałami macierzystymi gleb na tym obszarze są utwory czwartorzędowe o genezie lodowcowej i wodnolodowcowej wieku plejstocenijskiego oraz utwory związane z późniejszymi (holocen), trwającymi również współcześnie, procesami akumulacji osadów organicznych i rzecznych. Są to piaski i piaski ze żwirami, gliny zwałowe, mułki i piaski rzeczne, torfy. Na tych utworach wykształciły się prawie wszystkie typy gleb charakterystyczne dla terenów nizinnych. Są to gleby pseudobielicowe, brunatne wylugowane, piaskowe różnych typów genetycznych, czarne ziemie, gleby torfowe i murszowo-torfowe, mułowo-torfowe, murszowo-mineralne.

Rozmieszczenie poszczególnych typów gleb w rejonie obszaru zmiany miejscowego planu jest nierównomierne.

W obrębie gruntów ornych (na wysoczyźnie) największą powierzchnię zajmują gleby brunatne wylugowane i kwaśne i pseudobielicowe a w obrębie użytków zielonych (obniżenie jez. Wicko Małe) dominują gleby murszowo-mineralne i torfowe.

W strukturze użytkowania gruntów obszaru objętego zmianą miejscowego planu gleby użytków rolnych zajmują pierwsze miejsce pod względem powierzchni. Wśród użytków rolnych występują grunty orne i użytki zielone – łąki i pastwiska przy znacznej powierzchni występujących nieużytków. Bonitacja gleb na użytkach rolnych została przedstawiona na załączniku graficznym (mapa nr 5).

1.9.2. Grunty orne

Grunty orne w granicach obszaru zmiany miejscowego planu zajmują część południową i środkową obszaru opracowania. Są to grunty orne o glebach wytworzonych z piasków luźnych i piasków słabo gliniastych lekkich podścielonych płytko piaskiem luźnym lub żwirem piaszczystym. Gleby te są nadmiernie przepuszczalne i mają słabą zdolność zatrzymywania wody. Tym samym są to gleby okresowo lub trwale zbyt suche. Z natury swej gleby te są ubogie w składniki pokarmowe. Ponadto niedobór wody staje się czynnikiem ograniczającym działanie stosowanych nawozów mineralnych. Niewykorzystane składniki są bardzo szybko wymywane z gleby. Stąd też dobór roślin uprawnych dla tych gleb jest bardzo ograniczony i sprowadza się głównie do żyta, owsa, ziemniaków, seradeli i łubinu żółtego gorzkiego. Przy tym plony tych roślin zależą w bardzo dużym stopniu od ilości i rozkładu opadów.

Gleby rejonu Wicka w świetle kompleksów przydatności rolniczej gleb, zaliczane są do 6 – kompleksu żytniego słabego, występującego w części środkowej opracowania i do 7 – kompleksu żytniego bardzo słabego obejmującego część południową opracowania.

W klasyfikacji bonitacyjnej gleby VI - kompleksu żytniego słabego zaliczane są do klasy IVb i V a VII – kompleksu żytniego bardzo słabego do VI klasy bonitacyjnej.

Jak z powyższego wynika gleby obszaru opracowania należą do prawie rolniczo nieprzydatnych. Aktualnie nie są uprawiane a od strony kompleksów leśnych Wolińskiego Parku Narodowego porasta je gęsty samosiew sosnowy.

Z całą pewnością stwierdza się, że w wyniku zaniechanej tu gospodarki rolnej, grunty orne stały się ugorami, czyli polami wyłączonymi z rolniczego użytkowania, polami niepielęgowanymi zarośniętymi samoistnie chwastami segetalnymi. Ponadto znaczne arealy gruntów ornych są odłogowane. Są to grunty porolne pozostawione bez ingerencji człowieka przez wiele lat, które pozarastały samosiewami sosny, brzozy, lokalnie pojedynczym dębem a nawet sporadycznie bukiem.

Na obszarze opracowania w obrębie ogrodów przydomowych występują gleby kulturoziemne typu hortisoli (gleby ogrodowe, ich charakterystyczną cechą jest głęboki poziom akumulacyjny bogaty w próchnicę, jest to typ gleby antropogenicznej, wykształcone w wyniku zabiegów agrotechnicznych).

Na niewielkich enklawach obszaru opracowania pokrywa glebowa jest w wielu miejscach zniszczona bądź silnie przekształcona.

Na terenie zlikwidowanej betoniarni pokrywa glebowa jest silnie przekształcona mechanicznie, a nawet miejscami całkowicie zniszczona, a już całkowicie została zniszczona w obrębie wyrobiska poeksploatacyjnego.

Na glebach mało wartościowych dla rolnictwa VI klasy bonitacyjnej występujących w południowo-wschodniej części opracowania znajduje się cenne siedlisko przyrodnicze „Cieplolubne, śródładowe murawy napiaskowe” o kodzie 6120-1. Jest to siedlisko przyrodnicze priorytetowe.

Zgodnie z Ustawą z dnia 8 marca 2013 r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych grunty rolne w granicach opracowania nie podlegają prawnej ochronie. Mogą być przeznaczane na cele nierolnicze.

1.9.3. Użytki zielone – łąki i pastwiska

Wśród użytków rolnych prawie całą powierzchnię północno-zachodnią obszaru opracowania zajmują użytki zielone, wśród których dominują łąki, przy dość znacznej powierzchni występujących nieużytków. Bonitacja gleb na użytkach zielonych została przedstawiona na załączniku graficznym (mapa nr 5).

Według gleboznawczej klasyfikacji gruntów, na obszarze zmiany miejscowego planu występują na użytkach zielonych gleby IV, V i VI klasy bonitacyjnej.

Na gruntach użytków zielonych całego obszaru zmiany miejscowego planu występują dwa kompleksy użytków zielonych. Jest to kompleks 2z – użytki zielone średnie, który dominuje wzdłuż rowu melioracyjnego i 3z – użytki zielone słabe i bardzo słabe występujące pomiędzy ul. Nadbrzeżną a brzegiem jez. Wicko Małe.

Do kompleksu drugiego (2z) zaliczone zostały użytki zielone klasy IV. Są to zarówno użytki zielone na glebach torfowych i murszowo-torfowych. Stosunki wodne tych gleb nie są w pełni uregulowane (gleby nadmiernie uwilgotnione). Są miejscami okresowo i stale podmokłe. Łąki zaliczane do tego kompleksu są przeważnie dwukośne, dające przeciętnie około 25-30 q z 1 ha siana średniej jakości. W przypadku łąk obszaru opracowania niewiele z nich uzyskuje się siana. Znaczny ich areal został porośnięty trzciną a miejscami stagnuje na nich woda.

W przypadku kompleksu trzeciego (3z) zaliczone zostały użytki zielone klasy V i VI z dominacją łąk oraz w dwóch niewielkich enklawach pastwiska V klasy. Przynależą tu użytki zielone na glebach murszowo-torfowych, zbyt wilgotnych i często podtapianych. Gleby murszowo-torfowe tworzą się z płytkich zatorfień, w których pokład torfu w całej miąższości objęty został przez proces murszenia. Bezpośrednio pod poziomem murszowym znajduje się podłoże mineralne.

Łąki obszaru zmiany miejscowego planu, kompleksu 3z to w zasadzie łąki jednokośne, turzycowe i trawiaste, dające plon około 15 q z 1 ha siana, jakości słabej. W przypadku pastwisk mogą wyżywić najwyżej 1 krowę w ciągu 120 dni.

Łąki i pastwiska kompleksu trzeciego (3z) analogicznie jak kompleksu drugiego (2z) w dużej części porasta je szuwar trzcinowy.

W granicach obszaru zmiany miejscowego planu, łąki i pastwiska bezpośrednio przylegają do jez. Wicko Małe. Od wód jeziora do ul. Nadbrzeżnej a nawet za ulicą porasta je trzcina pospolita z kępiastą łąką. Trzcina tworzy tu dość szeroki pas szuwarów trzcinowych.

Łąki i pastwiska obszaru opracowania położone są prawie na jednakowym poziomie wody występującej w jeziorze. Łąki w zdecydowanej części należą do wilgotnych. Są stale bądź okresowo podmokłe. W kilku miejscach lokalnie występują wymokliska.

Wśród pastwisk (PsV) i gruntów ornych (Vkl) pomiędzy ul. Nadbrzeżną a przebiegiem gazociągu w północno-zachodniej części obszaru opracowania znajduje się niewielkie prawnie chronione siedlisko przyrodnicze o nazwie „Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso – incanae*, olsy źródłiskowe) o kodzie 91E0. Aktualnie siedlisko to stanowi kilka olch i wierzb rosnących w zawodnionym płaskodennym obniżeniu.

1.10. Warunki klimatyczne

1.10.1. Ogólna charakterystyka klimatu

Obszar opracowania, wg podziału Polski na regiony klimatyczne E. Romera (1949) należy do typu klimatu bałtyckiego.

R. Gumiński (1948, podział zmodyfikowany) zalicza obszar opracowania do rolniczo-klimatycznej dzielnicy I - szczecińskiej, która jest stosunkowo ciepła i sucha. Pokrywa śnieżna trwa 40 – 60 dni, przymrozki występują tylko w ciągu dwóch miesięcy. Średni opad roczny wynosi 450 – 600 mm, a liczba godzin ze słońcem jest stosunkowo duża. Długość okresu wegetacyjnego trwa od 210 do 215 dni. Początek robót polnych przypada tutaj na ostatnią dekadę marca.

Według najnowszego podziału Polski na regiony klimatyczne Polski (WOŚ 1999 r.), obszar opracowania znajdujący się w obrębie Pomorza Zachodniego zaliczany jest do Regionu Zachodnionadmorskiego (RI), który obejmuje wyspy Uznam i Wolin wraz z Zalewem Szczecińskim oraz zachodnią część Wybrzeża Trzebiatowskiego.

W porównaniu z innymi regionami Pomorza odznacza się największą liczbą dni słonecznych i ciepłych oraz bez opadów, a także najmniejszą liczbą dni z dużym zachmurzeniem (tabela poniżej). Pogody przymrozkowe i mroźne są tutaj notowane najrzadziej.

Tabela 2. Zestawienie średniej rocznej liczby dni z poszczególnymi typami pogody Regionu Zachodniopomorskiego (źródło: A.Woś 1999)

REGION	TYPY POGODY	SŁONECZNA	POCHMURNA	Z DUŻYM ZACHMURZENIEM	BEZ OPADU	Z OPADEM	RAZEM
Region Zachodniopomorski (I)	Ciepła	25,9	166,1	83,6	145,4	130,2	275,6
	Przymrozkowa	7,8	32,3	23,9	35,3	28,7	64,0
	Mroźna	3,6	12,8	8,2	13,5	11,1	24,6

Z kolei według podziału województwa zachodniopomorskiego na krainy klimatyczne Cz. Koźmińskiego, obszar opracowania znajduje się w krainie I – Zalewu Szczecińskiego.

Kraina ta obejmuje wyspy Uznam i Wolin oraz wąski pas przyległy do Zalewu Szczecińskiego. Kraina wznosi się od 0 do 20 m n.p.m. Warunki klimatyczne tej krainy, kształtują się nie tylko pod wpływem głównych geograficznych czynników klimatotwórczych (szerokość geograficzna, cyrkulacja atmosferyczna), ale także w dużej mierze pod wpływem Bałtyku i Zalewu Szczecińskiego. Pobrzeże Zatoki Pomorskiej, ograniczone wyspami Uznam i Wolin, zaliczane jest do najkorzystniejszych rejonów bioklimatycznych na polskim wybrzeżu, sprzyjających rekreacji i turystyce.

Obszar opracowania znajduje się w regionie bioklimatycznym 1 nadmorskim, podlegającym silnym wpływom Bałtyku.

Istotne główne elementy charakteryzujące warunki klimatyczne obszaru opracowania prześledzić można na podstawie danych z niezbyt odległej a zarazem najbliższej stacji meteorologicznej w Świnoujściu. Stacja meteorologiczna w Świnoujściu działa od roku 1947, aktualnie usytuowana jest na piaszczystej wydmie w odległości 120 m od morza oraz ok. 12 km od obszaru opracowania.

Usłonecznienie i zachmurzenie

Średnia wieloletnia suma usłonecznienia jest wysoka i wynosi około 1580 godzin rocznie. Najwięcej godzin ze słońcem występuje w miesiącach czerwcu (228) i lipcu (218). Odpowiada to średnio od 6,6 godziny ze słońcem w sierpniu do 7,6 w czerwcu. Najmniej usłoneczniony jest miesiąc grudzień (29 godzin). W ciągu roku usłonecznienie względne waha się od 34 do 38%, przy czym zimą wynosi około 20%, a latem nie przekracza 50%.

Zachmurzenie najmniejsze występuje w miesiącach zimowych i waha się od 62% -63%. W pozostałych okresach roku wynosi od 44 -70%. Należy podkreślić, że w porównaniu z innymi miejscowościami nadmorskimi zachmurzenie w rejonie opracowania jest najmniejsze.

Temperatura i wilgotność powietrza

Średnia roczna temperatura powietrza w rejonie opracowania kształtuje się na poziomie 8,3⁰ do 8,5⁰C. Latem średnia dobowa temperatura powietrza przekracza 15⁰C. Najchłodniejszym miesiącem w roku jest miesiąc styczeń (-0,1 stopnia). Przeciętnie w roku jest w Świnoujściu 78 dni letnich, ze średnią temperaturą przekraczającą 15⁰C. Absolutna amplituda temperatury powietrza wynosi 53,7 deg, co jest wartością znacznie mniejszą niż w uzdrowiskach położonych w głębi kraju. Jest to efekt łagodzącego wpływu Bałtyku na warunki termiczne w strefie przybrzeżnej, w szczególności jest to widoczne w miesiącach zimowych. Średnio dni gorących jest 4, zaś mroźnych 5,5.

Średnia roczna wilgotność względna powietrza (86%) nie odbiega od wilgotności notowanej na południowym wybrzeżu Bałtyku. Sezonowe wahania wilgotności są niewielkie.

A w poszczególnych miesiącach jej wartości wynoszą od 85 do 87 %. Około 12 dni w roku występują stany parności.

Opady i zjawiska atmosferyczne

Opady atmosferyczne są czynnikiem ograniczającym możliwości leczenia klimatycznego, wypoczynku i uprawiania turystyki. Analizując sumę roczną opadów atmosferycznych i częstość ich występowania należy stwierdzić, że są one bardzo zmiennym elementem klimatu badanego regionu. Średnia wieloletnia suma opadów w rejonie opracowania wynosi obecnie 583 mm i jest wyższa od średniej z okresu wcześniejszego. Cechą warunków opadowych klimatu Polski jest przewaga opadów półrocza ciepłego nad opadami półrocza chłodnego. W rejonie opracowania przewaga ta jest niewielka a sumy opadów wynoszą odpowiednio 54% i 46% opadów rocznych. Roczne maksimum opadów przypada obecnie na lipiec (70 mm, poprzednio czerwiec - 53 mm), a najmniejsze opady występują w kwietniu lub lutym (32 mm). Jesienią sumy opadów są nieznacznie większe niż wiosną. Z punktu widzenia potrzeb klimatoterapii, turystyki i wypoczynku istotna jest liczba dni z opadem. Zgodnie z normami stosowanymi w bioklimatologii na terenach uzdrowiskowych i wypoczynkowych nie powinno występować więcej niż 183 dni z opadem w ciągu roku. W ostatnich latach średnia liczba dni z opadem w rejonie opracowania wynosi 156, co oznacza, że badany obszar spełnia wymagane w tym zakresie kryterium. Największa liczba dni z opadem obserwowana jest w listopadzie i maju. Roczne maksimum opadów występuje w czerwcu wynosi 52 mm, zaś najmniejsze są w lutym i wynoszą 33 mm. Najkorzystniejszym dla kuracjuszy miesiącem ze względu na małą liczbę dni z opadem jest luty (33 mm). Często z opadem związane są burze, które

poprzez zmiany pola elektrycznego w czasie wyładowań oddziałują na człowieka, zwykle pogarszając jego samopoczucie. Burze w rejonie opracowania pojawiają się praktycznie przez cały rok (poza styczniem), a ich częstość wynosi 0,1 dnia zimą do ponad 3 dni w okresie od maja do sierpnia. Częstość ich występowania jest największa latem (czerwiec i lipiec ponad 3 dni w miesiącu z maksimum w lipcu). Średnio jest ich około 15 dni w roku.

Mgły są zjawiskiem atmosferycznym niekorzystnym dla klimatoterapii. Sprzyjają one utrzymywaniu się zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w powietrzu, ograniczają dopływ promieniowania słonecznego, zmniejszają widzialność, co razem powoduje pogorszenie samopoczucia człowieka i sprzyja także rozprzestrzenianiu się wielu chorób. W rejonie opracowania mgły nie są zjawiskiem zbyt częstym. Średnio w roku pojawia się 41 dni z mgłą. Najwięcej mgieł notuje się jesienią oraz zimą (listopad - 5 dni w miesiącu; styczeń – 5,6). Najmniej dni z mgłą jest w lipcu. Zgodnie z przyjętą normą liczba dni z mgłą nie może przekraczać na terenie uzdrowiska 50 w okresie od października do marca. W rejonie opracowania zanotowano ich 30. W okresie od kwietnia do września nie powinno być ich więcej niż 15 a zanotowano 11. Można, zatem stwierdzić, że liczba dni z mgłą jest mniejsza niż przewiduje norma przyjęta np. dla uzdrowisk.

Pokrywa śnieżna jest ważnym elementem klimatu z uwagi na możliwość terapii ruchowej zimą (sporty zimowe). Dodatkowym jej atutem jest to, że tłumi hałas i silnie odbija promieniowanie słoneczne wzmagając udział czynnych biologicznie promieni nadfioletowych w helioterapii, a także korzystnie oddziałuje na stan psychiczny człowieka. W rejonie opracowania pokrywa śnieżna zalegać może od listopada do kwietnia średnio przez około 43 dni. Pierwsza pokrywa śnieżna pojawia się już w listopadzie, a sporadycznie utrzymuje się jeszcze w kwietniu. Najwięcej dni z pokrywą śnieżną obserwuje się w styczniu.

Opady atmosferyczne, burze, mgły i pokrywa śnieżna w rejonie Świnoujścia:

Suma opadów (mm)

Stacja	lata	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	1966-1992	39	32	43	46	48	53	50	43	46	43	46	37	526
	1993-2007	43	35	39	32	56	59	70	53	66	42	44	43	583

Liczba dni z opadem $\geq 0,1$ mm

Stacja	lata	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	1966-1992	13,3	12,7	14,9	13,2	15,2	13,5	14,2	13,3	14,4	14,9	15,5	14,4	169,6
	1993-2007	14,3	13,1	12,8	9,8	12,3	13,2	13,2	10,7	12,5	13,3	14,9	15,7	155,7

Liczba dni z burzą

Stacja	okres	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	1966-1992	-	0,2	0,5	2,7	3,1	3,6	2,7	1,6	0,2	0,1	0,1	14,8

Liczba dni z mgłą

Stacja	lata	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	1966-1992	5,6	5,5	4,5	4,1	1,4	1,1	0,6	1,2	2,4	4,7	5,2	4,6	40,9
	1993-2007	2,3	1,8	2,2	1,5	1,1	0,1	0,3	0,4	0,7	2,7	3,2	2,9	19,2

Liczba dni z pokrywą śnieżną

Stacja	lata	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	1966-1992	15,9	11,3	5,5	0,5	-	-	-	-	-	-	2,3	7,8	43,3
	1993-2007	10,5	9,9	5,6	0,3	-	-	-	-	-	-	1,9	5,9	34,2

Wiatr

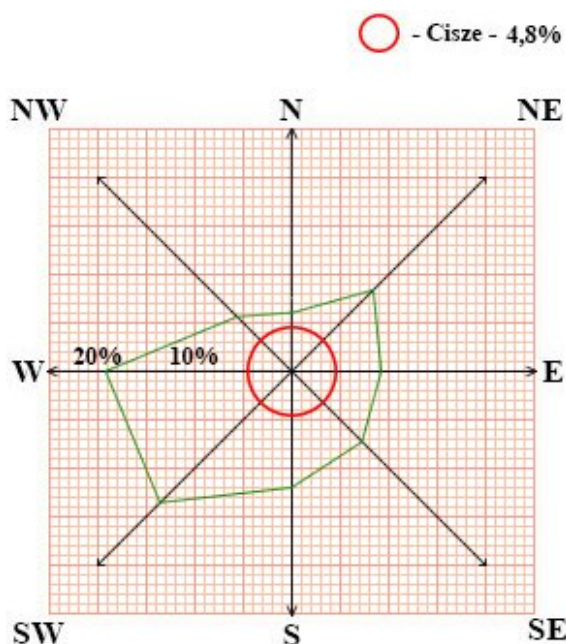
Ruch powietrza jest ważnym czynnikiem kształtującym subiektywne odczucia komfortu lub dyskomfortu termicznego. Ruch powietrza odgrywa istotną rolę w procesie wymiany ciepła pomiędzy organizmem człowieka a otoczeniem, porywisty i silny wiatr wywołuje różne stany niepokoju, drażniąc układ nerwowy człowieka (Błażejczyk 2004, Kozłowska-Szczęsna i in. 2002).

Rozkład wiatrów w rejonie opracowania jest uwarunkowany głównie czynnikami cyrkulacyjnymi.

Najczęściej wieją wiatry z sektora południowo-zachodniego (SW) – 19% i zachodniego (W) – 18,4% oraz południowego (S) – 14%, czyli od strony ładu (ryc. 1).

Najmniejszy udział mają wiatry z kierunku północnego (N) – 7,6% pojawiające się przy słabych gradientach barycznych (bryza morska).

W Świnoujściu przeważają wiatry umiarkowane i silne. Średnia prędkość wiatru o godz. 12 GMT jest podobna we wszystkich miesiącach i wynosi 4,6 – 4,9 m s⁻¹. W roku jest 38,1 dni z silnym wiatrem (≥ 10 m/sek.) i 4 dni z bardzo silnym (≥ 15 m/sek.). Z uwagi na liczbę dni z silnym wiatrem Świnoujście ma ostrzejsze warunki niż inne uzdrowiska nadmorskie.

Rycina 1. Rozkład kierunków wiatrów (%) oraz częstość cisz w Świnoujściu, 1971-2000

Tabela 3. Częstość wiatru %/ z różnych kierunków w Świnoujściu /1971-2005/ wg Cz. Koźmiński

Miesiące	N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C
I	4	4	8	14	19	22	16	8	5
II	5	8	13	13	13	18	17	8	5
III	5	13	13	11	10	18	19	8	3
IV	9	23	10	8	7	13	14	10	6
V	9	23	13	9	8	11	13	9	5
VI	10	23	10	6	5	11	19	11	5
VII	8	14	8	5	7	16	24	12	6
VIII	7	13	10	8	8	19	22	7	6
IX	5	8	7	11	12	21	22	8	6
X	4	6	8	14	16	24	18	5	5
XI	3	4	9	13	19	27	18	5	2
XII	4	3	8	11	17	27	21	6	3
IV – IX	9,2	16,1	7,7	8,2	10,9	17,6	18,0	8,7	3,6
X – III	4,8	4,7	6,9	11,9	20,0	25,6	17,2	5,9	3,0
Rok I-XII	6	12	9	10	12	19	19	8	5

Tabela 4. Rozkład kierunków i prędkości wiatru z okresu I-XII z wielolecia 1971-2000

Stacja		kierunek wiatr									Suma częst.	V
		N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C		
Świnoujście	n	7,0	10,4	7,3	10,1	15,4	21,6	17,6	7,3	3,3	100,0	x
	v	6,0	5,9	4,5	3,1	2,9	3,2	3,9	5,3	x	x	4,0

W Świnoujściu przeważają wiatry umiarkowane silne (tab. 9). Średnia prędkość wiatru osiąga maksimum wiosną (3,6 m/s), a minimum w sierpniu (2,8 m/s, poprzednio w styczniu - 2,9 m/s). Średnia roczna prędkość wiatru w obydwu badanych okresach jest taka sama i wynosi 3,2 m/s.

W Świnoujściu nie zmieniała się także liczba dni z wiatrem silnym, o prędkościach powyżej 8 m/s. Wieje on przez 12% dni w roku (tab. 9). Najczęściej pojawiają się one na wiosnę, w kwietniu osiągają swoje maksimum (powyżej 5 dni w miesiącu). Częstość cisz atmosferycznych w Świnoujściu jest niewielka (2,8% wszystkich obserwacji wiatru w roku), z uwagi na bliskość Bałtyku.

Tabela 5. Rozkład kierunków i prędkości wiatru z okresu IV-IX z wielolecia 1971-2000

Stacja		kierunek wiatru									Suma częst.	V
		N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C		
Świnoujście	n	9,2	16,1	7,7	8,2	10,9	17,6	18,0	8,7	3,6	100,0	x
	v	4,9	5,5	4,4	2,9	2,7	3,0	3,6	4,9	x	x	3,9

Tabela 6. Rozkład kierunków i prędkości wiatru z okresu X-III z wielolecia 1971-2000

Stacja		kierunek wiatru									Suma częst.	V
		N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C		
Świnoujście	n	4,8	4,7	6,9	11,9	20,0	25,6	17,2	5,9	3,0	100,0	x
	v	7,2	6,4	4,7	3,4	3,1	3,5	4,2	5,8	x	x	4,1

Objaśnienia:

V - średnia prędkość wiatru w m/s

C - cisze w %

n - częstość występowania wiatru z danego kierunku w %

v - średnia prędkość wiatru z danego kierunku w m/s

Tabela 7. Częstość występowania poszczególnych kierunków wiatru i cisz (C) w % - dane dla stacji Świnoujście oddalonej od obszaru opracowania o ok. 12 km w kierunku N

Pory roku	kierunek wiatru									Suma częst.
	N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C	
Zima XI-II	4	5	10	13	16	23	18	7	4	100
Wiosna III- V	8	20	12	9	8	14	15	9	5	100
Lato VI-VIII	8	17	9	6	7	15	22	10	6	100
Jesień IX-XI	4	6	8	13	16	24	19	6	4	100
Rok I-XII	6	12	9	10	12	19	19	8	5	100

Tabela 8. Średnie prędkości wiatru (w m/sek.) według miesięcy – stacja Świnoujście

Stacja	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok
Świnoujście	3,9	3,8	4,3	4,0	3,9	3,6	3,4	3,4	3,3	3,5	4,1	3,9	3,8

Tabela 9. Średnie liczby dni z wiatrami silnymi (≥ 10 m/sek.) i bardzo silnymi (≥ 15 m/sek.) ze stacji Świnoujście; a- wiatry silne, b- wiatry bardzo silne

Stacja	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok	IV-IX	V-VIII	
Świnoujście	a	3,4	3,5	4,6	4,4	2,2	2,2	1,7	2,5	2,2	2,6	3,5	3,4	38,1	17,1	8,0
	b	0,8	0,3	0,5	0,3	0,2	0,2	0,2	0,5	0,2	0,2	0,4	0,2	4,0	1,6	0,2

1.10.2. Lokalne warunki biotopoklimatyczne

Wyżej podana charakterystyka ogólna nie oddaje zmienności warunków pogodowych występujących w warstwie atmosfery przylegającej do powierzchni gruntu. Warunki biotopoklimatyczne obszaru opracowania kształtowane są głównie przez ukształtowanie terenu oraz przez charakter tzw. powierzchni czynnej (granicznej między atmosferą a podłożem) oraz przez parametry i wzajemne relacje zabudowy i terenów otwartych w otoczeniu.

W granicach obszaru opracowania podstawowe różnice klimatyczne dotyczą dna równiny torfowej położonej w bezpośrednim sąsiedztwie jez. Wicko Małe, będącego częścią dużego zbiornika wodnego, jakim jest Zalew Szczeciński a skłonem wysoczyzny morenowej u podnóża, której położona jest istniejąca zabudowa miejscowości Wicko.

W rejonie obszaru opracowania największy udział mają topoklimaty obszarów leśnych, form wklęsłych oraz zbiorników wodnych.

Północna i północno-wschodnia część obszaru opracowania jest bardziej zróżnicowana pod względem topograficznym od części południowej, co ma odzwierciedlenie w większej różnorodności topoklimatów. Głównie w północnej i północno-wschodniej części obszaru opracowania koncentruje się zabudowa jednorodzinna wsi Wicko. Ta część obszaru jest najbardziej zurbanizowana. Tereny zurbanizowane znajdują się na południowo-zachodnim skłonie wysoczyzny morenowej. Istniejąca zabudowa Wicka zajmuje dolną część skłonu wysoczyzny (podnóże), gdzie występują korzystne warunki biotopoklimatyczne. Są to:

- korzystne warunki termiczne, bardzo dobre nasłonecznienie;
- w miarę korzystne warunki wilgotnościowe;
- dobre przewietrzanie terenu, związku z tym nie występuje niebezpieczeństwo zalegania zanieczyszczeń atmosfery w warstwie przyziemnej;
- brak zagrożenia inwersji termicznych i występowania mgieł radiacyjnych;

Enklawy płaskiej równiny w niewielkiej części zadrzewionej o średnio korzystnych warunkach dla rekreacji charakteryzują:

- ograniczone wartości nasłonecznienia;
- obniżone wartości prędkości wiatru;
- zróżnicowane amplitudy temperatury i wilgotności powietrza (wilgotność podwyższona);
- niewielkie zagrożenie występowaniem przygruntowych przymrozków o charakterze radiacyjnym lub radiacyjno-adwekcyjnym

Kolejnym typem biotopoklimatycznym obszaru opracowania jest biotopoklimat dna równiny torfowej położonej w bezpośrednim sąsiedztwie jez. Wicko Małe, który obejmuje dość sporą część północno-zachodnią obszaru opracowania (niekorzystne warunki biotopoklimatyczne). Ten typ biotopoklimatu kontynuuje się poza granicami opracowania. Jest w nim szczególnie duży udział rozległych, dobrze nawietrzonych, podmokłych den dolin pokrytych roślinnością łąkową, gdzie w czasie pogodnych nocy tworzą się zastoiska zimnego powietrza, a więc narażonych na niebezpieczeństwo przymrozków lokalnych typu radiacyjno-adwekcyjnego.

A więc powyższy typ o niekorzystnych warunkach biotopoklimatycznych, charakteryzują:

- zwiększona wilgotność powietrza;
- lokalne słabsze przewietrzanie;
- częste mgły przyziemne i zamglenia, często stagnujące do późnych godzin przedpołudniowych;
- zastoiska zimnego powietrza;
- częste zagrożenia przygruntowymi przymrozkami.

W sąsiedztwie dolin znajdują się zbiorniki wodne o znaczącej powierzchni. Są nimi jeziora: Wicko Małe i Wicko Wielkie. Największym zbiornikiem wodnym jest Zalew Szczeciński, oblewający południową część wyspy Wolin. Zbiorniki wodne charakteryzują się dużą pojemnością i dobrą przewodnością cieplną, co może wpływać w znacznym stopniu na zmniejszenie dobowych amplitud temperatury w przyziemnej warstwie powietrza. Może to także skutecznie przeciwdziałać tworzeniu się przymrozków, przede wszystkim w najbliższym sąsiedztwie zbiorników wodnych. Również obszary leśne wpływają łagodząco na przebieg temperatury w przyziemnej warstwie powietrza. Fakt ten jest nie bez znaczenia, gdyż w sąsiedztwie obszaru opracowania od strony wschodniej i południowo-wschodniej skoncentrowane są duże kompleksy leśne.

W granicach obszaru opracowania w południowo-wschodniej części występują niewielkie enklawy kompleksów leśnych, które zaliczane są do topoklimatów obszarów zalesionych, gdzie wskutek osłonięcia powierzchni granicznej przed wypromieniowaniem przez okap leśny występują stosunkowo niskie wartości promieniowania cieplnego podłoża w zakresie długofalowym (nocne spadki temperatury są znacznie mniejsze niż na obszarach sąsiednich).

Biotopoklimat kompleksów leśnych i większych powierzchniowo terenów zadrzewionych (Lz) posiada niekorzystne warunki biotopoklimatyczne. Biotopoklimat ten charakteryzuje:

- osłabione nasłonecznienie i gorsze warunki termiczne w stosunku do terenów otwartych, obniżona temperatura w dni słoneczne a podwyższona w dni wietrzne, duże napromieniowanie w obrębie polan;
- zwiększona wilgotność względna powietrza w szczególności w lasach liściastych;
- osłabione przewietrzanie, zmniejszona siła wiatru.

Specyficzny, korzystny mikroklimat kształtuje się we wnętrzu kompleksów leśnych na siedliskach boru świeżego z drzewostanem sosnowym (olejki eteryczne).

Innym lokalnym typem warunków biotopoklimatycznych w granicach opracowania jest wyrobisko poeksploatacyjne o słabych warunkach biotopoklimatycznych. Charakterystyczne jest:

- możliwe występowania inwersji termicznej zastoisk chłodnego powietrza;
- bardzo słabe przewietrzanie;
- okresowo podwyższona wilgotność względna powietrza;
- częste występowanie mgieł a także przygruntowych przymrozków.

Niezależnie od powyższych wyodrębnionych obszarów, korzystny wpływ na warunki klimatu lokalnego mają sąsiadujące kompleksy leśne i tereny zieleni wysokiej, których obecnej formy użytkowania nie należy zmieniać.

Na obszarze opracowania zaznacza się również wpływ bryzy morskiej, stanowiącej bardzo ważny czynnik natury balneologicznej. To chłodne powietrze nasycone aerozolem morskim zawierającym kryształki jodu i soli morskiej, co ma znaczenie w leczniczym wpływie morza.

Reasumując, stwierdza się, że obszar opracowania z zabudową mieszkaniową posiada korzystne warunki biotopoklimatyczne. Niekorzystne warunki występują na równinie torfowej występującej nad jez. Wicko Małe, gdzie znajduje się jedyny zasiedlony wielorodzinny budynek mieszkalny.

1.10.3. Aerozol morski

Specyficzną cechą strefy nadmorskiej, oprócz częstych i silnych wiatrów związanych z ogólną cyrkulacją powietrza, są wiatry lokalne, tzw. bryza morska i lądowa. Są to wiatry wywołane dobowymi wahaniami temperatury, a przede wszystkim różnicą temperatury powietrza nad morzem i lądem w cieplej porze roku. Zasięg tworzenia się i oddziaływania bryzy obejmuje pas lądu o szerokości 10-20 km i wysokości ok. 200 m. Prędkość tych wiatrów dochodzi do 5 m/sek. Bryza morska stanowi bardzo ważny czynnik natury balneologicznej. Jest to powietrze chłodne, ale nasycone aerozolem morskim, zawierającym kryształki jodu i soli morskiej, jest istotnym walorem leczniczego wpływu morza w pasie nadmorskim.

Występowanie aerozolu (mikroskopijne cząstki gazowe, płynne i stałe występujące w powietrzu) są specyficzną właściwością klimatu wybrzeża i czynnikiem klimatorapeutycznym.

Aerozol morski powstaje w wyniku uwalniania się cząsteczek chlorków, jodu i innych składników chemicznych – poprzez rozbijanie wody morskiej podczas uderzania fal o brzeg, a także w procesie parowania wody morskiej, przez tarcie wiatru o powierzchnię wody i unoszenie cząstek.

W odróżnieniu od aerozolu lądowego, który zawiera na ogół substancje szkodliwe w postaci zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, aerozol morski wykazuje korzystne działanie biologiczne, przenikając głęboko do dróg oddechowych a z nich do krwioobiegu.

Cząsteczki chlorku sodu i jodu łagodzą stany zapalne w oskrzelach, pod ich wpływem zmniejsza się wrażliwość oskrzeli na alergeny, wzrasta pojemność płuc. Ilość aerozolu w powietrzu zmniejsza się wraz z odległością od brzegu morza. I tak, w odległości około 200 m zawartość aerozolu w powietrzu zmniejsza się do 70-80% wartości notowanych na plaży (Kucewicz, Mączak 1979).

Najlepsze naturalne warunki do inhalacji aerozolu morskiego w rejonie obszaru opracowania występują przy wiatrach z kierunków północnych (NW, N, NE). Najczęściej takie warunki anemometryczne występują w okresie od kwietnia do sierpnia.

Do zwiększonej częstości wiatrów z sektora północnego przyczynia się bryza morska. Korzystne dla inhalacji aerozolu morskiego warunki wietrzne panują wówczas, gdy wiatry wiejące z północy osiągają umiarkowane prędkości (4-8 m s⁻¹). W okresie największych częstości wiatrów północnych takie sytuacje mają miejsce w 30-40% przypadków. Natomiast przy dużej prędkości wiatru stężenie aerozolu i jodu w powietrzu maleje w wyniku intensywnej wymiany powietrza i zdarza się, że jest ono większe poza strefą brzegową niż na plaży.

Trzeba dodać, że większą koncentrację aerozolu morskiego obserwuje się także w czasie mgły, gdyż przy dużej wilgotności powietrza drobne cząsteczki chlorku sodu przyłączają otoczkę wodną i stają się bardziej aktywne biologicznie. Natomiast najmniejsze stężenia aerozolu obserwuje się bezpośrednio po opadach deszczu, szczególnie tych o większym natężeniu.

1.11. Zabytki i dziedzictwo kulturowe

Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 15, ust. 2 pkt 3 i 4) oraz ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (art. 19, ust. 1 i 3) obowiązuje określenie w planie zasad ochrony krajobrazu kulturowego oraz dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Formy ochrony dziedzictwa kulturowego

• Strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych – warunki i zasady ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych

I. Warunki ochrony konserwatorskiej określają stanowiska objęte ochroną, zakres ochrony oraz sposób użytkowania dóbr kultury, jakimi są stanowiska archeologiczne.

II. Warunki ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych obowiązują:

- organy administracji rządowej,
- organy administracji samorządowej,
- służby komunalne,
- państwowe jednostki organizacyjne,
- samorządowe jednostki organizacyjne,
- osoby prawne,
- osoby fizyczne.

III. Wymienieni w pkt II zobowiązani są w stosunku do dóbr kultury do:

- zapewnienia im warunków trwałego zachowania, konserwacji, rekonstrukcji i odbudowy na zasadach naukowych;
- uzgadniania ze służbą konserwatorską - Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków założeń, projektów inwestycyjnych, planów zagospodarowania przestrzennego, decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu;
- uzyskania zezwolenia służby konserwatorskiej na wszelkie prace i roboty w obrębie granic stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych;
- zawiadomienia służby konserwatorskiej o wydarzeniach mogących mieć ujemny wpływ na stan zachowania stanowiska archeologicznego;
- zawiadomienia służby konserwatorskiej w ciągu jednego miesiąca o zmianie właściciela bądź użytkownika terenu objętego granicami strefy ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego;
- ujawnienia w księgach wieczystych na wniosek Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków wpisów do rejestru zabytków woj. zachodniopomorskiego.

IV. Warunki ochrony konserwatorskiej winny być przestrzegane przy:

- stanowieniu praw miejscowych i przepisów gminnych;
- opracowywaniu planów realizacyjnych zagospodarowania przestrzennego;
- wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz pozwoleniu na budowę;
- wydawaniu decyzji dot. gospodarki terenami i podziałów własnościowych;
- wydawaniu decyzji dot. sposobu użytkowania i eksploatacji terenu objętego ochroną konserwatorską.

Na obszarze opracowania zmiany planu występuje jeden obiekt wpisany do rejestru zabytków i dwie strefy „W.III” ograniczonej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych (zał. kartogr. Nr 6).

Są to zabytki, które podlegają ochronie:

- na mocy art. 7 ust.1 ustawy o ochronie zabytków – wpisane do rejestru zabytków;
- ujęte w gminnej ewidencji zabytków – zgodnie z zarządzeniem nr 164/PROM/2014 Burmistrza Międzyzdrojów z dnia 2.10.2014 r., dla których należy ustalić zasady ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Obiekty w ewidencji gminnej (ewidencję prowadzi samorząd).

Obiekty budowlane o lokalnych walorach zabytkowych, tworzące charakterystyczny krajobraz miejscowości.

Ochronie podlega:

- forma architektoniczna obiektu (gabaryty wysokościowe, forma dachu i rodzaj pokrycia, kompozycja i wystrój elewacji, forma stolarki okiennej i drzwiowej).

Obowiązuje:

- utrzymanie tradycyjnej kompozycji architektonicznej obiektu;
- opiniowanie przez wojewódzkiego konserwatora zabytków działań mających wpływ na wygląd obiektu;
- opracowanie dokumentacji konserwatorskiej obiektu w przypadku jego rozbiórki.

Zabytkiem ujętym w gminnej ewidencji zabytków-zgodnie z wykazem do zarządzenia nr 164/PROM/2014 Burmistrza Międzyzdrojów z dnia 2.10.2014 r. jest obiekt o nr 180, Wicko, ul. Kolonijna 8.

Strefa „W.III.” - ograniczonej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, polegającej na prowadzeniu interwencyjnych badań archeologicznych w przypadku podejmowania prac ziemnych. Strefa „W.III.” obejmuje stanowiska ujęte w ewidencji służby konserwatorskiej.

Obowiązujące rygory w strefie „W.III.”:

- uzgodnienie i opiniowanie wszelkich poczynań inżynierskich, budowlanych i innych podejmowanych w obrębie stanowiska archeologicznego przez służbę konserwatorską,
- w przypadku podjęcia realizacji inwestycji obowiązuje prowadzenie nadzoru archeologiczno - konserwatorskiego oraz ewentualnych badań ratunkowych na koszt Inwestora.
- rozpoczęcie prac ziemnych związanych z realizacją inwestycji uzależnia się od uzyskania stosownego zezwolenia od służby ochrony zabytków. Badania archeologiczne mają charakter sezonowy, w okresie od maja do października.

Stanowiska archeologiczne w ramach strefy „W.III” ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków zlokalizowane na obszarze opracowania

- wpis do rejestru zabytków: Nr rej.C-7, dec.:KI.I 6801/13/69 z dnia 10.12.1969 r.

Lp. Miejscowość Nr w miejscowości AZP

15. Wicko 1 20-04/5

18. Wicko 5 20-04/7

Planowane inwestycje nie mogą naruszać zasad ochrony dziedzictwa kulturowego.

1.12. Walory krajobrazowe

Obszar objęty zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko znajduje się w krajobrazie o dużej wartości przyrodniczej i dużych walorach estetycznych.

O walorach tych decyduje znaczna przewaga elementów naturalnych nad antropogenicznymi w środowisku oraz niewielki stopień zainwestowania otoczenia.

W granicach opracowania poza napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi i głębokim wyrobiskiem poeksploatacyjnym nie występują aktualnie sztuczne elementy, degradujące jego walory estetyczne. Nie ma zwłaszcza sztucznych dominant przestrzennych oraz obiektów uniemożliwiających lub utrudniających swobodną migrację zwierząt.

Korzystny wpływ na walory estetyczne krajobrazu mają elementy naturalne. W decydującym stopniu przyczynia się do tego występująca szata roślinna, która w obrębie terenu odgrywa znaczącą rolę. Są to niewielkie enklawy leśne, zadrzewienia, skupiska większe i mniejsze drzew i krzewów a w szczególności samosiewy sosnowe, których jest tu wyjątkowo dużo. Bardzo duży wpływ na walory krajobrazowe obszaru opracowania mają bezpośrednio stykające się kompleksy leśne Wolińskiego Parku Narodowego.

Decydujący też wpływ na kształtowanie walorów estetycznych istniejącego krajobrazu ma bezpośrednio położenie nad jez. Wicko Małe, które jest częścią dużego Zalewu Szczecińskiego oraz ukształtowanie powierzchni ziemi. W granicach terenu objętego opracowaniem jest ono w pewnym stopniu zdegradowane i przeobrażone. Przyczyną tego była eksploatacja kruszywa, po której pozostało niezrekultywowane poeksploatacyjne wyrobisko. Wyrobisko ulega powolnej renaturalizacji.

Jeziro Wicko Małe i Wicko Wielkie będące częścią dużego Zalewu Szczecińskiego, kompleksy leśne i zadrzewienia obszaru opracowania a w szczególności kompleksy leśne bezpośrednio sąsiadującego Wolińskiego Parku Narodowego oraz ukształtowanie powierzchni ziemi bardzo wyraźnie podwyższają walory wizualne krajobrazu, zarówno w strefie bliskiej widoku, jak i w strefie dalekiego widoku.

W granicach opracowania najbardziej wartościowa jest część północno-wschodnia obszaru, skąd rozciąga się panoramiczny widok na pobliską okolicę. Piękne widoki rozpościerają się w Wicku z ul. Widokowej na zespół wysp Wstecznej Deltę Świny, która stanowi rozległe przedpole widokowe dla panoramy klifu Wyspy Wolin od strony jez. Wicko Wielkie. W górnym odcinku ul. Widokowej powinno się zlokalizować punkt widokowy.

Analizując kompozycję przestrzenną rejonu opracowania można ogólnie stwierdzić, że w kompozycji krajobrazu Wyspy Wolin, na której położony jest obszar zmiany planu, dominują elementy fizjograficzne. Elementy kulturowe są właściwie akcentami w kompozycji, a elementy cywilizacyjne w większości przypadków są elementami degradującymi krajobraz. Są to przede wszystkim wspomniane powyżej napowietrzne linie energetyczne i telekomunikacyjne, wyrobisko, ciągi komunikacyjne, wały przeciwpowodziowe.

Nowa zabudowa, która pojawiła się i pojawia się na obszarze opracowania i w sąsiedztwie obszaru opracowania często poprzez agresywność formy niszczy harmonię kompozycji krajobrazu.

Degradację kompozycji przestrzennej powoduje również zły stan środowiska przyrodniczego. Jest on spowodowany przede wszystkim zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i skażeniem atmosfery. Negatywny wpływ na jakość kompozycji ma także zubożenie środowiska przyrodniczego powstałe na skutek nieracjonalnej, niezgodnej z warunkami środowiska gospodarki.

Obszar zmiany miejscowego planu znajduje się w strefie krajobrazowej rozlewisk (Wsteczna Delta Świny). Jest oczywiste, że kształtowanie krajobrazu obszaru zmiany miejscowego planu musi być podporządkowane zachowaniu i przywracaniu jego elementów naturalnych.

W krajobrazie obszaru opracowania dominują elementy przyrodnicze nad kulturowymi. Ta dominacja powinna być zachowana. Krajobraz strefy rozlewisk ma więcej cech pierwotnych niż np. krajobraz strefy leśnej. Jest jeszcze nie wiele w tym obszarze trwałych elementów urządzenia terenu dla turystyki. W przypadku Wstecznej Deltę Świny jest to teren trudno dostępny i niezabudowany. Krajobraz tworzą tu woda i trzcinowiska – kompozycja jest horyzontalna, pozbawiona akcentów, tworzy dość rozległe widoki. Obszar ten powinien bezwzględnie pozostać niezabudowany i „dziewiczy”, choć dla jego zachowania w obecnej formie konieczne jest prowadzenie określonych zabiegów agrotechnicznych.

Elementy urządzenia terenu powinny nawiązywać do form zabudowy regionalnej i wykorzystywać miejscowy materiał: trzcinę i drewno. W bezpośrednim otoczeniu obszaru opracowania, zdefiniowanym jako strefa rozlewisk, obowiązywać powinny takie same ustalenia dotyczące kształtowania krajobrazu jak w pobliskim Parku. Jest to tym bardziej uzasadnione, że w obszarach tych znajdują się nie tylko podobne (jak w Parku) warunki przyrodnicze, ale również funkcjonują obiekty chronione, jak na przykład rezerwat przyrody.

Rejestracja, analiza i waloryzacja zasobu kulturowego krajobrazu obszaru wykazały, że na obszarze tym dominują wartości przyrodnicze, a za istotne wartości kulturowe należy uznać:

- porty i przystanie rybackie;

- rybactwo przybrzeżne;
- turystykę krajoznawczą;
- budownictwo regionalne;
- a w szczególności ekstensywną gospodarkę rolniczą na obszarze opracowania i w rejonie Wstecznej Deltę Świny.

Każda z wymienionych grup stanowi odrębny przedmiot ochrony, inne są dla niej zagrożenia i inne powinny być warunki ochrony.

Rybołówstwo, integralna część obszaru chronionego. Winno podlegać działaniom mającym na celu zachowanie jego odrębności, jako wartości kulturowej oraz ułatwiającym przetrwanie grupy zawodowej rybaków, jako nośnika tradycyjnego sposobu gospodarowania i specyficznych wartości kultury tzw. społecznej i duchowej.

Obszar opracowania, który położony jest na Wyspie Wolin i nad jez. Wicko Małe i w pobliżu jez. Wicko Wielkie, które są częścią Zalewu Szczecińskiego oraz w bezpośrednim sąsiedztwie Wolińskiego Parku Narodowego należy do cennych obszarów pod względem krajobrazowym, kulturowym i przyrodniczym. Jest o wyjątkowej wartości pod względem krajobrazowym wyróżniający się nie spotykana, gdzie indziej różnorodnością form krajobrazu.

Rejon ten, w tym obszar opracowania został zaproponowany do objęcia ochroną jako Obszar Kulturowo-Krajobrazowy o nazwie „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” OKK-30, gdzie m.in. wskazaniem jest zachowanie obecnych walorów krajobrazowych.

2. Środowisko biotyczne

2.1. Charakterystyka szaty roślinnej

Na obszarze opracowania występują następujące typy pokrywy roślinnej:

- zbiorowiska leśne;
- zbiorowiska semileśne;
- zarośla;
- zbiorowiska szuwarowe;
- zbiorowiska ruderalne;
- ogrody przydomowe;
- trawniki;
- zaniedbane sady;
- łąki i pastwiska;
- szpalery drzew i krzewów;
- żywopłoty;
- szczególnie okazałe drzewa.

Przestrzenny obraz zróżnicowania szaty roślinnej przedstawia załącznik kartograficzny, mapy nr 3.

• Zbiorowiska leśne

Lasy zajmują niewielką część powierzchni obszaru opracowania. Wynosi ona 1,0 ha, co stanowi 1% powierzchni obszaru opracowania. Występują w trzech niewielkich kompleksach leśnych we wschodniej i południowej części obszaru opracowania. Dwie mniejsze enklawy leśne o pow. 0,01 ha i 0,15 ha występują w części wschodniej a znacznie większy kompleks o pow. 0,78 ha w części południowej. Dwa kompleksy leśne kontynuują się poza obszarem opracowania w granicach Wolińskiego Parku Narodowego. Lasy obszaru opracowania znajdują się w gestii Nadleśnictwa Międzyzdroje. Wiekowo należą do młodych lasów (ok. 50 i 60-80 lat). Zdecydowanie przeważa młody drzewostan. W drzewostanie dominuje sosna zwyczajna z brzozą, sporadycznie z dębem, modrzewiem, świerkiem i leszczyną na obrzeżach zbiorowiska leśnego o pokrojach zdrowych i dorodnych gatunków drzew. Sosna zwyczajna rośnie tu na glebach piaszczystych VI klasy bonitacyjnej w miejscach suchych i dobrze nasłonecznionych. Te trzy niewielkie zbiorowiska leśne można też określić jako gęste zagajniki sosnowe. Aktualnie w lasach tych nie prowadzi się żadnej gospodarki leśnej.

• Zbiorowiska semileśne

Roślinność składająca się z licznych okazów drzew oraz krzewów i towarzyszących im gatunków zielnych, nie będąca zielenią kulturową, np. parkową, a nie posiadająca też cech zbiorowisk leśnych, została zaliczona do umownej kategorii zbiorowisk semileśnych. Są one często typowym składnikiem zaniedbanych terenów w obszarach opracowania.

Zbiorowiska semileśne występują w szeregu miejscach obszaru opracowania, łącznie zajmując ok. 2,0 ha. powierzchni. Wykształciły się one na stromych skarpach, w dawnym wyrobisku, obrzeżach lasów Wolińskiego Parku Narodowego i innych terenach, gdzie człowiek dopuścił do spontanicznego podrostu drzew i krzewów. Płaty terenów z roślinnością semileśną występują na skłonie wysoczyzny po lewej stronie ul. Żwirowej od wjazdu do Wicka. Głównym gatunkiem zbiorowisk semileśnych od strony północnej jest

przeważnie klon zwyczajny, który też obsiewa się obficie, dając liczne okazy podrostu. Klonom miejscami towarzyszą robinie, jesiony, dęby, głogi, dzikie bzy czarne i lilaki oraz śnieguliczka i inne. Runo opisywanych powierzchni jest albo bardzo ubogie (zacienione) albo bogate, lecz budowane głównie przez gatunki ruderalne; taksony typowo leśne mają tu bardzo słaby udział. Zupełnie odmienny jest obraz zbiorowiska semileśnego na skłonie wysoczyzny z dominującą tu sosną (taksony typowo leśne mają tu duży udział) na obrzeżach, którego miejscami rosną dorodne buki i dęby.. Najbardziej charakterystyczny w tej części obszaru opracowania jest samosiew sosnowy, który coraz bardziej rozprzestrzenia się od ściany lasu Wolińskiego Parku Narodowego w kierunku do ul. Żwirowej. Wyróżniają się też enklawy tzw. Lz terenów zadrzewionych na gruntach VI klasy bonitacyjnej. Są to typowe zadrzewienia sosnowe.

Generalnie należy stwierdzić, że płaty zbiorowisk semileśnych na fragmentach skłonu wysoczyzny, stromych skarpach, obrzeżach lasu i innych terenach należą do dość urozmaiconych. Dość bogata zieleń drzewiasta jest bardzo cenna dla mieszkańców Wicka, zarówno dla lokalnego klimatu, jak też krajobrazu. Spełnia też bardzo ważną rolę biocenotyczną oraz zabezpiecza grunt przed erozją.

• Zarośla

W wielu miejscach w rejonie Wicka wykształciły się zarośla. Część z nich może z czasem przekształcić się w zbiorowiska semileśne, jednak część utrzymuje się w zbliżonej postaci od szeregu lat. Budują je przeważnie krzewy, takie jak głóg, tarnina, leszczyna, rokitnik, bez dziki i bez lilak i inne pozostałe m.in. po dawnej uprawie. Podrastają tu często siewki drzew, zwłaszcza lipy i topoli, niekiedy klonu zwyczajnego, osiki, brzozy i dębu.

Odgraniczenie od terenów semileśnych opierano na braku w zaroślach drzew, a jedynie ich podrostu lub, co najwyżej obecności szpaleru starych drzew, które wówczas zaznaczono osobną sygnaturą. Zarośla bywają na tyle zwarte, że nie występuje pod nimi praktycznie roślinność zielna, czasami są luźniejsze i wówczas krzewom towarzyszy roślinność ruderalna.

• Zbiorowiska szuwarowe

W charakteryzowanej części miejscowości Wicko zbiorowiska szuwarowe zajmują dość znaczną powierzchnię. Występują głównie w północno-zachodniej części obszaru opracowania nad jez. Wicko Małe w jego przybrzeżnej części.

Zbiorowisko szuwarowe tworzy tu trzcina pospolita rosnąca gromadnie przy brzegach wód jeziora i na mokradłach po lewej i prawej stronie ul. Nadbrzeżnej. Szuwarom trzcinowym miejscami towarzyszą kępiaste łązy. Ul. Nadbrzeżna dzieli ten duży kompleks szuwarowy na dwie części, większą część zachodnią i mniejszą wschodnią.

Poza tym przez szuwar trzcinowy przebiega sieć gazowa wysokiego ciśnienia: gazociąg DN 300 - odbocznica Wolin-Świnoujście i gazociąg DN 800 - relacji Świnoujście-Szczecin oraz napowietrzne elektroenergetyczne linie wysokiego napięcia.

Szuwary też, poza powyższym są poprzerywane przez stanowiska wędkarzy, licznie organizujących tu sobie dogodne miejsca do wędkowania.

Omawiane zbiorowisko posiada bardzo dużą rolę w utrzymywaniu różnorodności biologicznej terenu Wicka i otoczenia. Jest ono urozmaicone i malownicze. Jego dalsze trwanie wymaga zabezpieczenia oraz utrzymywania się wilgotnych siedlisk, co w warunkach intensywnej urbanizacji jest przeważnie trudne.

Zniszczenie tego zbiorowiska byłoby dużą stratą nie tylko dla szaty roślinnej obszaru opracowania (bogactwo roślinności i flory), ale również zubożyłoby zestaw niszy ekologicznych wielu zwierząt.

• Zbiorowiska ruderalne

Znaczącą powierzchnię terenu opracowania zajmuje roślinność ruderalna, reprezentująca głównie zbiorowiska z klasy *Artemisietea vulgaris*. Pokrywa ona przede wszystkim tereny porolne, na których zaniechano uprawę, miejscami występuje na zaniedbanych podwórkach, wokół starych i nowych domów, porzuconych ogrodnictwach i ogrodach przydomowych oraz placach składowych (m.in. była betoniarnia). Wąskimi pasami zbiorowiska ruderalne występują też przy ul. Nadbrzeżnej i Żwirowej a także przy niektórych drogach gruntowych.

Dominującymi gatunkami są tu zwłaszcza: perz właściwy, bylica pospolita, kupkówka pospolita, marchew zwyczajna, rajgras wyniosły, pięciornik rozłogowy, krwawnik pospolity, dziurawiec zwyczajny, mietlice oraz – tworzące własne agregacje – nawłóć późna, ostrożeń polny, trzcinnik piaskowy, wrotycz pospolity, niekiedy obficie występuje jeżyna popielica, lokalnie pojawia się skrzyp polny lub leśny oraz obecne są gatunki muraw. W płatach do zbiorowisk leśnych i zarośli pewien udział ma pojawiająca się nawłóć pospolita, pojawia się też żarnowiec miotlasty.

Do zbiorowisk ruderalnych wkraczają siewki krzewów, zwłaszcza tarniny i głogów oraz samosiejki sosnowe. Dalszy rozwój krzewów i drzew prowadzi do powstania zarośli, a w dalszej konsekwencji – wykształcenia zbiorowisk semileśnych. Niekiedy granice pomiędzy tu wymienionymi, przyjętymi jednostkami są jednak dość trudne do uchwycenia.

Omawiana roślinność ruderalna ma duże, pozytywne znaczenie dla terenu opracowania. Stanowi pokrywę roślinną chroniącą przed erozją skłony wysoczyzny, na których porzucono uprawy polowe,

a jednocześnie stanowi barwny, urozmaicony „dom” dla wielu organizmów. Powstaje przy tym samoistnie, stosunkowo szybko i bez nakładów. Warto pamiętać o tym i zmieniać przestarzałe podejście do roślinności ruderalnej, jako „chwastów” wymagających jedynie zwalczania. Część omawianych zbiorowisk może być zachowana również w krajobrazie zurbanizowanym wiejskim.

W niektórych miastach Europy Zachodniej zaczęto już cenić roślinność ruderalną, pozostawiając ją na poboczach ulic, terenach przemysłowych itp.

• **Ogrody przydomowe**

Ogrody przydomowe są głównym typem roślinności kulturowej w rejonach z zabudową mieszkaniową. Ta forma zieleni pod względem powierzchni jest niewielka w szacie roślinnej, opisywanej miejscowości Wicko. Występuje w różnych częściach opracowania tam gdzie znajduje się zabudowa mieszkaniowa. Ogrody nie tylko otaczają zabudowę jednorodziną, ale także towarzyszą zabudowie wielorodzinnej (budynek przy ul. Nadbrzeżnej). Ogrody przydomowe są bardzo zróżnicowane – począwszy od zadbanych, nowoczesnych ogródków z trawnikami, krzewami iglastymi i modnymi bylinami (cyprysiki, żywotniki, jałowce, azalie) do starego typu ogrodów z warzywami, kwiatami oraz drzewami i krzewami owocowymi, po powierzchni z powoli zanikającymi gatunkami uprawnymi wypieranymi przez roślinność ruderalną. Niektóre stare domy mają pozostałości zieleni urządzonej jeszcze sprzed wojny, jak np. drzewa i krzewy (dęby, tuje, bzy, głogi, lipy, świerki).

Regułą nieomal jest, że zadbane ogrody przydomowe występują na parcelach przy nowej zabudowie jednorodzinnej. Przy starych domach najczęściej ogrodów nie ma, a jedynie roślinność ruderalna. Przy dużym budynku mieszkalnym wielorodzinnym z kolei obok skwerów lub trawników niektórzy mieszkańcy urządzą małe ogródki.

Aktualnie w większości w granicach opracowania stanowią zadbane, świeżo założone ogrody przy domach jednorodzinnych rozrastającej się miejscowości Wicko.

Okazałe ogrody przydomowe występują przy nowej zabudowie jednorodzinnej przy ul. Żwirowej i Kolonijnej. Zieleń ogrodów przydomowych ma współcześnie znacznie ograniczoną rolę w szacie roślinnej wsi. Poważną część terenu ogrodów zajęły garaże oraz dojazdy do nich, zubożając roślinność o istotną powierzchnię.

• **Trawniki**

Zieleń urządzona w postaci powierzchni pokrytej trawiastą runią, regularnie strzyżona, zajmuje obecnie niewielkie powierzchnie na obszarze opracowania. W granicach opracowania trawniki występują tylko i wyłącznie w obrębie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Najbardziej okazałe trawniki występują w obrębie nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przy ul. Żwirowej i Kolonijnej a także przy bloku wielorodzinnym przy ul. Nadbrzeżnej oraz Rodzinnym Domu Seniora. Są bardzo dobrze utrzymane trawniki z pojedynczymi drzewami i skupieniami (trawniki sukcesywnie koszone, trawa fachowo pielęgnowana). Trawniki najczęściej nieduże, stanowią ważny element składowy ogrodów przydomowych. Są to trawniki zadbane, regularnie zraszane i koszone.

Generalnie stan trawników jest bardzo zróżnicowany. Najczęściej w gorszym stanie znajdują się w obrębie starej zabudowy mieszkaniowej. W obrębie niektórych trawników występują tzw. wydepczyska (typu klepiska).

• **Zaniedbane sady**

Na opisywanym terenie w wielu miejscach przy starych domostwach i poza nimi występują zaniedbane sady, odgrywające przestrzenią znikomą rolę.

Starym, najczęściej od dawna nie przycinanym drzewom owocowym (np. jabłoniom, czereśniom, gruszą i innym) towarzyszy roślinność ruderalna. Niekiedy rozwinęły się też zarośla, których ważnym składnikiem bywa podrost samosiejek śliw i wiśni.

Niektórym ze starych upraw drzew owocowych może być jeszcze przywrócony charakter sadu, jednak większość ma stare drzewa, od dawna nie pielęgnowane, i drzewom tym grozi likwidacja.

• **Łąki i pastwiska**

W całej części północno-zachodniej obszaru opracowania występują stosunkowo rozległe powierzchnie o charakterze łąk i pastwisk. Są to łąki IV, V i VI klasy bonitacyjnej (Ł) i pastwisko V klasy a w części północno-wschodniej pastwisko o bonitacji PsVIz.

W bardzo dużej części łąk roślinność ich stanowi trzcina pospolita z kępami wierzby i w tym przypadku powinny być sklasyfikowane jako nieużytki w nawiązaniu do istniejących już nieużytków. Im dalej od brzegów jez. Wicko Małe, trzcina zanika a pojawia się roślinność, która składa się z traw, a przede wszystkim z traw wysianych tu swego czasu, takich jak np. kupkówka pospolita. Towarzyszą im niektóre byliny dwuliścienne, jak np. rosnący mniszek pospolity i szereg innych gatunków łąkowych. Z kolei jedyna enklawa pastwiska PsVIz to prawie w całości stanowi samosiew sosnowy. Jest to gęsty podrost młodych sosenek sąsiadujących z terenami zadrzewionymi (sosnowymi).

• **Szpalery drzew i krzewów**

Na terenie opracowania, w zasadzie tylko wzdłuż ul. Nadbrzeżnej, występuje jedyny szpaler drzew. Jest to mocno przerzedzony szpaler topolowy. Poza tym szpalerem w części północnej obszaru opracowania, po

lewej stronie ul. Nadbrzeżnej (drogi Międzyzdroje-Lubin), występuje niedługi rząd dorodnych klonów z kilkoma jesionami.

Mimo, mocnego przeredzenia szpalery drzew topolowych i niedługiego tu rosnącego rzędu drzew klonowo-jesionowych to jednak drzewa te odgrywają ważną rolę ekologiczną, aerosanitarną i krajobrazową. Pełnią też rolę pasów wiatrochronnych.

Zadrzewienia przydrożne wymagają uzupełnienia, ochrony i zachowania.

• Szpalery krzewów, żywopłoty

W szeregu miejscach terenu opracowania występują żywopłoty. Obecne występują przede wszystkim w obrębie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, często towarzyszą trawnikom. Żywopłoty najczęściej tworzone są, aby odgraniczać obiekty od otoczenia. Utworzone są tu najczęściej z żywotników, ligustru, grabów, świerków, rzadziej z karagany, głogu, i pigwowca.

• Szczególnie okazałe drzewa

Na obszarze opracowania nie stwierdza się dużej obecności dorodnych, starych okazów drzew kwalifikujących się do objęcia ochroną pomnikową.

W wyniku szczegółowej lustracji terenowej natrafiono tu na cztery okazałe drzewa, których rozmiary i wiek predestynują je do objęcia ochroną pomnikową. Są to 2 topole czarne odmiany włoskiej i 2 dęby szypułkowe rosnące w południowo-wschodniej części obszaru opracowania, przy lokalnej drodze gruntowej odchodzącej od terenu byłej betoniarni w kierunku południowo-wschodnim do miejscowości Wapnica (droga pomiędzy dwoma kompleksami leśnymi).

2.2. Świat zwierząt

Obszar opracowania położony jest w rejonie o wyjątkowo zróżnicowanym środowisku przyrodniczym. Położony jest pomiędzy Wysoczyzną Wolińską, Zalewem Szczecińskim a wybrzeżem Bałtyku, w strefie brzegowej wyspy Wolin, w bezpośrednim sąsiedztwie Wolińskiego Parku Narodowego oraz w obszarze i w sąsiedztwie obszarów Natura 2000.

W związku ze środowiskowo zróżnicowanym charakterem obszaru zmiany planu, a w szczególności ze zróżnicowanym środowiskiem przyrodniczym występującym w jego sąsiedztwie w całym tym rejonie opracowania występuje też bardzo zróżnicowany świat zwierzęcy.

Dominują tu zwierzęta a w szczególności ptaki związane z polami, łąkami i pastwiskami, zadrzewieniami śródpolnymi, z występującymi w bezpośrednim sąsiedztwie wodami Zalewu Szczecińskiego z jez. Wicko Wielkie i Małe, w tym z bagnistą Deltą Wstecznej Świny oraz lasami Wolińskiego Parku Narodowego a także w pewnym stopniu z zabudowaniami gospodarskimi miejscowości Wicko. Przy czym za wyjątkiem trzech stanowisk prawnie chronionej pustułki *Falco tinunculus* i lerkka *Lullula arborea* oraz zaskrońca *Natrix natrix*, wszystkie pozostałe ptaki i inne zwierzęta gnieźdzą się i lęgną w pobliskich lasach a w szczególności w obrębie dużego wspomnianego rozlewiska wodno-błotnego Deltę Świny (poza obszarami opracowania).

Podczas kilkukrotnych obserwacji w miesiącach czerwiec-październik 2015 r. i marzec/kwiecień 2017 r., zaobserwowano tu najczęściej latającą nad wybrzeżem jez. Wicko Małe i nad łądem mewę srebrzystą, mewę pospolitą oraz mewę śmieszkę a nad obszarem opracowania: wronę siwą, gawrona, kosa, pliszkę siwą, szpaka, kawkę, kopciuszka, grzywacza, ziębę, srokę, wróbla i jaskółki.

Ponadto na podstawie obserwacji terenowej i dokumentacji dla obszaru opracowania i terenów sąsiadujących, m.in. na podstawie - Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego (BKP, Szczecin 2010) oraz Waloryzacji przyrodniczej gm. Międzyzdroje, Wolin i Świnoujście (BKP, Szczecin 1997) stwierdza się też, że świat zwierząt w rejonie obszaru opracowania jest stosunkowo bogaty i zróżnicowany. Wynika to też z niskiego jeszcze stopnia urbanizacji terenu oraz z obecności szerokiego wachlarza urozmaiconych siedlisk – od bliskich i dalszych wartościowych kompleksów leśnych w tym wilgotnych i szuwarów, głównie trzcinowych, poprzez zbiorowiska semileśne, po zarośla i ugory gruntów orných. Ogromne znaczenie w sąsiedztwie obszaru opracowania ma obecność wody (zalew, morze, jeziora, oczka wodne i rzeki), niezależnie od stopnia zanieczyszczenia, zarówno płynącej, jak również stojącej, wód otoczonych przez zbiorowiska szuwarowe i inne nadwodne, stwarzające dogodne warunki bytowania dla wielu organizmów zwierzęcych.

W związku z przedstawionymi warunkami na obszar opracowania często zagląda m.in. dzik (*Sus scrofa*) i sarna (*Capreolus capreolus*), zaobserwowano również tropy jelenia (*Cervus*), pojawia się lis (*Yulpes vulpes*), zajęć szarak (*Lepus europaeus*) i królik (*Oryctolagus cuniculus*), a także występują nornice (*Myodes glareolus*), myszy zaroślowe (*Apodemus sylvaticus*-ochrona częściowa), myszy polne (*Apodemus agrarius*) oraz krety (*Talpa europaea* - chroniony z wyjątkiem ogrodów, upraw ogrodniczych, obiektów sportowych itp. i jeż (*Erinaceus europaeus* - ochrona ścisła).

W sąsiedztwie obszaru opracowania występuje bogata i urozmaicona awifauna. Spotykane są ptaki, zarówno gniazdujące i żerujące, jak też stada na wiosennych i jesiennych przelotach.

Z częstszych, stałych mieszkańców tego terenu można wymienić np. wronę siwą (*Corvus cornix* – ochrona częściowa), gawrona - *Corvus frugilegus* (ochrona częściowa), myszołowa zwyczajnego - *Buteo buteo* (ochrona ścisła), sikory –Paridae (ścisła ochr. gat.).

Występują też rozmaite ptaki towarzyszące terenom zurbanizowanym, jak jaskółki dymówka (*Hirundo rustica* - ochrona ścisła), jaskółka oknówka - *Delichon urbica* (ochrona ścisła), kukułka - *Cuculus canorus* (ochrona gatunkowa), wróble - *Passer domesticus* (ochrona ścisła), kawki (*Corvus monedula*), sroki - *Picapica* (ochrona częściowa), gołębie (latają tu stada gołębi hodowanych przez mieszkańców), występuje m.in. gołąb grzywacz (*Columba palumbus*).

Ważną grupę stanowią ptaki związane z wodą i szuwarami – wodne i nadwodne, począwszy od kaczek po ptaki śpiewające, gniazdujące w pobliskich szuwarach.

Na otwartych terenach powierzchni ugorowanych z roślinnością ruderalną występują także liczne ptaki, w tym skowronki (*Lauda arvensis*), kuropatwy (*Perdix perdix*)), stada szpaków (*Sturnus vulgaris* - ochrona ścisła) i inne ptaki krukowate (*Corvidae*). Prawie stałym elementem obrazu awifauny, jak już powyżej wspomniano, są stada mew (*Larinae*), związane nie tylko z wodą, a z odpoczywaniem często na ugorach i przyległych polach uprawnych.

Na ugorach występują również wspomniane drobne ssaki, m.in. krety, normice, myszy i jeże. W wielu miejscach, zwłaszcza na ciepłych miedzach i niewielkich skarpach obecne są ślimaki. Na terenie opracowania w strefie brzegowej jez. Wicko Małe obecne są płazy, a przede wszystkim żaby.

Urozmaicona fauna owadów to z jednej strony udział szeregu gatunków np. prostoskrzydłych, jak pasikoniki, koniki polne „grające” na ugorach i powierzchniach z roślinnością ruderalną, a także motyli, ubarwiających swoją obecnością środowisko. Z drugiej strony są tu liczne owady dokuczliwe dla człowieka, jak m.in. komary, osy i muchy.

Ponadto należy wspomnieć, że stałym i liczny składnikiem fauny terenu opracowania są zwierzęta hodowane przez człowieka – bardzo liczne są psy oraz koty domowe przychodzące z zabudowy mieszkaniowej.

Różnorodność siedlisk roślinnych, które są miejscem bytowania fauny stanowi zasadniczy czynnik rozstrzygający o ilości gatunków i liczebności poszczególnych populacji.

W granicach obszaru opracowania stwierdzono dość znaczą bioróżnorodność faunistyczną. Ponadto obszar opracowania po części pełni kluczową rolę jako biocentrum występowania i bytowania bezkręgowców i kręgowców. W niewielkiej części występują tu też dogodne warunki dla rozrodu i bytowania pewnej grupy przedstawicieli fauny. Bezpośrednia bliskość wody i sąsiedztwo kompleksów leśnych oraz terenów zadrzewionych, zieleń przydomowa i przydrożna stwarzają system w miarę dogodny do migracji ptaków. Migrujące gatunki ptaków mogą w okresie wędrówek znajdować na pobliskich użytkach rolnych w tym ugorach i odłogach bazę pokarmową i miejsce odpoczynku. W granicach opracowania niewielkie kompleksy leśne, tereny zadrzewione a nawet samosiewy drzew stanowią niewielkie noclegowiska dla ptaków m.in. z rodziny krukowatych (*Corvidae*).

Prezentowany świat zwierzęcy (różnorodność dzikiej fauny), występujący w opisywanym rejonie, a w granicach opracowania w podmokłej strefie brzegowej jez. Wicko Małe z trzcinowiskami występującymi w mozaice ze zbiorowiskami zarośli wierzbowatych i niewielkimi lasami i terenami zadrzewionymi, bezwzględnie powinno się zachować, zgodnie z założeniami ochrony różnorodności biologicznej. Na terenie tym, w obszarze ulegającym przemianom, z zanikaniem funkcji rolniczych, a wkraczającym budownictwem mieszkaniowym, bądź mieszkaniowo-wypoczynkowym, jest to często zadanie trudne. Jednak pozostawienie nawet tych najmniejszych i nawet mało zróżnicowanych siedliskowo enklaw, zwłaszcza związanych z płynącą, czy też stojącą wodą oraz powiązanych ze sobą, może utrzymać bogactwo fauny, niezależnie od postępującej obok urbanizacji. Należy dołożyć wszelkich starań, aby w wyniku lokalizacji m.in. zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej z obiektami usług turystycznych ich przyroda nie uległa degradacji.

Ważne są jednak działania mające na celu uniknięcia w przyszłości konfliktów, jakie pojawiają się na terenach lokalizowanej zabudowy mieszkaniowej w obszarach Natura 2000, czy też zabudowy mieszkaniowej z obiektami usług turystycznych przylegających bezpośrednio do cennych obszarów przyrodniczo.

Poniżej w pkt 2.2.1. podaje się wykaz występującej awifauny i innych zwierząt w obrębie obszaru Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam” (kod obszaru PLH320019), obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty.

Z kolei dla bezpośrednio sąsiadującego obszaru Natura 2000 „Delta Świny” (kod obszaru PLB 320002) i tych dalszych obszarów Natura 2000: od strony morza – obszaru specjalnej ochrony ptaków „Zatoka Pomorska” (kod obszaru PLB990003) i obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” (kod obszaru PLH990002), a od strony Zalewu Szczecińskiego – obszaru specjalnej ochrony ptaków „Zalew Szczeciński” (kod obszaru PLB320009) i obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty „Ujście Odry i Zalew Szczeciński”(kod obszaru PLH320018), ogólny wykaz awifauny i innych zwierząt podaje się w części IV opracowania.

2.2.1. Gatunki występujące na terenie obszaru Natura 2000 „Wolin i Uznam”, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Obszar opracowania, terenu położonego w obrębie miejscowości Wicko w gm. Międzyzdroje, znajduje się prawie w środkowej części specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam” kod obszaru PLH320019 i bezpośrednio sąsiaduje z obszarem specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 pod nazwą „Delta Świny”, kod obszaru PLB 320002.

Na obszarze objętym opracowaniem planistycznym, który znajduje się w całości w obrębie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam” kod obszaru PLH320019 nie zarejestrowano występowania populacji osiadłej ani rozrodowej a jedynie występuje tu populacja migrująca przelotna. Obszar opracowania to przede wszystkim przeciętne miejsce dla odpoczynku zwierząt i jako żerowisko. Dla fauny nie ma tu aż nadto sprzyjających warunków dla legowisk i jest to umiarkowanie korzystne miejsce dla gatunków przelotnych i gatunków odpoczywających (bepośrednie sąsiedztwo drogi (ul. Nadbrzeżnej) i ul. Żwirowej oraz rozproszony zabudowy mieszkaniowej wsi Wicko).

Obszar opracowania to miejsce o umiarkowanie korzystnej wartości przyrodniczej w specjalnym obszarze ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”, ale znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru Natura 2000 „Delta Świny” i Wolińskiego Parku Narodowego o niepowtarzalnych wartościach przyrodniczych skupiających na swoich terenach rzadkie siedliska i związane z nimi fitocenozy, niejednokrotnie o zasięgu występowania ograniczonym tylko dla tych obszarów.

Obszar charakteryzuje się ogromną różnorodnością ekosystemów lądowych, bagiennych i wodnych oraz bogatą florą (1135 gatunków roślin naczyniowych) w tym wielu gatunków prawnie chronionych, rzadkich bądź zagrożonych.

Łącznie w obszarze zidentyfikowano 30 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, a wśród nich siedliska priorytetowe. Do takich należą: nadmorskie wydmy szare (doskonale wykształcone i zajmujące największą powierzchnię), nadmorskie wrzosowiska bażynowe, murawy kserotermiczne ze stanowiskami storczyków, żywe torfowiska wysokie, torfowiska nakredowe, bory i lasy bagienne. Ogółem wyróżniono tu ponad 60 zbiorowisk roślinnych o naturalnym charakterze (lasy, zarośla, zbiorowiska nadbrzeżne, piaskolubne, wodnobotne, słonorośla). Wybrzeże z wysokimi klifami w okolicach Lubina z roślinnością kserotermiczną podnosi walory przyrodnicze ostoi.

W granicach obszaru opracowania znajduje się jedno priorytetowe siedlisko przyrodnicze, było też drugie siedlisko ale po szczegółowej lustracji terenowej nie potwierdzono jego występowania i występuje też jedno siedlisko w bezpośrednim sąsiedztwie.

Ponadto w ostoi występuje bogata fauna – stwierdzono tu 20 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/42/EWG, w tym szczególnie liczne bezkręgowce z priorytetową pachnicą dębową (*Osmoderma eremita*). Jelonek rogacz (*Lucanus cervus*) ostatni raz został zarejestrowany w latach 1970-80. w drzewostanach dębowych, który nie został potwierdzony w inwentaryzacji przyrodniczej w 1997 r. Zagrożone wyginięciem w skali światowej żubry występują tylko w zamkniętej hodowli restytucyjnej w Wolińskim Parku Narodowym, na kilkunastu hektarach ogrodzonego kompleksu leśnego.

Poniżej podaje się gatunki zwierząt występujące w obszarze Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”, w którym znajduje się obszar opracowania.

Tabela 10. Gatunki ptaków wraz ze statusem ochronnym.

Ch - gatunek ściśle chroniony w Polsce, cz. Ch – gatunek podlegający ochronie częściowej, Ł - gatunek łowny, PCKZ – gatunek z Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt, DP – gatunek z I załącznika dyrektywy Ptasiej

Lp.	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Status ochronny
1	Bazant	<i>Phasianus colchicus</i>	Ł
2	Białorzotka	<i>Oenanthe oenanthe</i>	Ch
3	Bielik	<i>Haliaeetus albicilla</i>	Ch, DP, PCKZ
4	Błotniak stawowy	<i>Circus aeruginosus</i>	Ch, DP
5	Błotniak zbożowy	<i>Circus cyaneus</i>	Ch, DP, PCKZ
6	Bocian biały	<i>Ciconia ciconia</i>	Ch, DP
7	Bogatka	<i>Parus major</i>	Ch
8	Cierniówka	<i>Sylvia communis</i>	Ch
9	Czajka	<i>Vanellus vanellus</i>	Ch
10	Czapla biała	<i>Egretta alba</i>	Ch, DP
11	Czapla siwa	<i>Ardea cinerea</i>	Ch
12	Czarnogłówka	<i>Parus montanus</i>	Ch
13	Czyż	<i>Carduelis spinus</i>	Ch
14	Derkacz	<i>Crex cred</i>	Ch, DP

15	Dymówka	<i>Hirundo rustica</i>	Ch
16	Dzięcioł czarny	<i>Dryocopus Martusi</i>	Ch, DP
17	Dziwonia	<i>Carpodacus erythrinus</i>	Ch
18	Dzwoniec	<i>Carduelis chloris</i>	Ch
19	Gajówka	<i>Sylvia borin</i>	Ch
20	Gawron	<i>Corvus frugilegus</i>	Ch
21	Gąsiorek	<i>Lanius collurio</i>	Ch, DP
22	Gęgawa	<i>Anser anser</i>	Ł
23	Geś białoczelna	<i>Anser albifrons</i>	Ł
24	Geś zbożowa	<i>Anser fabalis</i>	Ł
25	Geś nieozn.	<i>Anser/Branta sp.</i>	
26	Grubodziób	<i>C. coccothraustes</i>	Ch
27	Grzywacz	<i>Columba palumbus</i>	Ch
28	Jarzębata	<i>Sylvia nisoria</i>	Ch, DP
29	Jaskółka nieozn.	<i>Hirundo sp.</i>	Ch
30	Jastrząb	<i>Accipiter gentili</i>	Ch
31	Jer	<i>Fringilla montifringilla</i>	Ch
32	Jerzyk	<i>Apus apus</i>	Ch
33	Kania ruda	<i>Milvus milvus</i>	Ch, DP, PCKZ
34	Kapturka	<i>Sylvia atricapilla</i>	Ch
35	Kawka	<i>Corvus monedula</i>	Ch
36	Kobuz	<i>Falco subbuteo</i>	Ch
37	Kopciuszek	<i>Phoenicurus ochruros</i>	Ch
38	Kormoran	<i>Phalacrocorax carbo</i>	Ch
39	Kos	<i>Turdus merula</i>	Ch
40	Kowalik	<i>Sitta europaea</i>	Ch
41	Krogulec	<i>Accipiter nisus</i>	Ch
42	Kruk	<i>Corvus corax</i>	Ch
43	Krukowaty nieozn.	<i>Corvidae</i>	
44	Krzyżówka	<i>Anas platyrhynchos</i>	Ł
45	Kszyk	<i>Gallinago gallinago</i>	Ch
46	Kukułka	<i>Cuculus canorus</i>	Ch
47	Kulik wielki	<i>Numenius arquata</i>	Ch, PCKZ
48	Kwiczół	<i>Turdus pilaris</i>	Ch
49	Lerka	<i>Lullula arborea</i>	Ch, DP
50	Łabędź krzykliwy	<i>Cygnus cygnus</i>	Ch, DP
51	Łabędź nieozn.	<i>Cygnus sp.</i>	
52	Łozówka	<i>Acrocephalus palustris</i>	Ch
53	Makolągwa	<i>Carduelis cannabina</i>	Ch
54	Mazurek	<i>Passer montanus</i>	Ch
55	Mewa nieozn.	<i>Larus sp.</i>	
56	Mewa siwa	<i>Larus canus</i>	Ch
57	Mewa srebrzysta	<i>Larus argentatus</i>	Ch
58	Modraszka	<i>Cyanistes caeruleus</i>	Ch
59	Myszołów	<i>Buteo buteo</i>	Ch
60	Oknówka	<i>Delichon urbica</i>	Ch
61	Orlik krzykliwy	<i>Aquila pomarina</i>	Ch, DP, PCKZ
62	Piecuszek	<i>Phylloscopus trochilus</i>	Ch
63	Pierwiosnek	<i>Phylloscopus collybita</i>	Ch
64	Pliszka siwa	<i>Motacilla alba</i>	Ch
65	Pliszka żółta	<i>Motacilla flava</i>	Ch

66	Podróżniczek wędrowny	<i>Luscinia svecica</i>	Ch
67	Pokląskwa	<i>Saxicola rubetra</i>	Ch
68	Potrzeszcz	<i>Emberiza kalandra</i>	Ch
69	Potrzos	<i>Emberiza schoeniclus</i>	Ch
70	Przepiórka	<i>Coturnix coturnix</i>	Ł
71	Raniuszek	<i>Aegithalos caudatus</i>	Ch
72	Rudzik	<i>Erithacus rubecula</i>	Ch
73	Siewka złota	<i>Phuvalis apricaria</i>	Ch, DP
74	Siniak	<i>Columba oenas</i>	Ch
75	Skowronek	<i>Alauda arvensis</i>	Ch
76	Sójka	<i>Garrulus glandarius</i>	Ch
77	Srokosz	<i>Lanius excubitor</i>	Ch
78	Szczygieł	<i>Carduelis carduelis</i>	Ch
79	Szpak	<i>Sturnus vulgaris</i>	Ch
80	Śmieszka	<i>Larus ridibundus</i>	Ch
81	Śpiewak	<i>Turdus philomelos</i>	Ch
82	Świergotek drzewny	<i>Anthus trivialis</i>	Ch
83	Świergotek łąkowy	<i>Anthus pratensis</i>	Ch
84	Trzmielojad	<i>Pernis apivorus</i>	Ch, DP
85	Trznadel	<i>Emberiza citrinella</i>	Ch
86	Turkawka	<i>Streptopelia tortur</i>	Ch
87	Wilga	<i>Oriolus oriolus</i>	Ch
88	Wrona siwa	<i>Corvus cornix</i>	czCh
89	Wróblowy	<i>Passeriformes</i>	
90	Zaganiacz	<i>Hippolais icterina</i>	Ch
91	Zięba	<i>Fringilla coelebs</i>	Ch
92	Żuraw	<i>Grus grus</i>	Ch, DP

Gatunki, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:

• **Ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG**

- A001 Nur rdzawoszyi (*Gavia stellata*) ochr. gat. śc.
A002 Nur czarnoszyi (wędrowny)-*Gavia arctica* ochr. gat. śc.
A007 Perkoz rogaty (na przelotach)-*Podiceps auritus* ochr. gat. śc.
A019 Pelikan różowy (*Pelecanus onocrotalus*), b.rzadki ochr. gat.
A021 Bąk zwyczajny (*Botaurus stellaris*) ochr. śc.
A022 Bączek (*Ixobrychus minutus*) ochr. śc.
A023 Ślepowron (zwycz.)-*Nycticorax nycticorax* ochr. gat. śc.
A030 Bocian czarny (*Ciconia nigra*) ochr. gat. śc.
A031 Bocian biały ochr. czynna
A037 Łabędź czarnodzioby (mały)-*Cygnus bewickii* ochr. gat.
A038 Łabędź krzykliwy (*Cygnus cygnus*) gat. chroniony
A060 Podgorzałka (rzadka)-*Aythya nyroca* ścisła ochr. gat.
A068 Tracz bielaczek (*Mergus albellus* (*Mergellus*)) ścisła ochr. gat.
A072 Trzmielojad (*Pernis apivorus*) ścisła ochr. gat.
A073 Kania czarna (*Milvus migrans*) ścisła ochr. gat.
A078 Kania ruda (*Milvus milvus*) ścisła ochr. gat.
A075 Bielik (zwycz.)- *Haliaeetus albicilla* ścisła ochr. gat.
A080 Gadożer zwycz.(b. Rzadki)-*Circus gallicus* ścisła ochr. gat.
A081 Błotniak stawowy (*Circus aeruginosus*) ścisła ochr. gat.
A082 Błotniak zbożowy (*Circus cyaneus*) ścisła ochr. gat.
A084 Błotniak łąkowy (*Circus pygargus*) ścisła ochr. gat.
A089 Orlik krzykliwy (*Aquila pomarina*) ścisła ochr. gat.
A094 Rybołów zwycz. b. rzadki (*Pandion haliaetus*) ścisła ochr. gat.
A103 Sokół wędrowny (*Falco peregrinus*) ścisła ochr. gat.
A119 Kropiatka (Porzana porzana) ścisła ochr. gat.

A122 Derkacz (*Cerex cerex*) ścisła ochr. gat.
 A127 Żuraw zwyczaj. (*Grus grus*) ścisła ochr. gat. wymaga ochr. czynnej
 A138 Sieweczka morska (*Charadrius alexandrinus*) gat. chroniony
 A140 Siewka złota (*Pluvialis apricaria*) ścisła ochr. gat.
 A151 Batalion (wędowny)-*Philomachus pugnax* ścisła ochr. gat.
 A154 Bekaz dubelt (*Gallinago media*) gat. chroniony
 A157 Szlamnik zwyczaj. rdzawy (*Limosa lapponica*) gat. chroniony
 A166 Brodziec leśny (*Tringa glareola*) ścisła ochr. gat.
 A170 Płatkonóg sztyldzioby (b.rzadki, na przelotach) gat. chroniony (*phalaropus lobatus*)
 A176 Mewa czarnogłowa (*Larus melanocephalus*) ścisła ochr. gat.
 A177 Mewa mała (*Larus minutus*) ścisła ochr. gat.
 A190 Rybitwa wielkodzioba (*Hydroprogne caspia*) ścisła ochr. gat.
 A 191 Rybitwa czubata (*Sterna sandvicensis*) ścisła ochr. gat.
 A195 Rybitwa białoczelna (*Sternula albifrons*) ścisła ochr. gat.
 A197 Rybitwa czarna (*Chlidonias Niger*) ścisła ochr. gat.
 A215 Puchacz zwyczajny (*Bubo bubo*) ścisła ochr. gat.
 A222 Uszatka błotna (sowa błotna)-*Asio flammeus* ścisła ochr. gat.
 A236 Dzięcioł czarny (*Dryocopus Martius*) ścisła ochr. gat. wymaga ochrony czynnej
 A238 Dzięcioł średni (*Dendrocopos medius*) ścisła ochr. gat. wymaga ochrony czynnej
 A272 Podróżniczek wędowny (*Luscinia svecica*) ścisła ochr. gat.
 A294 Wodniczka (wędowny)-*Acrocephalus paludicola* ścisła ochr. gat.
 A307 Jarzębatka (*Sylvia nisoria*) ścisła ochr. gat.
 A320 Muchałówka mała (*Ficedula parva*) ścisła ochr. gat.
 A338 Gąsiorek (wędowny)-*Lanius collurio* ścisła ochr. gat.
 A379 Ortolan (trznadel ortolan)-*Emberiza hortulana* ścisła ochr. gat.

• **Regularnie występujące ptaki migrujące nie wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG**

A043 Gęś gęgawa (*Anser anser*) gat. łowny (IIX-21XII)
 A048 Ohar całkowita ochr. gat.
 A050 Świstuń (*Anas penelope*) ścisła ochr. gat.
 A052 Cyraneczka (*Anas crecca*) gat. łowny
 A054 Różeniec (*Anas acuta*) ścisła ochr. gat.
 A055 Cyranka (*Anas querquedula*) ścisła ochr. gat. (wymaga ochr. czynnej)
 A059 Głowienka (*Aythya ferina*) gat. łowny
 A061 Czernica (*Aythya fuligula*) gat. łowny
 A063 Edredon (*Somateria mollissima*) ścisła ochr. gat.
 A064 Lodówka (*Clangula hyemalis*) ścisła ochr. gat.
 A065 Markaczka (*Melanitta nigra*) ścisła ochr. gat.
 A067 Gągoł krzykliwy (*Bucephala clangula*) ścisła ochr. gat. (wymaga ochrony czynnej)
 A069 Tracz długodzioby (szlachar)-*Mergus serrator* ścisła ochr. gat. (wymaga ochrony czynnej)
 A070 Nurogęś (*Mergus merganser*) ścisła ochr. gat. (wymaga ochrony czynnej)
 A130 Ostrygojad zwyczaj. (*Haematopus ostralegus*) gat. chroni

• **Ssaki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG**

Kod Nazwa Populacja Ocena znaczenia obszaru Ochrona

Osiadła Migrująca

Kod Nazwa Rozrodzca Zimująca Przelotna

1324 Nocek duży (*Myotis myotis*) P C ścisła ochr. gat.

1337 Bóbr europejski (*Castor fiber*) 2-3i D całkowita ochr. gat.

1351 Morświn b. Rzadki)-*Phocoena phocoena* V B ścisła ochr. gat.

1355 Wydra europejska (*Lutra lutra*) C C prawnie chroniona

1364 Foka szara (b. rzadka)-*Halichoerus grypus* R C ochr. całkowita

2647 Żubr (*Bison bonasus*) 12i D całkowita ochr. gat.

• **Plazy i gady wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG**

Kod Nazwa Ochrona

1166 Traszka grzebieniasta (*Triturus cristatus*) – ścisła ochrona gatunkowa

1188 Kumak nizinny (*Bombina bombina*) – ścisła ochrona gatunkowa

• **Bezkręgowce wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG**

Kod Nazwa Ochrona

1032 Skójką gruboskorupowa (*Unio crassus*) – gatunek ściśle chroniony

- 1083 Jelonek rogacz (*Lucanus cervus*) – ochrona gatunkowa
 1084 Pachnica dębowa (*Osmoderma eremita*) – ochrona gatunkowa
 1088 Kozioróg dębosz (*Cerambyx cerdo*) – ochrona gatunkowa

Wykaz gatunków kręgowców stwierdzonych (s) i potencjalnie występujących (p) w gminie Międzyzdroje i w sąsiednich gminach, a wymienianych na czerwonych listach: regionalnej (PZ) krajowej (Exp, O, R lub V) i europejskiej (INT)

• **Teriofauna**

- 1 Rzęsorek mniejszy - *Neomys anomalus* (p, INT, R)
- 2 Nocek posrebrzany - *Vespertilio murinus* (p, INT, R)
- 3 Popielica - *Glis glis* (p, R)
- 4 Wilk - *Canis lupus* (p, INT, R)
- 5 Wydra - *Lutra lutra* (s, INT, R)
- 6 Foka obrączkowana - *Phoca hispida* (p, INT, PZ)
- 7 Foka pospolita - *Phoca vitulina* (p, INT, PZ)
- 8 Morświn - *Phocoena phocoena* (p, INT, PZ)

• **Ornitofauna**

1. Nur czarnoszyi - *Gavia arctica* (Exp, PZ)
2. Perkoz rdzawoszyi - *Podiceps griseigena* (s, PZ)
3. Kormoran czarny - *Phalacrocorax carbo* (p, INT, O, PZ)
4. Czapla siwa - *Ardea cinerea* (s, PZ)
6. Bocian biały - *Ciconia ciconia* (s, INT)
7. Gęś - *Anser anser* (s, PZ)
8. Świstun - *Anas penelope* (s, R, PZ)
9. Krakwa - *Anas strepera* (s, INT, PZ)
10. Cyraneczka - *Anas crecca* (s, PZ)
11. Rożeniec - *Anas acuta* (s, INT, V, PZ)
12. Cyranka - *Anas querquedula* (s, INT, PZ)
13. Płaskonos - *Anas clypeata* (s, r, PZ)
14. Gągoł - *Bucephala clangula* (s, O, PZ)
15. Kania ruda - *Milvus milvus* (s, INT, O, PZ)
16. Bielik - *Haliaeetus albicilla* (s, INT, R, PZ)
17. Błotniak stawowy - *Circus aeruginosus* (s, PZ)
18. Błotniak zbożowy - *Circus cyaneus* (s, INT, V, PZ)
19. Błotniak łąkowy - *Circus pygargus* (s, INT, V, PZ)
20. Orlik krzykliwy - *Aquila pomarina* (s, INT, R, PZ)
21. Rybołów - *Pandion haliaetus* (s, INT, V, PZ)
22. Pustułka - *Falco tinnunculus* (s, INT)
23. Kobuz - *Falco subbuteo* (s, PZ)
24. Kuropatwa - *Perdix perdix* (s, INT)
25. Przepiórka - *Coturnix coturnix* (s, INT, PZ)
26. Derkacz - *Crex crex* (s, INT, PZ)
27. Żuraw - *Grus grus* (s, INT)
28. Ostrygojad - *Haematopus ostralegus* (s, R, PZ)
29. Sieweczka rzeczna - *Charadrius dubius* (s, PZ)
30. Sieweczka obrożna - *Charadrius hiaticula* (s, V, PZ)
31. Biegus zmienny - *Calidris alpina* (s, E, PZ)
32. Kulik wielki - *Numenius arquata* (s, V, PZ)
33. Łęczak - *Tringa glareola* (s, INT, E, PZ)
34. Mewa mała - *Larus minutus* (s, INT, R, PZ)
35. Mewa pospolita - *Larus canus* (s, INT, PZ)
36. Mewa żółtonoga - *Larus fuscus* (s, r, PZ)
37. Rybitawa czubata - *Sterna sandvicensis* (s, INT, PZ)
38. Sowa błotna - *Asio flammeus* (s, INT, V, PZ)
39. Zimorodek - *Alcedo atthis* (s, INT)
40. Krętogłów - *Jynx torquilla* (s, INT)
41. Dzieciol zielony - *Picus viridis* (s, INT)
42. Brzegówka - *Riparia riparia* (s, INT)
43. Wodniczka - *Acrocephalus paludicola* (s, INT, R, PZ)
44. Wąsatka - *Panurus biarmicus* (s, R, PZ)

45. Gąsiorek - *Lanius collurio* (s, INT)
46. Srokosz - *Lanius excubitor* (s, INT)

• **Herpetofauna**

- Kumak nizinny - *Bombina bombina* (s, INT, PZ)
1. Rzekotka drzewna - *Hyla arborea* (s, INT, PZ)
 2. Padalec zwyczajny - *Anguis fragilis* (OG, PZ)
 3. Żaba śmieszka - *Rana ridibunda* (PZ)
 4. Żaba trawna - *Rana temporaria* (PZ)
 5. Żaba moczarowa - *Rana arvalis* (PZ)
 6. Ropucha szara - *Bufo bufo* (OG; PZ)
 7. Ropucha zielona - *Bufo viridis* (OG; PZ)
 8. Zaskroniec zwyczajny - *Natrix natrix* (OG; PZ)

Pogróbną trzcionką zaznaczono:

- Ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG
- Ssaki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG
- Płazy wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

2.3. Procesy przyrodnicze

Spośród procesów przyrodniczych najistotniejsze znaczenie w aspekcie zagospodarowania przestrzennego terenu mają procesy geodynamiczne (są to zjawiska zachodzące w podłożu gruntowym i przekształcające jego pierwotną powierzchnię oraz właściwości, wywołane czynnikami naturalnymi i sztucznymi – Racinowski 1987), hydrologiczne (np. powódzie) i ekologiczne (przede wszystkim związane z funkcjami płatów i korytarzy ekologicznych).

Obszar opracowania wykazuje niewielkie, ale istotne przejawy morfodynamiki. Potencjalne zagrożenie erozją wodną występuje na zboczach wysoczyzny o spadkach przekraczających 12 % i powyżej, co najwyżej może też dotyczyć skarpg antropogenicznych wyrobiska poeksploatacyjnego kruszywa naturalnego, znajdującego się w centrum wsi Wicko. Istotną rolę stabilizacyjną na sklonie wysoczyzny i skarpach wyrobiska odgrywa zróżnicowana niska i wysoka szata roślinna, która chroni zbocza przed erozją wodną.

Na obszarze opracowania nie występują naturalne wody powierzchniowe. Jedynym jest tu sztuczny rów melioracyjny odwadniający zachodnią i południowo-zachodnią część obszaru opracowania.

Cykl lokalnego, naturalnego obiegu wody reprezentowany jest tu przez zasilanie z atmosfery (opad), parowanie z powierzchni terenu i z roślin (transpiracja) oraz infiltrację i odpływ podziemny.

Na części obszaru opracowania występuje pełny cykl lokalnego, naturalnego obiegu wody, reprezentowany przez zasilanie z atmosfery (opad) i przez dopływ powierzchniowy (rów melioracyjny), parowanie z powierzchni terenu, zbiorników i z roślin (transpiracja) oraz infiltrację, odpływ podziemny i odpływ powierzchniowy (rów melioracyjny).

Odpływ wód z terenów utwardzonych obszaru opracowania jest w większości kierowany do gruntu a na pozostałych terenach woda pochodząca głównie z opadów atmosferycznych w sposób naturalny wsiąka do gruntu. W obrębie niewielkich kompleksów leśnych oraz terenów zadrzewionych, ogrodów przydomowych i innych zadrzewień przeważa infiltracja, stymulowana piaszczystym podłożem a w obrębie łąk i pastwisk przeważa infiltracja, stymulowana słabo przepuszczalnym podłożem..

Procesy hydrologiczne związane są na obszarze opracowania przede wszystkim z bezpośrednio sąsiadującym jez. Wicko Małe, będącym częścią dużego Zalewu Szczecińskiego. Obszar opracowania bezpośrednio styka się od strony zachodniej z wodami Zalewu Szczecińskiego. Przy jego podwyższonych stanach wody, tereny przybrzeżne części zachodniej obszaru opracowania są stale i okresowo podtapiane, poprzez podsiąkające wody gruntowe występujące tu na styku z wodami jeziora. Poza powyższymi wodami na obszarze opracowania w części zachodniej występują płaskodenne obniżenia, które po nawalnych i długookresowych opadach w szczególności wiosenno-jesiennych i po roztopach zimowych są również okresowo i stale podtapiane.

Ponadto, spośród procesów hydrologicznych istotne znaczenie na obszar opracowania mogą mieć powódzie. Zachodnia i południowo-zachodnia część obszaru opracowania znajduje się w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, który zgodnie z art. 16 pkt 34 ustawy Prawo wodne stanowi: pas techniczny i obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (1%) od strony morza w tym morskich wód wewnętrznych tj. obszar wyznaczony na Mapach zagrożenia powodziowego. Na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy i ograniczenia wynikające z art. 77 ust 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne).

Generalnie stwierdza się, że na części zachodniej i południowo-zachodniej obszaru opracowania istnieje zagrożenie powodziowe.

Na mapach obszaru opracowania ekofizjograficznego (mapa nr 3 i 6), sporządzanego do zmiany miejscowego planu, w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy określono:

- granice pasa technicznego;
- granice pasa ochronnego;
- granice obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat;
- granicę obszaru, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat.

Pod względem ekologicznym obszar opracowania charakteryzuje się bardzo dużym udziałem powierzchniowym terenów biologicznie czynnych, o zróżnicowanym charakterze ekologicznym – od kompleksów leśnych i zadrzewień śródpolnych, szuwarów i zarośli wierzbowo-olszowych w dnach lokalnych obniżen po użytki rolne (agrocenozy) na wierzchowinie płaskiej i falistej wysoczyźnie morenowej. Część zbiorowisk roślinnych ma naturalny charakter (lasy, szuwały) lub seminaturalny (zadrzewienia, zarośla). Funkcjonują one w naturalnym cyklu fenologicznym.

Obszar opracowania charakteryzuje się dominacją terenów zielonych w dużej części o genezie antropogenicznej - stanowią je głównie ogrody przydomowe, zadrzewienia przydrożne (przyuliczne), trawniki itp. Elementy biotyczne funkcjonują tam w naturalnym cyklu fenologicznym, w warunkach intensywnej ingerencji człowieka (nasadzenia roślinności, pielęgnacja, nawożenie, podlewanie itp.).

Na obszarze opracowania w niewielkiej części występuje roślinność naturalna. Stanowią ją niewielkie enklawy zieleni leśnej. Seminaturalny charakter ma roślinność zadrzewień skłonu wysoczyzny i zarośli trzcinowych pasma przybrzeżnego jez. Wicko Małe.

Ze względu na niewielki jeszcze stopień zainwestowania terenu i charakter otoczenia duże znaczenie mają na obszarze opracowania ekologiczne procesy przestrzenne, jak migracja roślin i zwierząt. Jak wynika z powyższego powszechnym przejawem migracji na terenach jeszcze nie zainwestowanych, w tym od pewnego czasu odłogowanym i ugorowanym jest już wymieniana sukcesja roślinności. Dotyczy to dawnych terenów porolnych, gdzie obserwowana jest sukcesja roślinności ruderalnej, drzew i krzewów. Pod względem procesów ekologicznych szczególne znaczenie posiada pas przybrzeżny jez. Wicko Małe, stanowiący część dużego korytarza ekologicznego Zalewu Szczecińskiego. Jest to duży korytarz ekologiczny Zalewu Szczecińskiego wraz z Deltą Wsteczną Świny - korytarz lokalny, ponadregionalny i ponadkrajowy. Stanowi on odgałęzienie nadmorskiego korytarza ekologicznego i jest przedłużeniem zlewni Odry będącej także korytarzem ponadregionalnym i ponadkrajowym. Zalew jest nie tylko miejscem zimowania, a także odpoczynku i żerowania kragłoustych, ryb, ptaków i ssaków w trakcie migracji, ale także miejscem rozrodu dla szeregu bezkręgowców, kragłoustych, ryb, płazów, gadów, ptaków i ssaków.

Na obszarze opracowania powszechne są ślady przebywania zwierzyny, zwłaszcza dzików, saren, jeleni, lisów i zajęcy, które w pewnym stopniu znajdują tu bazę pokarmową.

W dalszym ciągu zdecydowana większość procesów przyrodniczych w terenie objętym opracowaniem zachodzi pod wpływem działań człowieka. Ciągłość i kierunek procesów sukcesji uzależniona jest w tej chwili nadal od charakteru działalności prowadzonej przez człowieka na tych obszarach.

Reasumując stwierdza się, że większość procesów przyrodniczych (tj. obieg materii i energii, obieg biologiczny) kontrolowany jest przez gospodarczą działalność człowieka.

2.4. Powiązania przyrodnicze z otoczeniem

Powiązania przyrodnicze obszaru opracowania z otoczeniem realizowane są przede wszystkim przez:

- obieg wody;
- cyrkulację atmosferyczną;
- migracje roślin i zwierząt.

Woda jest głównym nośnikiem materii, a tym samym migracji pierwiastków chemicznych w środowisku. Występuje dzięki niej jednokierunkowy proces sprzężenia geochemicznego powierzchni autonomicznych (wierzchowinowych), tranzytowych (stokowych i częściowo dolinnych) i podporządkowanych (dolin i zagłębień terenu). Z jednostek autonomicznych następuje ubytek materii, w jednostkach tranzytowych przeważa jej przepływ oraz zaznacza się w różnym stopniu akumulacja lub ubytek (denudacja), w jednostkach podporządkowanych dominuje akumulacja materii.

Na obszarze opracowania ww. procesy realizowane są przede wszystkim poprzez infiltracje wód opadowych do gruntu oraz poprzez spływ powierzchniowy z akumulacją wyniesionej materii w zagłębieniach terenu, w tym w dnach dolin. Ze skłonu wysoczyzny materia jest częściowo wynoszona ku niżej położonym terenom.

Generalnie należy przyjąć, że w granicach opracowania, prawie wyłącznie ma miejsce infiltracje wód opadowych do gruntu. W najbliższym czasie część wód opadowych trafiała będzie do kanalizacji deszczowej i linijnie odprowadzana do odbiorników.

Na niewielkich obszarach bezodpływowych powierzchniowo materia jest deponowana na stałe, co przyczynia się do jej zaniku. Z terenów włączonych w powierzchniowy obieg wody materia poprzez rów melioracyjny trafia ostatecznie do jez. Wicko Małe – Zalewu Szczecińskiego.

Powiązania przyrodnicze realizowane są również przez cyrkulację atmosferyczną. Wobec przewagi wiatrów zachodnich i południowo-zachodnich są to głównie powiązania w tym kierunku. Istota powiązań atmosferycznych polega na transformacji właściwości powietrza pod względem fizycznym (temperatura, wilgotność) i chemicznym (skład powietrza, wiatr jako nośnik pierwiastków chemicznych) w zależności od przepływu nad określonymi obszarami. Nad obszar opracowania napływają znaczne masy powietrza z nad przyrodniczego otoczenia a ponadto w przewodzie zwał wód Zalewu Szczecińskiego i Bałtyku.

Pod względem migracji roślin i zwierząt, a w szczególności awifauny, potencjalnie wiodącą rolę odgrywają na w rejonie obszaru opracowania Zalew Szczeciński i Morze Bałtyckie łącznie z lasami Wolińskiego Parku Narodowego. Zalew Szczeciński z Morzem Bałtyckim stanowi bardzo wyraźnie wykształcony ponadkrajowy korytarz ekologiczny łączący się m.in. z korytarzem doliny Odry. Dzięki zróżnicowaniu siedlisk i niszy ekologicznych i roli sąsiadujących wód Zalewu i Bałtyku, stanowi po części tereny liniowej migracji roślin i zwierząt, które w aspekcie dążenia do utrzymania lub wzrostu bioróżnorodności powinny podlegać szczególnej ochronie. Szczególne znaczenie ma nie tworzenie na nim barier antropogenicznych.

Przejawem migracji roślin na terenach nie zainwestowanych, zwłaszcza z roślinnością ruderalną, jest sukcesja roślinności synantropijnej (w potocznym znaczeniu chwastów).

Na obszarze opracowania w pasie wysoczyznowym występują ślady okresowego przebywania zwierzyny leśnej, zwłaszcza dzików z pobliskiego Wolińskiego Parku Narodowego, które poszukują tu bazy pokarmowej.

Ponadto, jednym z zadań opracowania ekofizjograficznego jest identyfikacja powiązań przyrodniczych z szerszym otoczeniem. Analiza taka uwzględniała zwłaszcza ekologiczne powiązania funkcjonalne z istniejącymi formami obszarowej ochrony przyrody.

Z analizy tej wynika, że obszar opracowania od strony zachodniej w sposób naturalny przyrodniczo powiązany jest z bezpośrednio sąsiadującym obszarem specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny”, kod obszaru PLB320002 i również z bezpośrednio sąsiadującym od strony wschodniej i północno-wschodniej Wolińskim Parkiem Narodowym, nie mówiąc, iż cały znajduje się w obszarze Natura 2000 mającym znaczenie dla Wspólnoty o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019 oraz w planowanym do ustanowienia Obszarze Kulturowo-Krajobrazowym o nazwie „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30).

Łączą się one z omawianym terenem poprzez kompleksy leśne i użytki zielone o silnie urozmaiconej strukturze z występującymi z terenami zadrzewionymi, kępami drzew i krzewów i z innymi elementami naturalnymi i seminaturalnymi krajobrazu.

III. PROBLEMY ANTROPIZACJI ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. Źródła i przejawy antropizacji środowiska przyrodniczego – diagnoza stanu

Zakres pojęciowy terminu „antropizacja środowiska przyrodniczego” obejmuje procesy i efekty oddziaływania człowieka na środowisko przyrodnicze. Oddziaływanie człowieka na środowisko przyrodnicze powoduje różnorodne przekształcenia jego materialnej i funkcjonalnej struktury. Ingerencja ta prowadzi do antropizacji środowiska przyrodniczego w wyniku jego modyfikacji lub całkowitego przekształcenia.

Antropizacji nie należy utożsamiać z degradacją środowiska, stanowiącą tylko jej skrajny przypadek. Charakter negatywny mają te przekształcenia środowiska przyrodniczego, których można było uniknąć stosując inne technologie wykorzystania środowiska, a także, co szczególnie istotne w kontekście niniejszego opracowania, rozwiązania planistyczne odbiegające od schematyzmu metodycznego i proekologicznej deklaratywności.

Antropizacja środowiska przyrodniczego obszaru opracowania, przejawia się głównie:

- przekształceniem litosfery (efekt procesów inwestycyjnych);
- zanieczyszczeniem powietrza przez komunikację samochodową i emitory wiejskie;
- obciążeniem akustycznym środowiska głównie przez komunikację samochodową;
- oddziaływaniem promieniowania elektromagnetycznego;
- zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i podziemnych;
- przekształceniem gleb (zniszczeniem gleb w zasięgu terenów zainwestowanych);
- przekształceniem szaty roślinnej (agrocenozy i zieleń wiejska) i fauny (po części synantropijna).

1.1. Przekształcenia litosfery

Do podstawowych przejawów przekształcenia litosfery na obszarze opracowania należą:

- powierzchniowe przekształcenia morfologii (niwelacje) na terenach zainwestowania kubaturowego i infrastrukturalnego (zwłaszcza na terenach komunikacyjnych);
- głębokie wyrobisko poeksploatacyjne margli kredowych i kruszywa naturalnego w środkowej części obszaru;
- liczne skarpy i krawędzie antropogeniczne;
- drobne, nagromadzenie odpadów stałych (gruz, ziemia) w obrębie byłej betoniarni;
- nieznaczne przekształcenia związane z rozwojem sieci drogowej;
- geomechaniczne zniszczenia podłoża typu klepiska, małe place składowe itp.;

W środkowej części obszaru opracowania występuje dawne głębokie wyrobisko poeksploatacyjne. Eksploatacja została zakończona blisko 30 lat temu, a powstałe wyrobisko poeksploatacyjne, mimo braku prac rekultywacyjnych, ulega procesom renaturalizacji.

Na obszarze opracowania poza skarpami w obrębie wyrobiska występują liczne skarpy antropogeniczne, które przeważnie są utrwalone zielenią niską i wysoką.

1.2. Kopaliny

Na terenie objętym zmianą miejscowego planu zarejestrowane jest złożo torfów (jego część płn.) „Wicko-Wapnica”. Złożo to jest ujęte w katalogu złóż torfów (IMUZ – Falenty, 2009) i posiada dokumentację geobotaniczną. Całkowita powierzchnia złoża wynosi 42 ha.

W złożu występuje torf niski typu szuwarowego, podścielony lokalnie gytą organiczną. Zasoby geologiczne złoża wynoszą 911 tys. m³ (torfy) i 286 tys. ton (gytia). Miąższość warstwy torfowej zmienia się od 1,2 do 4,5 m (wartość średnia 2,17 m). Jest to torf niskiej jakości (stopień rozkładu 30%, a popielność 17,6 %). Złożo to pełni istotną rolę w retencji zasobów wodnych i stanowi użytek o cennych warunkach sukcesji roślinności bagiennieo-łąkowej oraz siedliska awifauny i herpetofauny. Niedopuszczalna jest eksploatacja tego złoża.

1.3. Zanieczyszczenie powietrza i hałas

1.3.1. Powietrze

Na obszarze opracowania nie ma źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego o ponadgminnym zasięgu.

Do głównych źródeł zanieczyszczeń powietrza oddziaływujących na obszar opracowania należą, przede wszystkim:

- komunikacja samochodowa - głównie na ulicy Nadbrzeżnej i Żwirowej; bardziej nasilona na ul. Nadbrzeżnej w okresie letnim;
- lokalne źródła ciepła obiektów mieszkalnych i usługowych, emitujące zanieczyszczenia typu energetycznego (dwutlenek siarki, tlenki węgla, tlenki azotu, pyły) o lokalnym zasięgu;
- nieutwardzone tereny pozbawione szaty roślinnej (źródło pylenia), do niedawna była betoniarnia przy ul. Żwirowej i ulice o nawierzchni gruntowej Wąska i Widokowa;

Dla obszaru zmiany miejscowego planu brak pomiarów, które jednoznacznie dokumentowałyby stan zanieczyszczenia atmosfery, co uniemożliwia obiektywną ocenę stanu aerosanitarneho.

Na terenie gminy Międzyzdroje monitoring funkcjonowania środowiska przyrodniczego prowadzony jest na stacji monitoringu środowiska przyrodniczego UAM w Białej Górze. Prowadzone badania dotyczą m.in. : zanieczyszczeń powietrza, chemizmu opadów atmosferycznych, meteorologii, wód podziemnych, metali ciężkich i siarki w porostach, współczesnych procesów geomorfologicznych.

Według rocznej oceny jakości powietrza za rok 2012 i 2013, gmina Międzyzdroje została zaklasyfikowana w klasie C (biorąc pod uwagę ochronę zdrowia), ze względu na niedotrzymane poziomy dopuszczalne dla pyłu PM10, B(a)P. Ze względu na wartości pozostałych substancji, takich jak: SO₂, NO₂, CO, C₆H₆, Pb, As, Cd i Ni, O₃ zaklasyfikowana została w klasie A, oznacza to, że nie notowano przekroczeń w tym zakresie.

Na obszarze objętym zmianą miejscowego planu wobec charakteru źródeł zanieczyszczeń oraz dobrych warunków przewietrzania, stan aerosanitarny jest w pewnym stopniu zróżnicowany – gorszy jest na równinie torfowej przylegającej bezpośrednio do jez. Wicko Małe i zadowalający na skłonie wysoczyzny.

Najbliższy w stosunku do obszaru opracowania punkt pomiarowy zanieczyszczeń atmosferycznych znajduje w Białej Górze, poza obszarem opracowania. Ze względu na znaczne oddalenie i inny charakter przestrzeni wiejskiej wyniki pomiarów w tym punkcie nie są reprezentatywne dla obszaru zmiany planu.

1.3.2. Hałas

1.3.2.1. Informacje ogólne

Po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej zaczęły obowiązywać w kraju wspólnotowe przepisy prawne. Politykę zwalczania hałasu w środowisku, na który narażeni są mieszkańcy Unii Europejskiej reguluje dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Europy z dnia 25 czerwca 2002 roku w sprawie oceny i zarządzania hałasem w środowisku (2002/49/WE).

Celem dokumentu jest wspólne dla wszystkich państw członkowskich unikanie, zapobieganie oraz zmniejszanie szkodliwych skutków narażenia ludzi na działanie hałasu.

Dyrektywa wprowadziła ujednolicone wskaźniki oceny hałasu, stosowane zarówno do ustalenia i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby ($L_{Aeq D}$ – równoważny poziom hałasu dla pory dnia (przedział czasu od godz. 6:00 do godz. 22:00) i $L_{Aeq N}$ - równoważny poziom hałasu dla pory dnia (przedział czasu od godz. 22:00 do godz. 6:00), jak i do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska (L_{DWN} – długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (od godz. 6:00 do godz. 18⁰⁰ i pory wieczoru od godz. 18⁰⁰ do 22⁰⁰ oraz pory nocy (od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) i L_N – długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

Z definicji wynika, że wszelkie niepożądane, nieprzyjemne, dokuczliwe lub wręcz szkodliwe dźwięki działające za pośrednictwem powietrza na organ słuchu oraz inne elementy organizmu człowieka określane są jako hałas.

Warunki akustyczne panujące na danym obszarze, to znaczy hałas pochodzący od wszystkich występujących źródeł, określa stan klimatu akustycznego, który najczęściej opisuje się za pomocą wskaźnika w decybelach (dB). W rejonie dróg dominujący wpływ na klimat akustyczny środowiska ma hałas komunikacyjny związany z ruchem pojazdów samochodowych.

Hałas w środowisku, pochodzący od komunikacji, zależy od wielu czynników:

- rodzaju pojazdów poruszających się po drogach i ich stanu technicznego;
- natężenia ruchu, płynności strumienia pojazdów;
- rozwiązania trasy komunikacyjnej;
- rodzaju i nawierzchni drogi oraz rodzaju stosowanych opon;
- prędkości i techniki jazdy;
- czynników architektonicznych i urbanistycznych.

1.3.2.2. Hałas w granicach opracowania

Uciążliwości akustyczne występowały do niedawna w granicach opracowania wyłącznie w obrębie zlikwidowanej betoniarni przy ul. Żwirowej, a nadal występują wzdłuż ciągów komunikacyjnych. Najważniejszym jest ul. Nadbrzeżna, Żwirowa i Kolonijna, docelowo wzrośnie zapewne znaczenie ul. Wąskiej.

Brak badań natężenia hałasu na obszarze opracowania. Ciągi komunikacyjne obszaru opracowania należą do drugorzędnych pod względem natężenia ruchu w związku, z czym ich uciążliwość akustyczna jest na pewno znacznie mniejsza.

1.3.2.3. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku

Wartości dopuszczalnych poziomów emisji hałasu w środowisku dla poszczególnych wskaźników oceny hałasu określone zostały w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Tabela 11 – Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w (dB)			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna „A” uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40

2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. Mieszkańców	68	60	55	45

Objaśnienia:

1) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

2) W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.

3) Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Tabela 12 – Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom hałasu A w (dB)			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	L_{DWN} przedział czasu odniesienia równy wszystkim dobom w roku	L_N przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a) Strefa ochronna „A” uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45

4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. Mieszkańców	70	65	55	45
---	---	----	----	----	----

Objaśnienia:

1) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei liniowych.

2) Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Rozporządzenie określa dopuszczalne poziomy hałasu dla różnego rodzaju terenów (w tym obszarów zurbanizowanych) różnicując te poziomy w środowisku w zależności od źródła hałasu.

Generalnie, dla dróg i linii kolejowych dla terenów o tej samej funkcji podane są wyższe poziomy dopuszczalne.

Zgodnie z ww. rozporządzeniem, dopuszczalne poziomy hałasu na terenach wymagających ochrony przed hałasem wyrażone są przy pomocy powyżej podanych wskaźników hałasu dla pory dnia $L_{Aeq D}$ i dla pory nocy $L_{Aeq N}$, przy czym czas uśredniania (wyznaczania wartości poziomu równoważnego), dla ciągów komunikacyjnych (dróg i linii kolejowych) wynosi:

- dla pory dnia 16 godzin w przedziale $6^{00} - 22^{00}$,
- dla pory nocy 8 godzin w przedziale $22^{00} - 6^{00}$.

Obszarami chronionymi przed hałasem są tereny wyszczególnione w powyższej tabeli. Dla terenów takich jak łąki, pola czy lasy i wody nie określono wielkości dopuszczalnych. Dla tego rodzaju terenów kryteria dotyczące poziomów dopuszczalnych hałasu określone zostały jedynie dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Zgodnie z w/w rozporządzeniem Ministra Środowiska, tereny chronione akustycznie należą do grupy „2” – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i grupy „3” – tereny rekreacyjno-wypoczynkowe. I tak np. dla terenów zaliczanych do grupy „2”, poziomy hałasu w środowisku nie powinny przekraczać:

- wskaźnik hałasu $L_{Aeq D}$ - równoważny poziom dźwięku A - 61 dB w porze dnia,
- wskaźnik hałasu $L_{Aeq N}$ - równoważny poziom dźwięku A - 56 dB w porze nocy.

Równoważny poziom dźwięku A – to wskaźnik liczbowego opisu klimatu akustycznego.

W granicach obszaru opracowania i w sąsiedztwie generalnie, podejmować należy wszystkie te działania, które wpłyną na ograniczenie (względnie całkowite wyeliminowanie) uciążliwości związanej z emisją hałasu, po oddaniu przedsięwzięć do użytkowania. Oddziaływanie akustyczne występować będzie w okresie realizacji robót prowadzonych w granicach miejscowego planu. Prowadzone prace będą miały istotny, choć okresowy, wpływ na klimat akustyczny w rejonach ich realizacji. Długookresowa zmiana klimatu akustycznego, nastąpi po zakończeniu realizacji projektu i rozpoczęciu eksploatacji projektowanych przedsięwzięć.

Mniejszy wpływ na klimat akustyczny w rejonie planowanego przedsięwzięcia będzie miał okres prowadzenia prac budowlanych, przede wszystkim ze względu na ich przejściowy charakter. Niemniej jednak, w czasie prowadzenia prac, należy liczyć się z okresowym wzrostem emisji hałasu do środowiska powodowanym pracą maszyn i urządzeń budowlanych.

Ocena oddziaływania akustycznego projektowanego przedsięwzięcia na zmianę klimatu akustycznego, powinna dać odpowiedź, jakie tereny mogą znaleźć się pod wpływem emitowanego hałasu oraz czy konieczne będą działania mające zminimalizować wpływ hałasu na środowisko, poprzez zastosowanie dodatkowych zabezpieczeń.

Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego w sprawie oceny i kontroli poziomu hałasu w środowisku, jak na wstępie wspomniano, wprowadziła do polskich przepisów nowe standardy i normy.

Z tego względu ważna jest modyfikacja dotychczasowych zasad oceny stanu środowiska akustycznego, szczególnie w rejonie istotnych źródeł hałasu, jakimi są główne ciągi komunikacyjne.

Zagadnienia dotyczące ochrony środowiska przed hałasem zawarte są w niżej wymienionych, obecnie obowiązujących, aktach prawnych:

- Ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,
- Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem.

W art. 112 ww. ustawy POŚ podano: „Ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez:

- utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub, co najmniej na tym poziomie;
- zmniejszenie poziomu hałasu, co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany”.

O klimacie akustycznym decydują występujące na danym terenie źródła hałasu. W rejonie dróg i ciągów komunikacyjnych o klimacie akustycznym najczęściej decyduje hałas drogowy, związany z ruchem pojazdów.

Zgodnie z zapisami ww. ustawy, wskaźnikami hałasu mającymi zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem są:

- L_{DWN} – długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w dB, wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, oraz
- L_N – długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w dB, wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku.

Natomiast wskaźnikami hałasu mającymi zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby są:

- $L_{Aeq D}$ – równoważny poziom hałasu dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰ oraz
- $L_{Aeq N}$ – równoważny poziom hałasu dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, podaje zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami hałasu L_{DWN} , L_N , $L_{Aeq D}$, $L_{Aeq N}$ dla rodzajów terenów podlegających ochronie, z uwzględnieniem rodzaju obiektu lub działalności będącej źródłem hałasu.

Jako kryteria oceny oddziaływania hałasu na środowisko, przyjęto wielkości określone w ww. rozporządzeniu Ministra Środowiska. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku zależne od lokalizacji, przeznaczenia i funkcji, jaką spełnia dany teren, przedstawiono w załącznikach do ww. rozporządzenia.

Wielkości dotyczące analizowanego źródła hałasu (ciągu komunikacyjnego - drogi), w odniesieniu do jednej doby, przytoczone zostały w załączonej tabeli 1.

Podane powyżej, dopuszczalne poziomy hałasu, potraktowano jako standardy jakości środowiska, dotyczące klimatu akustycznego, które powinny być wypełnione na terenach podlegających ochronie.

1.4. Promieniowanie elektromagnetyczne

Przez obszar opracowania w jego części zachodniej i po części południowej przebiegają linie wysokiego napięcia 110 kV, będące źródłem szkodliwego promieniowania elektromagnetycznego.

Zasięg stref o ograniczeniach inwestycyjnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami, wymaga rozpoznania pomiarowego, a zasady ich wykorzystania określają odpowiednie przepisy szczegółowe (zob. rozdz. V, ppkt 6.1.).

1.5. Sieć gazowa wysokiego ciśnienia

Wzdłuż południowej granicy obszaru opracowania i przez jego zachodnią część przebiega sieć gazowa wysokiego ciśnienia. Jest to:

- gazociąg DN 300 odbocznka Wolin-Świnoujście (rok budowy – 1992) o ciśnieniu roboczym gazu powyżej 2,5 MPa;
- gazociąg DN 800 relacji Świnoujście-Szczecin (rok budowy -2014) o ciśnieniu roboczym gazu powyżej 1,6 MPa.

Zasięg stref kontrolowanych o ograniczeniach inwestycyjnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami, określają odpowiednie przepisy szczegółowe z zasadami ich wykorzystania (zob. rozdz. V, ppkt 6.2.).

1.6. Zanieczyszczenie wód i przekształcenia obiegu wody

W granicach obszaru opracowania, poza jedynym niewielkim sztucznym rowem melioracyjnym, nie występują naturalne wody powierzchniowe, typu rzeki, jeziora, oczka i inne, a więc nie występuje tu problem ich zanieczyszczenia. Najbliższym naturalnym zbiornikiem wód powierzchniowych jest jez. Wicko Małe, będące częścią Zalewu Szczecińskiego.

Możliwym źródłem zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych mogą być niekontrolowane zrzuty ścieków komunalnych do gruntu, mogą być też wody opadowe i roztopowe spływające z terenów komunikacyjnych.

Wieś Wicko nie posiada kanalizacji sanitarnej ani deszczowej. Stąd głównie bezpośrednio narażone są na zanieczyszczenia wody podziemne i pośrednio wody powierzchniowe.

Na dużej części obszaru opracowania, powierzchniowe występowanie osadów dobrze przepuszczalnych, wymaga unikania lokalizacji potencjalnych ognisk zanieczyszczeń mogących migrować do poziomu wód podziemnych (np. zbiorniki bezodpływowe, tzw. szamba).

Najbliższe punkty pomiarowe jakości wód podziemnych znajdują się w granicach miasta Międzyzdroje.

Dane dotyczące jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) i sąsiadujących wód powierzchniowych (JCWP) zostały przedstawione w rozdziale II opracowania w ppkt 1.5 i 1.5.1. wody podziemne i ppkt 1.8.4.1. wody powierzchniowe.

Ocena stanu chemicznego wód podziemnych jest dobra. Wskaźniki przekroczenia norm dla wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi to Fe i Mn.

W granicach obszaru opracowania w znikomym stopniu nastąpiło przekształcenie obiegu wody. Układ sieci hydrograficznej został częściowo przekształcony antropogenicznie. Te częściowe przekształcenia spowodowane zostały przebiegiem sztucznego rowu melioracyjnego uchodzącego do jez. Wicko Małe.

1.7. Przekształcenia gleb

Przekształcenia gleb obszaru opracowania związane są przede wszystkim z dawnymi i współczesnymi procesami inwestycyjnymi, a w szczególności z procesami, jakie miały miejsce w przeszłości. Na terenach zainwestowania kubaturowego i częściowo infrastrukturalnego pokrywa glebowa uległa fizycznej likwidacji.

Na terenach rolniczych i porolniczych zmiany gleb związane są z ich wieloletnim użytkowaniem rolniczym. Zaszły one w wyniku orki (przekształcenia profilu glebowego), stosowania nawozów i pestycydów (zmiany chemizmu) i zmian stosunków wodnych (najczęściej przesuszenie).

Na terenach zieleni niskiej, tej urządzonej i nieurządzonej, ogrodów przydomowych oraz na terenach zielonych przy obiektach usługowych gleby mają charakter kulturoziemnych, ukształtowanych pod wpływem zabiegów ogrodniczych. Przekształcenia te i powyższe spowodowały zmiany zestawu organizmów glebowych, a także powstanie innego banku diaspory w glebach.

1.8. Synantropizacja szaty roślinnej

Na terenie opracowania z układów roślinnych nawiązujących do naturalnych występują znacznych rozmiarów zbiorowiska roślinności hydrogenicznych terenów przybrzeżnych jez. Wicko Małe, trzy małe kompleksy leśne (lasy), dość duży płat ciepłolubnych muraw napiaskowych (*Koelerion glaucae*) i drobny płat „łęgów wierzbowych, topolowych, olszowych i jesionowych (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe). Murawy i łęgi stanowią priorytetowe siedliska przyrodnicze. Ponadto do roślinności zbliżonej do naturalnej można zaliczyć występujące w wielu miejscach zbiorowiska semileśne, niektóre kilkudziesięcioletnie porastające m.in. skłony wysoczyzny i skarpy przydrożne.

Wszystkie pozostałe powierzchnie obszaru opracowania mają roślinność powstałą w wyniku działalności człowieka i noszącą większe lub mniejsze piętno synantropizacji szaty roślinnej. Można wśród nich wyróżnić przede wszystkim następujące typy:

- ogrody przydomowe i pozostałości sadów, niektóre uprawy – roślinność kulturowa, sztucznie wprowadzona i pielęgnowana przez człowieka, posiadająca trwałość z racji udziału form drzewiastych, wieloletnich;
- zbiorowiska roślinności stanowiące etapy ciągu sukcesji wtórnej zmierzającej w stronę zbiorowisk leśnych (zarośla krzewów oraz podrost samosiejek drzew, głównie sosny);
- wieloletnie odłogi i ugory z zarastającą roślinnością segetalną, a następnie ruderalną oraz samosiewem sosny, brzozy, jeżyny itp.;
- użytki zielone w większości z roślinnością ubogą z pojawiającą się trzcina pospolita;
- nieużytki i zaniedbane tereny z roślinnością ruderalną (spontaniczna roślinność synantropijna);
- zieleń wysoka z kortami tenisowymi ośrodka czasowego „Złoty Dąb”, Rodzinny Dom Seniora i inne;
- zadrzewienia – szpalery przy ulicach.

2. Synteza – ocena stanu antropizacji środowiska

Rozpoznanie stanu antropizacji środowiska przyrodniczego obszaru położonego w miejscowości Wicko w gminie Międzyzdroje wskazuje na zróżnicowany stopień jego przekształcenia, który jednoznacznie można ocenić tylko w odniesieniu do przekształceń litosfery i synantropizacji roślinności.

Ze względu na brak szczegółowego rozpoznania pomiarowego niemożliwa jest obiektywna ocena stanu zanieczyszczenia dwóch najbardziej mobilnych komponentów środowiska przyrodniczego, tj. powietrza atmosferycznego i hałasu oraz wód podziemnych.

Przy czym, wobec małej liczby źródeł zanieczyszczeń powietrza i ich charakteru oraz dobrych warunków przewietrzania, stan aerosanitarny na obszarze opracowania można określić jako zadowalający.

Analogicznie przy braku większych źródeł hałasu uciążliwość akustyczna w obrębie Wicka jest tu mało znacząca. Ciągi komunikacyjne obszaru opracowania należą do drugorzędnych pod względem natężenia ruchu, a więc uciążliwość ich akustyczna jest na pewno niewielka.

Środowisko przyrodnicze obszaru opracowania wykazuje cechy typowe dla obszarów wiejskich o przewadze użytków rolnych z zabudową mieszkaniową z towarzyszącymi ogrodami przydomowymi. Duży udział zieleni oraz małe uciążliwości środowiskowe (głównie zanieczyszczenie powietrza i hałas komunikacyjny) sprawiają, że ekologiczne warunki życia ludzi, jak na środowisko wiejskie, są tu korzystne. Bardzo korzystnie na ekologiczne warunki życia ludzi wpływają okoliczne kompleksy leśne, w tym Woliński Park Narodowy (bezpośrednio sąsiadujący od strony wschodniej).

Ponadto, zwraca uwagę duży udział terenów porolniczych (ugorowanych) w obrębie, których następuje renaturalizacja środowiska przyrodniczego, która zapewne zostanie w najbliższych latach przerwana.

Innym problemem w obrębie obszaru opracowania jest zła jakość dróg (ulic), które są przyczyną podwyższonego hałasu komunikacyjnego i pylenia (przewaga dróg gruntowych).

Nie bez znaczenia jest też brak we wsi kanalizacji sanitarnej i deszczowej a zbiorniki bezodpływowe (szamba) mogą być potencjalnym źródłem zanieczyszczenia wód podziemnych.

Aktualnie na obszarze zmiany miejscowego planu priorytetowa jest funkcja ochrony przyrody. Obszar opracowania wchodzi w skład obszarów Natura 2000, w tym obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty, który aktualnie jest ekstensywnie użytkowany. Użytkowanie to służy ochronie cennych siedlisk przyrodniczych i gatunków zwierząt, szczególnie ptaków.

Ze względu na występowanie w rejonie obszaru opracowania a także na obszarze opracowania dobrze wykształconych siedlisk przyrodniczych i bogatych populacji gatunków chronionych i zagrożonych roślin oraz istnienie siedlisk dla ptaków i płazów obszar ten powinien podlegać szczególnej ochronie a w szczególności ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo Wolińskiego Parku Narodowego i położenia w obszarze Natura 2000 „Wolin i Uznam” (PLH320019) i w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru specjalnej ochrony ptaków „Delta Świny” (PLB320002).

3. Ocena i wstępna prognoza dalszych zmian zachodzących w środowisku oraz potencjalnych zagrożeń

Zmiany i zagrożenia dotyczące środowiska przyrodniczego obszaru opracowania mają generalnie dwojaką genezę. Są to:

- zmiany i zagrożenia naturalne, będące efektem procesów przyrodniczych;
- zmiany i zagrożenia antropogeniczne wynikające z oddziaływania człowieka.

Zmiany naturalne dotyczą terenów, na których została zaniechana dotychczasowa działalność człowieka. W szczególności dotyczy to dawnych terenów rolniczych, obecnie odłogowanych i ugorowanych, na których następuje spontaniczna sukcesja roślinności.

Do istotnych zagrożeń naturalnych należą przyrodnicze zjawiska katastroficzne, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo i działalność ludzi oraz na twory ich działalności. Są to głównie powodzie, ruchy masowe wierzchniej warstwy litosfery i ekstremalne stany pogodowe. Dwóm pierwszym zjawiskom można przeciwdziałać przez świadome kształtowanie środowiska w postaci zabezpieczeń przeciwpowodziowych (regulacja odpływu ze zlewni przez działania hydrotechniczne i z zakresu struktury użytkowania terenu, wały przeciwpowodziowe, poldery itp.) oraz stabilizacji stoków (działania biologiczne, techniczne i biotechniczne).

Ekstremalne stany pogodowe powodują okresową destabilizację funkcjonowania społeczno-gospodarczego, a przeciwdziałanie im polega na sprawnej organizacji społeczności zamieszkującej dany teren.

Zagrożenia naturalne w obszarze opracowania, głównie dotyczyć mogą: powodzi, erozji skłonu wysoczyzny oraz ekstremalnych stanów pogodowych.

Zagrożenie powodziowe na obszarze opracowania występuje w części północno-zachodniej i obejmuje najniżej położony teren przybrzeżny jez. Wicko Małe. Duża część zachodnia i południowo-zachodnia obszaru opracowania położona jest w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią – pas nadbrzeżny w rozumieniu ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, przy czym granica obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat, przebiega po części ul. Nadbrzeżną i dalej po granicy użytków zielonych i w jej zasięgu znajduje się cały kompleks użytków zielonych części zachodniej obszaru opracowania.

Na rysunku obszaru zmiany miejscowego planu w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy określono:

- granice pasa technicznego;
- granice pasa ochronnego;
- obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat;

Coraz powszechniejszym zagrożeniem w warunkach środowiska przyrodniczego są ekstremalne stany pogodowe, do których należą bardzo silne wiatry, długotrwałe, intensywne opady deszczu lub śniegu.

Zapobieganie ekstremalnym stanom pogodowym jest niemożliwe a likwidacja skutków jak wspomniano powyżej jest kwestią organizacyjną.

Na obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy określone w art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne:

- gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w szczególności ich składowania,
- lokalizowania nowych cmentarzy.

Ponadto część obszaru objętego zmianą miejscowego planu znajduje się również w granicach obszaru, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat (0,2%). Na obszarze tym nie obowiązują ograniczenia i zakazy wynikające z przepisów odrębnych. Zgodnie z wymogami ustawy Prawo wodne obszary szczególnego zagrożenia powodzią zostały uwzględnione w zmianie miejscowego planu miejscowości Wicko.

Zmiany antropogeniczne wynikają przede wszystkim z zajmowania nowych terenów pod zainwestowanie kubaturowe i infrastrukturalne.

W efekcie rozwoju przestrzennego obszaru objętego opracowaniem występują i będą występować typowe i często nieuniknione zmiany środowiska przyrodniczego.

W wyniku nowego zainwestowania na etapie inwestycyjnym mogą zachodzić negatywne i pozytywne środowiskowo zmiany:

- zmiany lokalnego ukształtowania terenu w wyniku robót ziemnych (niwelacja terenu);
- przekształcenia w przypowierzchniowych strukturach geologicznych w związku z robotami ziemnymi (wykopy pod fundamenty i dla potrzeb uzbrojenia terenu lub pod ewentualne podziemne instalacje);
- lokalna likwidacja pokrywy glebowej;
- zmiana aktualnego użytkowania gruntów;
- likwidacja istniejącej roślinności, wprowadzenie roślinności ozdobnej;
- zmiany w lokalnym obiegu wody przez ograniczenie infiltracji i wzrost parowania (wprowadzenie sztucznych nawierzchni);
- modyfikacja topoklimatu terenu projektowanego zainwestowania w wyniku oddziaływania zabudowy na kształtowanie się warunków:
 - termicznych (większa pojemność cieplna w stosunku do powierzchni pokrytej roślinnością, sztuczne źródła ciepła);
 - anemometrycznych (powstanie lokalnej cyrkulacji jako efekt oddziaływania zabudowy i podwyższenia temperatury);
 - wilgotnościowych (zmniejszenie retencji przypowierzchniowej i przenikania wody do przypowierzchniowych warstw gruntu);
- zmiany fizjonomii krajobrazu przez wprowadzenie obiektów kubaturowych na terenie dotychczas wolnym od zabudowy.

Na etapie inwestycyjnym mogą zachodzić również pozytywne środowiskowo zmiany, jak: rekultywacja wyrobiska poeksploatacyjnego, uporządkowanie terenu oraz tworzenie nowych terenów zieleni.

Powyższe zmiany antropogeniczne mogą przyczynić się do niewielkiego obniżenia bioróżnorodności na obszarze opracowania. Będą to zmiany umiarkowanie korzystne dla specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”, obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty, kod obszaru PLH320019 w obrębie, którego znajduje się cały obszar opracowania oraz dla bezpośrednio sąsiadującego obszaru specjalnej ochrony ptaków „Delta Świny, kod obszaru PLB320002, sąsiadującego od strony zachodniej.

Ponadto zmiany antropogeniczne nie będą tak do końca obojętne dla bezpośrednio sąsiadującego od strony wschodniej i północno-wschodniej Wolińskiego Parku Narodowego.

Konsekwencją wprowadzenia zmienionego zainwestowania będzie jego dalsze oddziaływanie na środowisko, tzw. na etapie funkcjonowania. Może ono być bardzo zróżnicowane w zależności od charakteru zrealizowanego obiektu. W przewadze oddziaływanie takie ma wpływ na wszystkie komponenty środowiska przyrodniczego.

IV. OBSZARY I OBIEKTY PRAWNIE CHRONIONE I OBIEKTY CENNE PRZYRODNICZO

1. Istniejące formy ochrony przyrody i krajobrazu

Teren objęty zmianą miejscowego planu znajduje się w **granicach jednej prawnej formy ochrony przyrody i w bezpośrednim sąsiedztwie dwóch innych** w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Są to:

• **obszar Natura 2000:**

- specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH 320019, mający znaczenie dla Wspólnoty – w obrębie którego prawie w środkowej części położony jest cały analizowany obszar opracowania;

• **obszary bezpośrednio sąsiadujące:**

- Woliński Park Narodowy – położony na wschód i na zachód od obszaru opracowania;
- obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny”, kod obszaru PLB 320002 – położenie omawianego terenu na styku z północno-wschodnią częścią obszaru Natura 2000.

Obszary i obiekty prawnie chronione i obiekty cenne przyrodniczo przedstawia załącznik graficzny – mapa nr 2, skala 1:50 000 w tekście i mapa nr 3 skala 1:1000.

1.1. Specjalne obszary ochrony siedlisk Natura 2000 mające znaczenie dla Wspólnoty

Specjalne obszary ochrony siedlisk uznane są za obszary mające znaczenie dla Wspólnoty (zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, na podstawie Decyzji wykonawczej Komisji z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie przyjęcia piątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C (2011)8278).

Obszary mające znaczenie dla Wspólnoty są to projektowane specjalne obszary ochrony siedlisk, zatwierdzone przez Komisję Europejską w drodze decyzji, wobec których nie został jeszcze wyznaczony akt prawa krajowego. W granicach opracowania jest to m.in. obszar mający znaczenie dla Unii Europejskiej (Wspólnoty) – specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019.

1.1.1. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”

Obszar Natura 2000 – tzw. specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019. Obszar objęty zmianą planu znajduje się w całości, prawie w środkowej części specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 – „Wolin i Uznam”.

Status obszaru – istniejący. Akt prawny – Decyzja Komisji z dnia 12 grudnia 2008 r. przyjmująca na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG (dokument nr C(2008) 8039) (2009).

Obszar stanowi samodzielną jednostkę fizyczno-geograficzną, tj. mezoregion wysp Uznam i Wolin oddzielonych od siebie cieśniną Świny, Piany i Dziwny. Obejmuje dwie powyższe wyspy razem z 5 kilometrowym pasem wód przybrzeżnych Zalewu Szczecińskiego pomiędzy Karnolicami i Lubinem (500 m szerokości; wody są płytkie do 1,5 m).

Krajobraz obszaru ukształtowany w okresie postglacjalnym obejmuje utwory moreny czołowej i dennej. Wzniesienia wypiętrzeń morenowych osiągają 115 m n.p.m., po czym opadają w kierunku morza i Zalewu Szczecińskiego wysokimi falezami. Charakterystyczne dla tego obszaru są wysokie klify oraz białe i szare wydmy. Część z nich porośnięta jest lasem, stosunkowo mało zmienionym przez działalność człowieka. Ogólnie, lasy zajmują ponad 30% pow. wyspy, w większości są to bory sosnowe. Najciekawsze ze zbiorowisk leśnych to buczyna pomorska (Melico-Fagetum) i mieszane lasy bukowo-dębowo-sosnowe (Fago-Quercetum). **Ciekawym fragmentem ostoi jest delta Świny, obejmująca naturalne i sztuczne kanały oraz liczne wyspy z torfowiskami, łąki, trzcinowiska i małe pola; są tam także płaty lasów olszowych.** W ostoi znajduje się kilka jezior, głównie eutroficznych.

Klasy siedlisk specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 to: lasy iglaste, liściaste i mieszane, obszary morskie, siedliska łąkowe i zaroślowe (ogólnie), siedliska rolnicze (ogólnie); torfowiska bagna, roślinność na brzegach wód, młaki; wody śródlądowe (stojące i płynące).

Wartość przyrodnicza i znaczenie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam” jest bardzo duża. Jest to obszar o niepowtarzalnych wartościach przyrodniczych skupiających na swoim terenie rzadkie siedliska i związane z nimi fitocenozy, niejednokrotnie o zasięgu występowania ograniczonym tylko do tego obszaru. Charakteryzuje się ogromną różnorodnością ekosystemów lądowych, bagiennych i wodnych oraz bogatą florą (1135 gatunków roślin naczyniowych) w tym wielu gatunków prawnie chronionych, rzadkich bądź zagrożonych.

Łącznie w obszarze zidentyfikowano 30 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, a wśród nich siedliska priorytetowe. Do takich należą: nadmorskie wydmy szare (doskonale wykształcone i zajmujące największą powierzchnię), nadmorskie wrzosowiska bażynowe, murawy kserotermiczne ze stanowiskami storczyków, żywe torfowiska wysokie, torfowiska nakredowe, bory i lasy bagiennie. Ogółem

wyróżniono tu ponad 60 zbiorowisk roślinnych o naturalnym charakterze (lasy, zarośla, zbiorowiska nabrzeżne, piaskolubne, wodnoblotne, słonorośla). Wybrzeże z wysokimi klifami w okolicach Lubina z roślinnością kserotermiczną podnosi walory przyrodnicze ostoi.

W ostoi występuje bogata fauna – stwierdzono tu 20 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, w tym szczególnie liczne bezkręgowce z priorytetową pachnicą dębową (*Osmoderma eremita*). Jelonek rogacz ostatni raz został zarejestrowany w latach 1970-80, w drzewostanach dębowych w okolicy Wzgórza Grzywacz i Góry Marii, nie został potwierdzony w inwentaryzacji przyrodniczej w 1997 r.

Zagrożone wyginięciem w skali światowej zubry występują tylko w zamkniętej hodowli restytucyjnej w Wolińskim Parku Narodowym, na kilkunastu hektarach ogrodzonego kompleksu leśnego.

Na terenie obszaru leży ostoja ptasia o randze europejskiej Delta Świny E01.

Zagrożeniem obszaru są przekształcenia fitocenozy w wyniku naturalnych procesów sukcesyjnych powodujących zanik typowych biotopów, głównie łąk niskoturzycowych, i solniskowych, będącymi naturalnymi siedliskami unikalnej flory i rzadkich gatunków ptaków. Presja drapieżników jest przyczyną dużych strat w legach wielu ptaków. Porzucanie tradycyjnych sposobów użytkowania ziemi (wypas i koszenie) umożliwia rozwój szuwarów trzcinowych i wysokich, kępiastych traw. Oddziaływania antropogeniczne to kłusownictwo, zanieczyszczenia środowiska (składowiska odpadów, dzikie wysypiska odpadów).

1.2. Bezpośrednio sąsiadujące obszary i obiekty prawnie chronione

1.2.1. Woliński Park Narodowy

Obszar opracowania położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie Wolińskiego Parku Narodowego (WPN). Od strony wschodniej i północno-wschodniej bezpośrednio przylega do jego granic.

Woliński Park Narodowy utworzony został w 1960 roku na terenie najstarszej i najpiękniejszej środkowej części wyspy Wolin. Szczególne walory Parku to: najpiękniejszy odcinek polskiego wybrzeża klifowego, dobrze zachowane lasy bukowe, unikalna – wyspiarska część delty Świny, przybrzeżny pas wód Bałtyku. W późniejszym okresie obszar Parku powiększono i włączono do niego część rozlewiska delty Świny. Wzbogaciło to zasoby przyrodnicze Parku – zarówno pod względem krajobrazowym, jak też rzadkich stanowisk gatunków fauny i flory.

Teren wodny Parku stanowi część Delty Świny i w jego obszar wchodzi wysepki usytuowane pomiędzy Wielką Strugą, Starą Świną, Zalewem Szczecińskim i zachodnim brzegiem Jeziora Wicko Wielkie.

Woliński Park Narodowy zajmuje ogółem powierzchnię 10 937,4 ha, w tym ekosystemy leśne zajmują 4648,53 ha (42,50%), wodne 4681,41 ha (42,80%), lądowe nieleśne 167,70 ha (14,70 %).

Ochroną ścisłą objęto obszar o łącznej powierzchni 498,72 ha (4,56%). Jest pierwszym w Polsce Parkiem morskim. Wokół Parku wyznaczono otulinę o powierzchni 3 368,64 ha.

Teren lądowy parku jest silnie zróżnicowany, deniwelacje wynoszą od 0 do 115 m n.p.m. Najczęściej występującym elementem rzeźby są wzgórza morenowe, które zajmują ok. 75% powierzchni lądowej parku najwyższą wysokość – 115,9 m n.p.m., osiągają w kulminacji Grzywacza.

Najwyższe Pasma Wolińskie to falista i pagórkowata wysoczyzna morenowa w środkowej części wyspy wyraźnie oddzielająca zachodni Półwysp Przytórski od reszty wyspy. Rozciąga się on łukowato od brzegu Zalewu Szczecińskiego na południowo-zachodnim krańcu w okolicy miejscowości Lubin do wybrzeży Bałtyku na północnym-wschodzie w okolicy Świętoustcia.

Na południe, oddzielone od Pasma Wolińskiego obniżeniem równoleżnikowym znajduje się wał morenowy Pagórków Lubińsko-Wapnickich. W podłożu Pagórków Lubińsko-Wapnickich w Wapnicy, Wicku i Trzciągowie występują kry kredowe (są to wapienie margliste, margle i margle ilaste) i porwaki kredowe przyniesione tu przez lądolód z Półwyspu Skandynawskiego.

Świat roślinny Wolińskiego Parku Narodowego jest bardzo urozmaicony. Na wyspie Wolin stwierdzono występowanie około 1300 gatunków roślin naczyniowych, w tym wielu gatunków chronionych i rzadkich. Wśród nich są to rośliny plaż nadmorskiej: honekenia piaszkowa, wydmuchrzyca piaszkowa, rukwiel nadmorska i solanka kolczysta oraz gatunki siedlisk słonych w delcie Świny- halofity (ok. 30 gat.). Zbocza klifów porasta rokitnik zwyczajny a wzniesienia morenowe porastają lasy bukowo-sosnowo-dębowe. Inne gatunki rzadkie i chronione to: długosz królewski, mikołajek nadmorski, pajęcznica liliowata, wiciokrzew pomorski, zimoziół północny.

Do cennych obiektów przyrodniczych Wolińskiego Parku Narodowego i jego najbliższego otoczenia zaliczanych jest szereg pomników przyrody, głównie starych drzew, m.in. dąb „Prastary” we wsi Wapnica oraz między innymi kilka rosnących w Międzyzdrojach dębów i kilkusetletnich cisów pospolitych.

Niezwykle bogaty jest świat zwierząt występujących w Parku. W jego rejonie krzyżują się szlaki wędrówek ptaków, reprezentowanych przez ponad 230 gatunków ptaków, w tym lęgowych, jak np: bielik, wodniczka, biegus zmienny, muchołówka mała. W pobliżu granicy Wolińskiego Parku Narodowego z gminą Wolin znajduje się gniazdo orla bielika.

W Parku szczególnie licznie odwiedzane miejsca to: Jezioro Turkusowe o specyficznym zabarwieniu wody, Zagroda Pokazowa Żubrów oraz w pobliżu Międzyzdrojów punkty widokowe „Gosań” oraz Zalewu Szczecińskiego malowniczy widok roztacza się ze Wzgórza Zielonka koło Lubina.

Największe zagrożenia dla przyrody parku to przecinające jego tereny drogi, linie kolejowe łączące port Świnoujście z innymi rejonami Polski oraz linie energetyczne oraz gazociąg.

1.2.2. Obszary Natura 2000

Obszar zmiany miejscowego planu gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie części północno-wschodniej jednego obszaru Natura 2000, wyznaczonego na podstawie:

- 1) Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000,
- 2) Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000,

Jest to obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Delta Świny” PLB320002.

Ponadto od strony północnej analizowany teren w odległości ok. 4,5 km sąsiaduje z drugim uchwalonym na podstawie powyższych rozporządzeń obszarem specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Zatoka Pomorska” PLB990003. Obszar Natura 2000 obejmuje wody Morza Bałtyckiego, a jego południowa granica została wyznaczona po brzegu tego akwenu (obszar morski).

Z kolei od strony południowej od obszaru zmiany miejscowego planu znajduje się w odległości ok. 4 km trzeci obszar Natura 2000 o nazwie „Zalew Szczeciński”, kod obszaru PLB320009.

1.2.2.1. Obszar specjalnej ochrony ptaków „Delta Świny” (kod obszaru PLB320002)

Obszar opracowania bezpośrednio przylega od strony zachodniej do części północno-wschodniej obszaru specjalnej ochrony ptaków o nazwie „Delta Świny”.

Obszar Natura 2000 został wyznaczony w celu ochrony gatunków, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunków wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz siedlisk warunkujących ich istnienie.

- Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków – „Delta Świny” PLB 320002, objęty ochroną, stosownie do dyrektywy Unii Europejskiej 79/409/EEC (tzw. „dyrektywa ptasia”), ustalony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dn. 12 stycznia 2011 r.

Obszar obejmuje wsteczną deltę Świny, wysoczyzną część wyspy Wolin oraz przybrzeżną strefę Zatoki Pomorskiej. Wsteczna (narastająca w kierunku Zalewu Szczecińskiego) delta rzeki i tereny przyległe. Tworzą ją naturalne i sztuczne ramiona Świny – obejmujące położone między nimi wyspy, południowo-zachodnie wybrzeża wyspy Wolin oraz południowo-wschodnie fragmenty wyspy Uznam, przylegające do Kanału Piastowskiego. Ponad 70% powierzchni otwartej zajmują słonawy, zbiorowiska halofilnego pól szuwaru oraz płaty szuwaru właściwego. Znikomą część terenu zajmują pola orne. Powierzchnia leśna (kilkanaście % powierzchni lądowej) zajęta jest przez olsy, nadmorskie bory bażynowe, lasy mieszane brzożowo-dębowe i lasy mieszane bukowo-dębowe.

Wysoczyzna część wyspy Wolin obejmuje pasmo Wolińskiej moreny czołowej z kulminacją na wzniesieniu Grzywacz. Jej obszar pokrywają głównie lasy – bory sosnowe, lasy mieszane bukowo-dębowe i sosnowo-bukowe, buczyny pomorskie oraz olsy. Nieco ponad 3% powierzchni zajmują jeziora z dominującymi płytkimi jeziorami polodowcowymi.

Od północy granicę lądu ustalają klify i niewielkie odcinki wydm oraz mniejsze obszary rolnicze i industrialne. Wody Zatoki Pomorskiej obejmują pas przybrzeżnych płytki wód morskich o szerokości 1 Mm o głębokości dochodzącej do 10 m. Dno dzięki zróżnicowaniu (piaszczyste, głazowiska) stanowi bardzo ważny obszar rozrodu ryb, biotop małży i makroalg. Jest to istotna baza pokarmowa ptaków migrujących i zimujących.

Jakość i znaczenie obszaru

Obszar obejmuje ostoję ptasią o randze europejskiej PL001. Występuje w niej, co najmniej 38 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 27 gatunków ptaków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Gniazduje tutaj ponad 160 gatunków, a liczba stwierdzonych przekracza 240. Jest to ważna ostoja wodniczki (*Acrocephalus paludicola*) – gniazduje tutaj 1-3% populacji krajowej (C1, C6). W okresie lęgowym gnieździ się tutaj ponad 1% populacji krajowej bielika (*Haliaeetus albicilla* - C1, C6, PCK) i krakwy (*Anas strepera*). Nieregularnie podejmują tutaj lęgi batalion (*Philomachus pugmax*) i biegus zmienny (*Calidris alpina schinzii*). Lęgi wyprowadza tutaj również derkacz (*Crex crex* - C1). Poza okresem lęgowym na obszarze występują znaczące koncentracje zimujących nurogęsi (*Mergus merganser* - C3), gęgaw (*Anser anser* - C7), bielaczka (*Mergus albellus* - C2).

Jak wspomniano powyżej na obszarze gnieździ się blisko ponad 160 gatunków ptaków, m.in. biegus zmienny (*Calidris alpina schinzii*), zimorodek zwyczajny (*Albedo atthis*), ohar (*Tadorna tadorna*), błotniak stawowy (*Circus aeruginosus*), błotniak łąkowy (*Circus pygargus*) i zbożowy (*Circus cyaneus*), bączek

(*Ixobrychus minutus*), mewa żółtonoga (*Larus fuscus*), mewa czarnogłowa (*Larus melanocephalus*), mewa pospolita (*Larus Camus*), rybitwa rzeczna (*Sterna hirundo*) i białoczelną (*Sterna albifrons*), świstun (*Anas penelope*), rożeniec (*Anas acuta*), gągoł (*Bucephala clangula*), wąsatka (*Panurus biarmicus*), wodniczka (*Acrocephalus paludicola*) i derkacz (*Crex crex*), a w czasie przelotów spotkać można wioletysięczne stada gęsi, kaczek i ptaków z rzędu siewkowych (ostrzygojad (*Haematopus ostralegus*), sieweczka obrożna (*Charadrius hiaticula*), batalion (*Philomachus pugnax*), kulik wielki (*Numenius arquata*), rycyk (*Limosa limosa*) i krwawodziób (*Tringa tetanus*).

Na wyspach delty wstecznej Świny występują z rzadkich gatunków roślin: kłoc wiechowata, turówka wonna, oraz szereg gatunków roślin solniskowych (halofitów): babka pierzasta, świbka nadmorska, sit Gerarda, mlecznik nadmorski, czosnek kotowaty, muchotrzew solniskowy, aster solny.

Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG									
Gatunki			Populacja na Obszarze			Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa	Typ	Wielkość		Pop ul.	Stan zach.	Izol.	Ogólnie
				Min.	Max.				
B	A294	Wodniczka <i>Acrocephalus pludicola</i>	r	15	15	B	B	A	B
B	A229	Zimorodek zw. <i>Albedo atthis</i>	r	2	3	D			
B	A056	Płaskonos zw. <i>Anas clypeata</i>	c	1500	1500	C	B	C	C
B	A056	Płaskonos zw. <i>Anas clypeata</i>	r	4	9	C	B	C	C
B	A052	Cyraneczka zw. <i>Anas crecca</i>	c	3000	3000	C	B	C	C
B	A052	Cyraneczka zw. <i>Anas crecca</i>	r		9	C	B	C	C
B	A055	Cyranka zw. <i>Anas querquedula</i>	r	10	27	C	B	C	C
B	A051	Krakwa <i>Anas strepeta</i>	r	75	100	C	B	C	C
B	A051	Krakwa <i>Anas strepeta</i>	c	2000	2000	C	B	C	C
B	A043	Gęgawa (<i>Anser anser</i>)	r	48	72	C	B	C	C
B	A043	Gęgawa (<i>Anser anser</i>)	w	400	400	C	B	C	C
B	A039	Gęś zboż. (<i>Anser fabalis</i>)	c	2000	2000	C	B	C	C
B	A222	Uszatka (<i>Asio flammeus</i>)	r		1	D			
B	A059	Głowienka zwyczajna (<i>Aythya ferina</i>)	r	9	26	D			
B	A061	Czernica (<i>Aythya fuligula</i>)	r	8	22	D			
B	A021	Bąk (<i>Botaurus stellaris</i>)	r	3	7	D			
B	A045	Bernikla białolica (<i>Branta eucopsis</i>)	c	60	60	D			
B	A215	Puchacz zw. <i>Bubo Bubo</i>	p	1	1	D			
B	A466	Biegus zmienny (<i>Calidris alpina schinzii</i>)	c	1	50	A	B	A	B
B	A466	Biegus zmienny (<i>Calidris alpina schinzii</i>)	r		2	A	B	A	B
B	A224	Lelek zw. <i>Caprimulgus Europaeus</i>	r	3	5	D			
B	A081	Błotniak Stawowy (<i>Circus eruginosus</i>)	r	16	20	D			
B	A082	Błotniak zbożowy (<i>Circus cyaneus</i>)	r			D			
B	A084	Błotniak łąkowy (<i>Circus pygargus</i>)	r	1	3	D			
B	A122	Derkacz (<i>Crex crex</i>)	r	6	6	D			
B	A037	Łabędź mały (<i>Cygnus columbianus bewickii</i>)	r	52	52	D			
B	A038	Łabędź krzykliwy (<i>Cygnus cygnus</i>)	c	65	65	D			
B	A038	Łabędź krzykliwy (<i>Cygnus cygnus</i>)	c	65	65	D			
B	A036	Łabędź niemy (<i>Cygnus olor</i>)	r	35	40	D			
B	A238	Dzięcioł średni (<i>Dendrocopos medius</i>)	p	16	20	D			
B	A236	Dzięcioł czarny (<i>Dryocopus martius</i>)	p	4	5	D			
B	A027	Czapla biała (<i>Egretta alba</i>)	c	36	36	D			
B	A027	Czapla biała (<i>Egretta alba</i>)	r	3	3	D			
B	A098	Drzemlik (<i>Falco columbarius</i>)	c			D			
B	A103	Sokół wędrowny (<i>Falco peregrinus</i>)	c	1	1	D			
B	A320	Muchołówa mała (<i>Ficedula parva</i>)	r	5	7	D			
B	A002	Nur czarnoszyi (<i>Gavia arctica</i>)	w	1	5	D			

B	A001	Nur rdzawoszyi (<i>Gavia stellata</i>)	w	10	50	D			
B	A127	Żuraw zw. (<i>Grus grus</i>)	r	7	11	D			
B	A075	Bielik zw. (<i>Haliaeetus albicilla</i>)	w	35	35	C	B	C	C
B	A075	Bielik zw. (<i>Haliaeetus albicilla</i>)	r	3	3	C	B	C	C
B	A022	Bączek zw. (<i>Ixobrychus minutus</i>)	r		3	D			
B	A338	Gąsiorzek (<i>Lanius collurio</i>)	r	50	60	D			
B	A177	Mewa mała (<i>Larus minutus</i>)	c	500	2500	B	B	C	C
B	A292	Brzęczka (<i>Locustella luscinioides</i>)	r	130	140	C	B	C	C
B	A246	Lerka (<i>Lullula arborea</i>)	r	2	2	D			
B	A272	Podróżniczek (<i>Luscinia svecica</i>)	r	1	1	D			
B	A068	Bielaczek (<i>Mergus albellus</i>)	c	1000	1000	C	B	B	B
B	A070	Nurogęs (<i>Mergus merganser</i>)	w	12000	12000	A	B	C	B
B	A070	Nurogęs (<i>Mergus merganser</i>)	c	12000	12000	A	B	C	B
B	A069	Szlachar (<i>Mergus serrator</i>)	w	500	500	B	B	B	B
B	A074	Kania ruda (<i>Milvus milvus</i>)	r	1	3	C	B	C	C
B	A160	Kulik wielki (<i>Numenius arquata</i>)	r	1	1	C	C	C	C
B	A160	Kulik wielki (<i>Numenius arquata</i>)	c	96	96	C	C	C	C
B	A323	Wąsatka (<i>Panurus biarmicus</i>)	r	50	70	B	B	C	B
B	A072	Trzmielojad zw. (<i>Pernis apivorus</i>)	r	1	1	D			
B	A017	Kormoran zw. (<i>Phalacrocorax carbo</i>)	c	8000	14300	C	C	C	C
B	A391	Kormoran zw. czarny (<i>Phalacrocorax carbo sinensis</i>)	c	8	8	A	B	C	B
B	A151	Batalion (<i>Philomachus pugnax</i>)	c	200	200	D			
B	A151	Batalion (<i>Philomachus pugnax</i>)	r		1	D			
B	A034	A034 Warzęcha (<i>Platalea leucorodia</i>)	c	6	6	D			
B	A140	Sieweczka złota (<i>Pluvialis Apricaria</i>)	c		23	D			
B	A007	Perkoz rogaty (<i>Podiceps auritus</i>)	w		20	D			
B	A005	Perkoz dwuczuby (<i>Podiceps cristatus</i>)	r	127	183	C	B	C	C
B	A119	Kropiatka (<i>Porzana porzana</i>)	r	4	8	D			
B	A190	Rybitwa wielkodzioba (<i>Sterna capia</i>)	c	30	30	D			
B	A307	Jarzębata (<i>Sylvia nisoria</i>)	r	27	30	D			
B	A048	Ohar (<i>Tadorna tadorna</i>)	r	9	16	B	B	C	B
B	A166	Łęczak (<i>Tringa glareola</i>)	c	60	140	D			
B	A162	Krwawodziób (<i>Tringa tetanus</i>)	r	17	21	C	B	C	C

Grupa: B = ptaki; Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące. osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny); Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne; Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych.

1.3. Inne pobliskie obszary specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (PLB)

1.3.1. Obszar Natura 2000 „Zatoka Pomorska” PLB 990003

Obszar Natura 2000 został wyznaczony w celu ochrony gatunków, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunków wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz siedlisk warunkujących ich istnienie. Znajduje się w odległości ok. 5 km na północ od terenu zmiany miejscowego planu.

Przedmiotem ochrony tego obszaru jest 11 gatunków ptaków, w tym:

- 3 gat. ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG (nur rdzawoszyi, nur czarnoszyi oraz perkoz rogaty);

- 8 gat. regularnie występujących Ptaków Migrujących nie wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG (perkoz dwuczuby, perkoz rdzawoszyi, lodówka, markaczka, uhla, szlachar, alka zwyczajna i nurmik).

Opis obszaru

Zatoka Pomorska to akwen o dużym zróżnicowaniu dna morskiego (od piaszczystych ławic, po rozległe zwirowiska i głazowiska. Centralną część Zat. Pomorskiej zajmuje duże wypłylenie zwane Ławicą Odrzańską.

Wartość przyrodnicza i znaczenie

Występują, co najmniej 3 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej. W okresie wędrówek i w okresie zimy występuje, co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego (C2 i C3) następujących gatunków: perkoz dwuczuby, perkoz rdzawoszyi, perkoz rogaty, bielaczek, lodówka, markaczka, nurmik, trzc długodzioby i uhla; w stosunkowo wysokich liczebnościach (C7) występują: nur czarnoszyi i nur rdzawoszyi.

Ptaki wodno-błotne występują w koncentracjach powyżej 20000 osobników (C4) - zimą powyżej 100000 osobników.

1.3.2. Obszar Natura 2000 „Zalew Szczeciński” PLB 320009

Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Zalew Szczeciński” został wyznaczony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków. Położony jest na polskich obszarach morskich stanowiących wody wewnętrzne (zgodnie z art. 2 i 4 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i Administracji morskiej) oraz na terenie gmin: Goleniów, Stepnica, Międzyzdroje, Wolin, Nowe Warpno, Police i miasto Świnoujście.

Obszar obejmuje polską część Zalewu Szczecińskiego. Od północy zamykają go wyspy Uznam i Wolin. Zajmuje on powierzchnię 47 194,6 ha. Akwen wodny to zatoka Morza Bałtyckiego, oddzielona od niego wyspami Wolin i Uznam, do niego uchodzą rzeki Odra, Wkra i Piana. Na południe ostoja przeciąga się na Roztokę Odrzańską i ujście Odry Zachodniej do wysokości Polic, obejmuje tam wyspy: Karw Wielki, Długi Ostrów i Radzin.

Zbiornik jest płytki (średnia głębokość 2-3 m) i bardzo żyzny, o niezwykle wysokim zagęszczeniu organizmów bentosowych i bogatym rybstanie. Obszar ten stanowi własność Skarbu Państwa.

Znajduje się w odległości ok. 4 km na S od terenu zmiany objętego miejscowym planem.

Jakość i znaczenie

Ostoja ptasia o randze europejskiej E02.

Występuje, co najmniej 25 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 9 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK).

Bardzo ważna ostoja ptaków wodno-błotnych przede wszystkim w okresie wędrówek i zimą.

W okresie lęgowym obszar zasiedla, co najmniej 1% populacji krajowej (C3 i C6) następujących gatunków ptaków: gęgawa, czernica, bielik (PCK), błotniak zbożowy (PCK), kania czarna (PCK), biegus zmienny (schinzii) (PCK), gąsiorzek, ohar (PCK), perkoz dwuczuby, kropiatka, sieweczka obrożna (PCK); w stosunkowo wysokim zagęszczeniu (C7) występuje kania ruda (PCK), łyska i zimorodek; wodniczka (PCK) występuje w liczbie zaledwie 0-4 samców.

W okresie wędrówek występuje, co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego (C2 i C3) następujących gatunków ptaków: łabędź krzykliwy, rybitwa czarna, czernica, gągoł, głowienka, łyska, nurogęs, ogorzałka; W stosunkowo w dużych ilościach (C7) występują: perkoz dwuczuby, kormoran czarny, gęś zbożowa i siewka złota, w sumie ptaki wodno-błotne występują w koncentracjach powyżej 20 000 osobników (C4).

W okresie zimy występuje, co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego (C2 i C3) następujących gatunków ptaków: łabędź krzykliwy, nurogęs, ogorzałka, markaczka, gągoł, bielaczek, bielik (do 250 osobników); łabędź krzykliwy zimuje w ilości stanowiącej stosunkowo znaczny procent populacji wędrówkowej, ale ponad 4% (!) populacji zimującej w Polsce. Ponadto we wszystkich okresach fenologicznych koncentracje ptaków wodno-błotnych przekraczały 20 000 osobników (C4).

Podczas inwentaryzacji ptaków niełgowych przeprowadzonej w latach 2011–2012 na terenie OSO Natura 2000 PLB320009 „Zalew Szczeciński” stwierdzono 77 gatunków wodno-błotnych. Liczebność 11 gatunków przekraczała progi kwalifikujące je jako przedmioty ochrony: łabędź krzykliwy, gęś zbożowa, czernica, ogorzałka, bielaczek, nurogęs, perkoz dwuczuby, kormoran, żuraw, mewa mała, rybitwa czarna.

Tabela 13. Wyniki awifauny niełęgowej

Lp	Gatunek	Maksymalna liczebność stwierdzona w danym okresie				Kryterium BirdLife
		Wiosna	lato	Jesień	Zima	
1.	Gęś białoczelna (<i>Anser albifrons</i>)	905	100	240		
2.	Gęgawa (<i>Anser</i>)	256	9	2016	952	
3.	Łabędź krzykliwy (<i>Cygnus cygnus</i>)	199	951	515		B1i
4.	Gęś zbożowa (<i>Anser fabalis</i>)	851	237	3010		B1i, C3
5.	Bernikla białolica (<i>Branta leucopsis</i>)	7	2	74		
6.	Gęsi nieoznaczone (<i>Anser sp.</i>)	2141	3041	6830		
7.	Krzyżówka (<i>Anas platyrhynchos</i>)	2687	765	8097	4755	
8.	Grażycze nieoznaczone (<i>Aythya sp.</i>)	3000	6100	13300		
9.	Nurogęś (<i>Mergus merganser</i>)	5759	5231	6301		A4i,B1i,C3
10.	Ogorzałka (<i>Aythya marila</i>)	95362	274655	14404		A4i,B1i,C3
11.	Głowienka (<i>Aythya ferina</i>)	129	3500	1350	500	
12.	Gągoł (<i>Bucephala clangula</i>)	4516	24	3143	4734	
13.	Bielaczek (<i>Mergellus albellus</i>)	2424	632	3238		A4i,B1i, C2
14.	Nury nieoznaczone (<i>Gavia sp.</i>)	86		2		
15.	Kormoran (<i>Phalacrocorax carbo</i>)	1737	1710	15276	145361	B1i, C3
16.	Czapla biała (<i>Egretta alba</i>)	20	178	17		
17.	Mewa mała (<i>Hydrocoloeus minutus</i>)	13500	2139	905		A4i,B1i,C2
18.	Perkoz dwuczuby (<i>Podiceps cristatus</i>)	567	10900	7884	223	B1i, C3
19.	Bielik (<i>Haliaeetus albicilla</i>)	28	2	18	22	
20.	Żuraw (<i>Grus grus</i>)	962	140	601	2	
21.	Rybitwa czarna (<i>Chlidonias Niger</i>)	600	3990	69		
22.	Razem ptaki wodno-blotne	190365	37793	133116	83105	A4iii, C4

1.4. Inne pobliskie specjalne obszary ochrony siedlisk Natura 2000 mające znaczenie dla Wspólnoty (PLH)

1.4.1. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Ujście Odry i Zalew Szczeciński”

Obszar zmiany miejscowego planu znajduje się w odległości ok. 4 km na N od **specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000** mającym znaczenie dla Wspólnoty o nazwie „Ujście Odry i Zalew Szczeciński”, kod obszaru PLH 320018.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Natura 2000 Ujście Odry i Zalew Szczeciński został zatwierdzony Decyzją Komisji z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie przyjęcia na mocy Dyrektywy Rady 92/43/EWG piątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny.

Położony jest na polskich obszarach morskich stanowiących morskie wody wewnętrzne (zgodnie z art. 2 i 4 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i Administracji morskiej) oraz na terenie gmin: Goleniów, Stepnica, Międzyzdroje, Wolin, Nowe Warpno, Szczecin i miasto Świnoujście.

Własnością obszaru w 90% jest Skarb Państwa – Urząd Morski w Szczecinie, w 4% Skarb Państwa – Lasy Państwowe w zarządzie Nadleśnictwa Rokita, ok. 6% stanowi własność prywatna.

Obszar o powierzchni 52612 ha położony jest u ujścia rzeki Odry, obejmuje również jej dolny odcinek, Zalew Szczeciński, Wyspę Chrząszczewską i Zalew Kamiński. Dziwna i Zalew Kamiński to najbardziej naturalne elementy ujścia Odry. Średnia głębokość tego rozległego kompleksu wodnego wynosi 3,5-4,0 m.

Wokół wybrzeży zalewu ciągną się płycizny przybrzeżne, które są miejscem występowania wielu gatunków hydrofitów. Zalew Szczeciński ograniczają od północy tereny wyspy Wolin i Uznam. Ze środowiskiem morskim Bałtyku Zalew Szczeciński połączony jest poprzez koryto Dziwny na wschodzie, Świny w środkowej części oraz poprzez Pianę na zachodzie. W aktywnie rozwijających się deltach wstecznych Dziwny i Świny następuje cofanie się wód morskich, co skutkuje zmianami temperatury i zasolenia, a także podwyższeniem stanu wód nawet do 1m. Poziom jonów Cl⁻ w wodach zalewu waha się w granicach 0,05 do 1,25g/l, co powoduje występowanie roślin słonolubnych. Obszary terenów przyległych głównie po stronie wschodnich wybrzeży stanowią płaską strefę nadzalewową, którą pokrywają utwory mineralne, bądź organiczne torfów zakumulowanych w lokalnych obniżeniach i płytkich basenach nadzalewowych. Jedynie wybrzeża

północne na niewielkim odcinku oraz wschodnie wyspy Wolin mają bardziej zróżnicowaną rzeźbę i znaczną rozpiętość wysokościową. Na obszarze zidentyfikowano 13 rodzajów cennych siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Laguna, priorytetowy rodzaj siedliska z tego załącznika zajmuje ponad 80% obszaru. Torfowe obszary Basenu Czarnocińskiego są miejscem występowania wielu prawnie chronionych bądź rzadkich gatunków roślin naczyniowych, a także licznych mchów brunatnych i torfowców. W rejonie Miroszowa w zachodniej części zalewu występuje zjawisko abrazji klifowego brzegu - klif żywy. Zalew Szczeciński ma duże znaczenie dla ichtiofauny Polski. Wstępują tu zarówno gatunki chronionych ryb i minogów, jak i innych, cennych z punktu widzenia biologii, czy gospodarki człowieka. Akwen ten położony jest na styku dwóch różnorodnych środowisk: słodko i słonowodnego - estuarium. Efektem tego, jest występowanie gatunków ryb charakterystycznych dla obu tych środowisk. Łącznie zidentyfikowano tu 16 gatunków zwierząt z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Wody Zalewu odznaczają się dużym zagęszczeniem organizmów dennych (głównie Chironomidae i Oligochaeta). Obszar jest ostoją ptasią o randze europejskiej.

W związku z powyższym obowiązuje tu zagwarantowanie ochrony stwierdzonych wartości przyrodniczo-krajobrazowych oraz miejsc występowania gatunków roślin i zwierząt prawnie chronionych, a także wymogów wynikających z przepisów Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody – w szczególności zawartych w art. 33 ust. 1 i 2, które zabraniają podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 „Ujście Odry i Zalew Szczeciński” PLH320018.

1.4.2. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 mający znaczenie dla Wspólnoty „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” (kod PLH990002)

Obszar „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” zaklasyfikowany jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Decyzją 2010/44/UE KE z dnia 22 grudnia 2009 r. jako SOO Natura 2000 został utworzony w 2009 roku przez Komisję Europejską na mocy Decyzji 2009/93/WE Komisji Europejskiej z dnia 12 grudnia 2008 r.

„Ostoja na Zatoce Pomorskiej” – obszar mający znaczenie dla Wspólnoty znajduje się w południowej części Morza Bałtyckiego, o całkowitej powierzchni 243 058, 55 ha (obszar morski – 99,89%). Obejmuje w całości obszary morskie polskiej części Zatoki Pomorskiej, w większości morze terytorialne Polski, przy wybrzeżu od ujścia Świny do ok. 0,5 km przed Dźwirzynem. Region morski. Region biogeograficzny – kontynentalny (100%).

Obszar zmiany miejscowego planu znajduje się na południe od „Ostoi na Zatoce Pomorskiej” odległości ok. 5 km.

Chronionym siedliskiem przyrodniczym są piaszczyste ławice podmorskie trwale przykryte wodą o niewielkiej głębokości - kod siedliska 1110. Siedlisko to zajmuje 25% obszaru Ostoi. Pokrycie 60783,18 ha.

Ponadto na obszarze ochrony stwierdzono występowanie 4 gatunków występujących w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej oraz 2 gatunki z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej.

Obszar Natura 2000 został wyznaczony w celu ochrony:

- siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG,
- gatunków, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunków wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz siedlisk warunkujących ich istnienie. Znajduje się ok. 6 km od obszaru objętego zmianą Studium.

Bogata lista gatunków roślin naczyniowych (ponad 1000 gatunków) zawiera dużą liczbę taksonów roślin chronionych, zagrożonych i rzadkich (136 gatunków) w tym 42 gatunki chronione, 3 uwzględnione w Czerwonej Księdze Roślin Polski, 57 gatunków zagrożonych na Pomorzu i w Wielkopolsce. Stwierdzono tu także 16 gatunków zwierząt z Załącznika II Dyrektywy. Następnymi kilka gatunków zwierząt z tego załącznika może tu występować.

Przedmiotem ochrony tego obszaru jest 1 typ siedliska z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG – piaszczyste ławice pomorskie trwale przykryte wodą o niewielkiej głębokości (kod 1110) oraz 2 gatunki zwierząt wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG – morświn i parposz.

Opis obszaru

Zatoka Pomorska to akwen o dużym zróżnicowaniu dna morskiego, od piaszczystych ławic, po rozległe zwirowiska i gładzowiska. Centralną część Zatoki Pomorskiej zajmuje duże wypłylenie zwane Ławicą Odrzańską.

Wartość przyrodnicza i znaczenie

Kluczowy obszar dla ochrony siedliska 1110 oraz teren regularnych obserwacji morświna. Obszar ważny dla bałtyckiej populacji parposza. Ważna ostoja ptaków o randze międzynarodowej E82.

Zagrożenia

Podstawowym zagrożeniem są plany lokowania tu farm elektrowni wiatrowych. Zagrożeniem dla morskich zwierząt mogą być również pewne formy rybołówstwa - sieci stawne i sznury hakowe.

Ważna ostoja ptaków o randze międzynarodowej E82. Zwierzęta wymienione w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej: morświn (*Phocoena phocoena*), parposz (*Alosa fallax*).

Stwierdzone ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej: nur rdzawoszyi (*Gavia stellata*), nur czarnoszyi (*Gavia arctica*), perkoz rogaty (*Podiceps auritus*), tracz bielaczek (*Mergus albellus*).

Regularnie występujące ptaki migrujące niewymienione: perkoz dwuczuby (*Podiceps cristatus*), perkoz rdzawoszyi (*Podiceps grisegena*), lodówka (*Clangula hyemalis*), markaczka (*Melanitta nigra*), uhla (*Melanitta fusa*), szlachar (*Mergus serrator*), nurnik zwyczajny (*Cepphus grille*)

„Ostoja na Zatoce Pomorskiej” pokrywa się z obszarem specjalnej ochrony ptaków Zatoka Pomorska. Nadzór nad obszarem sprawuje dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Grupa	Kod	Nazwa	Typ	Populacja na obszarze		Kategoria	Jakość danych
				Min	Max		
F	1103	Parposz (<i>Alosa fallax</i>)	p			P	M
B	A202	Nurnik zw. (<i>Cepphus grille</i>)	w	4000	4000		M
B	A064	Lodówka (<i>Clangula hyemalis</i>)	w	837000	837000		M
B	A002	Nur czarnoszyi (<i>Gavia arctica</i>)	w			P	M
B	A001	Nur rdzawoszyi (<i>Gavia stellata</i>)	w			P	M
B	A066	Uhla (<i>Melanitta fusa</i>)	w	240000	240000		M
B	A065	Markaczka (<i>Melanitta nigra</i>)	w	215000	215000		M
B	A068	Tracz bielaczek (<i>Mergus albellus</i>)	w	500			M
B	A069	Szlachar (<i>Mergus serrator</i>)	w	3000	3000		M
B	A069	Szlachar (<i>Mergus serrator</i>)	c	3000	3000		M
M	1351	Morświn (<i>Phocoena phocoena</i>)	p			P	M
B	A007	Perkoz rogaty (<i>Podiceps auritus</i>)	w	1225	1225		M
B	A005	Perkoz dwuczuby (<i>Podiceps cristatus</i>)	w	4180	4180		M
B	A006	Perkoz rdzawoszyi (<i>Podiceps grisegena</i>)	w	1275	1275		M

Grupa: B = ptaki; F = ryby; M = ssaki; Typ: c = przelotne, p = osiadłe, w = zimujące; Kategorie liczebności (kategoria): P = obecne; Jakość danych: M = „przeciętna”.

2. Prawnie chronione siedliska przyrodnicze oraz stanowiska prawnie chronionych roślin i zwierząt wg Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego, BKP Szczecin 2010

2.1. Stanowiska prawnie chronionych roślin

Wg „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego” (BKP Szczecin 2010), w granicach opracowania w części zachodniej w strefie przybrzeżnej jez. Wicko Małe występują stanowiska prawnie chronionych roślin. Są to:

1 - Kruszczyk błotny *Epipactis palustris*

2 – Turówka wonna *Hierochloe odorata*

Stanowiska powyższych roślin prawnie chronionych zostały pokazane na zał. graf. nr 3.

Kruszczyk błotny *Epipactis palustris* to gatunek rośliny należący do rodziny storczykowatych *Orchidoceae*. To jeden z piękniejszych rodzimych storczyków.

Rośnie na torfowiskach niskich i wilgotnych łąkach, jeszcze nie zarośniętych trzciną.

Kruszczyk błotny objęty jest ścisłą ochroną gatunkową. Jego liczebność maleje wskutek przed wszystkim osuszania podmokłych łąk.

Turówka wonna *Hierochloe odorata* – gatunek trawy z rodziny wiechlinowatych. Występuje w bardzo zróżnicowanych siedliskach: szuwarach, na wilgotnych łąkach, w zaroślach. Główne zagrożenie, analogiczne jak storczyka to osuszanie wilgotnych łąk. Turówka wonna objęta ochroną gatunkową. Podlega ochronie częściowej. Umieszczona jest na Czerwonej liście roślin i grzybów Polski, w grupie gatunków narażonych na wyginięcie (kategoria:V).

2.2. Stanowiska prawnie chronionych zwierząt

Wg „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego” (BKP Szczecin 2010), w granicach opracowania występują 3 stanowiska prawnie chronionych zwierząt. Są to:

- 1 – Zaskroniec *Natrix natrix*
- 2 – Lerka *Lullula arborea*
- 3 – Pustułka *Falco tinunculus*

Zaskroniec *Natrix natrix* – gatunek niejadowitego węża z rodziny połozowatych. Stanowisko znajduje się w części zachodniej opracowania w podmokłej strefie przybrzeżnej jez. Wicko Małe. W Polsce najpospolitszy z węży jest objęty ochroną gatunkową częściową.

Lerka *Lullula arborea* – gatunek małego ptaka z rodziny skowronków. Ptak nieliczny, lęgowy. Gatunek objęty ścisłą ochroną gatunkową. Stanowisko jego stwierdzono w południowo-wschodniej części opracowania w niewielkim kompleksie zadrzewionym.

Pustułka *Falco tinunculus* – gatunek średniej wielkości ptaka drapieżnego z rodziny sokołowatych. Nieliczny ptak lęgowy. Stanowisko jego występuje w rejonie zlikwidowanej betoniarni. Gatunek objęty ścisłą ochroną gatunkową. Wymaga ochrony czynnej.

2.3. Typy siedlisk przyrodniczych

2.3.1. Według Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego, Szczecin BKP 2010 oraz wizji lokalnej i inwentaryzacji terenowej wybranych fragmentów siedlisk przyrodniczych (RDOŚ grudzień 2016)

W granicach opracowania wg Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego, Szczecin BKP 2010 oraz wizji lokalnej i inwentaryzacji terenowej wybranych fragmentów siedlisk przyrodniczych (RDOŚ grudzień 2016), występuje jedno siedlisko przyrodnicze będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, które wymaga ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000, ze wskazanym typem siedliska przyrodniczego o znaczeniu priorytetowym (patrz zał. graf., mapa nr 2 i 3).

W granicach opracowania jest to siedlisko przyrodnicze „Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe” (*Koelerion glaucae*), kod siedliska 6120-1. Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym.

W obrębie obszaru położonego w rejonie ul. Żwirowej w Wicku weryfikowano występowanie oraz zasięg siedliska ciepłolubnej murawy napiaskowej (kod 6120). Potwierdzono w trakcie lustracji terenowej w 2016 roku występowanie murawy napiaskowej z następującymi dominującymi gatunkami: szczotlicha siwa, goździk kartuzek, lepnica wąskopłatkowa, zawciąg pospolity, pylenieć pospolity, kocanki piaskowe, chondrilla sztywna, chaber nadreński, koniczyna polna, bylica polna, turzyca piaskowa, rozchodnik ostry. Stwierdzono ponadto występowanie licznych mchów, w tym wielu częściowo chronionych. Zweryfikowano zasięg siedliska 6120 usuwając płyty zdominowane przez trzcinnik piaskowy, mietlicę pospolitą, oraz zwarte zborowiska leśno-zaroślowe o niewielkim udziale gatunków murawowych. Peła diagnoza fitosocjologiczna i precyzyjne wyznaczenie granic siedliska o tej porze roku (grudzień 2016) nie są możliwe do wykonania dlatego przy weryfikacji oparto się jedynie na strukturze zborowisk, podłożu oraz stwierdzonych taksonach. Niemniej wyłączenie z zasięgu siedliska 6120 wybranych płatów nie budziło wątpliwości. Podczas zapisów do studium i miejscowych planów należy uwzględnić potrzebę ochrony i wyłączenia z zabudowy istniejących płatów siedliska 6120.

Po lustracji terenowej przeprowadzonej przez RDOŚ w 2016 r. nie potwierdzono występowania siedliska przyrodniczego łągu olszowego (91E0) w rejonie Wicka.

Siedlisko przyrodnicze „Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe” (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*), kod siedliska 91E0-3 o znaczeniu priorytetowym jest wykazywane w Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego, Szczecin BKP 2010. Z lustracji terenowej przeprowadzonej przez RDOŚ, stwierdza się występowanie niewielkiego (<0,10 ha) zadrzewienia olszowego na granicy sadu oraz szuwarów, miejscami silnie zabagnionego z dominacją roślinności szuwarowej. W jego obrębie stwierdzono gruz oraz liczne odpady.

W bezpośrednim sąsiedztwie obszaru opracowania występuje:

- siedlisko przyrodnicze „Zalewy i jeziora przymorskie (laguny przybrzeżne)”, kod siedliska 1150-1.

Siedlisko o znaczeniu priorytetowym.

W dalszej odległości od obszaru opracowania występuje:

- siedlisko przyrodnicze „Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe” (*Koelerion glaucae*), kod siedliska 6120-1. Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym, położone na południowo-wschód od obszaru opracowania.

Ponadto z „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego oraz wykonanych inwentaryzacji do planów ochrony obszarów Natura 2000 wynika też, że w dalszym sąsiedztwie obszaru opracowania znajdują się siedliska leśne. Są to:

- siedliska przyrodnicze „Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe” (*Ficario Ulmetum*). Kod siedliska 91F0-2. Siedlisko przyrodnicze niepriorytetowe. Występują na południe od obszaru opracowania w pasie przybrzeżnym jez. Wicko Małe;

- siedliska przyrodnicze „Kwaśne buczyny niżowe” (*Luzulo-Fagenion*). Kod siedliska 9110-1. Siedlisko niepriorytetowe. Występują daleko na wschód od obszaru opracowania i poza obszarem WPN;

- siedliska przyrodnicze „Śródłądowe kwaśne dąbrowy” (*Quercion robori-petraeae*). Kod siedliska 9190-2. Siedlisko niepriorytetowe. Występują daleko na wschód od obszaru opracowania i poza obszarem WPN.

Powyższe wymienione siedliska przyrodnicze są zgodne z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000.

Zwraca się uwagę, że występujące siedlisko przyrodnicze w granicach opracowania ekofizjograficznego i zmiany miejscowego planu o nazwie „Ciepłolubne, śródłądowe murawy napiaskowe” kontynuuje się poza granicą opracowania.

Typy siedlisk przyrodniczych w granicach opracowania i w jego sąsiedztwie

1. Siedliska poza lasami (obszarowe) w granicach opracowania

L.p.	Nazwa siedliska Przyrodniczego	Kod siedliska przyrodniczego	Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym
1.	„Ciepłolubne, śródłądowe murawy napiaskowe” (<i>Koelerion glaucae</i>)	6120-1	Tak
2.	„Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe” (<i>Salicetum albo-fragilis</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinoso-incanae</i>)	91E0-3	Lustracja terenowa nie potwierdza występowania siedliska przyrodniczego (RDOŚ)

2. Siedliska w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru opracowania

L.p.	Nazwa siedliska Przyrodniczego	Kod siedliska przyrodniczego	Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym
1.	„Zalewy i jeziora przymorskie (laguny przybrzeżne)”, kod siedliska 1150-1.	1150-1	Tak
2.	„Ciepłolubne, śródłądowe murawy napiaskowe” (<i>Koelerion glaucae</i>)	6120-1	Tak

3. Siedliska leśne (obszarowe) w dalszym sąsiedztwie obszaru opracowania

L.p.	Nazwa siedliska Przyrodniczego	Kod siedliska przyrodniczego	Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym
1.	„Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe” (<i>Ficario Ulmetum</i>)	91F0-2	Nie
2.	„Kwaśne buczyny niżowe” (<i>Luzulo-Fagenion</i>)	9110-1	Nie
3.	„Śródłądowe kwaśne dąbrowy” (<i>Quercion robori-petraeae</i>)	9190-2	Nie

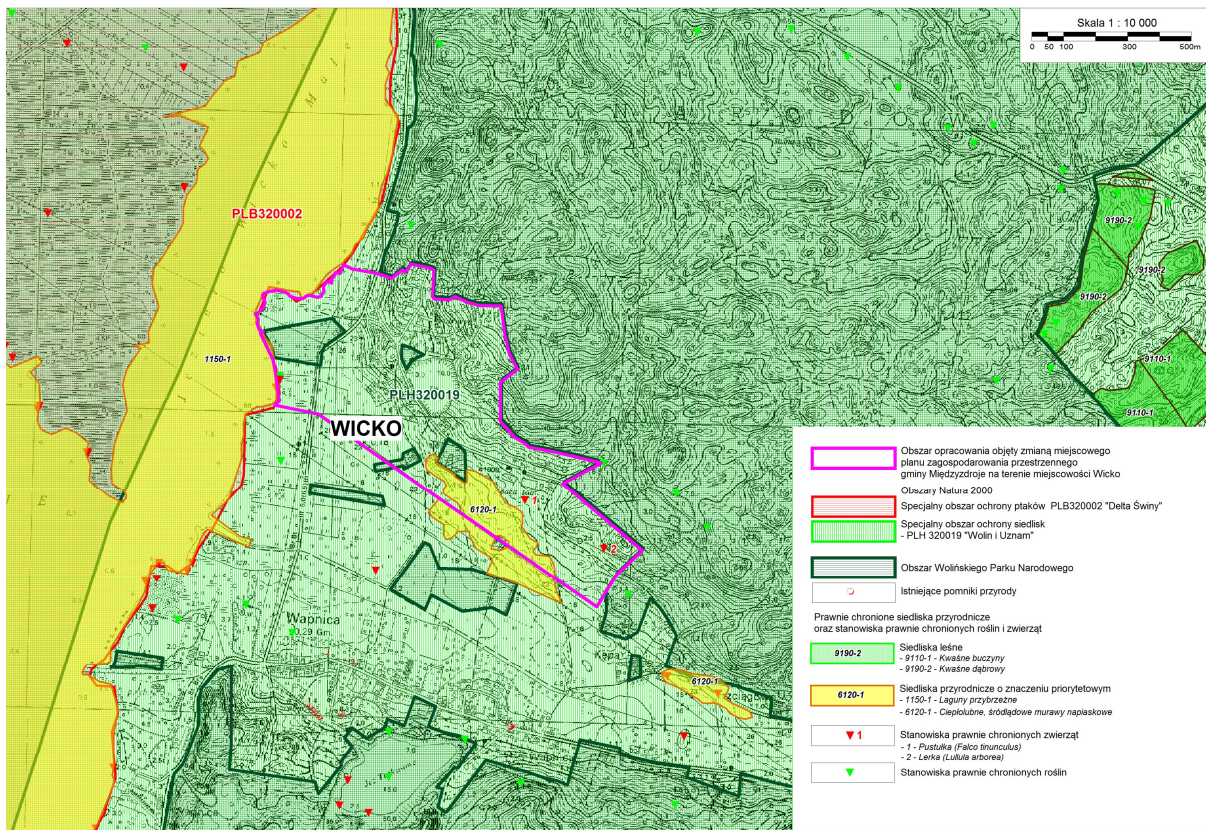
Źródło:

¹ Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego 2010;

² Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 listopada 2013 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000;

³ Wizja lokalna i inwentaryzacja terenowa wybranych fragmentów siedlisk przyrodniczych. RDOŚ grudzień 2016 (nadmorskie wydmy szare 2130, ciepłolubne, śródłądowe murawy napiaskowe 6120*, łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe 91F0, klify na wybrzeżu Bałtyku 1230).

PRAWNIE CHRONIONE SIEDLISKA PRZYRODNICZE

2.3.2. Typy siedlisk przyrodniczych znajdujących się na terenie obszaru Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam” i znajdujące się w bliższym i dalszym sąsiedztwie obszaru zmiany miejscowego planu

• Typy siedlisk wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG

(wg Standardowego formularza danych - Natura 2000)

Kod Nazwa % pokrycia

1130	Estuaria	1,00
1150	Zalewy i jeziora przymorskie	
1210	Kidzina na brzegu morskim	0,16
1230	Klify na wybrzeżu Bałtyku	0,60
1330	Solniska nadmorskie (Glacio-Puccinietalia część – zbiorowiska nadmorskie)	1,60
2110	Inicjalne stadia nadmorskich wydmy białych	1,60
2120	Nadmorskie wydmy białe (Elymo – Ammophiletum)	1,50
2130	Nadmorskie wydmy szare	2,60
2140	Nadmorskie wrzosowiska bażynowe (Empetrium nigri)	0,20
2180	Lasy mieszane i bory na wydmach nadmorskich	0,80
2330	Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi	0,16
3140	Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne	0,16 z podwodnymi łąkami ramienic Charetea
3150	Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne	0,60 ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion
3270	Zalewane muliste brzegi rzek	0,15
4030	Suche wrzosowiska (Calluno-Genistion, Polio-Callunion, Calluno-Arctostaphylion)	0,16
6120	Cieptolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (Koelerion glaucae)	0,30
6210	Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea) – priorytetowe	0,16 są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków
6410	Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)	0,16
7110	Torfowiska wysokie z roślinnością torfowórczą (żywe)	0,16
7140	Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością)	0,16 z Scheuchzerio-Caricetea
7150	Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku	0,16 Rhynchosporion
7210	Torfowiska nakredowe (Cladietum marisci, Caricetum buxbaumii, Schoenetum nigricantis)	0,03
7230	Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, 050 turzycowisk i mechowisk	
9110	Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion)	10,0

9130 Żyzne buczyny (Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion 10,0
9150 Ciepłolubne buczyny storczykowe (Cephalanthero-Fagenion) 0,70
9190 Pomorski kwaśny las brzoźowo-dębowy (Wetulo-Quercetum) 5,00
91D0 Bory i lasy bagienne (Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis, 050 Vaccinio uliginosi-Pinetum, Pino)

3. Planowane (proponowane) formy ochrony przyrody i krajobrazu

Na obszarze opracowania nie występują drzewa objęte ochroną jako pomniki przyrody. Jednak w trakcie wizji terenowych napotkano drzewa, które kwalifikują się, bądź wymagają takiej formy ochrony. Są to 2 topole i 2 dęby szypułkowe rosnące w południowo-wschodniej części obszaru opracowania. Topole i dąb rosną na poboczach lokalnych dróg gruntowych (polnych) prowadzących do miejscowości Wapnica. Dąb rośnie nieopodal topoli na niewielkiej skarpie, też przy drodze polnej prowadzącej do miejscowości Wapnica. Drugi dąb szypułkowy znajduje się w obrębie ośrodka wczasowego „Złoty Dąb” przy ul. Kolonijnej.

Poza powyższymi drzewami o rozmiarach pomnikowych na obszarze opracowania nie stwierdzono innych drzew i krzewów rodzimych kwalifikujących się do ochrony pomnikowej.

Proponowane okazy pomnikowe przedstawiają poniższe fotografie nr 1 i 2 i załącznik kartograficzny - mapa nr 3. Są to proponowane pomniki przyrody: Pp1 i Pp2 – topole oraz Pp3 i Pp4 – dęby szypułkowe.

Fot. 1. Proponowane topole (2 okazy) do objęcia ochroną pomnikową

Fot. Nr 2. Proponowany dąb szypułkowy do objęcia ochroną pomnikową.

3.1. Ochrona wartości kulturowo-krajobrazowych w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego

Wartości kulturowe - niezależnie od ich rodzaju, natomiast w związku z intensywnością występowania - w połączeniu ze specyficznymi i również wartymi ochrony formami środowiska naturalnego - tworzą na terenie województwa zachodniopomorskiego wyraźnie wyodrębniające się zespoły, które w opracowaniu Biura Dokumentacji Zabytków (BDZ) do nowelizacji Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego nazwano Obszarami Kulturowo-Krajobrazowymi (OKK).

W działaniach związanych tak z ochroną zabytków, jak i zwłaszcza z opieką nad zabytkami należy dążyć do korelacji zadań z ich kontekstem kulturowym i środowiskowym.

Zdefiniowane w analizie obszary kulturowo-krajobrazowe (OKK) zostały wpisane do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego, przyjętego przez Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą.

Obszar opracowania w całości znajduje się w Obszarze Kulturowo-Krajobrazowym o nazwie OKK-30 „**Zachodniopomorski Pas Nadmorski**”. Poniżej podaje się w całości charakterystykę OKK-30 „**Zachodniopomorski Pas Nadmorski**” wg Wojewódzkiego Programu Opieki nad Zabytkami na lata 2013-2017 dla Województwa Zachodniopomorskiego (WPONZ WZ) opracowanego przez Biuro Dokumentacji Zabytków w Szczecinie, instytucję kultury Samorządu Województwa Zachodniopomorskiego.

3.1.1. Proponowany Obszar Kulturowo-Krajobrazowy OKK-30 „Zachodniopomorski Pas Nadmorski”

Obszar wzdłuż wybrzeża Bałtyku, w obrębie gmin: Świnoujście, Międzyzdroje, Wolin, Dziwnów, Rewal, Trzebiatów, Kołobrzeg, Ustronie Morskie, Mielno, Koszalin, Darłowo, Postomino, w granicach geograficznego Pobrzeża Bałtyku (wyspy: Uznam i Wolin, Wybrzeże Trzebiatowskie, Wybrzeże Słowińskie).

Walory kulturowe

Archeologia: Na wyspie Wolin oraz na wschodnim brzegu rzeki Dziwny szereg grodzisk wczesnośredniowiecznych i średniowiecznych strzegło dróg wodnych wzdłuż koryt Świny i Dziwny od zalewu do otwartego morza (*Lubin* - na terenie grodu odnaleziono fundamenty najstarszego kościoła na południowym brzegu Bałtyku, zbudowanego podczas misji chrystianizacyjnej Św. Ottona w XII w., osady w *Wolinie*, *grodziska w Darzowicach, Jarzębowie*, w *Sibinie* i *Kukulowie* na wschodnim brzegu Dziwny oraz na wysepce *Gardzka Kepa*); ponadto okazałe grodzisko wczesnośredniowieczne zlokalizowane jest na półwyspie jez. Czajcze w okolicy miejscowości *Warnowo*. W *Kamieniu Pomorskim* na miejscu wczesno-średniowiecznego grodu i podgrodzia powstało miasto. W *Budziszowie* znajdują się ślady wczesnośredniowiecznych początków miasta Kołobrzeg - zespół grodzisk wraz z częściowo już zabudowanym podgrodziem. W *Mielnie* znajduje się wczesnośredniowieczne grodzisko stożkowane. W *Koszalinie* od pradziejów ważną rolę religijną pełniła Góra Chełmska - od pogańskiego miejsca kultu do chrześcijańskiego cmentarza w średniowieczu. W miejscowości *Kopań* na południowym brzegu jez. Kopań znajduje się grodzisko, wraz z osadą podgrodową. Trasę nadmorską kończy grobowiec megalityczny w *Rusinowie*.

Obszar ściśle związany (funkcjonalnie i fizjonomicznie) z położeniem wzdłuż morza, na którym występują elementy historycznego zagospodarowania - najbardziej swoiste dla terenu województwa zachodniopomorskiego (latarnie morskie, uzdrowiska, porty, stocznie).

Miejscowości założone przy ujściach rzek, z portami i stoczniami: Świnoujście, Mrzeżyno, Kołobrzeg, Darłowo; miejscowości uzdrowiskowo-wypoczynkowe: Świnoujście, Międzyzdroje, Niechorze, Dziwnów, Ustronie Morskie, Kołobrzeg, Mielno, Darłówek, Dąbki.

Latarnie morskie:

- **Jarosławiec (gm. Postomino)** - 1838 r., murowana, na planie koła, wys. 33,3 m,
- **Darlówko (gm. Darłowo)** - 1885 r. budynek stacji z czworoboczną wieżą latarni; w 1927 r. wieżę podniesiono do wysokości 23 m;
- **Gąski (gm. Ustronie Morskie)** - 1876-77, murowana cylindryczna, o wysokości 41,8 m.; w otoczeniu budynku mieszkalny i gospodarcze;
- **Kołobrzeg** - 1909 r. na bastionie dawnego Fortu Ujście, odb. po 1945 r.
- **Niechorze (gm. Rewal)** - 1866 r., ośmioboczna, o wys. 45 m, z wbudowanym domem mieszkalnym;
- **Świnoujście (Warszów)** - 1857 r., murowana, cylindryczna, o wys. 64,8 m), wbudowana w budynek mieszkalny
- **Wiselka, Kikut (gm. Wolin)** - kon. XIX w., zaadaptowana wieża widokowa, cylindryczna (wys. 18,2 m) o murach z kamienia.

Porty:

- Szczecin (Łasztownia) - dawny port wolnocłowy, o pow. ok. 60 ha, z dwoma basenami z zabudową z końca XIX w. utrzymaną w duchu historyzmu.
- Kołobrzeg - port o metryce XIII-wiecznej, rozbudowany ok. 1660 r.; w I. 30. XX w. funkcjonowały tu 3 spichlerze i 5 elewatorów.

Stocznie:

- Świnoujście (Wybrzeże Władysława IV)-z lat 60-70. XIX w., zabudowa z lat 1897-1903.

Fortyfikacje przymorskie:

- **Kołobrzeg:** „Reduta Schilla” - na Wyspie Solnej, bastion dawnego Fortu Ujście (z latarnią morską z 1909 r.), relikty dwóch fortów - „Szaniec Kamienny” i „Wilczy Szaniec” (zaadaptowany na amfiteatr).
- **Świnoujście** - w I. 1848 - 1863 wzniesiono zespół forteczny, składający się z czterech fortów artyleryjskich; obecnie zachowane trzy: Fort Zachodni (West-Batterie), Fort Anioła (Engelsburg), Fort Gerharda (na wyspie Wolin).

Na tym obszarze występują elementy podlegające prawnej ochronie: Pomnik Historii - Kamień Pomorski, układy staromiejskie - Kamień Pomorski, Kołobrzeg, Darłowo.

Walory krajobrazowo-przyrodnicze

Pas Nadmorski o zróżnicowanej geomorfologii: brzegi klifowe, wydmy, mierzeje, płytkie ujścia rzek, jeziora przymorskie (np. Jamno) i tzw. lagunowe (np. Resko Przymorskie i Liwia Łuża – ostoje ptaków, z cenną florą.), tereny leśne (buczyny, grądy,) oraz łąki i bagna.

Na tym obszarze działa (od 1960 r.) Woliński Park Narodowy, obejmujący klifowy odcinek wybrzeża, dobrze zachowane lasy bukowe, deltę Świny, przybrzeżny pas wód Bałtyku.

Inne obszary chronione w ramach: rezerwat przyrody Liwia Łuża, użytek ekologiczny Ekopark Wschodni, część Obszaru Chronionego Krajobrazu Koszaliński Pas Nadmorski, Trzebiatowsko-Kołobrzegi Pas Nadmorski.

Elementy charakterystyczne

Miejscowości z portami i stoczniami (Świnoujście, Mrzeżyno, Kołobrzeg), uzdrowiskami (Świnoujście, Międzyzdroje, Kamień Pomorski, Kołobrzeg, Darłówek), latarniami morskimi (Świnoujście, Niechorze, Kołobrzeg, Gąski, Darłówek, Jarosławiec), o funkcjach wypoczynkowych.

W bezpośrednim otoczeniu Pasa Nadmorskiego występują zabytkowe układy urbanistyczne (Wolin, Kamień Pomorski, Trzebiatów) oraz wsie o historycznych układach ruralistycznych (okolice Kamienia, Trzebiatowa, Koszalina, Darłowa).

Jak wynika z powyższego obszar opracowania obszar opracowania zlokalizowany jest w granicach proponowanego Obszaru Kulturowo-Krajobrazowego „Zachodniopomorski Pas Nadmorski”. Plan określa zalecenia do ochrony krajobrazu:

- uwzględnienie wskazanych obszarów kulturowo-krajobrazowych (OKK-30) w polityce przestrzennej jednostek samorządu terytorialnego;
- ochrona walorów obszarów kulturowo-krajobrazowych, w tym zachowanie ich charakterystycznych cech kulturowych i krajobrazowych w drodze łącznego stosowania przepisów dotyczących ochrony zabytków, krajobrazu i środowiska przyrodniczego;
- wykluczenie z lokalizacji inwestycji wielokubaturowych, wieloprzestrzennych, dominant wysokościowych obszarów zapewniających ekspozycję sylwetek historycznych;
- sporządzanie studiów wpływu inwestycji wieloprzestrzennych na krajobraz – wyprzedzająco w stosunku do zmian studiów kierunków zagospodarowania gmin i miejscowych planów.

W przypadku obszaru opracowania dotyczy to ochrony ww. walorów kulturowych (zabudowa, układ), charakterystycznego krajobrazu na styku z wodą i lasami Wolińskiego Parku Narodowego.

4. Korytarze i bariery ekologiczne

4.1. Korytarze ekologiczne

Korytarz ekologiczny jest drogą przepływu materii, energii i migracji organizmów. Pełni funkcję przewodząco - łącznikową (generująco - zbierającą). Rozróżniane są dwa typy korytarzy – liniowe i pasowe.

Istotną cechą korytarza są jego wymiary. Szerokość obszaru pełniącego rolę korytarza nie powinna być mniejsza niż 500 m, a korytarza rangi europejskiej powinna być kilkukilometrowej szerokości. Miejsca zwężenia powinny być uważane za obszary zwiększonego zagrożenia ich ciągłości. Cechą istotną jest także jego długość. Można przyjąć założenie, iż im dłuższa jest długość korytarza, tym efektywność jego funkcjonowania jest mniejsza. Warunki bytowania gatunków roślin i zwierząt w korytarzach są gorsze niż w obszarach węzłowych.

Korytarze liniowe stanowią przede wszystkim układy biocenotyczne tras komunikacyjnych: dróg gruntowych, dróg o krytych nawierzchniach i tras kolejowych, także miedz śródpolnych itp. Ich struktura w bardzo dużym stopniu jest kształtowana przez otoczenie, którym są przeważnie krajobrazy antropogeniczne, zdominowane przez roślinność synantropijną. Są ekosystemami mało stabilnymi. Ich rola w utrwalaniu przyrodniczych funkcji krajobrazu jest dużo mniejsza niż korytarzy pasowych.

Korytarze pasowe, w odróżnieniu od liniowych, mają odpowiednio wyższy poziom organizacji. Stanowią układ na tyle obszerny przestrzennie, że w jego obrębie może rozwinąć się mozaika (agregacja) zbiorowisk różnych kręgów dynamicznych roślinności. Korytarzami o charakterze pasowym są strefy wododziałowe i dolinne.

Na terenie opracowania nie występuje sieć rzeczna. Najbliższą jest sieć rzeczna Starej Świny z kanałami i innymi mniejszymi dopływami, będącymi naturalnymi korytarzami ekologicznymi, łączącymi poszczególne ekosystemy w różnych częściach sąsiadujących obszarów z niewielkim też terenem opracowania. Jest to korytarz Zalewu Szczecińskiego wraz z Deltą Wsteczną Świny - korytarz lokalny, ponadregionalny i ponadkrajowy, którego częścią jest korytarz Świny (Starej Świny) - korytarz lokalny, ponadregionalny ze względu na to, iż łączy zlewnię Odry, Zalew Szczeciński z Bałtykiem.

Dla obszaru opracowania szczególnie istotnym jest wybrzeże Bałtyku obejmujące wody Bałtyku, plażę, tereny wydmore i lasy nadmorskie, które stanowi korytarz lokalny, ponadregionalny i ponadkrajowy.

O szczególnym znaczeniu obszaru opracowania i gminy Międzyzdroje w sieci korytarzy ekologicznych decydują :

- bezpośrednie położenie nad Zalewem Szczecińskim i niedalekie położenie nadmorskie;
- wyspiarskie położenie w estuarium rzeki Świny- Starej Świny;
- stan zachowania środowiska przyrodniczego.

Przez teren opracowania i tereny gminy przebiegają trasy migracji zwierząt o różnorodnym zasięgu:

- kontynentalnym (głównie ptaki),
- regionalnym (ryby dwuśrodowiskowe) czy lokalnym (duże gatunki ssaków, herpetofauna).

Wszystkie one tworzą swoisty wielki korytarz ekologiczny a wzajemne nakładanie i krzyżowanie się tras sprawia, że praktycznie cały obszar gminy leży na „czymś szlaku”.

Sytuacja taka sprawia, że tereny gminy są w rzeczywistości bardzo ważnym węzłem łączącym różnorodne kategorie szlaków migracyjnych - dróg umożliwiających przemieszczanie się zwierząt.

Fakt ten ma podstawowe znaczenie dla wartościowania tych terenów pod względem przyrodniczym. Większość terenu wysoczyzny wolińskiej pokrywają lasy (Woliński Park Narodowy). Umożliwiają one dość swobodną migrację zwierząt pomiędzy częścią północną a południową wyspy (praktycznie większa część gminy), co dla wielu gatunków ma podstawowe znaczenie.

Bez względu na przytoczony „zasięg” wszystkie one mają bardzo duże znaczenie dla fauny zaś dla życia miejscowej przyrody szczególnie.

Trasy kontynentalne - południowobałtycki szlak migracyjny ptaków.

Podstawowe znaczenie odgrywa tutaj przybrzeżny pas wód zalewu i niedalekiego morza oraz położone w ich sąsiedztwie lasy (zarówno na wysoczyźnie, klifach jak i na wydmach) - jest to niezwykle istotna trasa migracji sezonowych ptaków, którą dwukrotnie w ciągu roku wykorzystują dziesiątki tysięcy ptaków. Trasa ta jest również miejscem odpoczynku (zwłaszcza tereny Delt Świny) a nawet ważnym w skali europejskiej miejscem zimowania dla wielu gatunków.

Choć trasa ta ma wyraźnie sezonowy charakter to jednak „martwy okres” jest, krótki i trwa nie dłużej niż 3-4 miesiące. Jej właściwe funkcjonowanie ma podstawowe znaczenie dla wielu gatunków nie gnieźdzących się w granicach Polski.

Trasy regionalne

Oprócz wodnych tras migracyjnych ryb dwuśrodowiskowych - Świna, Zalew Szczeciński, na terenie wyspy istnieją trasy wykorzystywane zwłaszcza przez duże gatunki ssaków o znacznych arealach osobniczych i różniących się w sezonowych ostojach. Podstawowe trasy wykorzystywane przez ssaki przebiegają w:

1.) w południowej części gminy łączą one :

- tereny wstecznej Delt Świny, pełniące rolę ostoi letniej z lasami w centrum wyspy (na pograniczu gminy Międzyzdroje i Wolin, NW od Dargobądzia),
- tereny Mierzei Przytorską z centralną częścią wyspy,

2) w północnej i środkowej części, łączą one letnie ostoje (okolice Jeziora Koprowo) z zimowymi ostojami w centrum wyspy.

Oprócz „aktywnych” długodystansowych tras na obszarze gminy istnieje szereg tras lokalnych.

Trasy lokalne

W przypadku dużych ssaków pokrywają się one z trasami regionalnymi (wyspa).

Bardzo specyficznie kształtują się trasy wykorzystywane zwłaszcza przez herpetofaunę, są one niezmiennie a większość z nich biegnie w linii prostej do celu, którym są zbiorniki wodne - miejsce rozmnażania, najczęściej otoczone drogami.

Ponadto w sąsiedztwie zmiany miejscowego planu występuje sieć luźniejszych powiązań związana z obecnością ekstensywnie użytkowanych lub odłogowanych obszarów rolniczych, wysp leśnych, śródpolnych i śródleśnych zagłębień, różnego rodzaju zbiorników, mniejszych cieków, rowów i torfowisk oraz obecnością skarp przy liniach komunikacyjnych. Za liniowe korytarze ekologiczne można też uznać aleje oraz ciągi zarośli wzdłuż miedz śródpolnych.

Powyżej opisana sieć korytarzy ekologicznych stanowi integralny element Ekologicznej Sieci Obszarów Chronionych Pomorza Zachodniego, jak i całej Polski.

Jak z powyższego wynika, w tej części opracowania najbardziej wyodrębnia się korytarz ekologiczny o znaczeniu ponadregionalnym, łączący obszar węzłowy – Wybrzeże Bałtyku z obszarem – Zatoki Pomorskiej z wodami Zalewu Szczecińskiego.

Położenie nadmorskie obszaru opracowania oraz bezpośrednie sąsiedztwo Zalewu Szczecińskiego oraz Wolińskiego Parku Narodowego decyduje o bogactwie fauny. Dotyczy to zwłaszcza zachowania łączności dwóch głównych kierunków migracji zwierząt: wzdłuż Bałtyku oraz wzdłuż Odry i Świny.

Zachowanie łączności ekologicznej dwóch głównych kierunków migracji zwierząt na Pomorzu Zachodnim: ciągu siedlisk wzdłuż wybrzeża Bałtyku oraz ciągu siedlisk wzdłuż Odry i Świny ma istotne znaczenie dla ochrony fauny nie tylko Pomorza Zachodniego.

Szczególnego znaczenia nabiera ochrona naturalnych środowisk, m.in. wstecznej delty Świny, pasa nadmorskich terenów podmokłych i lasów oraz podmokłych terenów wzdłuż Zalewu Szczecińskiego. Wyraźnie jest to widoczne przy analizowaniu migracji ptaków oraz ekspansji nowych gatunków fauny.

Korytarze ekologiczne mogą mieć znaczenie głównie dla lokalnej fauny, ale również mogą pełnić swe funkcje łącznikowe na szczeblu ponadregionalnym.

4.2. Bariery ekologiczne

Intensywna działalność ludzka wpływa na otaczające środowisko w różnoraki sposób. Najczęściej spotykamy się z jej negatywnym wpływem. Zwierzęta i rośliny żyjące w otoczeniu człowieka coraz częściej poddawane są jego presji, a zwierzęta i rośliny dziko żyjące w naturalnym środowisku popadają w konflikt z potrzebami rozwijającej się gospodarki ludzkiej.

Oprócz bezpośredniego wpływu człowieka, jak polowanie, zbieractwo, niszczenie siedlisk (np. wypalanie, przeprowadzanie melioracji) czy zanieczyszczenie środowiska, oddziałuje on także pośrednio, np. przez tworzenie nienaturalnych barier ekologicznych.

Bariery ekologiczne ze względu na ich pochodzenie można podzielić na: bariery sztuczne i bariery naturalne.

A więc, pobliskie położenie nadmorskie obszaru objętego zmianą miejscowego planu, sąsiedztwo Zalewu Szczecińskiego oraz Wolińskiego Parku Narodowego zadecydowało o dzisiejszym przekształceniu i rozwoju terenów leżących w obrębie obszaru opracowania.

Istnienie sieci komunikacji wodnej i lądowej, obecność linii energetycznych i rurociągów przesyłowych stanowi sztuczne bariery ekologiczne.

Mając na uwadze położenie obszaru opracowania w miejscu prawie u zbiegu trzech ponadregionalnych i ponadkrajowych korytarzy ekologicznych, ważnym staje się poznanie barier zlokalizowanych na ich obszarze. Dotyczy to zwłaszcza zachowania łączności ekologicznej dwóch głównych kierunków migracji zwierząt: wzdłuż wybrzeża Bałtyku oraz wzdłuż Odry, Świny i Zalewu Szczecińskiego.

Zachowanie naturalnych środowisk na obszarze opracowania a w szczególności w jego bliższym i dalszym sąsiedztwie, jak: starorzeczca Delt Świny, pasy lasów nadmorskich, podmokłych terenów wzdłuż Zalewu Szczecińskiego, lasów Wolińskiego Parku Narodowego ma kolosalne znaczenie dla ochrony fauny Pomorza Zachodniego. Wyraźnie jest to widoczne przy migracji ptaków oraz ekspansji nowych gatunków fauny.

Przeprowadzona waloryzacja faunistyczna pozwoliła na stwierdzenie, że w rejonie obszaru opracowania położonych jest kilka ważnych barier ekologicznych. Są nimi:

- **bariery naturalne** tj. geograficzne. Są to obiekty geograficzne, które uniemożliwiają wielu grupom zwierząt przedostanie z wyspy na wyspę lub lądu na wyspy. Do tych barier należy zaliczyć duże cieki i zbiorniki wodne (Świna, Kanał Piastowski, Zalew Szczeciński, Zatoka Pomorska). Wpływ tych barier stwierdzono w przypadku np. szeregu gatunków bezkręgowców i kręgowców. Przykładowo na obu wyspach Wolin i Uznam nie stwierdzono rzekotki drzewnej

- **bariery sztuczne** tj. technologiczne. Są to obiekty sztuczne powstałe wskutek działalności człowieka. Do największych barier w rejonie obszaru opracowania, części gminy Międzyzdroje, w tym po części obszaru opracowania (o genezie antropogenicznej, sztucznej tj. technologicznej), które stanowią przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt (przecinanie tras migracji) należą:

- Trasa dwutorowej elektrycznej linii kolejowej Szczecin - Świnoujście przecinająca teren gminy w linii: Lubiewo - Międzyzdroje - Warnowo, w tym na odcinku Międzyzdroje Warnowo w głębokim wykopie;

- Droga nr 3 (trasa Lubiewo - Zalesie - Dargobądz);

- Droga nr 102, która przebiega wzdłuż brzegu morza od Międzyzdrojów do Wiselki;

- Trasa dwóch linii wysokiego napięcia (trasa Dargobądz - Wapnica - Lubiewo i dalej do Świnoujścia), która przecina kompleks leśny, jezior Wicko Małe i Drożkowe Łąki na południu gminy;

- Droga Zalesie - Wapnica - Lubiń odcinająca strefę wzgórz moreny wolińskiej od brzegu Zalewu Szczecińskiego;

- Miasto Międzyzdroje, tj. zabudowa niska i wysoka, gęsta sieć ulic.

Żadna z powyższych barier nie posiada jakichkolwiek urządzeń czy konstrukcji, które mogłyby spełniać rolę łączników pomiędzy rozdzielanymi terenami.

W konsekwencji bariery te uniemożliwiają lub znacznie utrudniają szeregu gatunkom kregowców odbywanie sezonowych migracji na tokowiska, żerowiska i miejsca zimowania.

Ponadto przyczyniają się do zagłady poszczególnych osobników np. płazów i małych ssaków oraz ptaków w efekcie np. kolizji z samochodami i pociągami.

Bardzo poważną barierą nawet dla dużych gatunków ssaków (dzik, jeleń) jest odcinek pomiędzy północną częścią jeziora Wicko Małe a Międzyzdrojami, przez który przebiega droga nr 102 i trasa linii kolejowej Świnoujście - Szczecin (jest to płaski fragment krajobrazu rozdzielający obszary leśne Wysoczyzny Wolińskiej od lasów Mierzei Przytorską).

W bagnistym obniżeniu przeciętym wzdłuż i w poprzek drogami, istnieje tylko jeden przepust melioracyjny w nikłym stopniu umożliwiający wyłącznie herpetofaunie pokonywanie drogi nr 102.

Dla wielu zwierząt próba pokonania tego miejsca kończy się śmiercią, często związaną z poważną kolizją drogową (co najmniej kilkanaście przypadków kolizji z dużymi ssakami rocznie na stosunkowo krótkim ok. 3 km odcinku).

Należy także zwrócić uwagę na barierę naturalną, jaką jest wyspiarskie położenie gminy Międzyzdroje. Ma to niebagatelny wpływ na trwałość zoocenoz, które pozbawione często kontaktu z zoocenozami z lądu ulegają powolnej izolacji geograficznej z wszystkimi tego konsekwencjami. Jest to zagrożeniem zwłaszcza dla gatunków o kresowym charakterze stanowisk czy stenotypowych np. gniewosza, trzmiela tajgowego i innych. Nie należy o tym zapominać, zwłaszcza przy ocenach zasobów danego gatunku czy podejmowaniu decyzji związanych z ingerencją w biotopy. W stosunku do gatunków wykorzystywanych gospodarczo (zwierzyna łowna) należy opracować i wdrożyć jednolite zasady gospodarowania na całym obszarze wyspy.

5. Ochrona wybrzeża - pas nadbrzeżny wybrzeża morskiego

Obszar opracowania ekofizjograficznego sporządzanego do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko znajduje się poza zasięgiem obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, którymi są m.in. morskie wody wewnętrzne.

Morskimi wodami wewnętrznymi w rejonie opracowania są wody części Jeziora Nowowarpieńskiego i części Zalewu Szczecińskiego wraz ze Świną i Dziwną oraz Zalewem Kamińskim i rzeka Odra pomiędzy Zalewem Szczecińskim a wodami portu Szczecin.

Przez obszar opracowania sporządzanego do zmiany miejscowego planu wzdłuż brzegu Zalewu Szczecińskiego przebiega pas nadbrzeżny w skład, którego wchodzi:

- pas techniczny - stanowiący strefę wzajemnego bezpośredniego oddziaływania morza i lądu, jest obszarem przeznaczonym do utrzymania brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska;
- pas ochronny - obejmujący obszar, w którym działalność człowieka wywiera bezpośredni wpływ na stan pasa technicznego.

Część obszaru objętego opracowaniem do zmiany miejscowego planu od strony Zalewu Szczecińskiego jest położona na terenie pasa technicznego i na części pasa ochronnego a pozostała jego większa część znajduje się poza pasem nadbrzeżnym. Na terenach pasa nadbrzeżnego (pasa technicznego i pasa ochronnego) obowiązują przepisy Ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Pas techniczny – jest to część profilu strefy brzegowej, w której zachodzi wzajemne bezpośrednie oddziaływanie morza i lądu.

Pas techniczny w granicach opracowania obejmuje na brzegach zalewowych pas terenu od linii brzegu do odwodnego podnóża wałów przeciwpowodziowych lub o szerokości do 200 m.

Z kolei pas ochronny o szerokości od 100 m do 2500 m, stanowi naturalną rezerwę pasa technicznego, będący obszarem, na którym działalność ogólnogospodarcza człowieka podlega określonym w ustawach ograniczeniom, wynikającym z potrzeb utrzymania brzegu morskiego i wytworzenia ekosystemu nadmorskiego.

Praktyka dowodzi, że na stabilność brzegu zasadniczy wpływ ma podwodna część strefy brzegowej zawarta między linią wody, a linią rew, chociaż obszar ten nie jest dotychczas zaliczany do pasa technicznego.

Obszar nadbrzeżny (pas techniczny, pas ochronny) spełnia różnorodne funkcje, w tym m.in.: funkcje ochronne, funkcje gospodarcze, funkcje mieszkaniowe, funkcje wypoczynkowo-turystyczne. Funkcje te są w ciągłych wzajemnych konfliktach, a ich całkowite wyeliminowanie jest niemożliwe. Należy przy tym jednak pamiętać, że odpowiednio prowadzona i zapewniona ochrona brzegów pozwala na właściwe realizowanie w/w pozostałych funkcji.

Z Urzędem Morskim w Szczecinie muszą być uzgadniane wszelkie zamierzenia inwestycyjne w granicach pasa technicznego i ochronnego.

Na mocy przepisów odrębnych, teren położony w obszarze pasa technicznego brzegu morskich wód wewnętrznych zaliczany jest do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Pas techniczny, zgodnie z art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne jest obszarem szczególnego zagrożenia powodzią.

Stosownie do przepisów art. 88l ust.1 pkt 3 przytoczonej Ustawy, na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym: zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie.

Zgodnie z art. 88l ust 9 przytoczonej Ustawy, jeżeli prowadzone działania nie utrudnią ochrony przed powodzią – Dyrektor Urzędu Morskiego może zwolnić z powyższych zakazów.

Zgodnie z Zarządzeniem Porządkowym Nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie ochrony terenów pasa technicznego, w pasie technicznym zabrania się:

- 1.) niszczenia umocnień brzegowych i oznakowania nawigacyjnego, w szczególności:
 - a) budowli hydrotechnicznych;
 - b) znaków nawigacyjnych;
 - c) umocnień biotechnicznych w postaci płotków faszynowych, trzciny, chrustowych, zatrawień, zakrzewień i zadrzewień, itp.;
- 2.) niszczenia wydm i klifów, a w szczególności:
 - a) chodzenia po wydmach i lasach poza wyznaczonymi drogami, przejściami i zejściami;
 - b) plażowania lub biwakowania na wydmach i klifach;
 - c) kopania rowów i dołów w odległości mniejszej niż 2 m od podstawy wydmy lub klifu;
 - d) niszczenia wszelkiej roślinności;
- 3.) zbierania i przywłaszczania mienia wyrzucanego przez wody morskie;
- 4.) zaśmiecania i zanieczyszczania terenu;
- 5.) wykorzystywanie niezgodne z przeznaczeniem, niszczenia, uszkodzenia lub narażania na zniszczenie lub uszkodzenie ogrodzeń, konstrukcji zejść na plażę i tablic informacyjno-ostrzegawczych;
- 6.) wypuszczania zwierząt do lasów, na wydmy i klify;
- 7.) rozpalania ognia i palenia tytoniu w lesie'

2. Zabrania się w pasie technicznym bez uprzedniego zezwolenia Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie:

- 1.) ustawiania namiotów i biwakowania z wyjątkiem nieruchomości stanowiących własność prywatną;
- 2.) wjazdu i parkowania wszelkich pojazdów, z wyjątkiem rowerów, pojazdów służbowych i ratowniczych jak również pojazdów dojeżdżających do nieruchomości stanowiących własność prywatną;
- 3.) rozpalania ognisk na plaży;
- 4.) prowadzenia działalności gospodarczej, w tym handlowej i usługowej z wyjątkiem handlu obnośnego;
- 5.) stawiania tymczasowych obiektów, stoisk oraz konstrukcji, w szczególności dla celów:
 - a) handlowych;
 - b) usługowych;
 - c) reklamowych;
 - d) sportowych, rekreacyjnych lub rozrywkowych;
 - e) przeprowadzenia imprez, uroczystości lub ceremonii;
- 6.) umieszczania łodzi, sieci i innego sprzętu rybackiego;
- 7.) wypasania zwierząt z wyjątkiem nieruchomości stanowiących własność prywatną;
- 8.) polowania;
- 9.) jazdy konnej z wyjątkiem nieruchomości stanowiących własność prywatną;
- 10.) pozyskiwania trzciny, koszenia trawy lub zbierania wodorostów z wyjątkiem nieruchomości stanowiących własność prywatną;
- 11.) pozyskiwania drewna, a także wszelkich leśnych użytków ubocznych i nieleśnych oraz płodów runa leśnego;
- 12.) wydobywania kopalin, w szczególności piasku, żwiru, kamienia, margla, gliny, torfu, bursztynu.

Ponadto zabrania się osobom nieupoważnionym przebywania na terenach zamkniętych (ogrodzonych lub oznaczonych tablicami ostrzegawczymi) objętych pracami hydrotechnicznymi lub pomiarowymi, zagrożonych erozją, pożarem i innymi zagrożeniami, w szczególności skażeniami, zanieczyszczeniami lub obecnością niebezpiecznych przedmiotów.

Należy dodać, że obszar opracowania znajduje się w obszarze i w sąsiedztwie obszarów Natura 2000 i w bezpośrednim sąsiedztwie Wolińskiego Parku Narodowego (wykaz powyżej pkt1). Zgodnie z art. 27a ust.2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody nadzór nad obszarem Natura 2000 lub proponowanym obszarem mającym znaczenie dla Wspólnoty sprawuje właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska lub na obszarach morskich – dyrektor urzędu morskiego, z zastrzeżeniem art.32 ust. 5, który mówi, że w przypadku gdy obszar Natura 2000 obejmuje w całości lub w części obszar parku narodowego, sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000 w granicach parku narodowego jest dyrektor parku narodowego.

Wykorzystanie pasa technicznego i ochronnego do celów innych niż ochrona brzegu dopuszczalne jest za zgodą właściwego organu administracji morskiej, który jednocześnie określa warunki takiego wykorzystania (art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej). Tak więc z Urzędem Morskim w Szczecinie muszą być uzgadniane wszelkie zamierzenia inwestycyjne w granicach pasa technicznego i ochronnego.

Na rysunku obszaru opracowania (mapa nr 1 i 3) do zmiany miejscowego planu w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy określono:

- granice pasa technicznego;
- granice pasa ochronnego;
- obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (1%).

6. Prawne formy ochrony zasobów użytkowych środowiska przyrodniczego

Zagadnienie prawnej ochrony zasobów użytkowych środowiska przyrodniczego dotyczy na obszarze opracowania wyłącznie wód podziemnych i ochrony lasów. Nie występują tu problemy ochrony gleb użytkowanych rolniczo, surowców mineralnych, walorów uzdrowiskowych itp.

Ochrona gruntów leśnych w granicach opracowania, których jest tu niewiele ok. 1,06 ha, polega na:

- ograniczaniu przeznaczania ich na cele nieleśne lub nierolnicze;
- zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów leśnych oraz szkodom w drzewostanach i produkcji leśnej, powstającym wskutek działalności nieleśnej i ruchów masowych ziemi;
- przywracaniu wartości użytkowej gruntom, które utraciły charakter gruntów leśnych wskutek działalności nieleśnej;
- poprawianiu ich wartości użytkowej oraz zapobieganiu obniżania ich produktywności;
- ograniczaniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

Zgodnie z Ustawą z dnia 3 lutego 1995 o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ich ewentualne przeznaczenie na cele nieleśne:

- w przypadku gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa – wymaga uzyskania zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa lub upoważnionej przez niego osoby;
- pozostałych gruntów leśnych wymaga uzyskania zgody marszałka województwa zachodniopomorskiego wyrażonej po uzyskaniu opinii izby rolniczej.

Zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne można przeznaczać przede wszystkim grunty oznaczone w ewidencji gruntów jako nieużytki, a w razie ich braku – inne grunty o najniższej przydatności produkcyjnej.

Przy budowie, rozbudowie i modernizacji obiektów związanych z działalnością przemysłową, a także innych obiektów należy stosować takie rozwiązania, które ograniczają skutki ujemnego oddziaływania na grunty.

Ochrona gruntów rolnych polega na:

- ograniczaniu przeznaczania ich na cele nierolnicze lub nieleśne;
- zapobieganiu procesom degradacji i dewastacji gruntów rolnych oraz szkodom w produkcji rolniczej, powstającym wskutek działalności nierolniczej i ruchów masowych ziemi;
- rekultywacji i zagospodarowaniu gruntów na cele rolnicze;
- zachowaniu torfowisk i oczek wodnych jako naturalnych zbiorników wodnych;
- ograniczaniu zmian naturalnego ukształtowania powierzchni ziemi.

W granicach obszaru opracowania nie występują grunty rolne, które wymagałyby uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze.

Prawną formą ochrony zasobów użytkowych środowiska przyrodniczego w części południowo-wschodniej obszaru opracowania są wody podziemne należące do zbiornika wodnego GZWP nr 102 o nazwie Zbiornik wyspy Wolin (QDM). Jest to Obszar Najwyższej Ochrony (ONO).

Zbiornik GZWP nr 102 zajmuje niewielką część południowo-wschodnią obszaru zmiany miejscowego planu na terenie miejscowości Wicko (patrz mapa nr 1 w tekście, rozdz. II i mapa nr 3).

W sąsiedztwie obszaru opracowania w odległości ok. 2 km na południowy-wschód od obszaru opracowania znajduje się ujęcie wody podziemnej w miejscowości Wapnica, z którego miejscowość Wicko zaopatruje w wodę.

Ujęcie wody podziemnej ma ustanowioną strefę ochronną ujęcia: bezpośrednią i pośrednią.

Na terenie ochrony bezpośredniej zabronione jest:

- 1) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, za wyjątkiem:
 - a) ścieków ze stacji uzdatniania wody;
 - b) wód opadowych i roztopowych;
- 2) lokalizowanie oczyszczalni ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych;

- 3) rolnicze wykorzystanie ścieków;
- 4) przechowywanie odpadów promieniotwórczych;
- 5) lokalizowanie składowisk odpadów;
- 6) stosowanie nawozów w postaci płynnej;
- 7) stosowanie środków ochrony roślin, które według zezwolenia na wprowadzenie środków ochrony roślin do obrotu lub pozwolenia na handel równoległy są sklasyfikowane jako niebezpieczne dla środowiska oraz do celów badań lub rozwoju, za wyjątkiem przypadków:
 - a) wystąpienia organizmów kwarantannowych;
 - b) zagrożenia parku narodowego, pomników przyrody lub zespołów przyrodniczo-krajobrazowych w rozumieniu przepisów o ochronie przyrody przez organizmy szkodliwe;
 - c) stwierdzenia występowania roślin stwarzających zagrożenie dla zdrowia ludzi;
 - d) wystąpienia organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych, których zwalczanie metodami niechemicznymi jest nieuzasadnione ekonomicznie lub nieskuteczne;
- 8) lokalizowanie zakładów przemysłowych;
- 9) lokalizowanie ferm chowu lub hodowli zwierząt;
- 10) lokalizowanie magazynów produktów ropopochodnych, także rurociągów do ich transportu, za wyjątkiem magazynów butli z gazem płynnym oraz naziemnych przydomowych zbiorników gazu płynnego;
- 11) mycie pojazdów mechanicznych poza myjniami usługowymi;
- 12) naprawianie i obsługa pojazdów mechanicznych poza terenem zakładów usługowych prowadzących taką działalność na podstawie odrębnych przepisów;
- 13) lokalizowanie ujęć wody podziemnej;
- 14) lokalizowanie cmentarzy;
- 15) grzebanie zwłok zwierzęcych;
- 16) wykonywanie urządzeń służących do wykorzystania ciepła ziemi lub w celach chłodniczych działających w systemach otwartych oraz w systemach zamkniętych z wykorzystaniem instalacji pionowej w otworze wiertniczym;
- 17) wykonywanie odwodnień budowlanych za wyjątkiem odwodnień krótkotrwałych.

7. Dyrektywy i Konwencje Międzynarodowe

7.1. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia zmiany miejscowego planu

• Konwencja o różnorodności biologicznej

Celami niniejszej Konwencji, ratyfikowanej przez Polskę w 1996 r. są: ochrona różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowanie jej elementów oraz uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych, w tym przez odpowiedni dostęp do zasobów genetycznych i odpowiedni transfer właściwych technologii, z uwzględnieniem wszystkich praw do tych zasobów i technologii, a także odpowiednie finansowanie (art. 1).

Podstawowym wymogiem dla ochrony różnorodności biologicznej jest ochrona ekosystemów i naturalnych środowisk in situ oraz utrzymanie i restytucja zdolnych do życia populacji gatunków w ich naturalnych środowiskach.

Strony konwencji w miarę możliwości i potrzeb zobowiązane są m. in. do:

1. opracowania (...) programów dotyczących ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej (art. 6);
2. identyfikacji procesów i kategorii działań, które mają lub mogą mieć znaczny negatywny wpływ na ochronę i zrównoważone użytkowanie różnorodności biologicznej oraz monitoringu ich skutków (art. 7);
3. stosowania środków dotyczących wykorzystania zasobów biologicznych w celu uniknięcia lub zmniejszenia negatywnego wpływu na różnorodność biologiczną (art. 10).

• Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (Konwencja Bońska)

Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, tzw. Konwencja Bońska, została sporządzona w Bonn dnia 23 czerwca 1979 r. wspólnota Europejska jest stroną Konwencji od dnia 1 listopada 1983 r., a Polska od 1 maja 1996 r.

Celem Konwencji jest ochrona dzikich zwierząt migrujących, czyli takich, z których znaczna liczba osobników w sposób cykliczny i możliwy do przewidzenia przekracza granice państwowe w różnych cyklach życiowych.

Konwencja zawiera wykaz gatunków zagrożonych wyginięciem, wobec których strony Konwencji są zobowiązane m. in. do:

1. ochrony, a jeżeli to możliwe odtworzenia ich siedlisk;

2. zapobiegania niekorzystnemu oddziaływaniu na dane gatunki.

W większości przypadków ochrona gatunków jest tożsama z ochroną lub – w miarę możliwości – odtwarzaniem ich siedlisk. Równocześnie jednak kładzie się nacisk na działania eliminujące lub kompensujące wpływ różnego rodzaju przeszkód na wędrówki zwierząt.

• **Konwencja o ochronie dzikiej europejskiej fauny i flory oraz ich siedlisk naturalnych (Konwencja Berneńska)**

Konwencja podpisana i ratyfikowana przez Polskę w 1996 r., wskazuje dziką faunę i florę jako naturalne dziedzictwo o wartości estetycznej, naukowej, kulturowej, rekreacyjnej, gospodarczej, które powinno być zachowane i przekazane przyszłym pokoleniom, uznaje zasadniczą rolę dzikiej fauny i flory w utrzymaniu równowagi biologicznej, stwierdzając, że liczebność wielu gatunków dzikiej fauny i flory ulega obecnie poważnemu zmniejszeniu, a niektórym z nich zagraża wyginięcie.

Zgodnie z art.1 celem Konwencji jest ochrona gatunków dzikiej fauny i flory oraz ich siedlisk naturalnych, zwłaszcza tych gatunków i siedlisk, których ochrona wymaga współdziałania kilku państw oraz wspieranie działania w tym zakresie.

Konwencja wskazuje m. in. na konieczność:

- uwzględnienia potrzeby ochrony obszarów chronionych w politykach dotyczących planowania i rozwoju tak, aby uniknąć lub zmniejszyć pogarszanie się ich stanu;
- zwracania szczególnej uwagi na ochronę obszarów ważnych dla gatunków wędrownych, które są odpowiednio usytuowane na szlakach wędrówek i spełniają rolę terenów zimowania, odpoczynku, żerowania, rozmnażania.

• **Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dziko żyjących ptaków - Dyrektywa Ptasia**

Zapisy dyrektywy dotyczą ochrony wszystkich gatunków ptaków występujących w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich, utrzymania ich populacji na odpowiednim poziomie oraz zachowania, utrzymania lub odtwarzania biotopów i siedlisk.

W dyrektywie wyszczególniono gatunki, dla których powinny być tworzone obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO).

• **Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dziko żyjącej fauny i flory – Dyrektywa Siedliskowa**

Zapisy dyrektywy mówią o utworzeniu spójnej europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000.

Ta sieć umożliwi „zachowanie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków we właściwym stanie ochrony w ich naturalnym zasięgu lub, w stosownych przypadkach, ich odtworzenie”.

Dyrektywa obliguje do podejmowania odpowiednich działań w celu uniknięcia na „specjalnych obszarach ochrony pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, jak również w celu uniknięcia niepokojenia gatunków, dla których zostały wyznaczone takie obszary, o ile to niepokojenie może mieć znaczenie”.

W dyrektywie wyszczególnione zostały typy siedlisk przyrodniczych oraz gatunki roślin i zwierząt wymagające ochrony w formie wyznaczenia specjalnych obszarów ochrony (SOO). Z tytułu Dyrektywy Siedliskowej wyznaczone zostały specjalne obszary ochrony siedlisk w Nadleśnictwie Świebodzin, tj. Buczyny Łagowsko-Sulecińskie, Nietoperek, Dolina Leniwej Obry oraz Stara Dąbrowa w Korytach.

• **Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009 - 2012 z perspektywą do roku 2016**

Jest to dokument określający ogólne cele prowadzenia polityki państwa w zakresie ochrony zasobów naturalnych, poprawy jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego oraz wdrażania idei zrównoważonego rozwoju.

W ustaleniach w zakresie objętych Planem dokument ten odnosi się do następujących problemów:

1. zachowania bogatej różnorodności biologicznej polskiej przyrody na różnych poziomach organizacji: na poziomie wewnątrzgatunkowym (genetycznym), gatunkowym oraz ponadgatunkowym (ekosystemowym);
2. racjonalne użytkowanie zasobów leśnych przez kształtowanie ich właściwej struktury gatunkowej i wiekowej, z zachowaniem bogactwa biologicznego;
3. realizacja przez Lasy Państwowe Krajowego Programu Zwiększania Lesistości;
4. dostosowanie gospodarki leśnej do wymogów wynikających z ochrony sieci obszarów Natura 2000;
5. dostosowanie składu gatunkowego drzewostanów do siedliska oraz zwiększenie różnorodności genetycznej i gatunkowej biocenozy leśnych.

● **Krajowy Program Zwiększania Lesistości – zaktualizowany przez Ministerstwo Środowiska w 2003 r.**

Zwiększanie lesistości kraju stanowi jeden z ważniejszych elementów polityki leśnej państwa. Konsekwentna realizacja celów tej polityki powinna zapewnić zwiększenie lesistości kraju do 30 % w roku 2020 i 33 % po roku 2050. Należy zaznaczyć, że decyzje o zalesieniu winny być zaopiniowane przez właściwe służby ochrony przyrody zgodnie z ich kompetencjami.

● **Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z programem działań**

Dokument ten został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 26 października 2007 r. nadrzędnym celem krajowej strategii jest zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rodzaju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno – gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa.

Dla osiągnięcia tego celu w strategii zadeklarowano szereg działań obejmujących całą przyrodę, bez względu na formę jej użytkowania (obszary objęte ochroną i użytkowane gospodarczo) oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia, które mają sprzyjać zachowaniu różnorodności biologicznej.

Działania operacyjne strategii korespondujące w sposób pośredni i bezpośredni z zapisami Planu zawarte są w dziale Środowisko, w następujących sferach i celach:

1. w sferze - ochrona przyrody i krajobrazu:

- ochrona ginących gatunków roślin i zwierząt, z uwzględnieniem ich regionalnej zmienności;
- ochrona ginących zbiorowisk roślinnych i biotopów specjalnej troski;
- racjonalizacja sieci obszarów i obiektów chronionych oraz sposobu zarządzania nimi;

2. w sferze – leśnictwo:

- uwzględnianie potrzeb ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej podczas zalesiania gruntów rolnych;
- zachowanie pełni zmienności drzew leśnych;
- pełne oparcie gospodarki leśnej na racjonalnych podstawach przyrodniczych;
- skuteczna ochrona i umiarkowane użytkowanie ekosystemów wodno – błotnych w lasach;
- ukształtowanie stref przejścia (ekotonów) na skrajach lasu;
- ochrona obszarów wrażliwych (w tym obszarów górskich) na zmiany sposobu gospodarowania, w szczególności w zakresie gospodarki leśnej;
- zapewnienie ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej w procedurach urządzania, zagospodarowania i ochrony lasu.

V. OCENA PRZYDATNOŚCI TERENU DLA KSZTAŁTOWANIA STRUKTURY FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ

Rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne w zianie miejscowego planu są w dużym stopniu determinowane uwarunkowaniami przyrodniczymi. Wynika to z konieczności ochrony środowiska, poszanowania krajobrazu oraz kształtowania ładu przestrzennego. Kształtowanie komunikacji oraz terenu zabudowy usługowej wymagało analizy uwarunkowań środowiska naturalnego i antropogenicznego. W trakcie doboru przeznaczeń terenu ich parametrów starano się uzyskać kompromis pomiędzy zasobami ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego – lokalnymi uwarunkowaniami społecznymi – zasadami rozwiązań infrastruktury technicznej – oraz zasadami kompozycji przestrzennej.

1. Przyrodnicze predyspozycje i przydatność środowiska do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej

Znaczenie przyrodnicze obszaru opracowania zmiany miejscowego planu jest znaczące, zwłaszcza dla flory i awifauny. Całość opisywanego obszaru podlega różnym zakazom, nakazom i ograniczeniom, wynikających z konieczności ochrony zasobów przyrodniczych w obszarze Natura 2000, w którym położony jest cały obszar opracowania. Obszarem tym jest specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019, mający znaczenie dla Wspólnoty. W obszarze tym znajduje się w miarę dobrze wykształcony jeden typ siedliska przyrodniczego będącego przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, które wymaga ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000. Występujące tu siedlisko przyrodnicze należy do siedlisk priorytetowych. Jest to:

- siedlisko przyrodnicze „Cieplolubne, śródładowe murawy napiaskowe” (*Koelerion glaucae*), kod siedliska 6120-1. Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym, którego duży płat znajduje się w południowo-wschodniej części obszaru opracowania, a które to siedlisko kontynuuje się poza obszarem opracowania;

- według Waloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego wykazywane siedlisko przyrodnicze „Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe” (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*), kod siedliska 91E0-3 o znaczeniu priorytetowym w całości jego drobny płat został zdegradowany, co potwierdza lustracja terenowa przeprowadzona przez RDOŚ Szczecin w grudniu 2016 r. Siedlisko to znajdowało się w północno-zachodniej części obszaru zmiany miejscowego planu.

Ponadto w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru zmiany planu występuje siedlisko przyrodnicze „Zalewy i jeziora przymorskie (laguny przybrzeżne)”, kod siedliska 1150-1, którego częścią jest jez. Wicko Małe. Siedlisko o znaczeniu priorytetowym.

W dalszej odległości od obszaru zmiany miejscowego planu występuje siedlisko przyrodnicze „Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe” (*Koelerion glaucae*), kod siedliska 6120-1. Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym, położone na południowo-wschód od obszaru opracowania.

Wg „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego” (BKP Szczecin 2010), w granicach zmiany planu w części zachodniej w strefie przybrzeżnej jez. Wicko Małe występują stanowiska prawnie chronionych roślin. Są to kruszczyk błotny *Epipactis palustris* i turówka wonna *Hierochloa odorata*.

Również wg tej samej „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego” (BKP Szczecin 2010), w granicach zmiany miejscowego planu występują 3 stanowiska prawnie chronionych zwierząt. Są to: zaskroniec *Natrix natrix*, lerka *Lullula arborea* i pustulka *Falco tinunculus*.

W granicach zmiany planu są planowane (proponowane) formy ochrony przyrody i krajobrazu. Są to: 2 topole i 2 dęby szypułkowe rosnące w południowo-wschodniej części obszaru zmiany planu na terenie miejscowości Wicko. Topole i jeden dąb rosną na poboczach lokalnych dróg gruntowych (polnych) prowadzących do miejscowości Wapnica a drugi dąb znajduje się przy ul. Kolonijnej na terenie ośrodka wczasowego o nazwie „Złoty Dąb”.

Nie bez znaczenia dla obszaru zmiany planu jest bezpośrednie sąsiedztwo kompleksów leśnych Wolińskiego Parku Narodowego (WPN). W granicach obszaru zmiany planu znajduje się kilka działek podlegających administracji WPN. Inną formą ochrony przyrody bezpośrednio przyległą od strony zachodniej do obszaru zmiany planu i mającą też związek z obszarem zmiany miejscowego planu jest obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny”, kod obszaru PLB320002. Od strony zachodniej w niedalekiej odległości znajduje się druga część Wolińskiego Parku Narodowego, którego cenną częścią jest Wsteczna Delta Świny.

Jak z powyższego wynika obszar zmiany miejscowego planu położony jest w niewralgicznym miejscu w stosunku do obszarów prawnie chronionych.

Występujące w granicach opracowania nawet te najmniejsze kompleksy leśne i zadrzewienia oraz nieużytki i podmokłe łąki z szuwarami trzcinowymi ze stale i okresowo występującą wodą mają ścisły związek z cennymi bezpośrednio sąsiadującymi obszarami prawnie chronionymi.

Duża część północno-zachodnia obszaru opracowania to obszar stale i okresowo podmokły, o budowie geologicznej i warunkach hydrologicznych wykluczających jakiegokolwiek formy zagospodarowania poza ekstensywnym użytkowaniem rolniczym (wypas, koszenie). Taka forma zagospodarowania jest z kolei korzystna dla zachowania wartości przyrodniczych obszaru, które w pewnej części ukształtowały się pod wpływem wieloletniej gospodarki rolnej (pastwiskowo-łąkarskiej) – wypas, koszenie. Jedynie tylko niewielki fragment północno-zachodni nad jez. Wicko Małe byłby możliwy do zainwestowania jako nieuciążliwa środowiskowo przystań wodna.

Ochrona wartości przyrodniczych w obrębie obszaru zmiany miejscowego planu i w jego sąsiedztwie powinna jednak pozostać funkcją nadrzędną w stosunku do gospodarczej, a lokalizacja nowych obiektów i funkcji winna być gruntownie przemyślana i w szczególności powinna brać pod uwagę warunki ochrony wskazywane przez Naturę 2000, a także opisane w waloryzacji przyrodniczej gminy Międzyzdroje.

Wymienione źródła i wskazówki wynikające z opracowania ekofizjograficznego powinny być uwzględnione w zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zachodzi tu poważne zadanie konfrontacji wymienionych źródeł oraz wskazówek zawartych w opracowaniu z interesami gospodarzy terenu, w celu ukształtowania spójnej koncepcji zagospodarowania obszaru, zapewniającej w części ciągłość użytkowania rolniczego, chroniącej przed degradacją zasobów przyrodniczych, minimalizującej antropopresję, a jednocześnie umożliwiającą lokalizację ekstensywnej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na dużych działkach budowlanych z dużym udziałem zieleni towarzyszącej.

W obszarze zmiany miejscowego planu powinna dominować funkcja przyrodniczo-rolnicza z możliwą na wskazanych terenach lokalizacją ekstensywnej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub rezydencjonalnej. Obszar jest predysponowany do kształtowania zielonych terenów rekreacyjno-sportowych. Wskazane jest jego dalsze, zgodne z dotychczasowym, ekstensywne użytkowanie.

W obrębie obszaru zmiany miejscowego planu na terenie miejscowości Wicko wyklucza się zabudowę przemysłową i usługową uciążliwą oraz mieszkaniową wielorodzinną i jednorodziną intensywną.

2. System osnowy ekologicznej – delimitacja i zasady kształtowania

Termin „osnowa ekologiczna” oznacza system terenów przyrodniczo aktywnych, przenikający dany obszar, z reguły rolniczy lub zurbanizowany, umożliwiających przyrodnicze powiązania funkcjonalne w płaszczyźnie horyzontalnej (Przewoźniak 2002).

Istnienie osnowy ekologicznej warunkuje utrzymanie względnej równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego, wzbogaca jego strukturę materialno-funkcjonalną i urozmaica krajobraz w sensie fizjonomicznym.

Fundamentalne zasady kształtowania osnowy ekologicznej, sformułowane przez Andrzejewskiego (1980), przedstawiają się następująco:

- zasada utrzymania różnorodności świata żywego i nisz ekologicznych (utrzymanie bogactwa przyrody w sensie bogactwa gatunków i określonych stosunków ilościowych między podstawowymi grupami tworzącymi strukturę troficzną ekosystemów oraz utrzymanie różnorodności warunków siedliskowych);
- zasada utrzymania ciągłości w czasie ekosystemów (zniszczenie względnie zrównoważonego ekosystemu i powstanie na jego miejscu podobnego wymaga długiego czasu; pozostałości ekosystemów naturalnych ułatwiają sukcesję);
- zasada ciągłości przestrzennej ekosystemów (w związku ze zdolnością wszystkich organizmów żywych do rozprzestrzeniania się w toku czynnej lub biernej migracji należy tworzyć ciągłe systemy pozbawione barier);
- zasada adekwatności systemów ekologicznych do warunków abiotycznych (dobrze rozwijają się tylko gatunki i biocenozy dopasowane do warunków abiotycznego środowiska).

Osnowę ekologiczną obszaru opracowania tworzą:

- korytarze ekologiczne (elementy integrujące osnowę – na obszarze opracowania występują korytarze ekologiczne rangi krajowej, regionalnej i lokalnej oraz mikro korytarze, które są częścią głównego korytarza ekologicznego o nazwie Korytarz Zachodni (KZ), o znaczeniu międzynarodowym, łączącym kompleksy leśne Polski Zachodniej).

Obszar opracowania znajduje się w zasięgu dwóch krajowych korytarzy ekologicznych. Jest to fragment krajowego korytarza ekologicznego Zalewu Szczecińskiego wraz z Deltą Wsteczną Świny i Morza Bałtyckiego. Są to krzyżujące się korytarze w pobliżu obszaru zmiany planu. W granicach obszaru zmiany planu znajdują się fragmenty krajowych korytarzy ekologicznych.

W granicach zmiany miejscowego planu najbardziej wyodrębnia się korytarz ekologiczny o znaczeniu ponadregionalnym, łączący obszar węzłowy – Wybrzeże Bałtyku z obszarem – Zatoki Pomorskiej z wodami Zalewu Szczecińskiego. Zalew Szczeciński wraz z Deltą Wsteczną Świny stanowi odgałęzienie nadmorskiego korytarza ekologicznego i jest przedłużeniem zlewni Odry będącej także korytarzem ponadregionalnym i ponadkrajowym.

Położenie niemal nadmorskie obszaru opracowania oraz sąsiedztwo Zalewu Szczecińskiego i Wolińskiego Parku Narodowego decyduje o bogactwie fauny. Dotyczy to zwłaszcza zachowania łączności dwóch głównych kierunków migracji zwierząt: wzdłuż Bałtyku oraz wzdłuż Odry i Świny.

Zalew jest nie tylko miejscem zimowania, a także odpoczynku i żerowania kragloustych, ryb, ptaków i ssaków w trakcie migracji, ale także miejscem rozrodu dla szeregu bezkręgowców, kragloustych, ryb, płazów, gadów, ptaków i ssaków.

Zachowanie łączności ekologicznej dwóch głównych kierunków migracji zwierząt na Pomorzu Zachodnim: ciągu siedlisk wzdłuż wybrzeża Bałtyku oraz ciągu siedlisk wzdłuż Odry i Świny ma istotne znaczenie dla ochrony fauny nie tylko Pomorza Zachodniego.

Szczególnego znaczenia nabiera tu ochrona naturalnych środowisk, m.in. wstecznej delty Świny, pasa nadmorskich terenów podmokłych i lasów oraz podmokłych terenów wzdłuż Zalewu. Wyraźnie jest to widoczne przy analizowaniu migracji ptaków oraz ekspansji nowych gatunków fauny.

Ponadto fragment regionalnego płata ekologicznego stanowią kompleksy leśne i zadrzewienia łączące się od wschodniej części obszaru opracowania z kompleksami leśnymi Wolińskiego Parku Narodowego.

W granicach obszaru opracowania oraz w jego sąsiedztwie występuje sieć luźniejszych powiązań związana z obecnością ekstensywnie użytkowanych lub odłogowanych obszarów rolniczych, niewielkich wysp leśnych, śródpolnych i śródleśnych zagłębień, różnego rodzaju zbiorników, mniejszych cieków, rowów i torfowisk oraz obecnością skarpy przy liniach komunikacyjnych. Za liniowe korytarze ekologiczne można też uznać aleje oraz ciągi zarośli wzdłuż miedz polnych.

Należy dodać, iż z projektów opracowanych planów ochrony obszarów Natura 2000, tj. „Ujście Odry i Zalew Szczeciński” PLH320018 i „Zalew Szczeciński” PLB320009 a także z przeprowadzonych inwentaryzacji do tych planów ochrony wynika, że sąsiadujące z obszarem opracowania koryto Świny z jego strefą przybrzeżną stanowi korytarz migracji nietoperzy a na akwenie i w jej strefie przybrzeżnej, a przede wszystkim poza obszarem zmiany planu jest miejscem występowania siedlisk ptaków wodno-błotnych.

Innym ważnym aspektem jest położenie obszaru zmiany planu na przebiegu bardzo ważnego korytarza ekologicznego, jakim jest położone w niedalekim sąsiedztwie - wybrzeże Bałtyku obejmujące wody Bałtyku, plażę, tereny wydmore i lasy nadmorskie - korytarz lokalny, ponadregionalny i ponadkrajowy. Jego znaczenie jest ogromne dla funkcjonowania większości przedstawicieli gromad kręgowców związanych ze środowiskami wodno - błotnymi. Wody Bałtyku mają znaczenie dla ichtiofauny, awifauny, niektórych gatunków ssaków, jako łącznik z innymi obszarami (położonymi na obszarze innych gmin, innych województw, innych państw) położonymi w basenie Bałtyku oraz Morza Północnego i Atlantyku i terenami podmokłymi leżącymi w całej Palearktyce.

Powyżej opisana sieć korytarzy ekologicznych stanowi integralny element Ekologicznej Sieci Obszarów Chronionych Pomorza Szczecińskiego, Pomorza Zachodniego, jak i całej Polski.

Na obszarze zmiany miejscowego planu w pewnym sensie rzeczywisty korytarz ekologiczny tworzy ciąg zieleni wysokiej z łąkami, nieużytkami, zaroślami i szuwarami przybrzeżnymi jez. Wicko Małe. Są to łąki z zaroślami i szuwarami - tereny w znacznej części stale i okresowo podmokłe – wilgotne łąki, trzcinowiska itp. o dużej roli w różnicowaniu nisz ekologicznych i w całościowo ujmowanym funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego, w tym w zakresie regulacji bilansu wodnego; pozytywny wpływ na różnicowanie nisz ekologicznych; walory fizjonomiczne. Są to bardzo ważne elementy integrujące osnovę ekologiczną w obszarze zmiany planu i w jego otoczeniu.

Przybrzeżna równina torfowa jez. Wicko Małe z rowem melioracyjnym, użytkami zielonymi (łąki), szuwarami i innymi zaroślami itd. stymuluje przemieszczanie się roślin i zwierząt i jak wspomniano stanowi zespół specyficznych siedlisk i nisz ekologicznych.

Wszystkie wymienione elementy systemu osnovy ekologicznej wymagają ochrony w sensie terytorialnym. W ich obrębie pożądane są działania pielęgnacyjne – podtrzymanie aktualnego stanu; restytucyjne – przywracanie naturalnego stanu struktur przyrodniczych i rewaloryzacyjne – wzbogacenie ekologiczne lub zmiana lub zmiana charakteru struktur przyrodniczych.

W celu wzmocnienia terytorialnego osnovy ekologicznej obszaru zmiany planu, wzbogacenia jego bioróżnorodności i lepszego powiązania z otoczeniem (wzmocnienie ciągłości przestrzennej) wskazana jest:

- ochrona przed zmianą użytkowania terenu;
- ochrona przed zmianą stosunków wodnych lokalnych i regionalnych, jak też hydrogenicznych płytkich zagłębień terenu;
- zachowanie szuwarów o funkcjach: hydrosanitarnej, ekologicznej i krajobrazowej;
- zagospodarowanie niektórych terenów porolnych i nieużytków w kierunku urządzonych terenów zieleni (trawniki, skwery, rabaty.....);
- pielęgnacja zieleni w strefie zboczowej wysoczyzny i na wystromionych skarpach jako dopełnienia lokalnej osnovy ekologicznej lub, co niektóre przekształcenie w ogólnodostępne, zielone tereny rekreacyjne;
- rekultywacja wyrobiska poeksploatacyjnego w kierunku jego neutralizacji krajobrazowej.

Możliwe jest także wzmocnienie osnovy ekologicznej przez ograniczenie barier antropogenicznych w systemie osnovy ekologicznej. Stanowią je przede wszystkim obiekty infrastrukturalne „przegradzające” korytarze ekologiczne i zaburzające przez to ciągłość przestrzenną systemu (możliwe jest np. skonstruowanie przepustów pod ciągami komunikacyjnymi). Należy unikać tworzenia nowych barier i nie intensyfikować istniejących.

Jako podstawową zasadę zagospodarowania przestrzennego rejonu obszaru objętego zmianą miejscowego planu należy przyjąć „wpasowanie” projektowanych, powierzchniowych struktur zurbanizowanych i liniowych infastrukturalnych w układ lokalnej osnovy ekologicznej, z zakazem likwidowania jakichkolwiek jej elementów i z minimalizacją naruszania jej ciągłości przestrzennej.

3. Waloryzacja fizjograficzna dla zainwestowania

Warunki fizjograficzne obszaru opracowania oceniono uwzględniając następujące cechy:

- ukształtowanie powierzchni terenu;
- spadki terenu;
- warunki geologiczne posadowienia budynków;
- stosunki wodne, a zwłaszcza głębokość pierwszego poziomu wody gruntowej;
- lokalne warunki biotopoklimatyczne;
- występowanie szaty roślinnej;
- aktualne użytkowanie terenu;
- prawne formy ochrony przyrody i dziedzictwa kulturowego.

Uwzględniając powyższe cechy wydzielono jednostki o zróżnicowanej przydatności warunków fizjograficznych dla zainwestowania. Wydzielenia te pokrywają się z niższymi ekofizjograficznymi kompleksami funkcjonalnymi.

Zwraca się uwagę, że prawie w każdej sytuacji występują ograniczenia wynikające z położenia obszaru opracowania w specjalnym obszarze ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019 oraz z bezpośredniego sąsiedztwa od strony zachodniej obszaru specjalnej ochrony ptaków o nazwie „Delta Świny”, kod obszaru PLB320002 a od strony wschodniej i północnej Wolińskiego Parku Narodowego.

Rezultaty oceny wskazują, że w rejonie Wicka występuje generalnie pasmowy, równoległy do jez. Wicko Małe układ terenów o zróżnicowanej przydatności warunków fizjograficznych dla zabudowy.

Wzdłuż jez. Wicko Małe występują tereny nieprzydatne dla zabudowy a na ich przedłużeniu w kierunku południowo-wschodnim występuje typ niewskazany dla zabudowy. Kolejny wąski pas to tereny o umiarkowanych warunkach fizjograficznych. Centralny pas zajmują tereny o dobrych a nawet bardzo dobrych warunkach fizjograficznych dla zabudowy. Pas ten w dużej części jest zainwestowany. I dalej w kierunku wschodnim, aż do granicy Wolińskiego Parku Narodowego, występuje mozaikowo zróżnicowany, najszerszy pas z terenami o warunkach fizjograficznych dla zabudowy umiarkowanych oraz o zróżnicowanych warunkach fizjograficznych tereny przypadkowe i teren o niekorzystnych warunkach.

W ogólnej ocenie potencjał transurbacyjny obszaru zmiany planu w zakresie warunków fizjograficznych jest umiarkowany. Ograniczenia występują przede wszystkim na równinie torfowej bezpośrednio przyległej do jez. Wicko Małe oraz na skłonie wysoczyzny o dużych spadkach.

Tereny nieprzydatne lub o niekorzystnych warunkach dla zabudowy mogą być dla niej uzdatnione, np. przez inwestycje przeciwpowodziowe, wymianę gruntów nienośnych na nośne, palowanie pod fundamentami, niwelacje terenu itp. W przypadku tych terenów występujących na obszarze zmiany planu nie jest wskazane uzdatnianie ich dla zabudowy z uwagi na znaczną ingerencję w środowisko gruntowo-wodne obszaru siedliskowego Natura 2000 „Wolin i Uznam” i pobliskie bezpośrednio sąsiadujące priorytetowe siedliska przyrodnicze.

4. Ekofizjograficzne kompleksy funkcjonalne – identyfikacja i predyspozycje użytkowe

Ekofizjograficzne kompleksy funkcjonalne stanowią jednostki terytorialne względnie jednolite pod względem struktury środowiska i o jednakowych predyspozycjach funkcjonalnych (użytkowych), wynikających z uwarunkowań przyrodniczych, prawnych i z charakteru sąsiedztwa.

Obszar opracowania położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów przyrodniczo cennych i prawnie chronionych i powinien być zagospodarowany ze szczególnym poszanowaniem zasobów środowiska naturalnego.

Na obszarze opracowania wyróżniono następujące ekofizjograficzne kompleksy funkcjonalne (załącznik kartogr. Mapa Nr 6):

Kompleks typu A – o dobrych warunkach fizjograficznych dla zainwestowania, w tym kompleksy typu **A1** istniejącej ekstensywnej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, lokalnie zagrodowej i **A2** usługowej o dobrych warunkach fizjograficznych dla zabudowy. Jest to teren wysoczyznowy o spadkach do 3% i 3-5% oraz sporadycznie 5-8% i dobrych warunkach geologicznych (grunty nośne) i gruntowo-wodnych (1 poziom wody podziemnej poniżej 5 m p.p.m.), z możliwością występowania lokalnych, płytkich sączeń wód gruntowych. Kompleks o korzystnych warunkach biotopoklimatycznych. Wyjątkowo dobrze nasłoneczniony i dobrze przewietrzany. W kompleksie **A1** możliwe dogęszczenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług towarzyszących a w **A2** wskazana wymiana zainwestowania na nowe, o innych funkcjach, nieuciążliwych środowiskowo. Cały pozostały kompleks typu **A** predysponowany jest do ekstensywnej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na dużych działkach budowlanych z dużym udziałem zieleni towarzyszącej.

W obrębie całego kompleksu **A**, jak i na całym obszarze opracowania zabrania się lokalizowania funkcji uciążliwych dla środowiska przyrodniczego, w tym także zakładów rzemieślniczych, produkcyjnych i usługowych oraz wszelkich innych obiektów mogących negatywnie wpływać na wartości przyrodnicze terenów sąsiadujących oraz obniżać standard i atrakcyjność miejscowości Wicko, jako przyszłego osiedla mieszkaniowego i lotniska;

Kompleks typu B – o umiarkowanych warunkach fizjograficznych dla zabudowy, możliwość kontynuacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej w nawiązaniu do istniejącej już zabudowy jednorodzinnej z uwzględnieniem uwarunkowań wynikających z ochrony dziedzictwa kulturowego, w tym:

- kompleks typu **B1** o średniokorzystnych warunkach gruntowo-wodnych;
- kompleks typu **B2** o spadkach terenu 5-8% i powyżej.

Kompleks typu **B1** to rejon występowania piasków rzecznych, które należą do osadów sypkich, luźnych z płytkim zaleganiem lustra wody (2-3 m p.p.t). W ich obrębie wskazana zabudowa niska rozproszona, ekstensywna na dużych działkach z dużym udziałem zieleni towarzyszącej.

Kompleks typu B2 o umiarkowanych warunkach fizjograficznych ze względu na nachylenie 5-8% i powyżej wskazany do zabudowania tarasowego z ciągami komunikacyjnymi równoległymi do zbocza. Unikać tworzenia skarp i rozcięć gdyż może to prowadzić do osuwania się gruntów.

Kompleksy typu B wymagają wykluczenia zabudowy przemysłowej i usługowej oraz mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej intensywnej.

Kompleksy typu C są to kompleksy przyparkowe o zróżnicowanych warunkach fizjograficznych, występujące w bezpośrednim sąsiedztwie Wolińskiego Parku Narodowego. Kompleksy o korzystnych warunkach gruntowo-wodnych, umiarkowanie zróżnicowane morfometrycznie o znacznym udziale spadków 5-8%, sporadycznie 8-12% i powyżej, w dużej części terenu z samosiewem sosnowym (typu młodniki).

Jakkolwiek możliwa jest tu zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w układzie tarasowym z ciągami komunikacyjnymi równoległymi do zbocza, to jednak z uwagi na bezpośrednie sąsiedztwo Parku Narodowego stanowi to poważne ograniczenia dla lokalizacji zabudowy. Ingerencja w skłon wysoczyzny przyparkowej może niekorzystnie oddziaływać na przyrodę i krajobraz Wolińskiego Parku Narodowego. W związku z powyższym dopuszcza się, tylko i wyłącznie, ekstensywną zabudowę mieszkaniową jednorodziną na dużych działkach budowlanych z dużym udziałem zieleni towarzyszącej. Kompleks ten w dużym stopniu powinien pełnić rolę strefy buforowej dla Wolińskiego Parku Narodowego.

W przypadku **kompleksu typu C1**, który stanowi niekę wyrobiska poeksploatacyjnego – pożądana jest neutralizacja krajobrazowa przez nasadzenia na obrzeżach zieleni drzewiasto-krzewiastej. Aktualnie wyrobisko stanowi negatywny akcent krajobrazowy w centrum wsi Wicka.

Stare wyrobisko jest pozostałością po eksploatacji porwaka margli kredowych oraz kruszywa. Wysokość ścian wyrobiska sięga miejscami kilkunastu metrów i są one częściowo utrwalone przez rośliny. W jego obrębie występują grunty sypkie (piaski i żwiry), grunty nośne. Istnieje, więc możliwość zabudowy po szczegółowym rozpoznaniu warunków geologiczno-inżynierskich.

Eksploatacja surowca została zakończona blisko 30 lat temu, a powstałe wyrobisko poeksploatacyjne, mimo braku prac rekultywacyjnych, ulega powolnym procesom renaturalizacji.

Dla niecki wyrobiska zaleca się profilowanie ścian, wprowadzenia zieleni urządzonej i utworzenie obiektu sportowo-rekreacyjnego (możliwe jest też inne nieuciążliwe zagospodarowanie).

Kompleksy D typu przyrodniczego niewskazane do zabudowy – priorytetowe siedliska przyrodnicze.

W południowo-wschodniej części obszaru opracowania znajduje się duży płat siedliska przyrodniczego o kodzie 6120 i nazwie „Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe” (*Koelerion glaucae*) a w północno-zachodniej części obszaru znajduje się znacznie mniejszy płat siedliska o kodzie 91E0 „Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe” (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnetion glutinoso-incanae*, *olsy źródłiskowe*).

Powyższe siedliska przyrodnicze należą do siedlisk będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, które wymagają ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 ze wskazaniem typów siedlisk przyrodniczych o znaczeniu priorytetowym.

Siedliska przyrodnicze obszaru opracowania znajdują się w specjalnym obszarze ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam” kod obszaru PLH320019 i należą do ważnych dla Wspólnoty. W ustawie o ochronie przyrody w art.33 został zapisany zakaz „podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych” w obszarach Natura 2000.

Ciepłolubne murawy napiaskowe występują na terenie prawie płaskim, w miejscu suchym i bardzo dobrze nasłonecznionym. Stwierdza się występowanie: szczytliwych siwej, dziewanny, kocanki piaskowej, goździków, babki piaskowej, bylicy polnej, żmijowca, szczawiu polnego, zawciąga pospolitego. W ewidencji gruntów widnieją po części jako nieużytki lub pastwiska trwałe PsVIz a przeważnie jako: RVIZ, RVI i RV. Siedlisko pocięte jest ścieżkami i drózkami gruntowymi.

Głównym zagrożeniem dla typu siedliska muraw napiaskowych jest sukcesja wtórna – zarastanie siewkami sosen i tarniny. W granicach siedliska zakazuje się zabudowy oraz nakazuje się usuwanie nalotu drzew i krzewów, zwłaszcza sosny, brzozy, topoli i tarniny.

Na siedlisku muraw wskazany jest ekstensywny wypas (najlepiej przy użytku owiec). Pod względem warunków gruntowo-wodnych obszar siedliska należy do korzystnych pod zabudowę. Po części siedliska przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia a nieco dalej, równoległe do gazociągu, ale już poza granicą opracowania, linia wysokiego napięcia 110 kV. „Ciepłolubne murawy napiaskowe” pocięte są ścieżkami i różnymi gruntowymi drózkami. Siedlisko jest miejscem wybiegu dla psów i spacerów mieszkańców pobliskiej zabudowy. Należy do ogólnodostępnych. W ogólnej ocenie stan siedliska ocenia się jako dobry.

W zmianie planu wskazane byłoby objęcie siedliska ochroną w formie użytku ekologicznego.

Zupełnie odmiennym siedliskiem przyrodniczym są „Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe”. Siedlisko jest trudno dostępne ze stałą i okresową wodą. Geodezyjnie oznaczone jest jako grunt zadrzewiony i zakrzewiony (Lz). W obrębie tego siedliska niewiele jest drzew. Rośnie kilka olch i wierzba w towarzystwie karłowatego podrostu olszowo-wierzbowego i trzciny pospolitej. Siedlisko znajduje się na torfach niskich i torfach zalegających na piaskach oraz w obrębie złoża torfów „Wicko-Wapnica” i w obszarze szczególnego

zagrożenia powodzią. Pod względem warunków gruntowo-wodnych i pod każdym innym względem jest nieprzydatne dla zabudowy. Pozostawia się ten drobny płat w dotychczasowym stanie jako siedlisko przyrodnicze.

Ochrona wartości przyrodniczych w obrębie kompleksu D i w jego sąsiedztwie powinna pozostać funkcją nadrzędną w stosunku do gospodarczej, a lokalizacja nowych obiektów i funkcji winna być gruntownie przemyślana i powinna brać pod uwagę warunki ochrony priorytetowych powyższych siedlisk przyrodniczych.

Kompleks E o niekorzystnych warunkach fizjograficznych dla zainwestowania, w tym:

- **kompleks typu E1** o dużym i bardzo dużym nachyleniu terenu i o szczególnym znaczeniu dla ekspozycji krajobrazowej obszaru opracowania;
- **kompleks E2** o niekorzystnych warunkach gruntowo-wodnych, biotopklimatycznych i potencjalnym zagrożeniu powodziowym, nieprzydatny dla zabudowy ze wskazanym zachowaniem funkcji przyrodniczej.

Kompleks typu E1 to kompleks, który styka się z Wolińskim Parkiem Narodowym (przyparkowy). Teren skłonu wysoczyzny silnie nachylony o spadkach 20-30%, sporadycznie ponad 30%, o dobrych warunkach geologicznych i gruntowo wodnych, z możliwością występowania lokalnych, płytkich sączeń wód gruntowych. Warunki biotopklimatyczne z reguły korzystne, z wyjątkiem rejonów spływu zimnego powietrza. Z uwagi na duże spadki terenu i przy tym bardzo znaczną ingerencję w środowisko gruntowo-wodne, mogącą niekorzystnie oddziaływać na przyrodę i krajobraz bezpośrednio sąsiadującego Wolińskiego Parku Narodowego, kompleks ten wymaga wykluczenia z jakiegokolwiek zabudowy. Wskazane jest pozostawienie kompleksu typu E1 w dotychczasowym użytkowaniu. Kompleks ten powinien pozostać jako strefa buforowa, bez zabudowy dla Wolińskiego Parku Narodowego.

Kompleks E2 :

- to taras zalewowy, który stanowi równina torfowa położona na wysokości 0,2 – 2 m n.p.m, przyległa bezpośrednio do jeziora Wicko Małe stanowiącego niewielką zatokę Zalewu Szczecińskiego. Jest to równina zajęta przez łąki i nieużytki na podłożu organicznym. Teren jest podmokły, lokalnie drenowany przez rów melioracyjny. Spadek terenu do 0,5%;
- w obrębie wyznaczonego kompleksu E2 występują słabonośne grunty organiczne: torfy i gytie o miąższości łącznej do 6 m. Podścielone są one piaskami luźnymi silnie zawodnionymi. Zwierciadło wód gruntowych występuje na głębokości od 0 do 2 m p.p.t, a jego wahania są ściśle uzależnione od stanów wód powierzchniowych (wód Zalewu Szczecińskiego). Wody gruntowe wykazują agresywność w stosunku do betonów i stali. W kompleksie tym wyklucza się posadowienie bezpośrednie. Dopuszczalne fundamentowanie po wymianie gruntów organicznych na odpowiednio przygotowane nasypy lub stosowanie posadawiania pośredniego (palowanie);
- cały wydzielony kompleks zajmuje złoża torfów niskich, które zarejestrowane jako złoża torfów (jego część pfn.) „Wicko-Wapnica”. Złoża te jest ujęte w katalogu złóż torfów (IMUZ – Falenty, 2009) i posiada dokumentację geobotaniczną. Całkowita powierzchnia złóż wynosi 42 ha. W złożu występuje torf niski typu szuwarowego, podścielony lokalnie gytia organiczną. Złoża te pełni istotną rolę w retencji zasobów wodnych i stanowi użytek o cennych warunkach sukcesji roślinności bagiennoląkowej oraz siedliska awifauny i herpetofauny. Niedopuszczalna jest eksploatacja tego złoża;
- występowanie podmokłych łąk IV, V i VI klasy bonitacyjnej o niskiej przydatności gospodarczej (rolniczej) i i w dużej części nieużytków; łąki i nieużytki na tej powierzchni nie stanowią chronionego siedliska przyrodniczego;
- niekorzystne warunki biotopklimatyczne: zwiększona wilgotność powietrza, częste mgły i zamglenia, możliwość występowania inwersji termicznej i zastoisk chłodnego powietrza;
- bardzo słaba dostępność brzegowa części zachodniej kompleksu E2 do jez. Wicko Małe. Wzdłuż brzegu na całej długości (za wyjątkiem jedynej niewielkiej przerwy w narożniku części północnej) występuje ciągły pas szuwarów trzcinowych sięgających nawet lustra wody jeziora. Szuwały wodne i wody w tym miejscu stanowią siedlisko przyrodnicze 1150 „Zalewy i jeziora przymorskie (laguny)”, którym jest jezioro Wicko Małe;
- cały kompleks E2 znajduje się w obrębie pasa technicznego i ochronnego brzegu morskich wód wewnętrznych. Na mocy przepisów odrębnych, teren położony w obszarze pasa technicznego brzegu morskich wód wewnętrznych zaliczany jest do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. Cały kompleks E2 znajduje się w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat i znajduje się w obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat.
- lokalne ograniczenia w zainwestowaniu kompleksu E2 wynikają z przebiegu linii wysokiego napięcia. Napowietrzne linie elektroenergetyczne są źródłem promieniowania elektroenergetycznego (zob. rozdz. V, pkt 6.1.);

- lokalne ograniczenia w zainwestowaniu kompleksu E2 wynikają również z przebiegu gazociągu wysokiego ciśnienia DN 300 odboczka Wolin-Świnoujście i gazociągu DN 800 relacji Świnoujście-Szczecin (zob. rozdz. V, pkt 6.2);
- w obrębie kompleksu E2 dopuszcza się utrzymanie ekologicznej działalności rolniczej, w szczególności wypasu bydła i koni (utrzymać ekstensywne użytkowanie pastwiskowe) oraz wykaszania trawy i trzciny, jako zabiegów ochronnych; terminy oraz sposób prowadzenia zabiegów agrotechnicznych należy dostosować do wymogów ochrony przyrody;
- nie dopuścić do zakrzaczenia i zadrzewień tego obszaru;
- w każdym przypadku cały kompleks E2, jak i cały obszar opracowania znajduje się:
 - w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” PLH320019 mającego znaczenie dla Wspólnoty, w którym zabrania się podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan środowisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000; przedsięwzięcia o potencjalnym bezpośrednim lub pośrednim wpływie na stan obszaru Natura 2000 podlegają procedurze sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze oraz siedliska roślin i zwierząt dla ochrony których wyznaczony został obszar Natura 2000;
 - w granicach bezpośrednio sąsiadującego obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny” PLB320002, analogicznie jak w powyższym obszarze Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan środowisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000;

Cały kompleks E2 powinien pozostać o funkcji przyrodniczo-rolniczej, do zachowania (bez większych zmian), wskazane jest dalsze dotychczasowe ekstensywne użytkowanie.

W każdym przypadku poszczególne wydzielenia ekofizjograficzne znajdują się w obrębie obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty (OZW) „Wolin i Uznam” (PLH320019) oraz w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 - „Delta Świny”, kod obszaru PLB320002, ostoja ptasia o randze europejskiej PL001 i też w bezpośrednim sąsiedztwie Wolińskiego Parku Narodowego. Do przedmiotów ochrony występujących w obszarze Natura 2000 i w obszarze zmiany miejscowego planu należą siedlisko przyrodnicze „Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe” (*Koelerion glaucae*), kod siedliska 6120-1. Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym oraz siedlisko przyrodnicze „Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe” (*Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnion glutinoso-incanae*), kod siedliska 91E0-3. Siedlisko jest priorytetowym.

Kompleks typu F – wysokich skarp i krawędzi o niekorzystnych warunkach fizjograficznych (duże nachylenie skarp), wystromione skarpy antropogeniczne i skarpy wysoczyznowe, o małej stabilności morfodynamicznej – do zachowania i utrwalenia nasadzeniami zieleni wysokiej i średniej.

Główne kompleksy infrastrukturalne (szczegóły w poniższym pkt 6.1 i 6.2), w tym:

G - gazociągi wysokiego ciśnienia ze strefą kontrolowaną – zakaz zabudowy i nasadzeń drzew i krzewów;

H - napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia ze strefami oddziaływania – zakaz zabudowy.

We wszystkich ww. kompleksach powinny obowiązywać, jako nadrzędne zasady gospodarki przestrzennej, zasady zawarte w aktach prawnych dotyczących ochrony przyrody i krajobrazu oraz ochrony zasobów użytkowych środowiska przyrodniczego, a także zasady kształtowania osnowy ekologicznej obszaru.

5. Atrakcyjność i przydatność rekreacyjna

Przyrodnicze uwarunkowania funkcji rekreacyjnej interpretowane są jako:

- istnienie walorów środowiska przyrodniczego stwarzających podstawę dla wykształcenia i rozwoju funkcji rekreacyjnej (atrakcyjność rekreacyjna);
- przydatność środowiska przyrodniczego dla rozwoju określonych form rekreacji;
- ograniczenia rekreacyjnego wykorzystania środowiska przyrodniczego wynikające z jego naturalnej chłonności rekreacyjnej i stopnia antropogenicznego przekształcenia;
- wymogi w zakresie zagospodarowania środowiska przyrodniczego w celu przystosowania go do funkcji rekreacyjnej, w aspekcie dostępności i ochrony walorów przyrodniczych.

Ponadto pośrednie, przyrodnicze uwarunkowania rekreacji wynikają z istnienia przestrzennych form ochrony środowiska przyrodniczego oraz pełnienia lub możliwości pełnienia przez środowisko równoległe z funkcją rekreacyjną innych funkcji społeczno-gospodarczych.

Głównym problemem związanym z rekreacyjnym wykorzystaniem środowiska przyrodniczego jest takie określenie charakteru natężenia funkcji rekreacyjnej, aby nie powodowała ona dewaloryzacji lub zniszczenia walorów przyrodniczych, które były lub są podstawą jej wykształcenia.

Atrakcyjność rekreacyjna samego rejonu objętego zmianą planu jest zróżnicowana. Obszar zmiany miejscowego planu położony jest w regionie o bardzo dużych walorach rekreacyjno-turystycznych.

Jako czynnik atrakcyjności przyrodniczej ujmowane jest tu pobliskie jez. Wicko Małe i Wicko Wielkie będące częścią Zalewu Szczecińskiego z unikalnym krajobrazem delty wstecznej Świny i lasy nadmorskie a w szczególności lasy Wolińskiego Parku Narodowego, które bezpośrednio stykają się z obszarem opracowania (walory wypoczynkowe) z krajobrazem pradoliny nadmorskiej, a ponadto czyste wody pobliskiego Bałtyku i czyste powietrze, spokój i cisza, występowanie wspomnianych kompleksów leśnych, urozmaicone ukształtowanie terenu oraz mały jeszcze stopień antropizacji środowiska przyrodniczego.

Dzięki walorom naturalnym obszaru objętego zmianą miejscowego planu i jego sąsiedztwa, obszar ten znajduje się w regionie szczególnie atrakcyjnym turystycznie. Głównym elementem decydującym o jego atrakcyjności jest jego pobliskie położenie w stosunku do Zalewu Szczecińskiego, Morza Bałtyckiego i Wolińskiego Parku Narodowego.

Morze Bałtyckie jest głównym atutem regionu. Względnie czyste wody pełne ryb, są dogodnym miejscem do uprawiania wielu turystyki. Morze od wielu lat jest miejscem organizowania m.in. zawodów wędkarskich. Nadmorskie sosnowe lasy, rozciągające się wzdłuż długiej linii brzegowej, z dobrze zachowanymi zbiorowiskami mało pospolitych roślin, miejscami lęgowymi rzadkich zwierząt, stanowią ciekawą alternatywę dla m.in. zatłoczonej plaży.

Sama wieś Wicko, swoimi walorami antropogenicznymi wspomaga wymienione wyżej walory naturalne, stanowiąc swoiste dopełnienie atrakcyjności całego regionu. We wsi turyści mają do dyspozycji ośrodek wypoczynkowy, w sezonie letnim wiele domów pełni funkcje związane wypoczynkowym ich wykorzystaniem przy zachowaniu dawnego układu ruralistycznego wsi. W szczególności w obrębie miejscowości występuje czyste powietrze, spokój i cisza w otoczeniu dużej ilości zieleni a w szczególności lasów Wolińskiego Parku Narodowego i pobliskich wód jez. Wicko Małe (Zalewu Szczecińskiego) i niedalekiego Bałtyku (4,2 km). Stwarza to szereg możliwości w zakresie rozwoju turystyki i wypoczynku. Wieś Wicko posiada duże możliwości rozwoju agroturystyki.

Zwraca się uwagę na znaczne braki w gminie Międzyzdroje w propagowaniu i rozwoju agroturystyki. Uogólniając, potencjał rekreacyjny obszaru opracowania jest duży.

6. Inne uwarunkowania formalno-prawne

6.1. Napowietrzne linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia

Przez obszar zmiany miejscowego planu przebiegają linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia 110 kV (załącznik kartogr. Nr 3).

Zasięg stref o ograniczeniach inwestycyjnych wzdłuż linii wysokiego napięcia, zgodnie z obowiązującymi przepisami, wymaga rozpoznania pomiarowego, a zasady ich wykonywania określają odpowiednie przepisy szczegółowe (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów). Pomiary poziomów pól elektromagnetycznych w otoczeniu linii elektromagnetycznych wykonuje się, jeżeli ich napięcie znamionowe jest równe bądź wyższe niż 110 kV.

Wg danych archiwalnych, obliczenia i pomiary wykonywane w odniesieniu do linii elektroenergetycznych różnych typów (konstrukcji) wykazały, że wymagane dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową natężenie pola elektrycznego jest spełnione w odległości (od skrajnego przewodu linii):

- 14,5 m – dla linii o napięciu znamionowym 110 kV;
- 26,0 m - dla linii o napięciu znamionowym 220 kV;
- 33,0 m - dla linii o napięciu znamionowym 400 kV.

Pomimo to szczegółowe wyznaczenie zasięgu uciążliwości od linii wymaga rozpoznania pomiarowego. Zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. „pomiary przeprowadza się w szczególności w tych miejscach, w których na podstawie uprzednio przeprowadzonych obliczeń, stwierdzono występowanie pól elektromagnetycznych o poziomach zbliżonych do poziomów dopuszczalnych”.

Linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia przebiegają wzdłuż zachodniej części obszaru zmiany miejscowego planu i w tej części zmiany planu stanowią duże ograniczenia w zainwestowaniu.

6.2. Sieć gazowa wysokiego ciśnienia

Przez zachodni i południowo-zachodni skraj obszaru zmiany miejscowego planu przebiega sieć gazowa wysokiego ciśnienia. Jest to:

- gazociąg DN 300 odboczka Wolin-Świnoujście o ciśnieniu roboczym gazu powyżej 2,5 MPa;
- gazociąg DN 800 relacji Świnoujście-Szczecin o ciśnieniu roboczym gazu powyżej 1,6 MPa.

Po obu stronach gazociągu wyznacza się obszar strefy kontrolowanej tj. pas, którego linia środkowa pokrywa się z osią gazociągu, w którym przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się transportem gazu

(operator sieci przesyłowej) podejmuje czynności w celu zapobieżenia działalności mogącej spowodować uszkodzenie gazociągu lub mieć inny negatywny wpływ na jego trwałość i prawidłowe użytkowanie.

W strefach kontrolowanych nie należy wznosić obiektów budowlanych, lokalizować określonych obiektów terenowych, urządzać stałych składów i magazynów oraz podejmować działań mogących spowodować uszkodzenia gazociągu podczas jego użytkowania.

W strefach kontrolowanych nie mogą rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 2,0 m od gazociągów o średnicy do DN 300 włącznie i 3,0 m od gazociągów o średnicy większej niż 300, licząc od osi gazociągu do pni drzew. Wszelkie prace w strefach kontrolowanych mogą być prowadzone tylko po wcześniejszym uzgodnieniu sposobu ich wykonania z właściwym operatorem sieci gazowej. Lokalizacja dróg wewnętrznych oraz placów manewrowych możliwa jest w odległości minimum 6,0 m na stronę od osi gazociągu do krawędzi terenu.

Dopuszcza się skrzyżowanie gazociągu z drogami i innymi inwestycjami liniowymi jednak wszelkie prace w strefach kontrolowanych mogą być prowadzone tylko po wcześniejszym uzgodnieniu sposobu ich wykonania z właściwym operatorem sieci gazowej. Minimalny kąt skrzyżowania gazociągu z drogą gminną powinien wynosić 30°. Minimalny kąt skrzyżowania gazociągu z drogami wyższej kategorii niż droga gminna powinien wynosić 60°. Zaleca się, aby kąt skrzyżowania gazociągu z każdą drogą był zbliżony do 90°.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie, szerokość stref kontrolowanych, powinna wynosić dla gazociągów o maksymalnym ciśnieniu roboczym (MOP):

- 1) do 0,5 MPa włącznie - 1,0 m;
- 2) powyżej 0,5 MPa do 1,6 MPa włącznie – 2,0 m;
- 3) powyżej 1,6 MPa oraz o średnicy dla gazociągów, których linia środkowa pokrywa się z osią gazociągu, powinna wynosić:
 - 1) dla gazociągów podwyższonego średniego ciśnienia i gazociągów wysokiego ciśnienia, o średnicy nominalnej oznaczonej symbolem "DN":
 - a) do DN 150 włącznie - 4 m,
 - b) powyżej DN 150 do DN 300 włącznie - 6 m,
 - c) powyżej DN 300 do DN 500 włącznie - 8 m,
 - d) powyżej DN 500 - 12 m,
 - 2) dla gazociągów niskiego i średniego ciśnienia - 1 m."

Szerokość strefy kontrolowanej gazociągu wybudowanego przed 12.12.2001 r. uzależniona jest od jego średnicy, ciśnienia nominalnego oraz rodzaju obiektu lokalizowanego w jego sąsiedztwie wg zapisów załącznika nr 2 powyższego Rozporządzenia.

Dla gazociągu DN 300 odbocznka Wolin-Świnoujście obowiązuje zmniejszona maksymalna szerokość strefy kontrolowanej i wynosi 30,0 m tj. 15,0 m na stronę od jego osi.

Zgodnie z zapisami §10 ust.6 p.3; §21.3 pkt 3 oraz § 21.4 w/w Rozporządzenia szerokość strefy kontrolowanej gazociągu wybudowanego po 12.12.2001 r. uzależniona jest od jego średnicy i maksymalnego ciśnienia roboczego (MOP).

Dla gazociągu Świnoujście – Szczecin strefa kontrolowana wynosi 12,0 m (6,0 m na stronę od jego osi). Minimalna odległość lokalizacji obiektów budowlanych zależy od klasy lokalizacji. Na terenie zaliczanym do pierwszej klasy lokalizacji wynosi ona nie mniej niż połowę szerokości stref kontrolowanych, a na terenie zaliczanym do trzeciej klasy lokalizacji nie mniej niż trzykrotność połowy szerokości strefy kontrolowanej.

Reasumując, „W strefach kontrolowanych nie należy wznosić budynków, urządzać stałych składów i magazynów, sadzić drzew oraz nie powinna być podejmowana żadna działalność mogąca zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji. Dopuszcza się, za zgodą operatora sieci gazowej, urządzenie parkingów nad gazociągiem”.

VI. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

1. Ocena i wstępna prognoza zmian zachodzących w środowisku oraz potencjalnych zagrożeń

Zmiany i zagrożenia dotyczące środowiska przyrodniczego obszaru objętego zmianą miejscowego planu na terenie miejscowości Wicko mają generalnie dwojaką genezę.

Są to zmiany i zagrożenia naturalne, będące efektem procesów przyrodniczych, oraz zmiany i zagrożenia antropogeniczne wynikające z oddziaływania człowieka.

Zmiany naturalne dotyczą terenów, na których została zaniechana dotychczasowa działalność człowieka, na których prowadzona była ekstensywna gospodarka rolna, w tym pastwiskowo-łąkarska, a obecnie po części obserwuje się spontaniczną sukcesję roślinności. W granicach zmiany miejscowego planu na terenie miejscowości Wicko, obserwuje się dość dużo takich zmian.

Do istotnych zagrożeń naturalnych należą przyrodnicze zjawiska katastroficzne, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo i działalność oraz na twory ich działalności. Są to głównie powodzie, ruchy masowe wierzchniej warstwy litosfery i ekstremalne stany pogodowe. W tym terenie objętym zmianą planu, głównie dotyczyć mogą powodzi i ekstremalnych stanów pogodowych. Dwóm pierwszym zjawiskom można przeciwdziałać przez świadome kształtowanie środowiska w postaci zabezpieczeń przeciwpowodziowych (regulacja odpływu ze zlewni przez działania hydrotechniczne i z zakresu struktury użytkowania terenu, wały przeciwpowodziowe, poldery itp.) oraz stabilizacji stoków (działania biologiczne, techniczne i biotechniczne). Ekstremalne stany pogodowe powodują okresową destabilizację funkcjonowania społeczno-gospodarczego, a przeciwdziałanie im polega na sprawnej organizacji społeczności zamieszkującej dany teren.

Zagrożenie powodziowe na obszarze zmiany planu występuje w części przybrzeżnej jeziora Wicko Małe (część zachodnia i południowo-zachodnia obszaru zmiany planu). Zagrożenie to obejmuje najniżej położony teren o rzędnej ok. 0,0 – 0,2 m n.p.m.. Stosownie do art. 9 ust. 1 pkt 6c ppkt d ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne, prawie cały teren części zachodniej objęty miejscowym planem położony jest w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią – pas nadbrzeżny w rozumieniu ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Do ekstremalnych stanów pogodowych należą bardzo silne wiatry, długotrwałe, intensywne opady deszczu lub śniegu. Zapobieganie ekstremalnym stanom pogodowym jest niemożliwe a likwidacja skutków jak wspomniano powyżej jest kwestią organizacyjną.

Zmiany antropogeniczne wynikają przede wszystkim z zajmowania nowych terenów pod zainwestowanie kubaturowe i infrastruktururowe.

W efekcie rozwoju przestrzennego obszaru zmiany miejscowego planu występują i mogą występować typowe i często nieuniknione zmiany środowiska przyrodniczego. Na etapie inwestycyjnym mogą to być:

- zmiany lokalnego ukształtowania terenu w wyniku robót ziemnych (nasypy ziemne, skarpy);
- przekształcenia w przypowierzchniowych strukturach geologicznych w związku z robotami ziemnymi (wykopy pod fundamenty i dla potrzeb uzbrojenia terenu lub pod ewentualne podziemne instalacje);
- częściowa likwidacja pokrywy glebowej; może wystąpić przywrócenie pokrywy glebowej bądź utrzymanie zlikwidowanej pokrywy;
- znaczna zmiana aktualnego użytkowania gruntów;
- częściowa likwidacja istniejącej roślinności;
- zachowanie powierzchni biologicznie czynnej;
- nieznaczne śladowe i mało znaczące zmiany w lokalnym obiegu wody przez ograniczenie infiltracji i wzrost parowania (wprowadzenie sztucznych nawierzchni);
- zmiany fizjonomii krajobrazu przez wprowadzenie nowej zabudowy i towarzyszących obiektów kubaturowych na terenie dotychczas wolnym od zabudowy.

Zmiana sposobu użytkowania terenów rolnych (grunty orne i użytki zielone) oraz zakładany rozwój funkcji, mogą potencjalnie tworzyć pewne zagrożenia dla stanu środowiska przyrodniczego. Do najważniejszych zagrożeń można zaliczyć:

- zwiększoną niekontrolowaną penetrację terenów - cennych chronionych siedlisk przyrodniczych i gatunków oraz terenów lęgowych ptaków;
- lokalizację na obszarze zmiany miejscowego planu lub w jego sąsiedztwie obiektów niekorzystnie oddziaływujących na układ wodny lub stan powietrza i hałas;
- przekształcenia fitocenozy w wyniku naturalnych procesów sukcesyjnych powodujące zanik typowych biotopów, głównie łąk i pastwisk, będących naturalnymi siedliskami flory i rzadkich gatunków ptaków;
- porzucanie tradycyjnych sposobów użytkowania ziemi (wypas i koszenie), co jest skutkiem rozwoju szuwarów trzcinowych i wysokich, kępiastych traw;
- zewnętrzne zanieczyszczenia środowiska wodnego i związana z tym eutrofizacja;
- pewne formy rybołówstwa (sieci zastawne), wędkarstwo.

Będą to zmiany umiarkowanie korzystne dla specjalnego obszaru ochrony siedlisk mającego znaczenie dla Unii Europejskiej (Wspólnoty) Natura 2000 „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019 i sąsiadującego obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny” PLB 320002, a także ponadregionalnego korytarza ekologicznego Zalewu Szczecińskiego wraz z deltą wsteczną Świny.

Konsekwencją wprowadzenia zmienionego zainwestowania będzie jego dalsze oddziaływanie na środowisko, na tzw. etapie funkcjonowania. Może ono być bardzo zróżnicowane w zależności od charakteru zrealizowanego obiektu. W przewadze oddziaływanie takie ma wpływ na wszystkie komponenty środowiska przyrodniczego.

2. Prognoza dla wyróżnionych jednostek prognostycznych

Przy prognozowaniu potencjalnych skutków planowanych rozwiązań należy mieć świadomość szacunkowego charakteru prognozy. Ponadto skutki powodowane przez określony sposób zagospodarowania terenu często są zależne od zastosowanych rozwiązań technicznych i technologicznych, które nie są szczegółowo określone na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Będzie się to wiązało ze zmianami, których wpływ może mieć znaczenie dla lokalnego środowiska przyrodniczego.

Nowe zainwestowanie, czy zagospodarowanie terenu bez względu na funkcję zawsze powoduje zmiany w środowisku przyrodniczym. Najczęściej jest to wpływ niekorzystny, którego całkowite wykluczenie jest niemożliwe.

Na obszarze objętym zmianą planu ustala się następujące kategorie przeznaczenia terenów, zdefiniowane w ustaleniach dla terenów elementarnych:

- 1) **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) **M/U** – tereny zabudowy mieszkaniowej zamieszkania zbiorowego i usług;
- 3) **UT** – tereny zabudowy i zagospodarowania turystycznego;
- 4) **US** – tereny zabudowy i zagospodarowania na potrzeby sportu i rekreacji;
- 5) **U** – tereny zabudowy i zagospodarowania na potrzeby usług;
- 6) **PM** – tereny zabudowy i zagospodarowania turystycznego związanego z nadwodnym położeniem;
- 7) **KS** – tereny zaplecza i obsługi komunikacji samochodowej;
- 8) **TT** – tereny infrastruktury technicznej;
- 9) **TO** – tereny otwarte i tereny zieleni;
- 10) **ZL** – tereny leśne;
- 11) **KD** – tereny komunikacji, w tym:
 - a) **KD.Z** – teren drogi publicznej klasy zbiorczej,
 - b) **KD.L** – tereny dróg publicznych klasy lokalnej,
 - c) **KD.D** – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej,
 - d) **KDW** – tereny dróg wewnętrznych.

Kategoria przeznaczenia terenu oznacza główną funkcję terenu, co nie wyklucza lokalizacji jako uzupełniających i niekolidujących z tą funkcją innych funkcji, obiektów infrastruktury technicznej, punktów handlowo-gastronomicznych i innych usług towarzyszących oraz obiektów małej architektury przy uwzględnieniu pozostałych ustaleń planu.

2.1. Korzystne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko

• Tereny elementarne o symbolach: TO.37, TO.38, TO.39, TO.40, TO.41, TO.42, TO.43.

Ustalenie ogólne w zmianie miejscowego planu przewiduje tereny TO jako obszary otwarte, tereny użytkowane rolniczo, tereny zieleni naturalnej nie będące lasami, służące ekspozycji krajobrazu i rekreacji, przy uwzględnieniu poniższych i pozostałych ustaleń planu oraz przepisów odrębnych w zakresie przyrodniczych obszarów i obiektów chronionych oraz zagospodarowania terenów szczególnego zagrożenia powodzią:

- 1) na terenach TO dopuszcza się:
 - a) rolnicze wykorzystanie, w tym wypas zwierząt hodowlanych,
 - b) lokalizację elementów rekreacyjnego zagospodarowania terenu, obiektów służących rekreacji indywidualnej i wypoczynkowi na zasadach określonych przepisami prawa,
 - c) lokalizację elementów infrastruktury technicznej;
- 2) na terenach TO nie dopuszcza się lokalizowania innych obiektów budowlanych poza wskazanymi w pkt 1 z wyłączeniem działań prowadzonych na rzecz zabezpieczenia przeciwpowodziowego.

Tereny otwarte – pełnią tu ważne funkcje ekologiczne jako m.in. siedlisko przyrodnicze, miejsca ochrony flory i fauny przyczyniając się do utrzymywania różnorodności biologicznej. Stanowią element krajobrazu i kulturowego dziedzictwa. Polepszają jakość estetyki otoczenia m.in. miejscowości Wicko. Stanowią formę naturalnego „opakowania” urozmaicającego otoczenie wiejskie. Ponadto przestrzenie otwarte są też i mogą być miejscem naukowych badań zmian ekologicznych.

Ustalenie szczegółowe na terenach otwartych w zmianie miejscowego planu zakazuje lokalizowania zabudowy (z wyłączeniem terenu TO.37, gdzie dopuszcza się lokalizację budynków rekreacji indywidualnej na zasadach określonych przepisami prawa). Przy uwzględnieniu przepisów niniejszej uchwały dotyczących ochrony siedlisk, gatunków roślin i zwierząt dopuszcza funkcję turystyczną, mocno zbliżoną do ekologicznej a w ramach jej tylko i wyłącznie:

- lokalizację elementów rekreacyjnego zagospodarowania terenu, w tym urządzonych, pieszych tras spacerowych oraz dróg rowerowych, kładek i pomostów w strefie brzegowej,
- wykonanie umocnień brzegu oraz budowę obiektów służących ochronie przeciwpowodziowej,
- lokalizację plenerowych urządzeń rekreacyjnych i sportowych oraz altan parkowych (zadaszenie miejsca wypoczynku w formie lekkiej konstrukcji o wysokości do 4,0 m) z wyłączeniem pasa technicznego,

- lokalizację na terenie TO.37 budynków rekreacji indywidualnej na zasadach określonych przepisami prawa (*art. 29 ust. 1 ustawy Prawo budowlane - wolno stojących parterowych budynków rekreacji indywidualnej, rozumianych jako budynki przeznaczone do okresowego wypoczynku, o powierzchni zabudowy do 35 m², przy czym liczba tych obiektów na działce nie może przekraczać jednego na każde 500 m² powierzchni działki.*) z wyłączeniem pasa technicznego,
- nie dopuszcza się grodzenia terenu z wyłączeniem granic z terenami budowlanymi mieszkaniowymi lub usługowymi oraz drogowymi.

Inne użytkowanie terenów otwartych, poza wyżej wymienionymi jest niedopuszczalne.

Na terenie objętym zmianą miejscowego planu wyznaczono 7 terenów otwartych o symbolach: TO.37 o powierzchni 3,86 ha, TO.38 o powierzchni 5,99 ha, TO.39 o powierzchni 1,89 ha, TO.40 o powierzchni 4,01 ha, TO.41 o powierzchni 1,24 ha TO.42 o powierzchni 2,72 ha oraz TO.43 o powierzchni 2,21 ha.

Są to tereny otwarte o ww. przeznaczeniu, w których ustalenia ogólne zmiany miejscowego planu zachowują ich ochronę i dotychczasowe ekstensywne użytkowanie.

Łączna powierzchnia terenów otwartych wynosi 22,63 ha, co stanowi 37,45% ogólnej powierzchni zmiany miejscowego planu (prawie 1/3 powierzchni zmiany planu). Jest to wysoki i korzystny procent powierzchni terenów otwartych w zmianie miejscowego planu.

Cennym elementem środowiska przyrodniczego tych terenów jest naturalny płasko denny taras zalewowy, który stanowi równina torfowa z szatą roślinną, położona na wysokości 0,0 – 2 m n.p.m, przyległa bezpośrednio do jeziora Wicko Małe. Jest to równina w dużej części zajęta przez trzcinowiska i łąki na podłożu organicznym. W obrębie tarasu w całości znajdują się powyższe TO tereny otwarte zmiany planu. TO obejmują tereny najniższej położone, w dużej części podtapiane, miejscami ze stałą wodą, tereny trwale i okresowo podmokłe, które niemal w całości stanowią łąki i pastwiska na podłożu organicznym z występującymi na nich szuwarami i nieużytkami. Są lokalnie drenowane przez rów melioracyjny. Występujące szuwały są z dużym udziałem trzciny pospolitej *Phragmites australis*.

Cennym elementem środowiska przyrodniczego terenów TO jest w szczególności chronione siedlisko przyrodnicze o charakterze naturalnym występujące w terenie elementarnym TO39 i TO40, które to ustalenia zmiany planu zachowują je w całości, z zakazem na nich lokalizacji zabudowy. W wyniku tego zostaną zachowane dotychczasowe dość specyficzne, ale dobre warunki siedliskowe i roślinność.

Tereny TO.37 – TO.43 zasługują na ochronę nie tylko ze względu na szatę roślinną (zbiorowiska i florę), ale przede wszystkim na zachowanie warunków siedliskowych. Wartość przyrodnicza tych terenów jest wysoka a z punktu pełnienia funkcji ekologicznych duża.

Z ustaleń zmiany miejscowego planu wynika, że zostaną zachowane prawie bez zmian wydzielone tereny otwarte zmiany planu TO.37 - TO.43 (w wyniku realizacji ustaleń zmiany planu możliwe będzie zlokalizowanie do 4 domków rekreacji indywidualnej na terenie TO.37). Zachowanie bez zmian tej dużej części zmiany miejscowego planu zminimalizuje negatywne oddziaływanie ustaleń zmiany planu na środowisko przyrodnicze. Oczywiście przy pełnej realizacji ustaleń zmiany planu, jakim będzie w dalszym ciągu rolnicze wykorzystywanie terenów, w tym wypas zwierząt hodowlanych, rolnicze użytkowanie łąk i pastwisk o użytkowaniu ograniczonym (ekstensywnym) - właśnie ze względu na ich znaczenie przyrodnicze. Łąki i pastwiska a także szuwały przeznacza się do wypasu bydła i koni oraz koszenia z dopuszczeniem pozyskiwania trzciny pod kontrolą specjalisty – przyrodnika (ekologa).

Ustalenie dla terenów otwartych dopuszczające wypas zwierząt hodowlanych (w szczególności wypas bydła i koni) oraz koszenie, z dopuszczeniem pozyskiwania trzciny pospolitej *Phragmites australis* jest dopuszczeniem jak najbardziej wskazanym i zarazem jest i będzie działaniem wręcz koniecznym. Jest to ustalenie bardzo korzystne dla środowiska, ponieważ zaprzestanie wypasu i koszenia może w bardzo szybkim tempie w tych terenach doprowadzić do wyparcia chronionych roślin, głównie przez trzcinę pospolitą *Phragmites australis*. Proces ten wyraźnie zaczyna się uwidaczniać. Na skutek zaprzestania użytkowania kośno-pastwiskowego, łąki i pastwiska bardzo szybko zarosną ekspansywną trzciną.

W wyniku realizacji ustaleń w tej dużej części zmiany miejscowego planu, jak już na wstępie wspomniano, pozostanie zachowany istniejący dotychczasowy dobry stan środowiska przyrodniczego.

Wskazane rolnicze wykorzystanie terenów, w tym wypas zwierząt hodowlanych, dopuszczenie lokalizacji elementów zagospodarowania terenu w postaci obiektów i urządzeń turystycznych i sportowych, w tym nie związanych trwale z gruntem tymczasowych obiektów budowlanych służących uprawianiu sportu, rekreacji i wypoczynku, lokalizację urządzonych, pieszych tras spacerowych oraz dróg rowerowych, w tym kładek i pomostów w strefie brzegowej jeziora Wicko Małe oraz zakaz lokalizacji zabudowy są zarazem czynną formą ochrony występujących tu chronionych cennych siedlisk przyrodniczych i gatunków.

Tereny otwarte TO znajdują się w całości w obrębie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000, obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty (OZW) „Wolin i Uznam” kod obszaru PLH 320019 i w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Delta Świny” kod obszaru PLB 320002.

Do przedmiotów ochrony występujących w obszarze Natura 2000 i w obszarze zmiany miejscowego planu, w tym wydzielonych terenów otwartych TO należy m.in. siedlisko przyrodnicze 6120-1 o znaczeniu priorytetowym – „Ciepłolubne, śródłądowe murawy napiaskowe” (część południowa zmiany planu) oraz w bezpośrednim sąsiedztwie siedlisko przyrodnicze 1150 „Zalewy i jeziora przymorskie (laguny)”. Siedlisko przyrodnicze 6120-1 o znaczeniu priorytetowym „Ciepłolubne, śródłądowe murawy napiaskowe” wykształca się w stanie zadowalającym. Stan siedliska na znacznym obszarze jest właściwy, co związane jest z odpowiednimi warunkami siedliskowymi. Dalsza część siedliska kontynuuje się poza obszarem zmiany miejscowego planu.

Dla siedliska przyrodniczego na obszarze zmiany planu obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych. Ustalenie ogólne zmiany planu dla terenów TO.37, TO.39, TO.40 i TO.42 nakazuje, że w przypadku podejmowaniu działań inwestycyjnych w ich obrębie, mogących prowadzić do ich przekształcenia lub niszczenia, obowiązuje bezwzględne współdziałanie z organem właściwym do spraw ochrony środowiska w zakresie zagospodarowania terenu, wycinania drzew i krzewów, wznoszenia obiektów, urządzeń i instalacji. Ten sam obowiązek dotyczy gatunków roślin i zwierząt występujących w granicach zmiany planu - kruszczyka błotnego i turówki wonnej oraz stanowisk chronionych zwierząt – zaskrońca, lerki i pustułki.

Ustalenie ogólne zabrania też podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000. W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu zostanie zachowany duży płat siedliska przyrodniczego 6120-1 o znaczeniu priorytetowym. Tereny TO.39 i TO.40 to siedlisko przyrodnicze - ciepłolubne murawy napiaskowe, które to ustaleniami zmiany planu są i będą szczególnie chronione. Co istotne, obowiązujący obecnie plan miejscowy w znacznym stopniu ingeruje terenami planowanej zabudowy mieszkaniowej w obszar siedliska priorytetowego. Zmiana planu w tym kontekście wyłącza obszar siedliska spod zabudowy, zmniejszając tereny planowanej lokalizacji zabudowy mieszkalnej i obejmie cały obszar siedliska w granicach planu ochroną przed zainwestowaniem.

W przypadku przekształcania lub niszczenia chronionych siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk chronionych gatunków roślin, grzybów lub porostów obowiązują działania przyrodnicze rekompensujące ich utratę, dostosowane do charakteru przekształceń.

Na obszarze planu nie występują pomniki przyrody. Dla oznaczonych na rysunku zmiany planu drzew proponowanych do objęcia ochroną w formie pomników przyrody – dwóch topoli czarnych odmiany włoskiej oraz dwóch dębów szypułkowych – ustala się strefę ochronną, określoną przez rzut korony drzewa, w której wyklucza się zagospodarowanie mogące naruszyć wartości przyrodnicze obiektu, jak pokrój korony, system korzeniowy lub pogorszyć warunki siedliskowe. Wyłączenie z ochrony może mieć miejsce jedynie w sytuacji realizacji inwestycji celu publicznego. Planowaną wycinkę drzewostanu dopuszcza się wyłącznie poza okresem lęgowym.

Z kolei cała pozostała część terenów otwartych o symbolu TO, jak też cała zmiana miejscowego planu, to tereny położone jak powyżej wspomniano w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam”, gdzie obowiązuje procedura oceny wpływu lokalizacji inwestycji na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustalenie ogólne zmiany planu odnosi się też do sąsiadujących form ochrony przyrody.

Ze względu na położenie obszaru planu w bezpośrednim sąsiedztwie kompleksu głównego Wolińskiego Parku Narodowego oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny” (kod obszaru PLB 320002), ustala zakaz realizacji działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób mogących wpłynąć negatywnie na gatunki, dla ochrony których zostały wyznaczone obszary ochrony.

Ponadto z „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego oraz wykonanych inwentaryzacji do planów ochrony obszarów Natura 2000 wynika też, że w sąsiedztwie obszaru zmiany miejscowego planu znajduje się siedlisko 1150-1 „Zalewy i jeziora przymorskie (laguny)”, którym jest jezioro Wicko Małe. Siedlisko to od strony zachodniej bezpośrednio styka się z obszarem zmiany miejscowego planu. Ustalenia zmiany planu mają na uwadze fakt znajdującego się priorytetowego siedliska przyrodniczego.

Ustalenia zmiany planu wskazują na części terenów elementarnych m.in.: TO.37, TO.38 i TO.39 wchodzących w skład Wolińskiego Parku Narodowego, zlokalizowanych w obrębie zmiany miejscowego planu, ale poza kompleksem głównym WPN. Ustalenie ogólne zmiany planu nakazuje o przestrzeganiu obowiązujących przepisów odrębnych zawartych w stosownym Zarządzeniu Ministra Środowiska w sprawie rocznych zadań ochronnych lub planu ochrony parku po jego przyjęciu.

Skutki realizacji ustaleń zmiany planu terenów otwartych TO, które przeznacza się na obszary otwarte, tereny zieleni naturalnej nie będącej lasami oraz tereny otwarte użytkowane rolniczo m.in. jako łąki i pastwiska (o ograniczonym użytkowaniu ze względu na ich znaczenie przyrodnicze) do wypasu zwierząt hodowlanych bydła i koni oraz koszenia z dopuszczeniem pozyskiwania trzciny pod kontrolą specjalisty przyrodnika (ekologa) i lokalizację elementów zagospodarowania terenu w postaci obiektów i urządzeń turystycznych i sportowych, w tym nie związanych trwale z gruntem tymczasowych obiektów budowlanych służących uprawianiu sportu, rekreacji i wypoczynkowi i elementów infrastruktury technicznej z zakazem lokalizowania zabudowy nie

powinny wpłynąć negatywnie na środowisko przyrodnicze TO i siedlisko przyrodnicze w obrębie zmiany planu i w bezpośrednim sąsiedztwie będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, które wymagają ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000. Skutki realizacji ustaleń zmiany planu nie powinny też wpłynąć negatywnie na stanowiska występujących tu prawnie chronionych roślin i zwierząt. Zaprzestanie wypasu i koszenia może w bardzo szybkim tempie doprowadzić do wyparcia chronionych roślin przez ekspansywną trzcinę pospolitą. W wyniku pełnej realizacji ustaleń zmiany planu, perspektywy ochrony siedlisk i gatunków powinny być w miarę dobre, nie stwierdza się i nie przewiduje się, znaczącego oddziaływania czynników zagrażających. Prawdopodobne jest przetrwanie siedlisk w dłuższej perspektywie czasowej – przy regularnym koszeniu pod kontrolą i poprawnie prowadzonym ekstensywnym wypasie (krowy, konie) oraz zamulonych rowach, częściowo zarośniętych.

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu nie powinna mieć też negatywnego wpływu na faunę terenów otwartych TO. Przeznaczenie terenów TO nie wpłynie na uszczuplenie areału lęgowego stwierdzonych tu i w sąsiedztwie gatunków ptaków. Nawet, gdyby miało miejsce przekształcenie lub zniszczenie ich siedlisk nie wpłynie to negatywnie na stan populacji tych gatunków, ponieważ w sąsiedztwie terenów inwestycyjnych znajdują się również dogodne siedliska lęgowe.

Negatywne oddziaływanie nie będzie też dotyczyło pojedynczych lub niewielkich grup gatunków migrujących ptaków wodno-błotnych, wykorzystujących istniejące zastoiska wody jako żerowiska lub miejsca odpoczynkowe (siewki, błaszkodziobe, czaple, żurawie). Ustalenia zmiany planu nie zakładają likwidacji zastoisk wody, które są tu miejscami rozrodu płazów.

Obszary terenów otwartych stanowią istotne miejsce dla awifauny lęgowej i migrującej. Obserwacje w sezonach lęgowych wskazują na:

- lęgi w obszarze opracowania: lerki i pustułki,
- możliwość lęgów w obszarze opracowania gatunków uznanych jako nieliczne lęgowe w Polsce - trzcinia, brzęczka, cyranka, cyraneczka,
- możliwość żerowania i wykorzystywania terenu jako miejsce odpoczynkowe przez wiele ptaków wodno-błotnych ujętych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej jak: błotniak stawowy, kania ruda, czapla biała, bielik, batalion, mewa czarnogłowa i mała, rybitwy wielkodzioba, rzeczna i czarna, zimorodek,
- możliwość żerowania i wykorzystywania terenu jako miejsce odpoczynkowe przez wiele cennych ptaków wodno-błotnych spotykanych, w tym spotykanych stosunkowo rzadko jak: ohar, świstun, rozeniec, płaskonos, ostrygojad, szablodziób, sieweczka rzeczna i obroźna, siewnica, siewka złota, kamusznik, wąsatka, kulik wielki i mniejszy, rycyk, szlamnik rdzawy, kszyk oraz wszystkie spotykane w Polsce gatunki brodziec i biegusów.

Realizacja ustaleń zmiany planu w terenach otwartych TO w żaden sposób nie powinna pogorszyć dobrych warunków siedliskowych awifauny i innej zwierzyny.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu zostaną zachowane znajdujące się na tych terenach zastoiska wody, które stanowią dogodne miejsca do żerowania i odpoczynku dla ptaków wodno-błotnych, szczególnie w okresie migracyjnym. W terenach otwartych spodziewać się należy występowania gatunków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej tj. siewki złotej, bataliona i łączaka oraz gatunków stanowiących przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000 PLB320002 Delta Świny – płaskonos, cyraneczki, cyranki, krakwy, gegawy, gęsi zbożowej, biegusa zmiennego, kulika wielkiego, ohara oraz krwawodzioba.

Część terenu otwartego TO.37 w niewielkiej części przybrzeżnej jeziora Wicko Małe położone jest w granicach pasa technicznego a cały teren w granicach pasa ochronnego brzegu morskich wód wewnętrznych. Z położenia tego terenu w granicach pasa nadbrzeżnego wynikają ważne obowiązujące zakazy, nakazy i ograniczenia dotyczące zagospodarowania terenów i ochrony środowiska.

Teren otwarty TO.37 znajduje się w pasie nabrzeżnym, który zaliczany jest z mocy prawa do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, gdzie obowiązują ograniczenia i wymagania wynikające z przepisów odrębnych.

Teren otwarty TO.37 w części zachodniej znajduje się w obrębie pasa technicznego, na obszarze którego obowiązuje bezwzględny zakaz trwałej zabudowy. Przy ekstremalnych stanach pogodowych (długotrwałe intensywne opady deszczu lub śniegu, „cofka”), czyli w sytuacjach katastroficznych tereny te najbardziej zagrożone są powodzią.

Obszar szczególnego zagrożenia powodzią został pokazany na mapie nr 3 dołączonej do tekstu prognozy.

Tereny otwarte TO.37 i TO.38 częściowo położone są w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat. Na terenach tych obowiązują zakazy i ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych.

Na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy określone w art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne:

- gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w szczególności ich składowania;

– lokalizowania nowych cmentarzy.

Na obszarze pasa nadbrzeżnego oznaczonego na rysunku planu jako pas techniczny i pas ochronny, obowiązują zakazy i nakazy wynikające z przepisów odrębnych, w szczególności w granicach pasa technicznego ustala się zakaz realizacji wszelkich inwestycji nie związanych z ochroną brzegu, z dopuszczeniem określonych w ustaleniach ogólnych i szczegółowych.

Ponadto ustala się Utrzymanie istniejących i realizacja nowych obiektów oznakowania nawigacyjnego wraz z niezbędną do ich funkcjonowania infrastrukturą jest dopuszczalne niezależnie od ustaleń dotyczących poszczególnych terenów elementarnych. Wszelkie obiekty na obszarze objętym planem, widoczne z przyległych akwenów, o ile nie stanowią oznakowania nawigacyjnego, nie mogą przypominać go swoją formą, kolorystką i charakterystyką świecenia światła oraz nie mogą utrudniać identyfikacji oznakowania nawigacyjnego, a urządzenia oświetleniowe tych obiektów nie mogą powodować padania promieni świetlnych na akwen w sposób powodujący utrudnienia we właściwej identyfikacji światła znaków nawigacyjnych.

Szczegółowe zakazy i nakazy wynikające z przepisów ustawy Prawo wodne oraz z zarządzenia porządkowego nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 17 czerwca w sprawie ochrony terenów pasa technicznego zostały przytoczone wcześniej w tekście prognozy.

Ustalenia zmiany miejscowego planu w pełni uwzględniają zakazy i nakazy wynikające z powyższych artykułów Prawa wodnego i zarządzenia porządkowego nr 1 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Skutkiem realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu w terenach otwartych TO.37 i TO.38 w przypadku zagrożenia powodziowego będą zmiany pozytywne dla środowiska.

Ustalenia zmiany miejscowego planu zakazują lokalizacji zabudowy oraz lokalizacji trwałej infrastruktury, w tym utwardzonych dróg, a także zakazują nasadzeń drzew, krzewów oraz upraw. Wlewy wód słonawych powodziowych a w szczególności „cofki” w przypadku łąk i pastwisk są jak najbardziej wskazane.

Zmiana miejscowego planu zachowuje i wprowadza funkcję zieleni naturalnej bez prawa zabudowy kubaturowej. Ustalenia ogólne zmiany planu w przypadku zieleni nakazują maksymalną ochronę zieleni wysokiej i maksymalną ochronę zieleni przybrzeżnej. Dopuszczają jedynie wycinkę drzew w sytuacjach uzasadnionych zagrożeniem bezpieczeństwa dla infrastruktury, użytkowników terenu i terenów sąsiednich oraz innymi zagrożeniami związanymi ze stanem drzewostanu.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu zostanie zachowany maksymalny udział powierzchni biologicznie czynnej w terenach otwartych TO. Zakłada się, że pozostanie na poziomie dotychczasowym ok. 100%. Prawie w 100% będzie też występować infiltracja wód opadowych i roztopowych do gruntu. W zmianie planu nie ustalono warunków odprowadzania wód opadowych i roztopowych, bo bezpośrednim ich odbiorcą będzie grunt (łąki i trzcinowiska). Teren jest tak płaski, że wody opadowe w bardzo znikomym stopniu (śladowym) mogą uchodzić do jeziora Wicko Małe.

W terenach otwartych o symbolu TO ustalenia zmiany planu nie przewidują lokalizacji trwałej infrastruktury, w tym utwardzonych dróg. Ustalenie szczegółowe w tych terenach zakazuje lokalizacji trwałej infrastruktury, w tym utwardzonych dróg. Nie przewiduje się też instalacji sanitarnej, bo nie będzie tu ścieków m.in. bytowych. W wyniku realizacji zapisów zmiany miejscowego planu dla terenów otwartych nie przewiduje się powstania odpadów komunalnych i innych, w tym niebezpiecznych.

A więc realizacja ustaleń w zakresie docelowej gospodarki wodno-ściekowej i odpadowej nie będzie miała negatywnego wpływu na cenne środowisko przyrodnicze. To cenne środowisko to przede wszystkim siedlisko prawnie chronione z gatunkami roślin i zwierząt objętych m.in. ścisłą ochroną oraz urozmaiconą awifauną.

W tym kierunku ustalenia zmiany planu dopuszczają m.in. lokalizację urządzonych, pieszych tras spacerowych oraz dróg rowerowych, w tym kładek i pomostów w strefie brzegowej jeziora Wicko Małe. Proponuje się ścieżkę dydaktyczną z wieżą widokową obserwacyjną z tablicami i znakami informacyjnymi. Przestrzenie otwarte tych terenów mogą być tu miejscem naukowych badań przyrodniczych, zachodzących zmian ekologicznych i innych badań przyrodniczych.

W obrębie terenów elementarnych TO występujących w południowo-wschodniej i wschodniej części zmiany planu występują obszary pozbawione siedlisk przyrodniczych i chronionych gatunków roślin i zwierząt. Nie występują też legowiska ptaków i godowiska płazów. Część tych terenów pozostawia się do naturalnej sukcesji roślinności drzewiasto-krzewiastej, z możliwością też przeznaczenia ich w celu kompensacji przyrodniczej, czyli przedsięwzięć rekompensujących straty w przyrodzie, jakie mogą być może, wynikać w zmianie miejscowego planu.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu tereny otwarte TO z roślinnością szuwarową i łąkową spełniać będzie również ważną rolę w retencjonowaniu wód zalewowych oraz w naturalnej filtracji i oczyszczaniu wód powierzchniowych. Łąki w tych terenach będą receptorem wód powierzchniowych spływających z wyżej położonych terenów od strony zabudowy Wicka (często zanieczyszczonych). Pełnić będzie w ten sposób rolę biologicznego filtra dzięki aktywności mikrobiologicznej występującej tu mikroflory. A więc w wyniku zachowania terenów otwartych TO nie powinno dojść do zanieczyszczania i eutrofizacji wód jeziora Wicko Małe, które jednocześnie stanowią cenne siedliska przyrodnicze.

Bardzo korzystnym jest też ustalenie ogólne, które ustala tereny otwarte zieleni naturalnej jako kształtujące naturalny krajobraz obszaru objętego zmianą planu o cennych walorach przyrodniczo-krajobrazowych.

Stwierdza się, że w wyniku przeprowadzonych szczegółowych analiz ustaleń zmiany miejscowego planu nie przewiduje się powstania negatywnego oddziaływania na środowisko.

W powyższych terenach otwartych o symbolu od TO.37 do TO.43 powinny wystąpić, co najmniej korzystne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko. Środowisko powyższych terenów zostało w pełni rozpoznane i nie zakłada się możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania ustaleń zmiany planu na środowisko, w tym jakichkolwiek znaczących zagrożeń.

- **Tereny elementarne o symbolach: ZL.44 o powierzchni 0,79, ZL.45 o powierzchni 0,15, ZL.46 o powierzchni 0,007, ZL.47 o powierzchni 0,005.**

Tereny elementarne o symbolu **ZL** przeznacza się na obszary leśne, w tym lasów ochronnych i chronionych wyodrębnionych w planie urządzenia lasu oraz tereny przewidziane do zalesienia, przy uwzględnieniu poniższych i pozostałych ustaleń planu:

- na terenach ZL dopuszcza się wprowadzanie zabudowy i elementów zagospodarowania terenu na potrzeby gospodarki leśnej oraz dla potrzeb wypoczynku i rekreacji, jedynie w miejscach i w sposób określony planem urządzenia lasu i właściwymi planami ochrony;
- na terenach ZL nie dopuszcza się zainwestowania niezwiązanego z ochroną i powiększaniem zasobów leśnych oraz pełnieniem funkcji społecznych lasu.

W granicach zmiany miejscowego planu wydzielono 4 tereny elementarne ZL. Są to niewielkie kompleksy leśne, które kontynuują się poza granicą zmiany planu.

Łączna powierzchnia terenów zieleni leśnej wynosi 1,06 ha, co stanowi ok. 0,20% ogólnej powierzchni zmiany miejscowego planu.

Ustalenia szczegółowe zmiany planu w zasadach kształtowania zabudowy, zagospodarowania terenu i przestrzeni publicznych oraz ochrony i kształtowania ładu przestrzennego zakazują w terenach elementarnych ZL lokalizowania wszelkiej zabudowy oraz zakazują groduzenia terenów.

W szczególności bardzo korzystnym w tych terenach jest ustalenie szczegółowe zakazujące lokalizowania wszelkiej zabudowy. Generalnie we wszystkich terenach obowiązywać będzie zakaz lokalizacji trwałych obiektów kubaturowych. Zmiana ustaleń planu zachowuje ochronę zieleni leśnej przy prowadzeniu systematycznych zabiegów sanitarno-pielęgnacyjnych drzewostanu zgodnie z planem urządzenia lasu i właściwymi planami ochrony. Obsługa komunikacyjna terenów elementarnych ZL z drogi 11.KDW poprzez teren UT,US.23 oraz z drogi 16.KDW poprzez teren TO.43 i z drogi 17.KDW poprzez teren TO.42.

Praktycznie tereny elementarne ZL pozostaną prawie naturalnymi kompleksami leśnymi. Użytkowanie będzie zgodne z obecnym zagospodarowaniem terenów. W zasadach ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, ustalenie szczegółowe w terenach ZL nakazuje maksymalną ochronę zieleni wysokiej. W zmianie planu tereny zieleni leśnej ustala się jako kształtujące naturalny krajobraz obszaru objętego planem o cennych walorach przyrodniczo krajobrazowych. W granicach terenów elementarnych obowiązuje zakaz lokalizacji reklamy nie związanej z prowadzoną działalnością.

Zachowanie kompleksów leśnych o statusie lasów ochronnych, pomimo ich niewielkiej powierzchni jest nadzwyczaj bardzo korzystnym dla środowiska przyrodniczego (pod każdym względem) i bardzo korzystnym dla mieszkańców Wicka. Zostanie zachowana całkowicie powierzchnia terenu biologicznie czynna. Przewiduje się, że we wszystkich terenach elementarnych udział powierzchni terenu biologicznie czynnej będzie wynosił w granicach ok. 100%.

Lasy w granicach miejscowości Wicko w wyniku intensyfikacji tej miejscowości w kierunku rekreacyjno-wypoczynkowym mogą ulec częściowemu przekształceniu. W lasach może zwiększyć się w pewnym stopniu antropopresja. Penetracja ich będzie większa w okresie letnio-jesiennym. Na terenach tego typu antropopresja będzie się objawiała głównie sporą ilością śmieci, niszczeniem roślinności leśnej a w szczególności runa leśnego a także podwyższonym poziomem hałasu środowiskowego.

Kompleksy leśne mogą oprócz wymienionych wyżej objawów antropopresji, generować penetrację dalszych atrakcyjnych obszarów, co w wypadku niewłaściwych dla tego typu terenów form działalności rekreacyjnej lub zachowań rekreantów może stworzyć zagrożenie dla cennych elementów środowiska tego obszaru i dalszych obszarów chronionych.

Wszystkie tereny elementarne ZL położone są w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” - PLH320019 mającego znaczenie dla Wspólnoty. Obowiązuje tu procedura oceny wpływu lokalizacji inwestycji na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi.

Należy dodać, że zmiana miejscowego planu z terenami elementarnymi ZL położona jest w całości w projektowanym Obszarze Kulturowo-Krajobrazowym o nazwie OKK-30 „Zachodniopomorski Pas Nadmorski”.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu nie powinny wystąpić znaczące zmiany w dotychczasowym dobrym stanie środowiska powyższych terenów elementarnych ZL.

Szczególnie korzystnym w zmianie planu jest ustalenie ogólne, które ustala tereny zieleni leśnej i tereny otwarte zieleni naturalnej jako kształtujące naturalny krajobraz obszaru objętego planem o cennych walorach przyrodniczo-krajobrazowych.

Generalnie należy stwierdzić, że zachowanie terenów o funkcji dominującej zieleni leśna, lasów ochronnych i chronionych wyodrębnionych w planie urządzenia lasu, z zachowaniem i maksymalną ochroną zieleni wysokiej ma i będzie dalej miało wielorakie pozytywne znaczenie, zarówno dla środowiska przyrodniczego Wicka i Wolińskiego Parku Narodowego i obszaru Natura 2000, jak też ochrony zabytków i krajobrazu kulturowego oraz warunków wypoczynku i rekreacji mieszkańców Wicka.

2.2. Umiarkowanie korzystne skutki oddziaływania na środowisko

• **Tereny elementarne o symbolach:** **MN.01** o powierzchni 0,15 ha, **MN.02** o powierzchni 0,25 ha, **MN.03** o powierzchni 1,92 ha, **MN.04** o powierzchni 0,15 ha, **MN.05** o powierzchni 0,23 ha, **MN.06** o powierzchni 0,83 ha, **MN.07** o powierzchni 0,27 ha, **MN.08** o powierzchni 1,73 ha, **MN.09** o powierzchni 0,61 ha, **MN.10** o powierzchni 2,44 ha, **MN.11** o powierzchni 0,99 ha, **MN.12** o powierzchni 0,40 ha, **MN.13** o powierzchni 0,56 ha, **MN.14** o powierzchni 0,64 ha, **MN.15** o powierzchni 1,74 ha, **MN.16** o powierzchni 0,58 ha, **MN.17** o powierzchni 0,95 ha, **MN.18** o powierzchni 2,70 ha, **MN.19** o powierzchni 0,41 ha, **M/U.20**

Ustalenia zmiany miejscowego planu powyższych terenów elementarnych o symbolu MN przeznaczają je dla zabudowy mieszkaniowej realizowanej w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych w formie zabudowy wolnostojącej (MN), lokalnie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej (MN.05 i MN,M/U.15) oraz zabudowy mieszkaniowej zamieszkania zbiorowego i usług (M/U). Lokalizacja zabudowy w oparciu o wyznaczone na rysunku planu nieprzekraczalne i obowiązujące linie zabudowy.

Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ustala się jako podstawową strukturę funkcjonalną miejscowości.

Ustalenia ogólna zmiany planu w terenach MN dopuszczają:

- 1) jako uzupełnienie funkcji podstawowej i przy uwzględnieniu ustaleń szczegółowych na terenach MN dopuszcza się:
 - a) możliwość prowadzenia w obiektach działalności usługowej związanej z czasowym zakwaterowaniem, usług handlu i gastronomii oraz innych usług nieuciążliwych dla funkcji podstawowej,
 - b) oraz rolnicze wykorzystanie terenu i zabudowy;
- 2) na terenach MN dopuszcza się ponadto lokalizację:
 - a) budynków gospodarczych i garaży,
 - b) budynków gospodarczych służących rolniczemu wykorzystaniu terenu jeśli takie użytkowanie terenu dopuszczono w ustaleniach szczegółowych,
 - c) miejsc do parkowania w ilości niezbędnej dla funkcjonowania poszczególnych obiektów i wynikającej z przeznaczenia obsługiwanych obiektów zgodnie z ustaleniami planu w tym zakresie,
 - d) elementów infrastruktury technicznej służącej funkcjonowaniu poszczególnych obiektów,
 - e) obiektów małej architektury i elementów urządzenia tych przestrzeni, dojazdów i zieleni urządzonej;
- 3) na terenach MN nie dopuszcza się w szczególności lokalizowania:
 - a) parkingów dla samochodów ciężarowych oraz ich przyczep i naczep,
 - b) rzemiosła uciążliwego, funkcji produkcyjnych nie związanych z rolniczym wykorzystaniem terenu oraz usług motoryzacyjnych związanych z konserwacją i naprawą pojazdów samochodowych, stacji paliw,
 - c) garaży blaszanych lub z innego materiału jako nietrwale związanych z terenem i sposobem jego zagospodarowania.

W ustaleniach ogólnych ustala się wymóg rozbiórki obiektów budowlanych i elementów zagospodarowania terenu, niezgodnych z podstawową strukturą funkcjonalno-przestrzenną miejscowości, nie spełniających wymagań architektonicznych i standardów określonych w ustaleniach ogólnych i szczegółowych dla terenów elementarnych, a także docelowo obiektów zlokalizowanych poza ustalonymi planem nieprzekraczalnymi lub obowiązującymi liniami zabudowy. Wymóg ten dotyczy głównie zakładu przetwórstwa kruszyw (zlikwidowanej betoniarni) przy ul. Żwirowej. Jest on szczególnie istotny w przypadku warunków życia mieszkańców Wicka. Ograniczy zanieczyszczenie powietrza (przede wszystkim pylenie i spaliny) a w szczególności hałas. Przyczyni się do poprawy waloru krajobrazowego.

W zmianie miejscowego planu wydzielono 19 terenów elementarnych MN, których łączna powierzchnia wynosi 17,55 ha, co stanowi ok. 29% ogólnej powierzchni zmiany planu. W porównaniu z terenami otwartymi i terenami zieleni naturalnej TO, tereny MN zajmują mniejszą powierzchnię w zmianie planu. Powierzchnia terenów otwartych TO wynosi 22,63 ha, co stanowi 37,45% ogólnej powierzchni zmiany planu. Jest to na korzyść terenów zielonych.

W 13 terenach elementarnych MN występuje już po części istniejąca zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w formie wolnostojącej i w jednym przypadku w formie szeregowej, otoczona zazwyczaj ogrodami przydomowymi.

Towarzyszące zabudowie ogrody przydomowe to ogrody bardzo zróżnicowane – począwszy od zadbanej, nowoczesnych ogródków, świeżo utworzonych lub w trakcie urządzania, zgodnie z obecnie panującą sztuką urządzania ogrodów, z trawnikiem, iglastymi krzewami ozdobnymi i modnymi bylinami, poprzez starego typu ogrody z kwiatami, warzywami i drzewami oraz krzewami owocowymi, po powierzchwie zaniedbane – z zanikającymi gatunkami uprawnymi, wypieranymi przez roślinność ruderalną.

Ogrody przydomowe, mimo sumarycznie znacznej powierzchni, mają aktualnie ograniczoną rolę w szacie roślinnej poszczególnych terenów elementarnych. Poważną część ogrodów zajęły garaże oraz dojazdy do nich, zubożając zieleni Wicka o istotną powierzchnię. Garaże w niektórych miejscach wyeliminowały lub poważnie ograniczyły obecność ogrodów.

Generalnie na etapie inwestycyjnym w terenach elementarnych MN z wolnostojącą zabudową jednorodziną zaszyły tu już pozytywne środowiskowo zmiany m.in. dla życia obecnych mieszkańców. W terenach tych jest zachowany znaczny odsetek powierzchni terenu biologicznie czynnej.

W wyniku wprowadzania nowej zabudowy, bezpośrednim efektem będzie niewielka zmiana walorów estetycznych krajobrazu, zmiana typu ekosystemu, częściowa likwidacja biotopów i nisz ekologicznych w miejscach, które zostaną zajęte pod zainwestowanie.

Zakłada się, że zachowany w tych terenach dostateczny procent powierzchni terenu biologicznie czynnej obniży ujemne skutki realizowanej zabudowy na środowisko przyrodnicze i krajobraz.

W powyższych jednostkach ustaleniem bardzo korzystnym jest zakaz lokalizacji funkcji pogarszających jakość środowiska zamieszkania.

Realizacja funkcji dominującej przy korzystnych i średnio korzystnych warunkach gruntowo-wodnych pod zabudowę obniży znacznie negatywny wpływ planowanego zainwestowania na środowisko przyrodnicze oraz na otoczenie. Zaistnieją w nich również warunki dla wprowadzenia nowych nasadzeń lub zwiększenia istniejących zasobów roślinności drzewiasto-krzewiastej.

Ograniczenie powierzchni zabudowy oraz zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, gdzie zaistnieją warunki dla wprowadzenia m.in. zróżnicowanej zieleni ozdobnej, może przyczynić się do podwyższenia wartości biocenotycznej powierzchni działek, poprzez stworzenie miejsc do bytowania i żerowania określonych gatunków fauny. W konsekwencji może wzrosnąć różnorodność biologiczna flory, a także fauny w ich granicach. Ustalenia zmiany planu w poszczególnych jednostkach planistycznych nakazują ochronę gatunkową roślin i zwierząt.

W terenach elementarnych MN z istniejącą zabudową jednorodziną dopuszcza się możliwość rozbudowy i przebudowy obiektów istniejących wyłącznie w celu doprowadzenia do zgodności zabudowy i zagospodarowania terenu z ustaleniami planu.

W zmianie miejscowego planu bardzo istotnym jest zakaz lokalizacji funkcji pogarszającej jakość środowiska, rzemiosła uciążliwego, funkcji produkcyjnych nie związanych z rolniczym wykorzystaniem terenu oraz usług motoryzacyjnych związanych z konserwacją i naprawą pojazdów samochodowych, stacji paliw.

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu w powyższych jednostkach w pewnym stopniu przyczyni się do zmian w środowisku glebowym. Tereny elementarne MN na dużej części znajdują się na gruntach porolnych. Są to grunty orne bardzo słabych klas bonitacyjnych RV i RVI, które aktualnie stanowią ugory bądź odłogi, i które nie są użytkowane rolniczo. A więc, w wyniku realizacji ustaleń zmiany planu utracony będzie o mało znaczącej wartości potencjał agroekologiczny.

Wprowadzenie nowych funkcji terenu MN spowoduje:

- trwałe zajęcie terenu (wprowadzenie zabudowy kubaturowej wraz z infrastrukturą drogową i komunikacyjną);
- degradację gleb;
- zmianę krajobrazu – urbanizacja terenu;
- hałas – występujący lokalnie w wyniku funkcjonowania obiektów (antropopresja związana z ruchem turystycznym) oraz możliwego ruchu kołowego;
- produkcję odpadów komunalnych i bytowych – odpady komunalne i ścieki;
- zużycie surowców i energii: w trakcie budowy oraz do celów bytowych (pobór wody, funkcjonowanie obiektów).

W wyniku realizacji zmian istniejących funkcji terenu, jak powyżej wspomniano w największym stopniu ucierpi środowisko glebowe, ale mało wartościowe z punktu widzenia rolniczego, szata roślinna nie, bo są tu w całości grunty orne i nie będą też zagrożone chronione zwierzęta i rośliny, bo nie ma tu takich stanowisk.

Aktualnie tereny elementarne MN w dużej części stanowią powierzchnie terenu biologicznie czynne, które zostaną maksymalnie od 15 do maksymalnie 25% zabudowane. Skutkiem umiarkowanie korzystnym realizacji ustaleń planu będzie zachowanie minimum 40-60% powierzchni terenu biologicznie czynnej w granicach poszczególnych wydzielanych działek. Wielkość działek – minimum 900 – 1000 i 1200 m².

Realizacja ustaleń planu spowoduje tu wprowadzenie (nie obligatoryjnie) pewnej ilości zieleni niskiej i wysokiej. Będzie to zupełnie nowa zieleń rodzima. W bardzo dużej ilości na poszczególnych działkach będzie to zieleń ozdobna.

Ustalenia szczegółowe nakazują we wszystkich terenach maksymalną ochronę zieleni wysokiej – nie dotyczy to drzew i krzewów owocowych. Dopuszczają wycinkę drzew na zasadach określonych przepisami odrębnymi oraz w sytuacjach uzasadnionych zagrożeniem bezpieczeństwa użytkowników terenu i terenów sąsiednich oraz innymi zagrożeniami związanymi ze stanem drzewostanu.

Ustalenie ogólne nakazuje wykonywanie szczegółowych badań geotechnicznych dla wszelkiego rodzaju inwestycji a w szczególności dla i liniowych elementów podziemnych infrastruktury technicznej, także sytuowanych w obrębie obszarów przydatnych dla zabudowy bez ograniczeń. W tych terenach nie powinna mieć miejsca i większego znaczenia makroniwelacja terenu. Chociaż będzie to nieuniknione w większym bądź mniejszym stopniu w granicach zainwestowania kubaturowego i infrastruktururowego, jak wykopy, nasypy, skarpy i niwelacje. Należy stwierdzić, że przydatność dla zabudowy tego terenu pod względem warunków gruntowo-wodnych jest bez większych ograniczeń, spadek terenu jest w granicach 0-3%, lokalnie 3-5%.

Ustalenia zmiany planu w pełni respektują i uwzględniają walory krajobrazowe tego terenu poprzez określone zasady jego zagospodarowania – zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Tak więc nie zakłada się tu lokalizacji obiektów pogarszających jakość krajobrazu w szczególności obiektów wysokościowych typu wysokie kominy itp., oraz prowadzenia napowietrznych sieci inżynierskich, co jest bardzo istotnym dla proponowanego do ustanowienia obszaru kulturowo-krajobrazowego pn. „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30). Jest to obszar cenny pod względem krajobrazowym, kulturowym i przyrodniczym. Do czasu ustalenia zasad ochrony wprowadza się poprzez inne ustalenia planu:

- ochronę walorów kulturowo-krajobrazowych,
- utrzymanie i eksponowanie otwarc krajobrazowych, punktów widokowych, miejsc ekspozycji wartościowych krajobrazów kulturowych i przyrodniczych.

Będzie też chroniony ze względu na możliwości zaspokajania potrzeb związanych z rozwojem turystyki i wypoczynku. Walory krajobrazowe powinny być przedmiotem ochrony.

W terenach MN obowiązuje zakaz lokalizacji reklamy nie związanej z działalnością prowadzoną w granicach terenu elementarnego oraz zakaz umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na ogrodzeniach nieruchomości.

Ustalenia ogólne i szczegółowe będą też w szczególności sposobem chronić wody powierzchniowe i podziemne, które mają tu duże znaczenie użytkowe.

Pełna realizacja ustaleń zmiany planu nie będzie związana ze znaczącym oddziaływaniem skutków negatywnych na wody powierzchniowe i wody gruntowe w granicach tych terenów i terenów sąsiednich.

Ustalenia zmiany planu w powyższych terenach elementarnych nakazują odprowadzenia ścieków sanitarnych do grawitacyjnej sieci kanalizacji sanitarnej i dalej do oczyszczalni ścieków sanitarnych. Prowadzenie sieci w liniach rozgraniczenia dróg, ciągów pieszych i pieszo-jezdnych i dalej do istniejącej oczyszczalni lub zgodnie z zasadami określonymi w odpowiednim gminnym programie z zakresu realizacji infrastruktury technicznej. Przyjaznym jest też odprowadzenie wód opadowych z dróg i powierzchni utwardzonych oraz z dachów do kanalizacji deszczowej poprzez urządzenia podczyszczające lub zagospodarowanie w granicach własnej nieruchomości zgodnie z przepisami odrębnymi. Parametry projektowanej sieci kanalizacyjnej - $\varnothing 80 \text{ mm} \div \varnothing 500 \text{ mm}$. Dla obiektów lub ich części położonych na rzędnej uniemożliwiającej zastosowanie grawitacyjnego systemu odprowadzania ścieków sanitarnych lub wód opadowych dopuszcza się stosowanie indywidualnych rozwiązań - przepompowni wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

Realizacja ustaleń zmiany planu nie powinna w większym stopniu wprowadzić zanieczyszczenia do atmosfery i powodować uciążliwości sąsiedzkie poprzez dopuszczone ogrzewanie indywidualne. W zakresie zaopatrzenie w ciepło ustala się rozproszony system ogrzewania. Zasilanie obiektów z lokalnych źródeł ciepła w oparciu o gaz, paliwa płynne i energię elektryczną i inne nie powodujące przekroczenia norm zanieczyszczenia powietrza oraz wspomaganie systemów podstawowych źródłami energii odnawialnej. W tych terenach jak i w całej zmianie planu zakazuje się prowadzenia nadziemnych sieci ciepłowniczych.

Zastosowanie powyższych źródeł ciepła i innych spełniających warunki ochrony środowiska nie powinny w sposób znaczący wpłynąć negatywnie na stan atmosfery w granicach zmiany miejscowego planu.

Ponadto obecność usług w kilku analizowanych jednostkach zwiększy natężenie ruchu komunikacyjnego, czego efektem będzie podwyższony hałas i emisja zanieczyszczeń do atmosfery.

W jednym terenie elementarnym MN.04 może nadal pozostać z negatywnym oddziaływaniem napowietrzna linia elektroenergetyczna 110 kV, która jest nie tylko negatywnym akcentem krajobrazowym a w szczególności jest źródłem szkodliwego promieniowania elektromagnetycznego. Bardzo korzystnym w tym przypadku są ustalenia mówiące o możliwości przebudowy odcinków istniejących linii napowietrznych i kablowych, kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenu, przy czym napowietrzne odcinki linii można

przebudowywać wyłącznie przez ich skablowanie i drugie ustalenia mówiące o likwidacji istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych i zastępowanie ich w ramach remontów i przebudowy sieciami kablowymi. Innym ograniczeniem w terenie MN.10 są gazociągi w/c DN 300 i DN 800 ze strefą kontrolowaną. Część działki będącej w gestii Wolińskiego Parku Narodowego znajduje się w zasięgu strefy kontrolowanej gazociągów. W powyższych przypadkach ważną rolę pełnią przepisy odrębne.

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu nie pogorszy w bliższym i dalszym sąsiedztwie populacji dziko występujących ptaków oraz nie wpłynie w zasadzie w żaden sposób na utrzymanie ich siedlisk w nie pogorszonym stanie. Jednak mimo wszystko realizacja ustaleń zmiany planu może nieco ograniczyć tu raczej słabe żerowisko dla fauny i ograniczyć miejsce odpoczynku dla ptactwa. Zwraca się uwagę, że są to tereny w sąsiedztwie, których występuje już zabudowa mieszkaniowa, stąd istniejąca penetracja człowieka jest jeszcze umiarkowana i ogranicza tu w znacznym stopniu pobyt nie tylko awifauny, ale też innej zwierzyny. Ustalenia zmiany planu w pełni respektują położenie obszarów zmiany planu w:

- obszarze mającym znaczenie dla Wspólnoty (specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000) o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH 320019;
- oraz w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 pod nazwą „Delta Świny”, kod obszaru PLB 320002, których celem jest ochrona gatunków zwierząt, roślin i siedlisk.

Tereny MN z istniejącą zabudową mieszkaniową znajdują się w granicach obszaru Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty.

Dla całego obszaru objętego zmianą planu, w tym terenów z istniejącą zabudową jednorodzinną, znajdującą się w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” (kod obszaru PLH 320019), obowiązuje procedura oceny wpływu lokalizacji inwestycji na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto ze względu na położenie obszaru zmiany miejscowego planu w bezpośrednim sąsiedztwie kompleksu głównego Wolińskiego Parku Narodowego oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny” (kod obszaru PLB 320002), ustalenia ogólne zmiany planu zakazują realizacji działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób mogących wpłynąć negatywnie na gatunki, dla ochrony których zostały wyznaczone obszary ochrony.

Ponadto, bardzo istotnym w tych terenach, a zarazem korzystnym dla środowiska jest ustalenie nakazujące utrzymania drożności korytarzy ekologicznych, w ogrodzeniach nieruchomości nakazuje się stosowanie rozwiązań umożliwiających migracje małych zwierząt oraz ustalenie dopuszczające ażurowe ogrodzenia nieruchomości o wysokości do 1,50 m. Bardzo pozytywnym jest tu zakaz grodzenia betonowanymi elementami prefabrykowanymi.

Na części terenów MN znajdują się działki ewidencyjne wchodzące w skład Wolińskiego Parku Narodowego. Są one zlokalizowane poza kompleksem głównym Parku. Odnosnie tych działek obowiązują przepisy odrębne zawarte w stosownym Zarządzeniu Ministra Środowiska w sprawie rocznych zadań ochronnych lub planu ochrony parku po jego przyjęciu.

W sąsiedztwie terenów MN występuje siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym (Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe - kod 6120-1), będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, ustalenie zabrania podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000. Ponadto w zmianie planu ustalono nieprzekraczalne linie zabudowy stanowiące dodatkowy bufor dla ochrony siedliska. Jak wspomniano wcześniej w wyniku zmiany planu ograniczony zostanie zasięg zabudowy mieszkalnej z uwzględnieniem zasięgu siedliska.

W granicach terenów elementarnych znajdują się dwa drzewa proponowane do objęcia ochroną w formie pomników przyrody – jedna topola czarna odmiany włoskiej oraz jeden dąb szypułkowy dla których ustala się strefę ochronną, określoną przez rzut korony drzewa, w której wyklucza się zagospodarowanie mogące naruszyć wartości przyrodnicze obiektu, jak pokrój korony, system korzeniowy lub pogorszyć warunki siedliskowe. Wyłączenie z ochrony może mieć miejsce jedynie w sytuacji realizacji inwestycji celu publicznego. Planowaną wycinkę drzewostanu dopuszcza się wyłącznie poza okresem lęgowym.

Ustalenia zmiany miejscowego planu nie powinny wprowadzić większych zmian w dotychczasowym dość zróżnicowanym stanie środowiska na części terenów elementarnych, w których zachowuje się zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN) z programem usług podstawowych. Zabudowa w formie wolnostojącej i w jednym przypadku w formie szeregowej.

Reasumując należy stwierdzić, że stan i zmiany środowiska na omawianych terenach elementarnych MN będą w dużym stopniu zależne od sposobu ingerencji w naturalną powierzchnię terenu i powierzchnię terenu biologicznie czynną oraz od wprowadzanej i wzbogacenia szaty roślinnej poprzez nasadzenia różnogatunkowej zieleni rodzimej.

2.3. Równowaga pozytywnych i negatywnych skutków realizacji ustaleń zmiany planu na środowisko

• Tereny elementarne o symbolu UT.21; UT.22; UT,US.23; UT,US.24; UT.25; U.26

W zmianie miejscowego planu zachowuje się, wprowadza i przeznacza się:

1. Tereny UT przeznacza się dla zabudowy i zagospodarowania na potrzeby usług turystyki, w szczególności na terenach tych ustala się lokalizację hoteli, pensjonatów, domów wczasowych, domów wypoczynkowych i innych obiektów zakwaterowania czasowego, campingów i pól namiotowych, obiektów i urządzeń turystycznych i sportowych na potrzeby wypoczynku i rekreacji, przy uwzględnieniu poniższych i pozostałych ustaleń planu:
 - 1) jako uzupełnienie funkcji podstawowej i przy uwzględnieniu ustaleń szczegółowych na terenach UT dopuszcza się:
 - lokalizację usług zaspokajających potrzeby gości, w tym handlu i gastronomii,
 - usług odnowy biologicznej, fizjoterapii i rehabilitacji oraz innych obiektów służących poprawie kondycji fizycznej, rozrywce i rekreacji;
 - 2) na terenach UT dopuszcza się ponadto lokalizację:
 - jednego lokalu mieszkalnego właściciela lub na potrzeby zarządcy obiektu,
 - funkcji administracyjno-biurowej,
 - miejsc do parkowania w ilości niezbędnej dla funkcjonowania poszczególnych obiektów i wynikającej z przeznaczenia obsługiwanych obiektów zgodnie z ustaleniami planu w tym zakresie, w tym jako garaże podziemne lub nadziemne wbudowane,
 - elementów infrastruktury technicznej służącej funkcjonowaniu poszczególnych obiektów,
 - przestrzeni publicznych oraz obiektów małej architektury i elementów urządzenia tych przestrzeni, dojść, dojazdów i zieleni urządzonej;
2. Tereny US przeznacza się dla zabudowy i zagospodarowania na potrzeby usług sportu i rekreacji, w szczególności na terenach tych ustala się lokalizację obiektów i urządzeń turystycznych i sportowych służących poprawie kondycji fizycznej i rekreacji, przy uwzględnieniu poniższych i pozostałych ustaleń planu:
 - 1) jako uzupełnienie funkcji podstawowej i przy uwzględnieniu ustaleń szczegółowych na terenach US dopuszcza się lokalizację:
 - punktów handlowo-gastronomicznych,
 - usług odnowy biologicznej, fizjoterapii i rehabilitacji,
 - nie związanych trwale z gruntem tymczasowych obiektów budowlanych służących uprawianiu sportu, rekreacji i wypoczynkowi;
 - 2) na terenach US dopuszcza się ponadto lokalizację:
 - funkcji administracyjno-biurowej,
 - miejsc do parkowania w ilości niezbędnej dla funkcjonowania poszczególnych obiektów i wynikającej z przeznaczenia obsługiwanych obiektów zgodnie z ustaleniami planu w tym zakresie, w tym jako garaże podziemne lub nadziemne wbudowane,
 - elementów infrastruktury technicznej służącej funkcjonowaniu poszczególnych obiektów,
 - przestrzeni publicznych oraz obiektów małej architektury i elementów urządzenia tych przestrzeni, dojść, dojazdów i zieleni urządzonej;
3. Tereny U przeznacza się dla zabudowy i zagospodarowania na potrzeby usług, w szczególności usług handlu i gastronomii, przy uwzględnieniu poniższych i pozostałych ustaleń planu:
 - 1) jako uzupełnienie funkcji podstawowej i przy uwzględnieniu ustaleń szczegółowych na terenach U dopuszcza się lokalizację obiektów usługowych związanych z turystyką, sportem i rekreacją, obiektów organizacji społecznych, gospodarczych i administracyjnych;
 - 2) na terenach U dopuszcza się ponadto lokalizację:
 - jednego lokalu mieszkalnego właściciela lub na potrzeby zarządcy obiektu,
 - funkcji administracyjno-biurowej,
 - miejsc do parkowania w ilości niezbędnej dla funkcjonowania poszczególnych obiektów i wynikającej z przeznaczenia obsługiwanych obiektów zgodnie z ustaleniami planu w tym zakresie,
 - elementów infrastruktury technicznej służącej funkcjonowaniu poszczególnych obiektów,
 - przestrzeni publicznych oraz obiektów małej architektury i elementów urządzenia tych przestrzeni, dojść, dojazdów i zieleni urządzonej.

Na terenach UT, US i U nie dopuszcza się w szczególności lokalizowania:

- parkingów dla samochodów ciężarowych oraz ich przyczep i naczep,
- rzemiosła uciążliwego, funkcji produkcyjnych nie związanych z rolniczym wykorzystaniem terenu oraz usług motoryzacyjnych związanych z konserwacją i naprawą pojazdów samochodowych, stacji paliw,

- garaży blaszanych lub z innego materiału jako nietrwale związanych z terenem i sposobem jego zagospodarowania.

Jak z powyższego wynika, bogaty i różnorodny jest program terenów elementarnych UT, US i U.

Stan i zmiany środowiska w powyższych terenach elementarnych będzie w głównej mierze zależne od dopuszczonego rodzaju wprowadzanych na nich nowych usług. Będą to jak z powyższego wynika bardzo zróżnicowane usługi, które to generalnie zalicza się do mniej i bardziej uciążliwych. Przy czym działalność w tych terenach będzie odbywać się w większym bądź mniejszym stopniu kosztem środowiska przyrodniczego.

W wyniku wprowadzania nowego zainwestowania nastąpi przede wszystkim likwidacja terenów porolnych stanowiących aktualnie ugory i odłogi z młodym samosiewem głównie sosnowo-brzozowym. W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu w terenach UT znikną dawne słabe grunty orne i lokalnie bardzo słabe pastwiska (PSVIz). Zostaną wydzielone powierzchnie parkingowe, campingowe i pola namiotowe. Wymagana będzie w niektórych terenach niwelacja rzeźby terenu. W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu w terenie UT,US.24 wyjątkowo korzystnym będzie rekultywacja wyrobiska stanowiącego m.in. wybitnie niekorzystny akcent krajobrazowy w Wicku.

Ustalenia zmiany planu w powyższych terenach elementarnych UT, US i U wprowadzą w mniejszym i większym stopniu zmiany w aktualnie dość dobrym stanie środowiska przyrodniczego tych jednostek.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu nie powinien się zmienić aktualny umiarkowanie korzystny stan środowiska w terenie elementarnym UT.21 z istniejącym ośrodkiem wypoczynkowym „Złoty Dąb”. Zwraca się uwagę, że w terenie UT.21 zostanie zachowany stan zaistniały środowiska i realizacja nowej zabudowy nie przyniesie tu istotnych zmian. Jest to teren istniejącej zabudowy wypoczynkowej, sporadycznie innej gospodarczej otoczonej ozdobną zielenią urządzoną. Jest to już w dużej części zadbane zielenie z trawnikiem, bylinami, drzewkami i krzewami iglastymi. Na terenie ośrodka poważną część powierzchni terenu biologicznie czynnego zajęły miejsca postojowe, garaże oraz dojazdy do nich, zubożając roślinność o istotną powierzchnię.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu w terenach tych dominować będzie powierzchnia terenu biologicznie czynnego z dużą ilością zieleni drzewiasto-krzewiastej. Udział powierzchni terenu biologicznie czynnej w powyższych terenach będzie dość wysoki i zadawalający. W terenach UT.21 i UT.25 minimum 60%, UT.22, UT/US.23 i 24 - 80%, i najmniejsza w U.26 – 40%, przy dopuszczalnym maksymalnym wskaźniku powierzchni zabudowy od PZ równym 0,01, 0,05, 0,1 do PZ równym 0,25 i wskaźniku intensywności zabudowy: minimalnym IZ równym od 0,01, 0,05 do 0,25 i maksymalnym: IZ równym od 0,02, 0,1 do 0,5. Wobec tego w rozpatrywanych terenach wystąpi zwiększenie zasobu zieleni wielogatunkowej wysokiej i niskiej, co w znacznym stopniu polepszy stan środowiska powyższych jednostek prognostycznych.

Ustalenia powierzchni zabudowy i znaczny procent powierzchni terenu biologicznie czynnego będą miały korzystny wpływ na ekosystemy otoczenia i walory estetyczne krajobrazu.

Wartość przyrodnicza tych terenów będzie wysoka a z punktu pełnienia funkcji ekologicznych duża. Realizacja planowanych przedsięwzięć nie spowoduje znaczących zmian negatywnych w środowisku przyrodniczym, gdyż nie wpłynie w istotny sposób na naruszenie powiązań przyrodniczych, nie zakłóci naturalnych obiegów i nie spowoduje naruszenia istniejących terenów zieleni. Bardzo istotnym będzie zachowanie drożności lokalnego korytarza ekologicznego.

Szczególnie cennym w terenie UT,US.24 w wyniku realizacji ustaleń zmiany planu będzie rekultywacja byłego wyrobiska po zaniechanej eksploatacji margli kredowych i kruszywa naturalnego, które wykorzystane będzie na potrzeby usług sportu i rekreacji i powinno być o wyjątkowych zasadach zagospodarowania terenu.

Wprowadzenie działalności usługowej na części powyższych terenów elementarnych przyczyni się do niewielkiej zmiany środowiska i krajobrazu. W tych terenach mogą w zasadzie wystąpić mało znaczące, zarówno pozytywne jak i negatywne zmiany w środowisku tych jednostek. Dopuszczona lokalizacja usług będzie wymuszać nowe miejsca postojowe, które pociągną za sobą przede wszystkim utwardzenie części powierzchni terenu biologicznie czynnego i powiększy się nieco bardziej zanieczyszczenie powietrza i hałas, głównie typu komunikacyjnego. Skoncentrowana działalność usługowa będzie też czynnikiem generującym antropopresję, której niepożądanym skutkiem może być m.in. hałas środowiskowy wpływający na tereny sąsiadujące.

W zmianie miejscowego planu, w tym w terenach elementarnych UT, US i UT/US i U zakazuje się lokalizacji obiektów powodujących przekroczenie dozwolonych norm uciążliwości poza terenem dopuszczonej lokalizacji funkcji uciążliwej oraz poza granicami obszaru objętego planem; zakaz ten nie dotyczy realizacji inwestycji celu publicznego.

W związku z powyższym, w tych przypadkach i innych, realizacja ustaleń planu będzie korzystna w aspekcie obszarów Natura 2000, m.in. specjalnego obszaru ochrony siedlisk o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH 320019, a także bezpośrednio sąsiadującego, obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 pod nazwą „Delta Świny” kod obszaru PLB320002, których celem jest ochrona gatunków zwierząt, roślin i siedlisk.

Dla wszystkich terenów elementarnych UT, US i U objętych zmianą planu, znajdujących się w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” (kod obszaru PLH 320019), obowiązuje procedura oceny wpływu lokalizacji inwestycji na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ze względu na położenie terenów elementarnych w bezpośrednim sąsiedztwie kompleksu głównego Wolińskiego Parku Narodowego oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny” (kod obszaru PLB 320002), ustala się zakaz realizacji działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób mogących wpłynąć negatywnie na gatunki, dla ochrony których zostały wyznaczone obszary ochrony.

Wszystkie tereny elementarne znajdują się w całości w proponowanym do ustanowienia wielkoobszarową formą ochrony dziedzictwa kulturowego i wartościowych walorów krajobrazu – obszarze kulturowo-krajobrazowym pn. „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30). Do czasu ustalenia zasad ochrony wprowadza się poprzez inne ustalenia planu:

- ochronę walorów kulturowo-krajobrazowych;
- utrzymanie i eksponowanie otwartych krajobrazowych, punktów widokowych, miejsc ekspozycji wartościowych krajobrazów kulturowych i przyrodniczych.

Mało korzystnym zmianom w terenach UT.22 i UT,US.23 może ulec konfiguracja terenu, której spadki mogą następczo kłopotować realizacyjnych. W tych terenach wystąpi to nieunikniona w większym bądź mniejszym stopniu makroniwelacja terenu. Wystąpią tu przejawy przekształcenia litosfery, do której należy m.in. powierzchniowe przekształcenie morfologii na terenach zainwestowania kubaturowego i infrastrukturalnego, jak wykopy, nasypy, skarpy i niwelacje. Należy stwierdzić, że przydatność dla rekreacji tych terenów elementarnych ograniczają duże spadki na zboczach – wraz ze wzrostem nachylenia terenu rośnie jego podatność na przekształcenia (zniszczenie) w wyniku użytkowania rekreacyjnego (zniszczenia roślinności i inicjacja procesów erozyjnych). Na wystromionych stokach, gdzie możliwe są procesy erozji wodnej – powierzchniowej i liniowej, w żadnym przypadku nie mogą być pozbawione pokrywy roślinnej. Stąd wprowadzenie zieleni rodzimej i ozdobnej na poszczególnych terenach będzie chronić je przed erozją wodną.

Realizacja w poszczególnych jednostkach funkcji dominującej przy korzystnych warunkach gruntowo-wodnych pod zabudowę znacznie obniży negatywny wpływ planowanego zainwestowania na środowisko przyrodnicze i ograniczy negatywne oddziaływanie na otoczenie.

Ustalenia ogólne i szczegółowe będą też w szczególności sposobie chronić wody powierzchniowe, które nie mają tu znaczenia użytkowego i wody podziemne, których poziom wodonośny występuje w utworach czwartorzędowych.

Ustalenia planu jak we wszystkich terenach elementarnych, analogicznie nakazują:

- wymóg odprowadzenia ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej i dalej do oczyszczalni ścieków sanitarnych;
- odprowadzenie wód opadowych do kanalizacji deszczowej poprzez urządzenia podczyszczające lub zagospodarowanie w granicach własnej nieruchomości zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dla obiektów lub ich części położonych na rzędnej uniemożliwiającej zastosowanie grawitacyjnego systemu odprowadzania ścieków sanitarnych lub wód opadowych dopuszcza się stosowanie indywidualnych rozwiązań - przepompowni wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
- zakazuje się odprowadzania nieoczyszczonych wód opadowych z powierzchni komunikacji drogowej, placów i parkingów bezpośrednio do gruntu - dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych z powierzchni komunikacji oraz placów i parkingów do gruntu, po ich wstępnym podczyszczeniu, pod warunkiem, że stopień oczyszczenia ścieków oraz miąższość warstwy gruntu nad zwierciadłem wód podziemnych stanowi zabezpieczenie tych wód przed zanieczyszczeniem.

Na całym terenie elementarnym UT.25, położonym w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 102 „Zbiornik wyspy Wolin” obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych.

W szczególności wyklucza się realizację inwestycji mogących spowodować zanieczyszczenie wód podziemnych.

Również na całym terenie elementarnym UT.25, położonym w zasięgu podobszaru ochronnego B wyznaczonego dla ochrony zasobów Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 102 „Zbiornik wyspy Wolin” obowiązują przepisy, w tym ograniczenia i zakazy określone w przepisach odrębnych. W szczególności nie dopuszcza się rozwiązań ingerujących w warstwy zabezpieczające wody podziemne oraz wyłącza się możliwość lokalizacji oczyszczalni przydomowych i wykonywania otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła ziemi.

Jak powyżej wspomiano w terenie elementarnym UT,US.24 zajdzie bardzo pozytywna rekultywacja terenu poeksploatacyjnego, co w konsekwencji przyczyni się do likwidacji m.in. składowisk odpadów i neutralizacji negatywnego akcentu krajobrazowego. Rekultywacja nastąpi w kierunku budowlanym – usługi sportu i rekreacji.

Realizacja ustaleń zmiany planu nie powinna przyczynić się do wprowadzenia zanieczyszczenia do atmosfery i powodować uciążliwości sąsiedzkie poprzez dopuszczone ogrzewanie indywidualne. W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się zasilanie obiektów z lokalnych źródeł ciepła w oparciu o gaz, paliwa płynne i energię elektryczną, inne nie powodujące przekroczenia norm zanieczyszczenia powietrza oraz wspomaganie systemów podstawowych źródłami energii odnawialnej (ogniwa fotowoltaiczne, geotermia itp.).

Obecność usług w analizowanych terenach elementarnych znacznie zwiększy natężenie ruchu komunikacyjnego, czego efektem będzie podwyższony hałas i emisja zanieczyszczeń do atmosfery.

W niektórych terenach dopuszczalna zabudowa usługowa będzie z dużą ilością zieleni urządzonej, co będzie miało bardzo pozytywny wpływ na środowisko, szczególnie na warunki pobliskiej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Reasumując należy stwierdzić, że stan i zmiany środowiska na omawianych terenach będą w dużym stopniu zależne m.in. od sposobu na części terenów ingerencji w naturalną rzeźbę terenu i wzbogacenia szaty roślinnej poprzez nasadzenia różnogatunkowej zieleni rodzimej.

W wyniku dość wnikliwej analizy wpływu realizacji ustaleń zmiany planu terenów elementarnych UT, US i U na środowisko, generalnie można stwierdzić, że skutki pozytywne i negatywne powinny się równoważyć.

2.4. Mało korzystne skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na środowisko

• Teren elementarny o symbolu PM

Wskazane tereny znajdują się w północno-zachodniej części obszaru objętego zmianą miejscowego planu. Stanowią go słabe i bardzo słabe użytki zielone, użytkowany jako łąki i pastwiska V i VI klasy bonitacyjnej o glebach murszowo-mineralnych wytworzonych z piasków słabo gliniastych zalegających płytko na piaskach luźnych, zbyt wilgotnych i często podtapianych.

Tereny PM w zmianie miejscowego planu oznaczone symbolem PM.27 o powierzchni 4,63 ha przeznacza się dla zabudowy i zagospodarowania turystycznego związanego z nadwodnym położeniem - funkcjonowaniem kąpieliska i plaży publicznej, przystani jachtowej, przystani kajakowej, a także przystani morskiej wraz z infrastrukturą, budowlami hydrotechnicznymi, obiektami, urządzeniami i instalacjami, przy uwzględnieniu poniższych i pozostałych ustaleń planu, w tym wynikających z położenia w pasie nadbrzeżnym i jednocześnie w obszarze szczególnie zagrożenia powodzią:

- 1) w granicach pasa technicznego brzegu morskich wód wewnętrznych, obowiązują nakazy i zakazy wynikające z przepisów odrębnych, w szczególności ustala się ochronę zadrzewień oraz zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych, miejsc parkingowych oraz nośników reklamowych;
- 2) w obszarze pasa technicznego brzegu morskich wód wewnętrznych dopuszcza się lokalizację:
 - a) dojeżdż i dojazdów do wody,
 - b) pomostów rekreacyjnych z funkcją cumowania jednostek pływających;
- 3) poza obszarem pasa technicznego brzegu morskich wód wewnętrznych, dopuszcza się lokalizację:
 - a) budynków gospodarczych, warsztatowych, hangarów, garaży oraz pomieszczeń socjalnych,
 - b) budynków handlowo-gastronomicznych oraz obiektów małej architektury na potrzeby sportu, rekreacji i wypoczynku,
 - c) miejsc do parkowania w ilości niezbędnej dla funkcjonowania poszczególnych obiektów i wynikającej z przeznaczenia obsługiwanych obiektów zgodnie z ustaleniami planu w tym zakresie,
 - d) infrastruktury technicznej służącej funkcjonowaniu poszczególnych obiektów,
 - e) przestrzeni publicznych oraz obiektów małej architektury i elementów urządzenia przestrzeni, dojeżdż, dojazdów i zieleni urządzonej, toalet publicznych, tablic i punktów informacyjnych, w tym informacji turystycznej;
- 4) lokalizacja przystani morskiej i wynikająca z tego zmiana sposobu zagospodarowania terenu będzie możliwa po przeprowadzeniu procedury przewidzianej przepisami odrębnymi, w tym:
 - a) wyznaczeniu granic przystani morskiej,
 - b) wyłączeniu obszaru przystani morskiej z obszaru pasa technicznego brzegu morskich wód wewnętrznych;
- 5) lokalizację budowli hydrotechnicznych na potrzeby przystani morskiej dopuszcza się wyłącznie w obszarze wyznaczonym jej granicą;
- 6) w przypadku lokalizacji budowli hydrotechnicznych dopuszcza się zmianę przebiegu linii brzegu zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 7) na całym terenie PM zakazuje się lokalizowania:
 - a) parkingów dla samochodów ciężarowych oraz ich przyczep i naczep z wyłączeniem potrzeb związanych bezpośrednio z obsługą terenu i obiektów,
 - b) funkcji produkcyjnych oraz usług motoryzacyjnych związanych z konserwacją i naprawą pojazdów samochodowych, stacji paliw z wyłączeniem tych na potrzeby jednostek pływających samochodowych, stacji paliw z wyłączeniem tych na potrzeby jednostek pływających.

Wprowadzenie w terenie elementarnym o symbolu PM.27, jak wyżej podano, zabudowy i zagospodarowania turystycznego związanego z nadwodnym położeniem - funkcjonowaniem kąpieliska i plaży publicznej, przystani jachtowej, przystani kajakowej, a także przystani morskiej wraz z infrastrukturą, budowlami hydrotechnicznymi, obiektami, urządzeniami i instalacjami, w terenie już w pewnym stopniu przyrodniczo przekształconym przyczyni się do kompleksowej zmiany stanu środowiska i krajobrazu.

W ustaleniach szczegółowych w warunkach ochrony i zagospodarowania terenu elementarnego PM.27 podaje się jak wiele jest zakazów, nakazów i ograniczeń wynikających z przepisów odrębnych dla PM.27. Są to:

- a) dla części terenu, położonej zgodnie z rysunkiem planu w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, obowiązują ustalenia określone w § 10 niniejszej uchwały,
- b) dla części terenu położonej, zgodnie z rysunkiem planu, w granicach pasa technicznego brzegu wód morskich oraz granicach pasa ochronnego brzegu wód morskich obowiązują ustalenia określone w § 11 niniejszej uchwały,
- c) dla całego terenu obowiązują określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód, w tym w zakresie dostępu do wód i zakazu grodzenia nieruchomości przylegających do powierzchniowych wód publicznych zgodnie z § 12 niniejszej uchwały,
- d) dla części terenu położonej, zgodnie z rysunkiem planu, w granicach wyznaczonej strefy kontrolowanej wzdłuż istniejących gazociągów wysokiego ciśnienia obowiązują ustalenia określone w § 15 niniejszej uchwały,
- e) dla części terenu położonej w zasięgu pasów ochrony funkcyjnej wyznaczonych wzdłuż istniejących elektroenergetycznych linii napowietrznych WN-110 kV obowiązują przepisy odrębne dotyczące ograniczeń w zagospodarowaniu terenu, określone w § 16 niniejszej uchwały, ograniczenia obowiązują do czasu przebudowy linii elektroenergetycznej.

Lokalizacja zabudowy i zagospodarowania związanego z funkcjonowaniem przystani oraz funkcji towarzyszących w większym bądź mniejszym stopniu naruszy każdy element środowiska przyrodniczego. Ingerencja w dotychczasowy stan środowiska może być mała i znaczna. Stąd skutki realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu dla tego terenu mogą być pozytywne i negatywne. Mogą też należeć do kontrowersyjnych.

Uznaje się, że w wyniku realizacji ustaleń w terenie PM.27 skutki mogą być mało korzystne. Może też wystąpić przewaga negatywnych skutków oddziaływania ustaleń na środowisko przyrodnicze, ale to w szczególności na etapie procesu inwestycyjnego.

W związku z realizacją zabudowy portowej z przystanią w terenie położonym w całości w obszarze pasa nadbrzeżnego morskich wód wewnętrznych, w skład którego wchodzi pas techniczny i pas ochronny wystąpią istotne zmiany pozytywne i negatywne w wyniku realizacji ustaleń zmiany planu na środowisko przyrodnicze. Na obszarze pasa nadbrzeżnego obowiązują zakazy i nakazy wynikające z przepisów odrębnych. Ustalenia zmiany miejscowego planu w pełnym zakresie je uwzględniają, co może w rezultacie ograniczyć negatywne skutki.

Teren objęty zmianą planu PM.27 prawie w połowie położony jest w obrębie pasa technicznego, który stanowi, na mocy przepisów odrębnych, obszar szczególnego zagrożenia powodzią.

Zmiana zagospodarowania terenu na cele związane z prowadzeniem gospodarki rybackiej, sportów i turystyki wodnej wymagać będzie określenia granic przystani morskiej, zgodnie z przepisami odrębnymi, przed rozpoczęciem procesu inwestycyjnego.

Obszar przystani morskiej podlegać będzie wyłączeniu z pasa technicznego i częściowo z obszaru pasa ochronnego brzegu morskich wód wewnętrznych.

Teren zmiany planu PM.27 położony jest w całości w obszarze wody 1%, tzn. w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, o głębokości wody od 0,5 do 2,0 m, na którym obowiązują zakazy i ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych.

W związku z powyższym na terenie objętym zmianą planu będzie ustalony minimalny poziom projektowanej nawierzchni terenu przeznaczanego pod zabudowę przystani z zastrzeżeniem, że dla budowli hydrotechnicznych, w tym nabrzeży, obowiązują przepisy odrębne.

Realizacja ustalenia minimalnego poziomu projektowanej nawierzchni terenu przeznaczanego pod zabudowę związaną z funkcjonowaniem przystani przyczyni się do znacznych kompleksowych zmian środowiska przyrodniczego.

W wyniku realizacji projektowanej nawierzchni terenu przeznaczanego pod budowę obiektów przystani będzie wymagało podniesienia rzędnej terenu być może do rzędnej 1,50 m n.p.m (30 cm powyżej maksymalnej rzędnej zwierciadła wody powodziowej 1%).

W związku z realizacją nawierzchni terenu przeznaczanego pod zabudowę przystani do pewnej wysokości i dopuszczoną zmianę linii brzegowej oraz budową nabrzeży i umocnień brzegowych według potrzeb technologicznych wystąpi po pierwsze ingerencja w środowisko gruntowo – wodne, a następnie w inne sfery środowiska. Ulegnie zmianie konfiguracja powierzchni terenu i zmiana przebiegu linii brzegowej. W wyniku realizacji ustaleń powstanie na terenie płaskim zupełnie nowa sztuczna forma terenowa uwidoczniająca się w środowisku przyrodniczym tego terenu. Nie będzie ona aż tak negatywna z uwagi na maskujące ją w pewnym stopniu porastające w bezpośrednim sąsiedztwie szuwały trzcinowe. Forma ta przypuszczalnie będzie na wysokości trzcin. Jednakże będzie ona formą dominująca w krajobrazie tego terenu w stopniu nie większym jak w położonych w sąsiedztwie portach w Lubinie i w Wapnicy. Być może będzie też urozmaiceniem ukształtowania powierzchni terenu i krajobrazu. W dużym stopniu na kształt tej formy będą miały umocnienia brzegowe, które uzależnia się od potrzeb technologicznych. Zakłada się, że umocnienia geokratami skarp

nasypów, wypełnione gruntami organicznymi z miejscowych wykopów i darni, przyczynią się do polepszenia wprowadzanych zmian w środowisku przyrodniczym. Umocnienia te będą stanowiły powierzchnię terenu biologicznie czynną.

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego w terenie PM.27 okresowo może wpłynąć na wody gruntowe. Wpływ ten w niewielkim stopniu może uwidocznić się w trakcie realizacji inwestycji. Nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego odwodnienia na stan środowiska otoczenia. Obszar zmiany znajduje się w otoczeniu bardzo dużej ilości wód powierzchniowych i znajduje się w terenie, gdzie woda gruntowa związana jest wprost z poziomem wody w jeziorze Wicko Małe.

W bardzo dużym stopniu na stan środowiska przyrodniczego będzie miał wybór zastosowanej metody uzdatnienia terenu pod przystań morską – rybacką. Czy będzie to przed przystąpieniem do realizacji inwestycji wykonanie nasypów przeciążających bezpośrednio na gruncie wraz z instalacją drenów pionowych, czy też będzie to wobec niewielkiej miąższości utworów organicznych wybranie ich i wbudowanie w to miejsce nasypów budowlanych.

Grunty terenu elementarnego PM.27 należą do niebudowlanych. W terenie PM występują niekorzystne warunki gruntowo-wodne (NK), grunty nienośne, płytki poziom wód gruntowych (0,42-0,46 m p.p.t.). Stąd ingerencja w takie warunki będzie bardziej niekorzystna dla środowiska. W przypadku uzdatnienia terenu pod przyszłą inwestycję należy dokonać wyboru jak najbardziej przyjaznego środowisku.

Jak na wstępie wspomniano, aktualnie teren o symbolu PM.27 objęty zmianą planu należy do użytków rolnych – łąki i pastwiska V i VI klasy bonitacyjnej. Według kompleksów przydatności rolniczej gleb zaliczany jest do kompleksu trwałych użytków zielonych słabych i bardzo słabych (3z). W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu utracony będzie o słabej i bardzo słabej wartości potencjał agroekologiczny. A więc będzie to mało znacząca strata.

Aktualnie teren PM.27 stanowi prawie w 100% powierzchnię terenu biologicznie czynną.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu teren elementarny z lokalizowaną zabudową i zagospodarowaniem związanym z funkcjonowaniem przystani i z obiektami towarzyszącymi zostanie maksymalnie w 10% zabudowany. Nie jest to aż tak znaczący procent zabudowy. Dopuszczalny maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy $PZ=0,1$.

W terenie elementarnym PM.27 skutkiem korzystnym realizacji ustalenia zmiany planu na środowisko będzie powierzchnia zabudowy do 10% powierzchni terenu elementarnego. Zakłada się, że przy powierzchni zabudowy 10% w granicach terenu elementarnego może pozostać powierzchnia terenu biologicznie czynna na poziomie 60% powierzchni terenu elementarnego. A więc w wyniku realizacji ustalenia powierzchni zabudowy i powierzchni terenu biologicznie czynnej, w 1/10 części teren elementarny zostanie zabudowany przy minimalnej 6/10 części terenu biologicznie czynnej. Założone wskaźniki należą do korzystnych. W odniesieniu do obszarów Natura 2000, w których położony jest obszar zmiany planu jest to wskaźnik powierzchni terenu także korzystny. W terenach „naturowych” powinien być, co najmniej na poziomie 50%. Położenie terenu elementarnego PM w sąsiedztwie terenów otwartych z dużą ilością zieleni i powierzchni wodnych nie powinno wpłynąć negatywnie na stan środowiska w tym terenie i w jego bliższym i dalszym sąsiedztwie.

Ponadto część obszaru wydzielona pod teren elementarny PM z przeznaczeniem pod założone przedsięwzięcie zajmie niewielką powierzchnię w zmianie miejscowego planu. Teren PM o powierzchni 4,1 ha stanowi w ok. 6,7% ogólnej powierzchni zmiany miejscowego planu; ustalenie szczegółowe zmiany planu dopuszcza wprowadzenie zieleni urządzonej, co wpłynie korzystnie na stan środowiska w obrębie zmiany planu i otoczenia a w szczególności na krajobraz tego terenu i otoczenia.

Realizacja ustalenia dopuszczająca wprowadzenie zieleni urządzonej w obrębie przystani spowoduje wprowadzenie (obligatoryjnie) pewnej ilości zieleni niskiej i wysokiej. Będzie to zupełnie nowa zieleń rodzima. W terenie tym przypuszczalnie w dużej ilości będzie występować zieleń ozdobna.

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu nie będzie miała znaczącego negatywnego wpływu na życie mieszkańców, bo na terenie PM nie dopuszcza się lokalizacji funkcji związanych ze stałym pobytem ludzi.

Teren elementarny PM.27 charakteryzuje mało urozmaicona struktura zbiorowisk roślinnych a w szczególności brak chronionych siedlisk przyrodniczych ważnych dla Wspólnoty. Jest to bardzo istotne w przypadku realizacji obiektów portowych i przystani. Występujące tu płaty łąk i pastwisk zdominowane są przez wysokie trawy a w szczególności przez trzcinę pospolitą. Nieliczne chronione gatunki mają swe główne zasoby poza terenem PM.27.

W tej sytuacji kolizja projektowanego przedsięwzięcia wśród ubogich łąk i pastwisk w terenie PM nie będzie miała znaczącego negatywnego wpływu na stan roślinności.

W tym terenie w wyniku realizacji ustaleń zmiany planu, oddziaływanie przedsięwzięcia wpływające na stan gatunków nie będących siedliskiem dla nich optymalnym nie wpłynie istotnie na warunki występowania tych roślin.

Ustalenia zmiany planu w pełni uwzględniają położenie terenu PM.27 w granicach jednej istniejącej prawnej formy ochrony przyrody tj. w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” PLH320019 mającego znaczenie dla Wspólnoty, w którym analogicznie jak i w innych obszarach

Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan środowisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000.

Teren PM.27 znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny” PLB320002, w którym zabrania się podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan środowisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000.

Przedsięwzięcia o potencjalnym bezpośrednim lub pośrednim wpływie na stan obszaru Natura 2000 podlegają procedurze sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze oraz siedliska roślin i zwierząt, dla ochrony których wyznaczony został obszar Natura 2000.

Ustalenie ogólne zmiany planu mówi, że dla całego obszaru objętego zmianą planu, w tym także dla terenu PM.27 znajdującego się w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” (kod obszaru PLB320019) obowiązuje procedura oceny wpływu lokalizacji inwestycji na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi.

Realizacja planowanej zabudowy i zagospodarowania związanego z funkcjonowaniem przystani wraz z funkcjami towarzyszącymi nawet przy nieznacznym wyniesieniu n.p.m. nie spowoduje znaczących zmian negatywnych w środowisku przyrodniczym, gdyż nie wpłynie w istotny sposób na naruszenie powiązań przyrodniczych, zbytnio nie zakłóci naturalnych obiegów a spowoduje w niewielkim stopniu, ale znaczącym nasycenie terenu zielenią urządzone, może drzewiasto-krzewiastą. Jak wspomniano może zmienić się nieco drożność lokalnego tu korytarza ekologicznego Zalewu Szczecińskiego, będącego siedliskiem m.in. płazów i gadów, łączącego tereny zmiany miejscowego planu z terenami sąsiednimi.

Innym korzystnym ustaleniem jest ustalenie dopuszczające ogrodzenie ażurowe terenu elementarnego. Bardzo pozytywnym jest tu zakaz grodzienia betonowanymi elementami prefabrykowanymi. Wskazaniem jest dla świata zwierzęcego grodzienie bez podmurówek, z wolną nieprzegrodzoną przestrzenią o wysokości 10 cm ponad terenem lub/i grodzienie zielenią izolacyjną w postaci żywopłotów z gatunków zimozielonych. Wygrodzienia działek bez podmurówek będzie też posunięciem bardzo korzystnym dla płazów i gadów oraz drobnych ssaków, które będą się mogły swobodnie przemieszczać.

Wygrozdzenie terenu przyczyni się do ograniczenia penetracji sąsiednich terenów z występującymi prawnie chronionymi siedliskami przyrodniczymi.

Na wizualne walory krajobrazowe pozytywne znaczenie będą miały ustalenia zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu oraz ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Są to:

- lokalizacja zabudowy w oparciu o wyznaczone na rysunku planu nieprzekraczalne linie zabudowy,
- dachy jedno, dwu lub wielospadowe o pochyleniu połąci głównych od 15° do 35° - ograniczenie to nie dotyczy lukarn oraz zadaszeń nad wejściami i podjazdami, dopuszcza się dachy kolebkowe i inne rozwiązania przestrzenne,
- pokrycie głównych połąci dachu – dachówka ceramiczna, cementowa w odcieniach czerwieni lub blacha w odcieniach szarości,
- dominujące materiały: cegła, ceramika, drewno, stal, szkło,
- dopuszcza się ogrodzenia ażurowe o wysokości do 1,80 m przy zachowaniu przepisów odrębnych w zakresie zachowania dostępu do wód, zakaz stosowania prefabrykowanych ogrodzeń betonowych,
- zagospodarowanie terenu, poza zabudową, dojściami, dojazdami, parkingami i placami utwardzonymi, w formie zieleni naturalnej lub urządzonej z wykorzystaniem elementów małej architektury, przy czym w granicach całego terenu należy stosować spójny kompozycyjnie i materiałowo system obiektów małej architektury, nośników informacyjnych, w tym tablic i urządzeń reklamowych, oświetlenia i urządzenia terenu,
- dopuszczalny maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy **PZ = 0,1**,
- wskaźnik intensywności zabudowy: minimalny **IZ = 0,0** i maksymalny **IZ = 0,2**,
- minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnych **TZ = 0,7**,
- dopuszczalna maksymalna wysokość zabudowy: do 2 kondygnacji nadziemnych, lecz nie więcej niż **HZ = 9,5 m n.p.t.**;

Pełna realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu nie będzie związana z oddziaływaniem znaczących skutków negatywnych na wody powierzchniowe i wody gruntowe w granicach terenu PM.27 i terenów sąsiednich. Ustalenia ogólne zmiany planu dotyczące infrastruktury technicznej w zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych i wód opadowych ustalają:

- wymóg odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej i dalej do oczyszczalni ścieków sanitarnych, co jest dla środowiska wodnego ustaleniem korzystnym;
- odprowadzenie wód opadowych do kanalizacji deszczowej poprzez urządzenia podczyszczające lub zagospodarowanie w granicach własnej nieruchomości zgodnie z przepisami odrębnymi, kolejne przyjazne ustalenie;

- zakaz odprowadzania nieoczyszczonych wód opadowych z powierzchni komunikacji drogowej, placów i parkingów bezpośrednio do gruntu - dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych z powierzchni komunikacji oraz placów i parkingów do gruntu, po ich wstępnym podczyszczeniu, pod warunkiem, że stopień oczyszczenia ścieków oraz miąższość warstwy gruntu nad zwierciadłem wód podziemnych stanowi zabezpieczenie tych wód przed zanieczyszczeniem, również korzystne ustalenie;
- zakaz wprowadzania ścieków do ziemi w granicach pasa technicznego oraz do wód powierzchniowych w obrębie kąpielisk, plaż publicznych i w pozostałym obszarze w granicach planu z możliwością dopuszczenia na podstawie przepisów odrębnych odstępstw w zakresie wprowadzania wód opadowych lub roztopowych, wód z przelewów kanalizacji deszczowej oraz wód chłodniczych do wód powierzchniowych lub do ziemi, w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk i plaż publicznych nad wodami.

W przypadku infiltracji wód opadowych i roztopowych w dużej części na terenie elementarnym PM.27 przeznaczonym pod lokalizację planowanej zabudowy i zagospodarowania związanego z funkcjonowaniem przystani wraz z funkcjami towarzyszącymi, wody opadowe i roztopowe będą mogły w sposób naturalny infiltrować do gruntu. Ustalenie zmiany planu zakłada powierzchnię terenu biologicznie czynną na poziomie min. 60% powierzchni terenu elementarnego.

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu nie powinna wprowadzić większych zmian w dotychczasowym dostatecznie dobrym stanie środowiska w zakresie zanieczyszczenia powietrza i hałasu.

W tym przypadku służą ku temu ustalenia szczegółowe, które ustalają:

- zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej z dopuszczeniem utrzymania, przebudowy i remontów istniejącej oraz budowy nowej infrastruktury gazowej zlokalizowanych w obszarze, jak i poza obszarem zmiany planu;
- w strefach kontrolowanych zakazują wznoszenia budynków, urządzeń stałych, sadzić drzew oraz podejmować działalności mogącej zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala się:

- zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia z dopuszczeniem utrzymania, przebudowy i remontów istniejącej oraz budowy nowej infrastruktury technicznej;
- możliwość przebudowy odcinków istniejących linii napowietrznych i kablowych, kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenu, przy czym napowietrzne odcinki linii można przebudowywać wyłącznie przez ich skablowanie;
- likwidację istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych i zastępowanie ich w ramach remontów i przebudowy sieciami kablowymi.

W zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się:

- w liniach rozgraniczających dróg, a w przypadku braku takiej możliwości lub uzasadnionej innymi względami potrzeby na terenach przyległych do pasów drogowych, należy rezerwować obszar terenu pod ułożenie sieci gazowej, z uwzględnieniem stref kontrolowanych po obu stronach osi gazociągów – zgodnie z przepisami szczególnymi;
- w strefach kontrolowanych nie należy wznosić budynków, urządzeń stałych, sadzić drzew oraz podejmować działalności mogącej zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się:

- zasilanie obiektów z lokalnych źródeł ciepła w oparciu o gaz, paliwa płynne i energię elektryczną, inne nie powodujące przekroczenia norm zanieczyszczenia powietrza oraz wspomaganie systemów podstawowych źródłami energii odnawialnej;
- zakaz prowadzenia nadziemnych sieci ciepłowniczych.

Przy spełnieniu ustaleń w zakresie prawidłowej gospodarki odpadami nie powinien wystąpić negatywny wpływ na środowisko.

Na terenie przeznaczonym pod zabudowę dopuszcza się czasowe gromadzenie odpadów w wydzielonym do tego celu miejscach, zlokalizowanych w granicach działki budowlanej, zorganizowane w sposób bezpieczny dla środowiska. Obowiązuje gromadzenie odpadów w sposób zapewniający możliwość ich selektywnej zbiorki.

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu nie będzie miała znaczącego negatywnego wpływu na życie mieszkańców, bo na terenie elementarnym PM.27 nie dopuszcza się lokalizacji funkcji związanych ze stałym pobytem ludzi, za wyjątkiem obsługi obiektów w tym terenie.

W granicach zmiany miejscowego planu w świetle Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko planowane przedsięwzięcie zabudowy i zagospodarowania związanego z funkcjonowaniem portów i przystani, w tym na potrzeby rybołówstwa, żeglugi, sportów wodnych, turystyki i innych związanych z akwenem morskich wód wewnętrznych, zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§3 ust.1 powyższego Rozporządzenia). Jest to przedsięwzięcie zlokalizowane na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.

Ponadto w świetle powyższego Rozporządzenia, omawiane przedsięwzięcie jest zaliczane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wg §3, ust. 1, pkt. 64: porty lub przystanie morskie, inne niż wymienione w §2, ust. 1, pkt 34.

Dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko należy uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z ww. Rozporządzeniem i art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 przedsięwzięcia zostanie stwierdzony (lub nie) przez właściwy organ w oparciu o uwarunkowania wymienione w art. 63, ust. 1. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Reasumując stwierdza się, poza powyższym trudno jest ustalić kierunek dalszych zmian wynikających z docelowej realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu a w szczególności zmian związanych z uzdatnianiem terenu pod przyszłą funkcję. W wyniku realizacji ustaleń planu w tej części miejscowego planu powstanie zupełnie nowy twór antropogeniczny kosztem środowiska naturalnego. Środowisko naturalne tej części planu zostanie w całości przekształcone na tereny użytkowe służące przyszłym inwestorom i mieszkańcom Wicka, gminy Międzyzdroje oraz turystom.

Ponadto stwierdza się, że ustalenia ogólne i szczegółowe dla terenu elementarnego PM.27 dla planowanego przedsięwzięcia zabudowy i zagospodarowania terenu związanego z funkcjonowaniem portów i przystani, w tym na potrzeby rybołówstwa, żeglugi, sportów wodnych, turystyki i innych związanych z akwenem morskich wód wewnętrznych w dostateczny sposób zabezpieczają walory środowiska przyrodniczego i przewiduje się, że w wyniku pełnej realizacji ustaleń zmiany planu nie powinny wystąpić negatywne oddziaływania na walory przyrodnicze obszarów Natura 2000, w tym obszar mający znaczenie dla Wspólnoty.

Poza powyższymi stwierdzeniami, trudno jest ustalić kierunek dalszych zmian związanych z uzdatnianiem terenu pod przyszłą funkcję. Nie wykluczone, że mogą wystąpić jeszcze inne nie przewidziane zmiany.

Zwraca się uwagę, że konsekwencją wprowadzenia zmienionego zainwestowania będzie jego dalsze oddziaływanie na środowisko, tzw. na etapie funkcjonowania. Może ono być bardzo zróżnicowane w zależności od charakteru zrealizowanych obiektów. W przewadze oddziaływanie takie ma wpływ na wszystkie komponenty środowiska przyrodniczego zarówno pozytywne jak i negatywne.

Aktualne środowisko terenu elementarnego PM ulegnie kompleksowej zmianie a skutki realizacji ustaleń na środowisko w najgorszym przypadku mogą być mało korzystne.

• Teren elementarny o symbolu KS

Przeznaczeniem podstawowym terenu elementarnego w oznaczonym na rysunku zmiany planu symbolem KS o powierzchni 0,57 ha jest zaplecze komunikacji samochodowej, a w szczególności lokalizacja ogólnodostępnych parkingów oraz miejsc obsługi podróżnych, przy uwzględnieniu poniższych i pozostałych ustaleń planu:

- 1) jako uzupełnienie funkcji podstawowej i przy uwzględnieniu ustaleń szczegółowych na terenach zaplecza komunikacji samochodowej dopuszcza się lokalizację:
 - obiektów budowlanych na potrzeby obsługi parkingów i ruchu turystycznego,
 - jednego lokalu mieszkalnego właściciela lub na potrzeby zarządcy obiektu,
 - miejsc postojowych dla rowerów, w tym przystanków komunikacji rowerowej i punktów obsługi serwisowej,
 - punktów handlowo-gastronomicznych,
 - przestrzeni publicznych oraz elementów urządzenia tych przestrzeni, obiektów małej architektury, elementów urządzenia terenu, tablic i punktów informacyjnych, w tym informacji turystycznej,
 - toalet publicznych,
 - zieleni urządzonej,
 - sieci i urządzeń technicznego uzbrojenia terenu, w tym stacji transformatorowych,
 - dojść i dojazdów;
- 1) lokalizacja obiektów i urządzeń oraz elementów urządzenia przestrzeni publicznych nie może powodować ograniczeń lub zagrożeń dla ruchu kołowego i rowerowego.

Wprowadzenie powyższego programu przedsięwzięcia o przeznaczeniu podstawowym jako zaplecza komunikacji samochodowej z dopuszczoną lokalizacją obiektów budowlanych na potrzeby obsługi parkingów i ruchu turystycznego, punktów handlowo-gastronomicznych i funkcji mieszkalnej na potrzeby właściciela lub dozoru, na powierzchni terenu 0,57 ha na gruntach dotychczas nie użytkowanych (nasyt gruzowo-ziemny) przyczyni się w niewielkim terenie KS do znacznej zmiany stanu środowiska i krajobrazu. Mogą wystąpić w tej jednostce mało korzystne skutki realizacji ustaleń zmiany planu na środowisko. Zdecydowanie w tym terenie KS będą będą przeważały skutki techniczne nad przyrodniczymi. Teren aktualnie nie użytkowany, stanowi

nieużytek rolniczy, chociaż posiada R V klasę bonitacyjną został swego czasu nawieziony ziemią i gruzem do prawie 1,0 m n.p.m., a nawet od strony zachodniej do 1,5 m n.p.m. Zostanie prawie w całości dość intensywnie zabudowany obiektami związanymi z eksploatacją terenu jako zaplecza komunikacji samochodowej.

Ustalenia szczegółowe zmiany planu w tym terenie elementarnym wyznaczają lokalizację zabudowy w oparciu o wyznaczone na rysunku planu nieprzekraczalne linie zabudowy. Dopuszczalny maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy w KS ustala się na poziomie $PZ=0,15$, a wskaźnik intensywności zabudowy: minimalny $I\dot{Z}=0,15$ i maksymalny $I\dot{Z}=0,3$. Dopuszczalna maksymalna wysokość zabudowy: do 2 kondygnacji nadziemnej, lecz nie więcej niż $HZ=9,0$ m n.p.m. W przypadku tego terenu są to wskaźniki umiarkowanie korzystne.

Mniej optymistyczny jest wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego, który w tym terenie będzie na poziomie $TZ=0,2$. A więc w wyniku realizacji ustaleń planu będzie to zaledwie 20% ogólnej powierzchni KS. Pozostaną powierzchnie terenu o minimalnej biocenotycznej wartości. Tak, więc z punktu widzenia ochrony środowiska realizacja szczegółowych ustaleń planu wydzielonego terenu w przypadku powierzchni terenu biologicznie czynnego będzie na poziomie potencjalnie niekorzystnym.

Ponadto prawie w całości tracą na wartości grunty orne V klasy bonitacyjnej. Grunty w zasadzie należą do zdegradowanych.

Należy mieć jednak na uwadze, że w skali zmiany planu, degradacji ulegnie niewielka powierzchnia terenu 0,57 ha, tj. ok. 0,9% ogólnej powierzchni zmiany planu.

Realizacja ustaleń zmiany planu nie powinna już zmienić w sposób znaczący antropogenicznego ukształtowania terenu.

Wydzielana działka charakteryzuje się niekorzystnymi warunkami gruntowo-wodnymi. Stąd wpływ negatywny realizacji ustaleń zmiany planu na środowisko będzie znaczny. Teren wymaga ustalenia geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych.

Ustalenia planu, co do zasad zagospodarowania terenu ustalają nieprzekraczalną linię zabudowy zgodnie z rysunkiem planu. Wysokość obiektów kubaturowych do 2 kondygnacji nadziemnej, lecz nie więcej niż 9 m n.p.m. Wysokość ta nie pogorszy w sposób znaczący walorów krajobrazowych terenu otwartego.

Korzystnym ustaleniem w aspekcie estetycznych walorów krajobrazu i nie tylko jest ustalenie nakazujące poza zabudową i miejscami do parkowania zagospodarowanie terenu KS w formie zieleni urządzonej i urządzeń w ramach miejsc obsługi podróżnych a także dopuszczalne ogrodzenia ażurowe o wysokości 1,8 m z zakazem stosowania prefabrykowanych ogrodzeń betonowych.

Na części terenu KS warunki ochrony i zagospodarowania wynikają z przepisów odrębnych, Są to zakazy, nakazy i ograniczenia m.in. dla części terenu położonej na obszarze pasa technicznego ustala się:

- zakaz realizacji wszelkich inwestycji nie związanych z ochroną brzegu, z dopuszczeniem określonych w ustaleniach szczegółowych,
- zakaz lokalizacji obiektów przypominających znaki nawigacyjne, zarówno pod względem wyglądu, jak i charakterystyki świecenia, mogących utrudniać identyfikację staw i świateł nabieżników,
- realizację oświetlenia obiektów lądowych oraz szlaków komunikacyjnych (jezdnie, chodniki, kładki, pomosty, promenady) od strony wody z zastosowaniem rozwiązań uniemożliwiających bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię brzegu lub nabrzeża.

Ustalenia szczegółowe zmiany planu mówią o obowiązujących ustaleniach dla części terenu położonej w granicach pasa ochronnego morskich wód wewnętrznych. na obszarze pasa ochronnego ustala się:

- zakaz lokalizacji obiektów przypominających znaki nawigacyjne, zarówno pod względem wyglądu, jak i charakterystyki świateł, mogących utrudniać identyfikację staw i świateł nabieżników,
- realizację oświetlenia obiektów lądowych oraz szlaków komunikacyjnych (jezdnie, chodniki, kładki, pomosty, promenady) od strony wody z zastosowaniem rozwiązań uniemożliwiających bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię brzegu lub nabrzeża.

Dla całego terenu KS obowiązują określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego oraz „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, w tym: zakaz wykonywania urządzeń wodnych stanowiących nowe ujęcia wód podziemnych na potrzeby inne niż: cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem oraz do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe, - zakaz wykonywania odwodnień obiektów lub wykopów budowlanych oraz zakładów górniczych, za wyjątkiem odwodnień nie powodujących długoterminowych negatywnych skutków dla ilości i jakości zasobów wód podziemnych.

Dla części terenu KS położonej w granicach wyznaczonej strefy kontrolowanej wzdłuż istniejących gazociągów wysokiego ciśnienia obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenów wynikające z przepisów odrębnych. W szczególności w obszarze stref:

- należy eliminować wszelkie działania, które mogłyby spowodować uszkodzenie gazociągu lub mieć inny negatywny wpływ na jego użytkowanie i funkcjonowanie;

- nie należy wznosić obiektów budowlanych, urządzać stałych składów i magazynów oraz podejmować działań mogących spowodować uszkodzenie gazociągu podczas jego użytkowania;
- nie mogą rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 2,0 m od gazociągów o średnicy do DN 300 włącznie i 3,0 m od gazociągów o średnicy większej niż DN 300, licząc od osi gazociągu do pni drzew.

Dla części terenu KS położonej w zasięgu pasa ochronnego funkcyjnego wyznaczonego wzdłuż istniejącej elektroenergetycznej linii napowietrznej WN-110 kV obowiązują przepisy odrębne dotyczące ograniczeń w zagospodarowaniu terenu.

W szczególności w obszarze pasów ochrony funkcyjnej obowiązuje:

- zakaz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym;
- szerokość pasa wycinki podstawowej drzew na trasie linii, wg przepisów odrębnych. Ograniczenia obowiązują do czasu przebudowy linii elektroenergetycznej.

Ponadto szczególnie istotnym jest tu promieniowanie elektromagnetyczne. Linia napowietrzna 110 kV jest źródłem promieniowania elektromagnetycznego. Ustalenia planu nakazują aby uciążliwość związana z elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym wytwarzanym przez linię zamykała się w granicach strefy oddziaływania. Mniej więcej oddziaływanie to zawiera się w pasie ochrony funkcyjnej linii.

Z ustaleń szczegółowych wynika, że zaplecze komunikacji samochodowej z obiektami towarzyszącymi może być dość intensywnie eksploatowane, co stanie się źródłem zanieczyszczenia powietrza i hałasu.

• Tereny elementarne o symbolu TT – TT.29, TT.30, TT.31, TT.32, TT.33, TT.34, TT.35, TT.36

Są to tereny techniczne TT, które w planie przeznacza się na lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej stacji transformatorowych 15 kV/0,4 kV, obiektów i urządzeń infrastruktury związanej z zaopatrzeniem w wodę i odprowadzaniem ścieków sanitarnych i wód opadowych, obiektów i urządzeń związanych z przesyłem i dystrybucją gazu oraz innych urządzeń infrastruktury technicznej.

Na terenach TT dopuszcza się ponadto lokalizację:

- miejsc do parkowania w niezbędnej ilości wynikającej z przeznaczenia obsługiwanych obiektów,
- dojeżdż i dojazdów,
- zieleni urządzonej, w tym zieleni izolacyjnej.

Na terenach TT nie dopuszcza się w szczególności lokalizacji lub rozbudowy obiektów budowlanych i elementów zagospodarowania terenu, jeśli ze względu na ich ilość, położenie, gabaryty lub powodowaną uciążliwość mogłyby ograniczać lub uniemożliwiać funkcjonowanie tych terenów zgodnie z podstawowym przeznaczeniem.

Tereny techniczne TT, tzw. infrastruktury technicznej zajmują w zmianie planu niewielkie powierzchnie. Zmiana miejscowego planu wyznacza osiem terenów technicznych o łącznej powierzchni 0,221 ha. Zlokalizowane zostały w różnych miejscach zmiany planu. W terenach TT zakazuje się lokalizacji obiektów i urządzeń nie związanych z podstawową techniczną funkcją terenu. Pozytywnym i korzystnym w aspekcie ochrony środowiska jest dopuszczenie bądź zachowanie w terenach technicznych poza zabudowę, fundamentami i niezbędną komunikacją wewnętrzną, powierzchni terenu naturalnej, biologicznie czynnej a w szczególności dopuszczenie zieleni izolacyjnej. Ustalenie szczegółowe nakazuje maksymalną ochronę zieleni wysokiej (nie dotyczy drzew i krzewów owocowych). Przy prowadzeniu infrastruktury technicznej nakazuje się uwzględnienie minimalizowania ingerencji i wpływu przedsięwzięcia na systemy korzeniowe drzew.

Przyjaznym środowisku jest możliwość oświetlenia terenów, zasilanego z odnawialnych źródeł energii, obsługi zdalnej, czy też zakaz stosowania prefabrykowanych ogrodzeń betonowych.

Wszystkie tereny techniczne TT znajdują się w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam”, w którym obowiązuje procedura oceny wpływu lokalizacji inwestycji na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustalenia ogólne i szczegółowe zmiany miejscowego planu uwzględniają obowiązujące określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolej Odry i Przymorza Zachodniego oraz „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, w tym:

- zakaz wykonywania urządzeń wodnych stanowiących nowe ujęcia wód podziemnych na potrzeby inne niż: cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem oraz do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe,
- zakaz wykonywania odwodnień obiektów lub wykopów budowlanych oraz zakładów górniczych, za wyjątkiem odwodnień nie powodujących długoterminowych negatywnych skutków dla ilości i jakości zasobów wód podziemnych.

Mało korzystne są lokalizacje terenów TT:

- terenów TT.29 i TT.36, których zagospodarowanie i realizacja obiektów budowlanych odbywać się musi z uwzględnieniem przepisów w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadowienia obiektów budowlanych. W tym względzie może wystąpić nie zbyt korzystna ingerencja w rzeźbę terenu;
- terenu TT.31 lokalizacja w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią;

- terenu TT.30 i TT.31 położone w zasięgu pasa ochronnego funkcyjnego wyznaczonego wzdłuż istniejącej elektroenergetycznej linii napowietrznej WN-110 kV, obowiązują odrębne przepisy dotyczące ograniczeń w zagospodarowaniu terenu. Korzystnym jest to, że ograniczenia obowiązują do czasu przebudowy linii elektroenergetycznej zmieniającej zasięg pasa funkcyjnego;
- terenu TT.31 położonego w granicach wyznaczonej strefy kontrolowanej wzdłuż istniejących gazociągów wysokiego ciśnienia obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenu zgodnie z przepisami odrębnymi. W szczególności w obszarze strefy:
- należy eliminować wszelkie działania, które mogłyby spowodować uszkodzenie gazociągu lub mieć inny negatywny wpływ na jego użytkowanie i funkcjonowanie;
- nie należy wznosić obiektów budowlanych, urządzać stałych składów i magazynów oraz podejmować działań mogących spowodować uszkodzenie gazociągu podczas jego użytkowania;
- nie mogą rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 2,0 m od gazociągów o średnicy do DN 300 włącznie i 3,0 m od gazociągów o średnicy większej niż DN 300, licząc od osi gazociągu do pni drzew.

W zmianie planu ustala się pasy eksploatacyjne dla istniejących i projektowanych sieci infrastruktury technicznej, niektóre graficznie nie wyznaczone na rysunku planu o szerokościach uzależnionych od średnicy oraz typu sieci, zgodnie z przepisami odrębnymi. W pasach tych obowiązuje zakaz lokalizacji obiektów budowlanych i nasadzeń zieleni wysokiej, przy czym dopuszcza się realizację szlaków komunikacyjnych oraz urządzeń i sieci infrastruktury technicznej.

W wyniku realizacji ustaleń planu skutki oddziaływania na środowisko w tych terenach będą bardzo zróżnicowane. Przeważnie realizacja ustaleń w tego typu terenach odbywa się kosztem środowiska. Jakkolwiek realizacja infrastruktury technicznej odbywa się kosztem środowiska przyrodniczego, tym niemniej jest ona wręcz niezbędna dla podniesienia poziomu życia mieszkańców Wicka.

Ustalenia planu dopuszczają przebiegi infrastruktury technicznej jako napowietrznej i podziemnej. Ustalenie ogólne ustala likwidację istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych i zastępowanie ich w ramach remontów i przebudowy sieciami kablowym.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany planu generalnie przewiduje się w terenach TT mało korzystne skutki realizacji ustaleń zmiany planu na środowisko.

2.5. Potencjalne niekorzystne skutki realizacji ustaleń zmiany planu na środowisko

• Tereny elementarne o symbolu – 01.KD.Z; 02.KD.L; 02a.KD.L; 03-06.KD.D; 07-22.KDW

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu powoduje w tego rodzaju jednostkach wprowadzenie zróżnicowanej ilości zanieczyszczeń powietrza (spaliny) i hałasu typu komunikacyjnego.

Zanieczyszczenia tego typu (spaliny i hałas) dotyczą terenów oznaczonych w miejscowym planie symbolem:

- 01.KD.Z - droga publiczna klasy zbiorczej (ulica Nadbrzeżna);
- 02.KD.L; 02a.KD.L - drogi publiczne klasy lokalnej - L (istniejąca ulica Żwirowa - 2.KD.L i projektowany odcinek ulicy - 02a.KD.L);
- 03.KD.D - 06.KD.D - drogi publiczne klasy dojazdowej - D (ulica Wąska);
- 07.KDW - 22.KDW - drogi wewnętrzne;

Tereny komunikacji **KD** przeznacza się pod lokalizację ulic, ciągów pieszo-jezdnych, pieszo-rowerowych i pieszych, urządzeń i obiektów związanych z obsługą ruchu oraz infrastruktury technicznej, przy uwzględnieniu poniższych i pozostałych ustaleń planu:

- 1) na obszarze objętym zmianą planu ustala się ulice układu podstawowego: klasy zbiorczej – KD.Z, klasy lokalnej – KD.L, klasy dojazdowej – KD.D, dróg wewnętrznych – KDW;
- 2) na terenach komunikacji drogowej ustala się, z uwzględnieniem ustaleń szczegółowych dla poszczególnych terenów, lokalizację:
 - jezdni, chodników i dróg rowerowych,
 - pasów postojowych i zatok parkingowych,
 - zatok i wiat przystankowych w zależności od potrzeb,
 - elementów wyposażenia ulic i urządzenia przestrzeni publicznych, w tym obiektów małej architektury, zieleni przyulicznej,
 - urządzeń i infrastruktury służących organizacji ruchu oraz oświetlenia ulic;
- 3) dopuszcza się pod warunkiem nie powodowania ograniczenia lub zagrożeń dla bezpieczeństwa użytkowania pasa drogowego lokalizację obiektów, urządzeń, infrastruktury technicznej oraz elementów urządzenia przestrzeni publicznych nie związanych bezpośrednio z organizacją ruchu drogowego;
- 4) przy przejściach dla pieszych i przejazdach w ciągu dróg rowerowych ustala się wymóg wykonania obniżenia krawężników jezdni oraz stosowania rozwiązań dostosowanych dla osób niepełnosprawnych;
- 5) w liniach rozgraniczających terenów komunikacji drogowej zakazuje się lokalizacji wszelkich szyldów i reklam, poza oznaczeniami w ramach gminnego systemu informacji, oznaczeniem szlaków turystycznych

i ścieżek edukacyjnych, z wyłączeniem reklam nietrwałych umieszczanych jako zapowiedź i na czas imprez okolicznościowych o charakterze czasowym;

- 6) w liniach rozgraniczających terenów komunikacji drogowej zakazuje się lokalizacji punktów handlowo-gastronomicznych i tymczasowych obiektów usługowych, chyba że będzie to związane z organizacją imprez okolicznościowych w powiązaniu z właściwą organizacją ruchu.

Wymienione powyżej drogi (ulice) to tereny komunikacji drogowej istniejące i planowane, które będą budowane, przebudowane czy też modernizowane.

Skutki realizacji ustaleń zmiany planu będą bardziej negatywne dla środowiska wzdłuż ulicy klasy zbiorczej 01.KD.Z i lokalnej 02.KD.L i 02a.KD.L oraz nieco mniejsze w obrębie ulic 03-06.KD.D klasy dojazdowej a znacznie mniejsze na ciągach ulic wewnętrznych 07-22.KDW.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu w zakresie zagospodarowania obszaru zmiany miejscowego planu a w szczególności obsługi terenów zabudowy: mieszkaniowej jednorodzinnej, usług turystyki i usług sportu i rekreacji (w szczególności w okresie letnim), czy też terenów zabudowy związanej z funkcjonowaniem przystani a przede wszystkim w obrębie ogólnodostępnego parkingu KS w trakcie ich funkcjonowania i eksploatacji w znacznym stopniu wzrośnie obciążenie dróg (ulic) i parkingu ruchem samochodowym (samochody ciężarowe, osobowe i dostawcze). Obciążenie tych dróg, oczywiście w zależności od klasy będzie większe, mniejsze i znikome oraz czasowe a uciążliwość ich będzie prawie jednakowa w ciągu roku.

W związku z powyższym w obrębie zmiany miejscowego planu może wystąpić nieco większe zagrożenie środowiska hałasem i spalinami na ciągach ulic KD.Z, KD.L i nieco mniejsze a nawet śladowe na drogach wewnętrznych i pieszo-jezdnym. Poza tym, w przypadku komunikacji drogowej może zaistnieć prawdopodobieństwo wystąpienia zagrożenia środowiska w sytuacjach awaryjnych (np. kolizje drogowe).

W zależności od awarii, skażenie dotyczyć może zarówno powietrza, gleby, jak i wód gruntowych i powierzchniowych. Niektóre ulice znajdują się w strefach zamieszkania.

Zanieczyszczenia powietrza, skażenia wód podziemnych i hałas mogą występować w zatokach postojowych przyulicznych i miejscach parkingowych dla samochodów osobowych i ciężarowych. Na parkingach, czy też w miejscach postojowych zastąpi znaczny ubytek powierzchni biologicznie czynnej. W przypadku KS,U.28 minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej będzie zaledwie na poziomie 20% (niski). Jedynym korzystnym ustaleniem w KS jest ustalenie nakazujące poza zabudową i miejscami do parkowania zagospodarowanie terenu w formie zieleni urządzonej i urządzeń w ramach miejsc obsługi podróżnych.

Ponadto ruch komunikacyjny a w szczególności po drodze KD.Z i KD.L może utrudnić a nawet uniemożliwić migrację drobnych zwierząt i innej zwierzyny. Utrata warunków migracji dla drobnych zwierząt będzie pośrednim skutkiem zmian środowiska na terenach otaczających.

Pozytywny skutek w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu przyniesie dopuszczenie wzdłuż ulic KD.Z, KD.L i KD.D lokalizacji ścieżek rowerowych, chodników, a w szczególności zieleni przyulicznej. Wprowadzenie zieleni przyulicznej może w pewnym stopniu złagodzić uciążliwość ulic głównych, dojazdowych i wewnętrznych. Wprowadzenie zieleni nie jest obligatoryjne. Zieleń ta na pewno przyczyniłaby się do poprawy walorów przestrzennych i krajobrazowych obszaru zmiany miejscowego planu, sąsiedztwa i dalszego otoczenia. Ustalenia szczegółowe w KD.Z, KD.L i 03.KD.D nakazują maksymalną ochronę zieleni wysokiej. Korzystne są też ustalenia ogólne zakazujące lokalizacji wszelkich reklam i szyldów oraz punktów handlowo-gastronomicznych a w szczególności tymczasowych obiektów usługowych w liniach rozgraniczających terenów komunikacji drogowej KD.

Należy też stwierdzić, że wynik realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu w przypadku KD.Z, KD.L, KD.D i KDW będzie w bardzo dużym stopniu uzależniony od rozwiązań przyjętych dla budowy, modernizacji czy też przebudowy ulic zbiorczych, lokalnych, dojazdowych i wewnętrznych. Tak, czy inaczej, wzdłuż dróg i terenu zaplecza i obsługi komunikacji samochodowej KS,U.28 możliwe są niekorzystne skutki realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze.

3. Szczegółowa analiza przewidywanych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska

Realizacja ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko wpłynie w zróżnicowany sposób na poszczególne komponenty środowiska (powierzchnię ziemi – rzeźbę terenu, glebę, kopaliny, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, atmosferę, zwierzęta i rośliny różnorodność biologiczną, ludzi, zabytki, dobra materialne) i na ich wzajemne powiązania oraz na ekosystemy i krajobraz.

Przewiduje się, że realizacja ustaleń planu nie będzie miała większego znaczącego wpływu negatywnego na specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000, obszar mający znaczenie dla Wspólnoty (OZW) „Wolin i Uznam” kod obszaru PLH320019 i na bezpośrednio sąsiadujący o strony zachodniej obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Delta Świny” kod obszaru PLB320002, których celem jest ochrona populacji dziko występujących ptaków oraz utrzymanie ich siedlisk w niepogorszonej formie i ochrona gatunków zwierząt, roślin i siedlisk w przypadku specjalnej ochrony siedlisk.

Nie zakłada się również, aby zmiana miejscowego planu miała znaczący negatywny wpływ na bezpośrednio stykający z obszarem zmiany planu Wolińskim Parkiem Narodowym.

Ponadto realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu nie pogorszy też w sposób znaczący walorów krajobrazowych proponowanego Obszaru Kulturowo-Krajobrazowego o nazwie OKK-30 „Zachodniopomorski Pas Nadmorski”. Obszar zmiany miejscowego planu znajduje się w całości w proponowanym OKK-30.

3.1. Oddziaływanie na ukształtowanie powierzchni terenu

Realizacja ustaleń zmiany planu na znacznej jego części o powierzchni ok. 23,69 ha, tj. 39,20% ogólnej powierzchni zmiany planu, zmieni w niewielkim stopniu aktualne ukształtowanie powierzchni terenu. Są to tereny elementarne o symbolu TO i ZL, które zmiana miejscowego planu przeznacza na obszary otwarte, tereny zieleni naturalnej i tej będącej lasami oraz tereny otwarte użytkowane jako rolniczo, stanowiące otwarte tereny spacerowe i rekreacyjne, służące ekspozycji krajobrazu i rekreacji. Na części terenów TO.39 i TO.40 znajdujących się w zasięgu siedliska przyrodniczego 6120-1 o znaczeniu priorytetowym dla Wspólnoty obowiązują rygorystyczne ograniczenia w zainwestowaniu i użytkowaniu terenów. W tych dwóch terenach TO w ogóle ukształtowanie powierzchni nie ulegnie zmianie. W części terenów TO obowiązuje zakaz lokalizowania zabudowy, za wyjątkiem lokalizacji elementów zagospodarowania terenu w postaci obiektów i urządzeń turystycznych i sportowych, w tym nie związanych trwale z gruntem tymczasowych obiektów budowlanych służących uprawianiu sportu, rekreacji i wycieczek. W części tej ustalenia zmiany planu dopuszczają realizację infrastruktury technicznej, lokalizację urządzonych, pieszych tras spacerowych oraz dróg rowerowych, w tym kładek i pomostów w strefie brzegowej jeziora Wicko a także wykonanie umocnień jego brzegu. Nie są to zamierzenia znaczące, aby ich realizacja spowodowała negatywne zmiany w rzeźbie terenu.

Większe zmiany w ukształtowaniu powierzchni terenu w zmianie miejscowego planu, może spowodować realizacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy usług turystyki i usług sportu i rekreacji. Na tych terenach fragmentarycznie może być nieunikniona niwelacja terenu związana z lokalizacją zabudowy, w tym z niezbędną infrastrukturą techniczną i drogami m.in. klasy lokalnej, dojazdowymi i drogami wewnętrznymi, których jest tu jeszcze niewiele.

Ponieważ konfiguracja większej części terenów TO i innych objętych zmianą planu jest w niewielkim stopniu zróżnicowana, miejscami prawie płaska, stąd przekształcenia będą znikome lub nie będzie ich wcale. Tak, więc w tej części zostanie zachowana naturalna rzeźba terenu.

Może ulec znacznej zmianie ukształtowanie terenu w części północno-zachodniej, którą zmiana planu przeznacza dla zabudowy i zagospodarowania związanych z funkcjonowaniem portów i przystani, w tym na potrzeby rybołówstwa, żeglugi, sportów wodnych, turystyki i innych związanych z akwenem morskich wód wewnętrznych.

Ponieważ teren położony jest w granicach obszaru szczególnego zagrożenia powodzią, nieuniknione będzie podniesienie poziomu nawierzchni terenu przeznaczonej pod zabudowę i zagospodarowanie terenu związanego z funkcjonowaniem przystani oraz funkcji towarzyszących. Zakładane podniesienie rzędnej części terenu do pewnej wysokości n.p.m. spowoduje ingerencję w naturalne ukształtowanie powierzchni terenu, gdzie nastąpi całkowita zmiana ukształtowania terenu (rzeźby terenu) i linii brzegowej. W wyniku realizacji powyższego ustalenia przewiduje się, że powstaną tu skarpy o pewnej wysokości n.p.m., które będą odosobnione i nie będą nawiązywały do sąsiadującego terenu. Poza skarpami na części tego terenu wystąpi nasyp niekontrolowany, który spowoduje deformację powierzchni naturalnego terenu.

Również mogą wystąpić zmiany w rzeźbie terenów elementarnych UT.22, UT/US.23, na których to o dużych spadkach terenu (skłon wysoczyzny) lokalizuje się zabudowę usług turystyki i usług sportu i rekreacji

Ponadto miejscami na terenie zmiany planu będą miały geomechaniczne zniszczenia podłoża typu małe place skladowe, klepiska, a w szczególności w miejscach do parkowania dla samochodów osobowych dla potrzeb własnych i miejscach postojowych przy obiektach usługowych.

3.2. Oddziaływanie na surowce mineralne

W obszarze zmiany miejscowego planu w części zachodniej w sąsiedztwie jeziora Wicko Małe zarejestrowane jest złożo torfów o nazwie „Wicko-Wapnica” (jego część płn. w granicach zmiany planu). Złożo to jest ujęte w katalogu złóż torfów (Instytut Melioracji i Użytków Zielonych (IMUZ), obecnie jest to Instytut Technologiczno-Przyrodniczy – Falenty, 2009) i posiada dokumentację geobotaniczną. Całkowita powierzchnia złoża wynosi 42 ha.

W złożu występuje torf niski typu szuwarowego, podścielony lokalnie gytą organiczną. Zasoby geologiczne złoża wynoszą 911 tys. m³ (torfy) i 286 tys. ton (gytia). Miąższość warstwy torfowej zmienia się od 1,2 do 4,5 m (wartość średnia 2,17 m). Jest to torf niskiej jakości (stopień rozkładu 30%, a popielność 17,6 %).

Złożo to pełni istotną rolę w retencji zasobów wodnych i stanowi użytek o cennych warunkach sukcesji roślinności bagienno-łąkowej oraz siedliska awifauny i herpetofauny. Niedopuszczalna jest degradacja i eksploatacja tego złoża.

Duża część złoża w obszarze zmiany planu znajduje się w terenach elementarnych TO które przeznacza się na obszary otwarte, tereny zieleni naturalnej nie będącej lasami oraz tereny otwarte użytkowane jako rolniczo, stanowiące otwarte tereny spacerowe i rekreacyjne, służące ekspozycji krajobrazu i rekreacji. Na części terenów TO.39 i TO.40 znajduje się siedlisko przyrodnicze 6120-1 o znaczeniu priorytetowym dla Wspólnoty, w obrębie którego obowiązują rygorystyczne ograniczenia w zainwestowaniu i użytkowaniu terenów. A więc złoża torfów będzie tu w sposób szczególny chronione. Ponadto w terenach TO obowiązuje zakaz lokalizowania zabudowy. W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu złoża to w pełni będzie chronione w terenach TO.

Jednakże niewielka część złoża torfów znajduje się w terenach elementarnych PM i KS, które przeznacza się dla zabudowy i zagospodarowania związanych z funkcjonowaniem portów i przystani, w tym na potrzeby rybołówstwa, żeglugi, sportów wodnych, turystyki i innych związanych z akwenem morskich wód wewnętrznych (PM) i na tereny zaplecza komunikacji samochodowej, w szczególności ogólnodostępnych parkingów oraz miejsc obsługi podróżnych (KS). W tych dwóch przypadkach realizacja ustaleń zmiany planu będzie raczej mało korzystna a w szczególności w terenie KS, w którym minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej wyniesie zaledwie $TZ = 0,2$, ale znacznie lepsza sytuacja wystąpi w terenie PM o minimalnym wskaźniku powierzchni biologicznie czynnej $TZ = 0,6$. Innym pozytywnym ustaleniem w przypadku ochrony złoża torfów, jest poza zabudową i miejscami parkowania, zagospodarowanie pozostałych terenów w formie zieleni urządzonej.

Ponadto mało korzystny wpływ może też zostać zminimalizowany poprzez wprowadzenia zasad zagospodarowania zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi napowietrznych linii elektroenergetycznych 110 kV, dotyczącymi istniejących gazociągów wysokiego ciśnienia, przepisami obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, czy też przepisami dotyczącymi pasa ochronnego morskich wód wewnętrznych.

W obszarze zmiany miejscowego planu poza złożem torfów nie występują inne udokumentowane ani perspektywiczne złoża kopalin.

3.3. Oddziaływanie na wody podziemne

Założony w projekcie zmiany miejscowego planu docelowy system odprowadzania ścieków bytowych oraz wód opadowych i roztopowych powinien w bardzo dużym stopniu wyeliminować obecne i przyszłe zagrożenia czystości wód podziemnych zanieczyszczeniami odpowierzchniowymi a dodatkowym niesprzyjającym zjawiskiem jest na dużej części obszaru planu średnioprzepuszczalne podłoże, które będzie słabo izolować odpowierzchniowo poziom wód podziemnych.

Ogólna wielkość infiltracji wód opadowych do gruntu zostanie tu ograniczona, ponieważ ustalenie zmiany planu nakazuje odprowadzenie wód opadowych do kanalizacji deszczowej poprzez urządzenia podczyszczające lub zagospodarowanie w granicach własnej nieruchomości zgodnie z przepisami odrębnymi.

Infiltracja też, ale w niewielkim stopniu ograniczona będzie poprzez zabudowę i utwardzenie powierzchni przepuszczalnych. Nie będzie to jednak miało większego wpływu na ogólny bilans wód podziemnych w tym rejonie.

Dodatni wpływ na wielkość infiltracji będzie miało ustalenie dopuszczające odprowadzenie wód opadowych i roztopowych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z połąci dachowych i terenów utwardzonych na własny teren działki. Będzie to znikoma ilość ale zawsze ta niewielka ilość pozostanie w obrębie zabudowy mieszkaniowej.

Dzięki powierzchni terenu biologicznie czynnej dość znacznej w poszczególnych terenach elementarnych od 20% do nawet 100%, oznacza to, że na tej części wody opadowe i roztopowe będą mogły infiltrować w sposób naturalny bezpośrednio do gruntu.

Ponadto w zmianie miejscowego planu w zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych i wód opadowych ustalono wymóg odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej i dalej do oczyszczalni ścieków sanitarnych, co oczywiście w dostatecznym stopniu wykluczy zanieczyszczenie wód podziemnych. Parametry projektowanej sieci kanalizacyjnej - $\varnothing 80 \text{ mm} \div \varnothing 500 \text{ mm}$. W zmianie planu ustalono też dla obiektów lub ich części położonych na rzędnej uniemożliwiającej zastosowanie grawitacyjnego systemu odprowadzania ścieków sanitarnych lub wód opadowych dopuszczenie stosowania indywidualnych rozwiązań - przepompowni wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

Niezmiernie istotnym w zmianie planu w przypadku ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem jest zakaz odprowadzania nieoczyszczonych wód opadowych z powierzchni komunikacji drogowej, placów i parkingów bezpośrednio do gruntu - dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych z powierzchni komunikacji oraz placów i parkingów do gruntu, po ich wstępnym podczyszczeniu, pod warunkiem, że stopień oczyszczenia ścieków oraz miąższość warstwy gruntu nad zwierciadłem wód podziemnych stanowi zabezpieczenie tych wód przed zanieczyszczeniem.

W zmianie planu zakazuje się też wprowadzania ścieków do ziemi w granicach pasa technicznego oraz do wód powierzchniowych w obrębie kąpielisk, plaż publicznych i w pozostałym obszarze w granicach planu z możliwością dopuszczenia na podstawie przepisów odrębnych odstępstw w zakresie wprowadzania wód opadowych lub roztopowych, wód z przelewów kanalizacji deszczowej oraz wód chłodniczych do wód

powierzchniowych lub do ziemi, w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk i plaż publicznych nad wodami.

W aspekcie ochrony wód podziemnych korzystne są ustalenia nie dopuszczające prawie we wszystkich terenach elementarnych lokalizowania:

- parkingów dla samochodów ciężarowych oraz ich przyczep i naczep,
- rzemiosła uciążliwego, funkcji produkcyjnych nie związanych z rolniczym wykorzystaniem terenu oraz usług motoryzacyjnych związanych z konserwacją i naprawą pojazdów samochodowych, stacji paliw.

W zmianie planu w wyniku prowadzenia prac budowlanych mogą wystąpić bezpośrednie i pośrednie krótkoterminowe wahania wód gruntowych w sąsiedztwie inwestycji, jednak nie powinny one wpłynąć negatywnie na szatę roślinną oraz pozostałe elementy środowiska analizowanego terenu, w tym również na warunki zamieszkania.

Ustalenia zmiany miejscowego planu w dostatecznym stopniu chronią wody podziemne zarówno przed zanieczyszczeniem, jak i obniżeniem ich poziomu.

Nie przewiduje się negatywnego wpływu ustaleń zmiany planu na wody Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP nr 102) o nazwie „Zbiornik wyspy Wolin”. Część południowo-wschodnia zmiany planu znajduje się w jego zasięgu. W szczególności ustalenia zmiany planu wykluczają realizację inwestycji mogących spowodować zanieczyszczenie wód podziemnych. Na tej części obszaru objętego zmianą planu, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu i prognozy, położonym w zasięgu podobszaru ochronnego B wyznaczonego dla ochrony zasobów Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 102 „Zbiornik wyspy Wolin” obowiązują przepisy, w tym ograniczenia i zakazy określone w przepisach odrębnych. W szczególności też nie dopuszcza się rozwiązań ingerujących w warstwy zabezpieczające wody podziemne oraz wyłącza się możliwość lokalizacji oczyszczalni przydomowych i wykonywania otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła ziemi.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na wody podziemne w tym: wtórne, skumulowanego, średnio i długoterminowego i stałego.

3.4. Oddziaływanie na wody powierzchniowe

Jedynym ciekim w obrębie zmiany miejscowego planu, jest niewielki sztuczny rów melioracyjny uchodzący do jeziora Wicko Małe. Rów melioracji szczegółowej jest okresowo wypełniony wodą. Zachodnia granica zmiany planu sąsiaduje bezpośrednio z jeziorem Wicko Małe, które jest częścią dużego Zalewu Szczecińskiego.

Istotnym czynnikiem, który może mieć wpływ na jakość wód powierzchniowych w obrębie zmiany miejscowego planu może być gospodarka ściekami bytowymi, opadowymi i roztopowymi.

W zmianie miejscowego planu ustalono warunki odprowadzania ścieków bytowych, wód opadowych i roztopowych.

Przy założeniu skanalizowania obszaru i przewidywanego pełnego podłączenia nowej zabudowy miejscowości Wicko do kanalizacji, skutki ustaleń zmiany planu na jakość wód powierzchniowych nie powinny być znaczące.

W zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych i wód opadowych ustalono wymóg odprowadzania ścieków sanitarnych z obszaru zmiany planu do istniejącej i projektowanej kanalizacji sanitarnej, której sieci prowadzone będą w liniach rozgraniczenia dróg, ciągów pieszych i pieszo-jezdnym do istniejącej oczyszczalni ścieków sanitarnych lub zgodnie z zasadami określonymi w odpowiednim gminnym programie z zakresu realizacji infrastruktury technicznej.

Z kolei ustalono odprowadzenie wód opadowych do kanalizacji deszczowej poprzez urządzenia podczyszczające lub zagospodarowanie w granicach własnej nieruchomości zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zmianie planu ustalono też dla obiektów lub ich części położonych na rzędnej uniemożliwiającej zastosowanie grawitacyjnego systemu odprowadzania ścieków sanitarnych lub wód opadowych dopuszczenie stosowania indywidualnych rozwiązań - przepompowni wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

Bardzo istotnym w zmianie planu w przypadku ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem jest zakaz odprowadzania nieoczyszczonych wód opadowych z powierzchni komunikacji drogowej, placów i parkingów bezpośrednio do gruntu - dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych z powierzchni komunikacji oraz placów i parkingów do gruntu, po ich wstępnym podczyszczeniu, pod warunkiem, że stopień oczyszczenia ścieków oraz miąższość warstwy gruntu nad zwierciadłem wód podziemnych stanowi zabezpieczenie tych wód przed zanieczyszczeniem.

W zmianie planu zakazuje się też wprowadzania ścieków do ziemi w granicach pasa technicznego oraz do wód powierzchniowych w obrębie kąpielisk, plaż publicznych i w pozostałym obszarze w granicach planu z możliwością dopuszczenia na podstawie przepisów odrębnych odstępstw w zakresie wprowadzania wód opadowych lub roztopowych, wód z przelewów kanalizacji deszczowej oraz wód chłodniczych do wód powierzchniowych lub do ziemi, w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk i plaż publicznych nad wodami.

Na obszarze objętym zmianą planu obowiązują określone przepisami odrębnymi ograniczenia w korzystaniu z wód wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego oraz „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, w tym zanieczyszczania wód powierzchniowych i odprowadzania do nich nieczyszczonych ścieków.

Nie przewiduje się, przy pełnej realizacji ustaleń zmiany planu, aby ustalenia planu miały znaczący negatywny wpływ na stan wód powierzchniowych. W granicach zmiany planu i poza jego obszarem.

Pełna realizacja ustaleń zmiany planu nie będzie związana z oddziaływaniem skutków negatywnych na wody powierzchniowe.

3.5. Oddziaływanie na topoklimat oraz warunki wymiany powietrza

Topoklimat w obszarze zmiany miejscowego planu jest znacznie zmodyfikowany w stosunku do klimatu terenów zabudowanych, co wynika przede wszystkim z położeniaw bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Wicko Małe oraz ekstensywnego charakteru zainwestowania na prawie całym obszarze zmiany miejscowego planu.

Czynnikami wpływającymi na kształtowanie obecnego topoklimatu są:

- położenie na tarasie zalewowym (jest pod wpływem jeziora Wicko Małe);
- położenie w sąsiedztwie doliny jeziora oraz Zalewu Szczecińskiego (jest pod wpływem doliny i powierzchni wodnych);
- położenie z dala od obszarów silnie zurbanizowanych;
- ekstensywny charakter zainwestowania z dużym udziałem roślinności naturalnej i kultywowanej (bardzo wysoki procentowy udział powierzchni terenu biologicznie czynnej do prawie 80%);
- występowanie terenów z płytkimi wodami gruntowymi;
- szata roślinna.

Powyższe czynniki powodują lokalnie modyfikacje warunków klimatycznych (topoklimat), które przejawiają się w:

- zwiększeniu wilgotności powietrza;
- zwiększeniu amplitudy dobowych temperatur powietrza;
- zwiększeniu częstotliwości występowania wiatrów;
- częstszych i w dłuższych okresach czasu występowania przymrozków;
- okresowym inwersjom termicznym powietrza (zastoiska zimnego, wilgotnego powietrza), zwłaszcza w porze nocnej;
- stosunkowo wysokim stopniu czystości powietrza (w odniesieniu do obszarów centralnych miasta Międzyzdroje);
- swobodnym dopływem bezpośrednim promieniowania słonecznego do powierzchni terenu oraz swobodną wymianą poziomą powietrza.

Stosunkowo niska i ekstensywna istniejąca i planowana zabudowa nie powinna stać się barierą dla ruchu powietrza, co jest szczególnie istotne, gdyż obszar zmiany miejscowego planu pełni funkcje obszaru wymiany powietrza. W wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu nie przewiduje się ograniczeń istotnych dla wymiany powietrza.

W wyniku realizacji ustaleń m.p.z.p. zachowany zostanie w dużej części dotychczasowy zasadniczy charakter terenów (o znaczeniu dla kształtowania poprawnych parametrów klimatu lokalnego) m.in. w zakresie: rzeźby terenu, szaty roślinnej oraz warunków gruntowo-wodnych.

Przewiduje się, że topoklimat analizowanego obszaru w wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie miejscowości Wicko nie ulegnie zauważalnym zmianom podstawowych parametrów.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na warunki klimatu (topoklimatyczne) w tym: bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego, długoterminowego, stałego i chwilowego wynikających z ustaleń zmiany miejscowego planu.

3.6. Oddziaływanie na powietrze i klimat akustyczny

3.6.1. Oddziaływanie na powietrze

Zanieczyszczenia powietrza w obszarze objętym zmianą miejscowego planu zdeterminowane są głównie przez emisję indywidualnych instalacji grzewczych oraz przez emisję pochodzenia komunikacyjnego.

Jednocześnie stwierdza się, że obszar zmiany planu znajduje się w zasięgu głównego korytarza wymiany powietrza, na terenach o słabym jeszcze zainwestowaniu i pozbawionych źródeł zanieczyszczeń w związku, z czym charakteryzować się będzie znacznie niższymi wartościami stężeń.

Według rocznej oceny jakości powietrza za rok 2012 i 2013, gmina Międzyzdroje została zaklasyfikowana w klasie C (biorąc pod uwagę ochronę zdrowia), ze względu na niedotrzymane poziomy dopuszczalne dla pyłu PM10, B(a)P. Ze względu na wartości pozostałych substancji, takich jak: SO₂, NO₂, CO, C₆H₆, Pb, As, Cd i Ni, O₃ zaklasyfikowana została w klasie A, oznacza to, że nie notowano przekroczeń w tym zakresie.

Z punktu widzenia zdrowia ludzi, obszar zmiany miejscowego planu jest korzystny dla lokalizacji funkcji mieszkaniowych oraz funkcji związanych ze stałym pobytem dzieci i młodzieży.

W obszarze zmiany miejscowego planu nie przewiduje się emisji zanieczyszczeń z instalacji zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

W ustaleniach zmiany miejscowego planu, ustala się zasilanie obiektów z lokalnych źródeł ciepła w oparciu o gaz, paliwa płynne i energię elektryczną, i inne nie powodujące przekroczenia norm zanieczyszczenia powietrza oraz wspomaganie systemów podstawowych źródłami energii odnawialnej.

W ustaleniach zmiany planu dopuszczono budowę lokalnych źródeł ciepła z zastosowaniem paliw ekologicznych (gaz, paliwa płynne, energia elektryczna, energia odnawialna, itp.). Z uwagi na niezbyt duży przyrost zabudowy nie przewiduje się powstawania źródeł mogących powodować przekroczenie obowiązujących standardów czystości powietrza.

W ustaleniach zmiany planu dotyczących zagospodarowania terenów uwzględniono działania zapobiegające przekroczeniom wartości dopuszczalnych poziomów stężeń zanieczyszczeń powietrza m.in. poprzez:

- zaopatrzenie obszaru zmiany planu w gaz ziemny z sieci gazowej z dopuszczeniem utrzymania, przebudowy i remontów istniejącej oraz budowy nowej infrastruktury gazowej;
- zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia dopuszczeniem utrzymania, przebudowy i remontów istniejącej oraz budowy nowej infrastruktury elektroenergetycznej;
- możliwość rozbudowy, przebudowy i dostosowania istniejących stacji transformatorowych do potrzeb nowoprojektowanej zabudowy i zagospodarowania terenu;
- możliwość budowy, poza terenami TT stacji transformatorowych, w tym wbudowanych w budynkach lub jako urządzeń podziemnych, dopuszczalnych również poza liniami regulacyjnymi zabudowy;
- możliwość przebudowy odcinków istniejących linii napowietrznych i kablowych, kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenu, przy czym napowietrzne odcinki linii można przebudowywać wyłącznie przez ich skablowanie;
- likwidację istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych i zastępowanie ich w ramach remontów i przebudowy sieciami kablowymi;
- zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych i lokalnych źródeł, o parametrach emisji zanieczyszczeń spełniających warunki ochrony środowiska, wykorzystujących:
 - niskoemisyjne instalacje na paliwo stałe, ciekłe lub gaz,
 - energię elektryczną;
- usuwanie odpadów zgodnie z zasadami przyjętymi na terenie gminy po wstępnej segregacji odpadów komunalnych u ich źródła;
- zasadę lokalizacji miejsca na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych, z uwzględnieniem możliwości ich segregacji, na każdym terenie elementarnym, którego sposób użytkowania generuje powstawanie odpadów.

Ustalenia projektu zmiany miejscowego planu poprzez kształtowanie zabudowy i zagospodarowanie terenu nie będą przeciwdziałały rozprzestrzenianiu się zanieczyszczeń powietrza i nie będą neutralizować oddziaływania na ludzi zanieczyszczeń powietrza powodowany przez ruch drogowy po wewnętrznych drogach niepublicznych.

Należy też dodać, że wzdłuż ulic klasy zbiorczej – Z (ul. Nadbrzeżna), klasy lokalnej – L (ul. Żwirowa), ulic klasy dojazdowej obowiązuje maksymalna ochrona zieleni wysokiej, a w zagospodarowaniu terenów ulic nakazuje się uwzględnienie zieleni urządzonej, która w pewnym stopniu pełnić będzie rolę zieleni izolacyjnej.

Przewiduje się nieznaczny wzrost zanieczyszczeń, wynikających ze źródeł lokalnych ogrzewania. Ponadto w obszarze zmiany planu powstawać będą dodatkowe zanieczyszczenia emitowane przez pojazdy mechaniczne – głównie samochody osobowe. W czasie prowadzenia prac inwestycyjnych możliwe są krótkoterminowe użytkowanie urządzeń mogących stanowić dodatkowe źródło zanieczyszczenia powietrza.

W zmianie miejscowego planu ustalono ochronę przed zanieczyszczeniami powietrza poprzez:

- zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej;
- zaopatrzenie w gaz z sieci gazowych.

Dla obszaru zmiany miejscowego planu brak pomiarów, które jednoznacznie dokumentowałyby stan zanieczyszczenia atmosfery, co uniemożliwia obiektywną ocenę stanu aerosanitarnego. Wobec braku źródeł zanieczyszczeń w granicach zmiany planu i małej liczby źródeł zanieczyszczeń i ich charakteru w sąsiedztwie obszaru opracowania oraz w przewadze dobrych a nawet bardzo dobrych warunków przewietrzania, stan aerosanitarny jest prawdopodobnie zadowalający.

Ponadto obszar objęty zmianą miejscowego planu znajduje się w granicach obszaru Natura 2000, w którym zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszarów Natura 2000, tym w szczególności:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których chrony wyznaczono obszar Natura 2000, lub
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

W przypadku lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, istnieje konieczność uzyskania decyzji środowiskowej na podstawie przepisów odrębnych.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany planu nie przewiduje się powstania źródeł znaczącego negatywnego oddziaływania na warunki aerosanitarnie (powietrze) w tym: bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego, długoterminowego, stałego i chwilowego.

3.6.2. Oddziaływanie na klimat akustyczny

Zgodnie ze stanem istniejącym obszar zmiany miejscowego planu znajduje się poza zasięgiem oddziaływania źródeł ponadnormatywnego hałasu.

Obecnie podstawowym źródłem hałasu jest niewielki ruch samochodowy i autobusowy w ul. Żwirowej i nieco większy w ul. Nadbrzeżnej, nie stanowi on jednak ograniczeń dla zabudowy mieszkaniowej i innych funkcji wymagających ochrony akustycznej.

W ramach funkcji wymagających ochrony akustycznej w obszarze zmiany planu znajduje się zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, dla której obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu zgodne z poniższą tabelą.

Aktualne dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu podają załączniki: nr 1 i nr 3 obowiązującego rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku (źródło: rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku)

Rodzaj terenu	Drogi lub linie kolejowe dopuszczalny poziom hałasu w dB		Drogi lub linie kolejowe dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB	
	L_{AeqD}	L_{AeqN}	L_{DWN}	L_N
1	2		3	
1. Zabudowa zagrodowa	65/+5	56/+6	68/+8	59/+9
2. Zabudowa jednorodzinna	61/+6	56/+6	64/+9	59/+9
3. Zabudowa mieszkaniowo-usługowa	65/+5	56/+6	68/+8	59/+9
4. Zabudowa wielorodzinna	65/+5	56/+6	68/+8	59/+9
5. Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	65/+5	56/+6	68/+8	59/+9
6. Zabudowa ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	61/+6	56/+6	64/+9	59/+9

Uwaga: na czerwono, wskazana została różnica pomiędzy uchylonymi i obowiązującymi wartościami dopuszczalnego hałasu w środowisku

Zmiana przepisów w 2012 roku, dotyczących poziomów hałasu w środowisku znacząco ograniczyła ilość obszarów, na których można stwierdzić przekroczenia ponadnormatywnego hałasu. Nie przekłada się to jednak na rzeczywistą ochronę mieszkańców przed uciążliwym hałasem czy poprawę ich komfortu życia. Dlatego też nadal konieczne są działania ograniczające emisję hałasu do środowiska podejmowane w związku z występującymi przekroczeniami poprzez stosowanie różnych zabezpieczeń akustycznych, remontów dróg, budowy obwodnic, czy też nasadzenia drzew i krzewów jako zieleni izolacyjnej.

Obszar zmiany miejscowego planu to teren z przewagą zabudowy jednorodzinnej, na którym zgodnie z przepisami dopuszczalny poziom hałasu drogowego wynosi: 61 dB dla pory dzieńno-wieczorno-nocnej i 56 dB dla pory nocnej.

W zależności od grupy terenów niezbędna będzie spełnienie dopuszczalnych poziomów hałasu zgodnie z tabelą.

W analizowanej zmianie planu ustalono przebiegi ulic dojazdowych 03.KD.D - 07.KD.D i dróg wewnętrznych 19.KDW – 22.KDW. W ramach tych ulic przewiduje się wyłącznie ruch lokalny związany z obsługą zabudowy. Przy założeniu prędkości projektowej 30 km/h nie przewiduje się przekroczenia normy poziomu hałasu dopuszczalnego dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Przez obszar zmiany planu przebiega ul. Żwirowa klasy lokalnej, dla której nie przewiduje się zmian, które mogłyby istotnie wpływać na klimat akustyczny obszaru.

Natomiast droga w klasie zbiorczej 01.KD.Z (ul. Nadbrzeżna) z uwagi na ograniczoną dostępność oraz natężenie ruchu i przyjętą prędkość projektową 50 km/h nie przewiduje się negatywnego znaczącego oddziaływania ruchu w tym zakresie. Znacznie większe natężenie ruchu po ul. Nadbrzeżnej jest w okresie letnim a w szczególności w miesiącu lipcu i do połowy sierpnia.

Korzystnym ustaleniem w przypadku dróg jest ustalenie nakazujące w zagospodarowaniu terenu uwzględnienie zieleni urządzonej i maksymalną ochronę zieleni wysokiej w drodze klasy zbiorczej Z, lokalnej L i dojazdowej D.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu w przypadku byłego zakładu przetwórstwa kruszyw (betoniarni) ustalenie mówi o wymogu rozbiórki i usunięcia obiektów i realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej zamieszkania zbiorowego.

Po przeprowadzonych analizach ustaleń zmiany planu nie stwierdza się powstania w obszarze zmiany planu znaczącego negatywnego oddziaływania w zakresie warunków akustycznych, w tym: bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótko, średnio i długoterminowego oraz stałego.

3.7. Ochrona przed promieniowaniem elektromagnetycznym

Funkcjonowanie napowietrznych linii elektroenergetycznych powoduje emisję pola elektromagnetycznego, które przy dużym natężeniu może być szkodliwe dla człowieka i zwierząt.

Przez teren objęty zmianą planu (załącznik nr 3) przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne: średniego napięcia 15 kV i wysokiego napięcia 110 kV.

W zmianie miejscowego planu rezerwuje się pasy terenów wolne od zabudowy i przeszkód terenowych dla istniejącej i projektowanej infrastruktury technicznej elektroenergetycznej. W zmianie miejscowego planu uwzględnia się pasy ochrony funkcyjnej terenów wokół linii elektroenergetycznych.

Na obszarze zmiany planu wyznacza się pasy ochrony funkcyjnej na terenach położonych wzdłuż istniejących elektroenergetycznych linii napowietrznych WN-110 kV, w rzucie poziomym linii nie mniejsze niż 30 m (po 15 m po każdej ze stron od osi linii) Pasy ochrony funkcyjnej obowiązywać będą do czasu przeniesienia lub skablowania linii.

W określonych na rysunku planu obszarach zasięgu pasów ochrony funkcyjnej od napowietrznych linii elektroenergetycznych 110 kV obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenów wynikające z przepisów odrębnych. W szczególności w obszarze pasów ochrony funkcyjnej obowiązuje:

- zakaz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym;
- szerokość pasa wycinki podstawowej drzew na trasie linii, wg przepisów odrębnych.

Bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub urządzeń budowlanych.

Zmiana planu wskazując pasy ochrony funkcyjnych terenów wokół infrastruktury technicznej elektroenergetycznej, uwzględnia też wokół napowietrznych linii elektroenergetycznych dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku zwłaszcza dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową. W przypadku linii 110 kV przy odległości poziomej powinna wynosić, co najmniej 14,5 m licząc od najbliższego przewodu roboczego linii do projektowanego budynku. Odległość mniejsza niż 14,5 m nie daje gwarancji ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym.

Bezpośrednio w strefie przebiegu linii może występować niewielkie promieniowanie szkodliwe dla organizmów.

Prognozowane zmiany: Negatywny wpływ promieniowania zostanie zminimalizowany poprzez wprowadzenie zasad zagospodarowania zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi napowietrznych linii energetycznych.

Ustalenie w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala likwidację istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych i zastępowanie ich w ramach remontów i przebudowy sieciami kablowymi.

W przyszłości zastosowanie linii kablowych może całkowicie wyeliminować promieniowanie pola elektromagnetycznego, a jedynie śladowe oddziaływanie będzie powstawać w wyniku tzw. upływów energii z linii kablowej.

W zakresie obsługi telekomunikacyjnej i teleinformatycznej ustala się:

- utrzymanie istniejących i rozbudowę sieci telekomunikacyjnych i teleinformatycznych jako kablowych w kanalizacji teletechnicznej;
- przebudowę i skablowanie odcinków istniejących linii napowietrznych, kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenu;

- zakaz prowadzenia napowietrznych linii telekomunikacyjnych;
- dopuszcza się lokalizowanie inwestycji celu publicznego z zakresu łączności zgodnie z przepisami odrębnymi i ustaleniami planu.

W zmianie miejscowego planu nie przewiduje się innych lokalizacji źródeł powodujących przekroczenie dopuszczalnych poziomów pola elektromagnetycznego w związku z powyższym nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania w tym zakresie.

3.8. Oddziaływanie na powierzchnie terenu biologicznie czynne

Analizowany obszar objęty zmianą planu położony jest na zachodnich peryferiach wyspy Wolin, gdzie przeważają po jednej stronie tereny leśne a po drugiej wody Zalewu Szczecińskiego (jeziora Wicko Małe). Dzieli je wąski pas użytków porolnych z samosiewem drzew i krzewów i z niewielkim jeszcze udziałem zainwestowania.

W granicach objętych opracowaniem tylko w niewielkiej części południowo-zachodniej występuje naturalne zbiorowisko roślinne, a w pozostałej części zbiorowiska roślinne pochodzenia antropogenicznego. Na terenach obecnie pełniących funkcje powierzchni terenu biologicznie czynnego występuje głównie roślinność kultywowana. Niewielkie powierzchnie ze zbiorowiskami naturalnymi występują w części zachodniej i niewielkie kompleksy leśne w części północno-wschodniej.

Tereny wartościowe przyrodniczo znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie zachodniej i południowo-zachodniej granicy zmiany planu obejmując taras zalewowy i wąską półkę tarasu nadzalewowego jeziora Wicko Małe.

Tereny w granicach zmiany miejscowego planu charakteryzują się znacznym udziałem powierzchni terenu biologicznie czynnego (głównie na terenach zachodnich i północno-wschodnich):

- tereny w przewadze przyrodniczo czynne stanowią ok. 85%;
- tereny w przewadze zurbanizowane stanowią ok. 15%.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu na przeważającej powierzchni obszaru zmiany planu (ok. 65%) zostanie zachowany dotychczasowy procent powierzchni terenu biologicznie czynnego z przekształceniem zieleni w kierunku zieleni urządzonej z nasadzeń sztucznych.

W 100% pozostanie powierzchni terenu biologicznie czynnego w 4 kompleksach leśnych.

Wspomniane powyżej, tereny wartościowe przyrodniczo, w zmianie planu to tereny otwarte TO, które zajmują prawie ok. 38% obszaru zmiany planu. W terenach otwartych TO powinien pozostać dotychczasowy prawie 100% udział powierzchni terenu biologicznie czynnego.

Znaczna część powierzchni terenu biologicznie czynnego zostanie niewątpliwie zachowana we wnętrzach poszczególnych działek z zabudową mieszkaniową jednorodzinną wolnostojącą i w dużym też stopniu w terenach elementarnych wskazanych pod lokalizację zabudowy usług turystyki i usług sportu i rekreacji.

Prawie we wszystkich terenach MN zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ustalenia zmiany planu nakazują zachowanie minimum 50-60% powierzchni terenu biologicznie czynnego a w trzech terenach po 40%.

Z kolei terenach UT, US i UT,US będzie też duży procent powierzchni terenu biologicznie czynnego. Będzie on w granicach 60-80%. Nawet w dwóch terenach zabudowy usługowej U ustalenia zmiany planu nakazują zachowanie 40 i 60% powierzchni terenu biologicznie czynnego.

Największy ubytek i mało powierzchni terenu biologicznie czynnego, bo zaledwie 20%, będzie w jednym terenie elementarnym KS – teren zaplecza i obsługi komunikacji samochodowej (jest to niekorzystny wskaźnik). Teren ten zajmuje w skali zmiany planu niewielką powierzchnię 0,57 ha, tj. ok. 0,9% ogólnej powierzchni zmiany planu.

Możliwy też większy ubytek powierzchni terenu biologicznie czynnego w przypadku terenów infrastruktury technicznej.

Jak z powyższego wynika w granicach zmiany miejscowego planu będzie zachowany dość wysoki % powierzchni terenu biologicznie czynnego. Ubytek tej powierzchni w granicach zmiany planu może wynosić ok. 35%. Jest to szczególnie korzystne dla środowiska przyrodniczego obszaru zmiany a w szczególności bardzo korzystne dla obszaru Natura 2000 – specjalnego obszaru ochrony siedlisk o nazwie „Wolin i Uznam” obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty w obrębie, którego znajduje się obszar zmiany miejscowego planu.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany miejscowego planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na systemy ekologiczne obszaru zmiany planu i otoczenia Wicka, zarówno na środowisko biotyczne jak i abiotyczne i nie przewiduje się również wpływu na bioróżnorodność w tym: bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego, długoterminowego, stałego i chwilowego.

3.9. Oddziaływanie na gleby

Znaczny odsetek obszaru zmiany planu zajmują grunty orne (na wysoczyźnie) o glebach brunatnych wylugowanych a w obrębie użytków zielonych (obniżenie jez. Wicko Małe) dominują gleby murszowo-mineralne i torfowe.

Gleby rejonu Wicka w świetle kompleksów przydatności rolniczej gleb, zaliczane są do 6 – kompleksu żytniego słabego, występującego w części środkowej opracowania i do 7 – kompleksu żytniego bardzo słabego obejmującego część południową opracowania.

W klasyfikacji bonitacyjnej gleby VI - kompleksu żytniego słabego zaliczane są do klasy IVb i V a VII – kompleksu żytniego bardzo słabego do VI klasy bonitacyjnej.

Gleby obszaru zmiany planu należą do rolniczo mało przydatnych. Aktualnie są w niewielkim stopniu uprawiane a od strony kompleksów leśnych Wolińskiego Parku Narodowego porasta je gęsty samosiew sosnowy. W wyniku zaniechanej tu gospodarki rolnej, grunty orne stały się ugorami, czyli polami wyłączonymi z rolniczego użytkowania, polami niepielegnowanymi zarośniętymi samoistnie chwastami segetalnymi. Ponadto znaczne areale gruntów orných są odłogowane. Są to grunty porolne pozostawione bez ingerencji człowieka przez wiele lat, które pozarastały samosiewami sosny, brzozy, lokalnie pojedynczym dębem a nawet sporadycznie bukiem.

Niemal całą powierzchnię północno-zachodnią obszaru zmiany planu zajmują użytki zielone, wśród których dominują łąki, przy dość znacznej powierzchni występujących nieużytków. Pomiędzy ul. Nadbrzezną a brzegiem jez. Wicko Małe występują użytki zielone słabe i bardzo słabe okresowo podmokłe lub nadmiernie wilgotne. Jedynie wzdłuż rowu melioracyjnego występują użytki średnie.

Na terenach, na których zostanie wprowadzone zainwestowanie, w wyniku jego realizowania i całkowitej zmiany użytkowania terenu, powierzchnia gleb ulegnie istotnemu zmniejszeniu. Największy ubytek gleb mających charakter kulturoziemów nastąpi na terenach porolnych (obecnie nieużytkowanych rolniczo).

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu na większości terenu nastąpi przekształcenie gleb w wyniku zabudowy oraz przemieszania gleb w czasie realizacji zainwestowania (gleby obecnie prawie wyłącznie są pochodzenia antropogenicznego). Na terenach, na których będą prowadzone inwestycje znaczny procent gleb zostanie zabudowany. Dotyczy to głównie gruntów orných.

Bardzo korzystnym skutkiem realizacji ustaleń zmiany planu będzie pozostawienie prawie w dotychczasowym użytkowaniu użytków zielonych. Łąki i pastwiska tylko w niewielkiej części będą podlegać zainwestowaniu.

W prawie niezmienionym stanie pozostaną gleby terenów otwartych TO o powierzchni ok. 22,42 ha, przy całkowitej powierzchni zmiany planu 61,42 ha, co stanowi 37,45% ogólnej powierzchni zmiany planu. Szczególnej ochronie podlegają gleby znajdujące się w obrębie chronionego siedliska przyrodniczego o znaczeniu priorytetowym 6120-1 –Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe.

Ustalenia zmiany planu nakazują, co jest również istotne i korzystne:

- zabezpieczenie wierzchniej warstwy gleby na czas prowadzonych prac budowlanych;
- wykorzystanie powstałych w wyniku realizacji inwestycji mas ziemnych dla kształtowania własnego terenu lub składowanie w miejscach wskazanych przez Burmistrza.

Intensywność zabudowy przypuszczalnie doprowadzi do likwidacji części powierzchni biologicznie czynnej. Prawie na całym obszarze miejscowego planu nie będzie mniejsza niż mniej więcej 60% powierzchni działki. W tym przypadku ustalenia planu połowicznie chronią wierzchnią warstwę gleby. Czyli możemy powiedzieć, że ustalenia planu w dostatecznym stopniu będą chronić gleby. Gleby w granicach zmiany planu nie należą do głównych zasobów naturalnych ale utrata tych gleb, oprócz straty kształtowanej latami wartości produkcyjnych, będzie się wiązała z likwidacją siedlisk licznych bezkręgowców, co należy uznać za oddziaływanie niekorzystne.

Zmiany przeznaczenia terenów będą powodować długotrwałe, bezpośrednie oddziaływanie. Nie wpłynie to jednak na tereny sąsiadujące z inwestycjami i nie będzie miało charakteru znaczącego negatywnego oddziaływania bezpośredniego i innego.

3.10. Oddziaływanie na roślinność

Obszar objęty zmianą miejscowego planu charakteryzuje się bardzo wysokim udziałem powierzchni biologicznie czynnej, na którą składają się tereny bardzo zróżnicowanej roślinności, m.in. roślinności kultywowanej występującej głównie w sąsiedztwie zabudowy, lasów i sadrzewień, samosiewów drzew i krzewów, zbiorowiska zaroślowe, zbiorowiska szuwarów z grupy trzcinowych, zbiorowiska pól orných i ugorów a nawet odłogów, zbiorowiska muraw napiaskowych, roślinność trawiasta łąk i pastwisk, a także sporadycznie występująca roślinność naturalna i półnaturalna (trawiasta łąkowo-murawowa).

Przeważającą część obszaru objętego zmianą miejscowego planu zajmują użytki porolne (grunty rolne obecnie nieużytkowane) i użytki zielone łąki i pastwiska, aktualnie ekstensywnie użytkowane. Na części zachodniej obszaru zmiany planu występują nieużytki z ekspansywną trzciną pospolitą. Na obszarze zmiany planu zbiorowiska drzew charakteryzują się niewielką różnorodnością. Występują tu drzewostany zwarte: lasy, nieużytkowane sady z sukcesją naturalną innych gatunków drzew, sady i ogrody, zieleń towarzysząca zabudowie niskiej jednorodzinnej, zieleń towarzysząca zabudowie usług turystyki, zieleń wysoka towarzysząca ośrodkowi wczasowemu „Złoty Dąb”, zieleń niska i wysoka w obrębie zakładu przetwórstwa kruszyw a nade wszystko powszechne są samosiewy, głównie sosnowe z domieszką brzozy.

W granicach zmiany planu występuje jedno siedlisko przyrodnicze będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. Jest to siedlisko przyrodnicze „Ciepłolubne, śródłądowe murawy napiaskowe” (*Koelerion glaucae*), kod siedliska 6120-1. Siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym. Siedlisko kontynuuje się poza obszarem zmiany planu. Ciepłolubna murawa napiaskowa w rejonie ul. Żwirowej w Wicku występuje z następującymi dominującymi gatunkami: szczotlicha siwa, goździk kartuzek, lepnicza wąskopłatkowa, zawciąg pospolity, pylenieć pospolity, kocanki piaskowe, chondrilla sztywna, chaber nadreński, konieczyna polna, bylica polna, turzyca piaskowa, rozchodnik ostry. Występują też liczne mchy, w tym wiele częściowo chronionych.

W granicach zmiany miejscowego planu nie występują drzewa uznane za pomniki przyrody. Jednakże znajdują się drzewa o wymiarach pomnikowych, kwalifikujące się do objęcia ochroną. Są to 2 topole i 2 dęby szypułkowe rosnące w południowo-wschodniej części obszaru zmiany planu i 1 dąb szypułkowy rośnie w obrębie ośrodka czasowego „Złoty Dąb” przy ul. Kolonijnej.

Wartość przyrodniczo-krajobrazowa roślinności w granicach zmiany miejscowego planu jest duża.

W granicach obszaru zmiany planu będą przeważać tereny o wysokim udziale powierzchni biologicznie czynnej.

Wpływ ustaleń projektu zmiany miejscowego planu na całość roślinności na omawianym obszarze będzie w szczególności zależny od zapisanego udziału powierzchni biologicznie czynnej:

- wysoki będzie przede wszystkim w obrębie prawnie chronionego siedliska przyrodniczego będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu zostanie zachowane to wartościowe siedlisko przyrodnicze z jego towarzyszącą roślinnością o 100% powierzchni biologicznie czynnej;
- wartościowe tereny otwarte i zieleni naturalnej z maksymalną ochroną zieleni wysokiej i ochrony zieleni przybrzeżnej (TO), gdzie obowiązuje zakaz zabudowy, stąd powierzchnia biologicznie będzie w granicach 100%;
- zieleni towarzysząca zabudowie usług turystyki i usług sportu i rekreacji, w planie ustala się od 60% do 80% powierzchni biologicznie czynnej, nakazuje się maksymalną ochroną istniejącej zieleni wysokiej;
- zieleni towarzysząca zbudowie mieszkaniowej jednorodzinnej – zmiana planu zachowuje dotychczasową funkcję z obowiązującym wskaźnikiem powierzchni biologicznie czynnej od minimalnego wskaźnika 40% do 50 i 60% (MN). Są to też aktualne wskaźniki powierzchni dla nowej zabudowy, w terenach tych obowiązuje maksymalna ochrona zieleni wysokiej – nie dotyczy drzew i krzewów owocowych;
- tereny sukcesji naturalnej na terenach nieużytkowanych łąk i pastwisk – zmiana planu przeznaczona dla przyszłej zabudowy związanej z funkcjonowaniem przystani z obowiązującym minimalnym wskaźnikiem powierzchni biologicznie czynnej 60%, w terenie tym obowiązuje ochrona zieleni wysokiej i zieleni przybrzeżnej;
- najniższy i mało korzystny będzie wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnej w 1 terenie o ustalonym niskim udziale powierzchni biologicznie czynnej, zaledwie 20%. Jest to teren zaplecza komunikacji samochodowej KS,U.28. Ustalenie w terenie KS,U.28 nakazuje poza zabudową i miejscami do parkowania zagospodarowanie terenu w formie zieleni urządzonej.

Generalnie, w granicach zmiany miejscowego planu dominować będzie powierzchnia biologicznie czynna z prawdopodobnie dużą ilością zieleni drzewiasto-krzewiastej, na pewno z przeważającą zielenią ozdobną.

Przyjmując, że na powyższych i innych terenach przeznaczonych na zieleni publiczną oraz w ogrodach przydomowych będzie się sadzić drzewa, należy stwierdzić, że skutkiem realizacji planu będzie dość znaczne zwiększenie zadrzewienia na obszarze opracowania.

Zakłada się, że w granicach zmiany miejscowego planu zostanie wprowadzony dość znaczny zasób zieleni m.in. występujące pojedynczo lub w grupach drzewa i krzewy, a także trawniki, pnącza, żywopłoty, roślinność ozdobna w donicach, zieleni posiadająca walory kompozycyjne i estetyczne.

Ponadto, przy planowaniu nowych nasadzeń powinno stosować się przede wszystkim rodzime gatunki drzew (głównie dęby, lipy, graby, w mniejszym stopniu także jesiony, wiązy, buki, brzozy). Nie powinno się stosować do nasadzeń ekspansywnych gatunków: robinii akacjowej, śnieguliczki, jeżyny kaukaskiej.

W projektowaniu zieleni ustalenie powinno nakazać unikania rozwiązań z niemal wyłącznym stosowaniem iglaków.

Tak, więc realizacja ustaleń zmiany planu, przy tak założonej powierzchni terenu biologicznie czynnej, ewidentnie będzie pozytywna nie tylko dla samego osiedla mieszkaniowego, ale szczególnie korzystna będzie w aspekcie obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty (specjalny obszar ochrony siedlisk) o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH 320019 oraz dla bezpośrednio sąsiadującego obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 pod nazwą „Delta Świny” kod obszaru PLB 320002, których celem jest ochrona gatunków zwierząt, roślin i siedlisk.

Również bardzo istotnym będzie też dla proponowanego do ustanowienia obszaru kulturowo-krajobrazowego pn. „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30).

Jednym ze skutków realizacji ustaleń planu będzie istotna zmiana charakteru roślinności (innej niż drzewa), lecz ze względu na nieobligatoryjność zaleceń trudno jest określić jej rozmiary. Niejednoczesność osiągnięcia

stanu docelowego (plan będzie realizowany w dość długim okresie czasu) może okresowo skutkować niedoborami zasobu roślinności przy wzrastającej liczbie jego mieszkańców.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na świat roślinny.

3.11. Oddziaływanie na zwierzęta

Na terenach objętych zmianą miejscowego planu występują ptaki charakterystyczne dla terenów o zróżnicowanych warunkach bytowania: ptaki wodno-błotne, ptaki łąk i pastwisk, ptaki pól, ptaki zadrzewień i terenów leśnych, co niektóre znajdujące tu miejsca lęgowe.

Z ssaków odnotowano tu występowanie m.in. dzików, saren, lisów, jeży, kun, zajęcy i licznych przedstawicieli gryzoni.

W obszarze zmiany miejscowego planu występują wg „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego” (BKP Szczecin 2010), w granicach opracowania występują 3 stanowiska prawnie chronionych zwierząt. Są to:

- 1) Zaskroniec *Natrix natrix*,
- 2) Lerka *Lullula arborea*,
- 3) Pustułka *Falco tinunculus*.

W sąsiedztwie obszaru zmiany planu wykonywane byłyienne kontrole terenowe (faunistyczne) w sezonie lęgowym 2014 r. (koniec sezonu lęgowego) oraz w sezonie lęgowym 2015 r.

Charakterystyczny dla obszaru zmiany planu świat zwierzęcy szczegółowo przedstawia opis w tekście rozdz. II, pkt 2, pt. Środowisko biotyczne.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu nie zostaną tu w sposób znaczący zmodyfikowane warunki bytowania fauny poprzez lokalizowane przedsięwzięcia.

Miejsca bytowania fauny w stanie dotychczasowym zostaną zachowane na terenach otwartych TO znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Wicko Małe.

Nieco zmienić się mogą miejsca bytowania w terenie planowanej zabudowy związanej z funkcjonowaniem portów i przystani, przybywających do wodopoju dzików i saren, czy też przylatujących tu ptaków. Teren ten po części jest miejscem odpoczynku zwierzyny.

Tereny otwarte stanowią istotne miejsca dla awifauny lęgowej i migrującej. Z obserwacji w sezonie lęgowym w 2014 r. oraz w 2015 r. uzupełnione o obserwacje własne z wysp w delcie Świny (Mrugowski, Niedźwiecki i inni) wskazują na:

- łągi w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru zmiany planu od strony południowej, gatunek z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej tj. gąsiorzek,
- łągi w terenie otwartym i w sąsiedztwie gatunków uznanych jako nieliczne lęgowe w Polsce - trzcinia, bręczka, cyranka, cyraneczka,;
- możliwość żerowania i wykorzystywania terenu otwartego jako miejsca odpoczynkowe przez wiele ptaków wodno-błotnych ujętych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej jak: błotniak stawowy, kania ruda, czapla biała, bielik, batalion, mewa czarnogłowa i mała, rybitwy wielkodzioba, rzeczna i czarna, zimorodek,
- możliwość żerowania i wykorzystywania terenu jako miejsce odpoczynkowe przez wiele cennych ptaków wodno-błotnych, w tym spotykanych stosunkowo rzadko jak: ohar, świstun, rożeniec, płaskonos, ostrygojad, szablodziób, sieweczka rzeczna i obroźna, siewnica, siewka złota, kamusznik, wąsatka, kulik wielki i mniejszy, rycyk, szlamnik rdzawy, kszczyk oraz wszystkie spotykane w Polsce gatunki brodczów i biegusów.

Na mapie prognozy nr 3, pokazano stanowiska prawnie chronionych zwierząt występujących w granicach zmiany miejscowego planu.

Planowane zagospodarowanie obszaru zmiany miejscowego planu w wyniku realizacji ustaleń planu może wpłynąć ale w nieznacznym stopniu, w terenie planowanych obiektów portowych i przystani na uszczuplenie arealu pobyтового ptactwa, nie lęgowego, które jednak nie stanowi przedmiotu ochrony na obszarze Natura 2000 Delta Świny ani nie znajdują się w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej.

Gdyby nawet nastąpiło przekształcenie lub zniszczenie siedlisk to nie wpłynie negatywnie na stan populacji tych gatunków, ponieważ w sąsiedztwie terenów inwestycyjnych znajdują się również dogodnie siedliska lęgowe.

Mało korzystne oddziaływanie może dotyczyć pojedynczych lub niewielkich grup gatunków migrujących ptaków wodno-błotnych, wykorzystujących istniejące zastoiska wody jako żerowiska lub miejsca odpoczynkowe w pobliżu jez. Wicko Małe (siewki, blaszkodziobe, czaple).

Również bardzo istotnym w przypadku istniejącej ul. Nadbrzeżnej jest przepust drogowy dla przepływu wód oraz przejścia dla płazów i gadów z łądu w kierunku jez. Wicko Małe. Droga ta (ul. Nadbrzeżna), z uwagi na uwarunkowania przyrodnicze, powinna być możliwie wąska, być może z drugim przepustem umożliwiającym swobodny i niezakłócony przepływ wód oraz migrację płazów, zlokalizowanym na wysokości istniejącego na południu mokradła z szuwarem trzcinowym.

Tereny otoczenia mokradeł w części południowej i zachodniej terenów elementarnych TO.37 i TO.38 ze stałą i okresową wodą tzw. wymokliska zostaną zachowane i będą w dalszym ciągu miejscem żerowania zwierząt, godowym płazów oraz miejscem buchtowania (dzików).

W celu umożliwienia swobodnej migracji drobnych zwierząt w terenie otwartym TO ustalono zastosowania rozwiązań umożliwiającą ich migrację, to znaczy nie będzie ogrodzeń. I to jest korzystne. W pozostałych terenach ustalenia zmiany planu dopuszczają ogrodzenia ażurowe, z zakazem stosowania prefabrykatów betonowych.

Ustalenie ogólne zmiany planu nakazuje utrzymanie drożności korytarzy ekologicznych, w ogrodzeniach nieruchomości stosowanie rozwiązań umożliwiające migrację małych zwierząt.

Inne zalecenia to: ze względu na bytowanie w pobliżu zmiany miejscowego planu i lokalnie w jego granicach, chronionych gatunków zwierząt, w przypadku realizacji przedsięwzięcia w sezonie lęgowym, rekomendowane jest uzyskanie zezwolenia na płoszenie takich gatunków chronionych jak: szpak, trzcinniczek, piecuszek, gajówka i kapturka.

Zezwolenia na płoszenie nie wymagają łowne gatunki zalatujące - krzyżówka i cyraneczka.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany miejscowego planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na świat zwierząt - faunę, płazy i inne gatunki.

3.12. Oddziaływanie na krajobraz

Zmiany w krajobrazie są nieuniknione i wynikać będą z wprowadzenia nowej zabudowy jednorodzinnej wolnostojącej z możliwością lokalizacji obiektów usług turystyki i usług sportu i rekreacji, zaplecza i obsługi komunikacji samochodowej, jak również zabudowy związanej z funkcjonowaniem portów i przystani, budynków gospodarczych, oraz wprowadzanej znacznej ilości zieleni urządzonej na dość znacznych powierzchniach terenu biologicznie czynnej w obrębie działek i terenów elementarnych.

Wpływ na krajobraz może być różny a uzależniony będzie w głównej mierze od przyjętego sposobu zagospodarowania i zabudowy oraz od szczegółowej koncepcji architektonicznej.

Przewiduje się, że nowy zespół zabudowy mieszkaniowej i usługowej nie wpłynie w znaczący sposób negatywnie na obecny krajobraz obszaru zmiany miejscowego planu i jego otoczenia.

Wprowadzane zmianą planu rygory nowych rozwiązań (ustalenia zasady kształtowania zabudowy, zagospodarowania terenu oraz ochrony i kształtowania ładu przestrzennego), w tym przede wszystkim dopuszczona zabudowa ekstensywna o wysokości nie większej jak 9,0 m n.p.m.z zachowaniem minimum 50-60% powierzchni biologicznie czynnej, maksymalna powierzchnia zabudowy, przy pełnej realizacji powinny przyczynić się istotnie do zharmonizowania krajobrazu kulturowego z naturalnym. Ponadto z uwagi na wymagania kompozycyjno-estetyczne zakazuje się wznoszenia elementów ingerujących w krajobraz.

Ustalenia powierzchni zabudowy i znaczny procent powierzchni terenu biologicznie czynnego będą miały korzystny wpływ na ekosystemy otoczenia i walory estetyczne krajobrazu.

Ustalenia o korzystnym wpływie na walory estetyczne krajobrazu:

- tereny zieleni leśnej i tereny otwarte zieleni naturalnej ustala się jako kształtujące naturalny krajobraz obszaru objętego zmianą planu o cennych walorach przyrodniczo-krajobrazowych;
- zakaz lokalizacji reklamy nie związanej z działalnością prowadzoną w granicach terenu elementarnego;
- zakaz umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na ogrodzeniach nieruchomości;
- na wyznaczonych w planie terenach komunikacji drogowej i terenach technicznych ustala się zakaz lokalizowania wszelkich reklam, za wyjątkiem tradycyjnych słupów ogłoszeniowych stanowiących element gminnego systemu informacji lub szyldu stanowiącego element spójnego zagospodarowania terenu oraz reklam nietrwałych;
- zakaz prowadzenia napowietrznych linii telekomunikacyjnych;
- likwidacje istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych i zastępowanie ich w ramach remontów i przebudowy sieciami kablowymi;
- zakaz prowadzenia nadziemnych sieci ciepłowniczych;

Pozytywne znaczenie dla krajobrazu całego opracowania będzie miało wprowadzenie wielogatunkowej zieleni drzewiasto-krzewiastej w ogrodach przydomowych oraz zieleni na ciągach ulic i dróg dojazdowych (po części nieobligatoryjne).

Realizacja ustaleń zmiany planu nie może pogorszyć krajobrazu miejscowego planu, bo nie wynika to z ustaleń zmiany planu. Z ustaleń zmiany planu nie wynika też, żeby zaistniały tu warunki lokalizacji obiektów pogarszających jakość krajobrazu, a w szczególności obiektów wysokościowych, typu maszty radiowe, telefonii komórkowej, wysokie kominy itp., oraz prowadzenia napowietrznych sieci inżynierskich.

Realizacja ustaleń zmiany planu umożliwi także zachowanie części wartości widokowych obszaru, znacznie jednak ograniczając zasięg widoku, szczególnie w kierunku północnym w stronę sosnowych lasów z rozlewiskami pradoliny nadmorskiej.

Ustalenia zmiany planu w pełni uwzględniają objęcie całego obszaru zmiany planu proponowaną do ustanowienia wielkoobszarową formą ochrony dziedzictwa kulturowego i wartościowych walorów krajobrazu – obszarem kulturowo-krajobrazowym pn. „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30).

Do czasu ustalenia zasad ochrony wprowadza się poprzez inne ustalenia planu:

- ochronę walorów kulturowo-krajobrazowych;
- utrzymanie i eksponowanie otwarc krajobrazowych, punktów widokowych, miejsc ekspozycji wartościowych krajobrazów kulturowych i przyrodniczych.

Z realizacji ustaleń planu wynika, że zmiany w krajobrazie w przypadku omawianego terenu wynikać będą przede wszystkim z przekształcenia terenu otwartego w obszar zabudowany. Zmiany te jednak nie będą istotne biorąc pod uwagę istniejące użytkowanie.

3.13. Oddziaływanie na zdrowie ludzi

W wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko nie przewiduje się powstania zagrożeń dla ludzi w obszarze zmiany planu, jak i w strefie wpływu m.p.z.p.

Działania inwestycyjne ograniczą się do realizacji ekstensywnej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy usług turystyki, usług sportu i rekreacji, zaplecza i obsługi komunikacji samochodowej, jak również zabudowy związanej z funkcjonowaniem portów i przystani, budynków gospodarczych, z towarzyszącą infrastrukturą niezbędną do obsługi terenu (komunikacja oraz zaopatrzenie w media) oraz wprowadzanej znacznej ilości zieleni urządzonej na dość znacznych powierzchniach terenu biologicznie czynnej w obrębie działek i terenów elementarnych.

Obecnie w obszarze zmiany planu zrealizowanych jest 35 jednorodzinnych domów mieszkalnych, które zamieszkuje ponad ok. 200 osób.

W wyniku realizacji nowej zabudowy powstanie tu kilkadziesiąt działek budowlanych dla realizacji budownictwa przeznaczonego do zamieszkania, wypoczynku i usług. Zostanie wprowadzona pewna ilość użytkowników obszaru objętego zmianą miejscowego planu. Na pewno liczba ta będzie powiększać się sezonowo o użytkowników rekreacyjnych.

Wprowadzenie zainwestowania kubaturowego na tereny mające dotychczas charakter terenów niezabudowanych, przeważnie porolnych, biologicznie czynnych, o niskiej wartości przyrodniczej nie spowoduje zagrożeń dla środowiska, zarówno w granicach zmiany planu, jak i nie będzie miało negatywnego wpływu na tereny sąsiednie (jedynym przekształceniem środowiska będzie ubytek powierzchni biologicznie czynnych).

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu nie powstaną szczególne zagrożenia dla środowiska poza takimi, których charakter jest typowy dla terenów przekształcanych urbanistycznie.

W zmianie miejscowego planu położono nacisk na maksymalne ograniczenie niekorzystnego charakteru i intensywności zmian w środowisku. W tym celu określono:

- przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów;
- zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
- zasady kształtowania zabudowy i sposoby zagospodarowania terenów poprzez określenie: wskaźników maksymalnej intensywności zabudowy, wysokości zabudowy, nieprzekraczalnych lub obowiązujących linii zabudowy oraz wskaźników minimalnej powierzchni biologicznie czynnej;
- szczególne warunki zagospodarowania terenów i ograniczenia w ich użytkowaniu.

W celu ochrony środowiska i jego zasobów w zmianie m.p.z.p. ustalono:

- zasady ochrony powierzchni ziemi;
- zasady ochrony zasobów wodnych i ich jakości;
- zasady ochrony przed zagrożeniami.

W zmianie miejscowego planu wprowadzono szereg rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływanie ustaleń zmiany planu na środowisko życia ludzi m.in. poprzez:

- ochronę i kształtowanie ładu przestrzennego w obszarze zmiany planu;
- ochronę świata roślinnego.

W planie ustalono ogólne zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, w tym pełną obsługę istniejącego i nowego zainwestowania w oparciu o wiejskie systemy infrastruktury technicznej w zakresie:

- zaopatrzenia w wodę;
- odprowadzania ścieków sanitarnych i wód opadowych;
- usuwania odpadów stałych;
- zaopatrzenia w energię elektryczną,
- zaopatrzenie w gaz;
- zaopatrzenie w ciepło;

- obsługi telekomunikacyjnej i teleinformatycznej.

Ustalone w zmianie miejscowego planu rozwiązania przestrzenne, realizacyjne i techniczne odpowiadają wymaganiom określonym w przepisach ochrony środowiska.

Zagospodarowanie przestrzenne i zasady jego realizacji ustalone w zmianie planu dostosowane są do uwarunkowań przyrodniczych, w tym specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019. Zapewnia ono w ten sposób trwałość procesów przyrodniczych i odnawialność zasobów przyrodniczych w granicach zmiany planu i na terenach sąsiednich w możliwym do uzyskania zakresie. Docelowo powinno to pozwolić na zapobieganie lub ograniczenie negatywnych oddziaływań realizowanych przedsięwzięć na życie i zdrowie ludzi.

3.14. Oddziaływanie na zabytki

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu nie będzie wywierała negatywnego wpływu na dobra kultury materialnej. Ochronę dóbr kultury materialnej regulują odrębne przepisy, zawierające zasady i warunki ochrony konserwatorskiej obszarów i obiektów chronionych prawem. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami określa przedmiot, zakres i formy ochrony zabytków.

W granicach zmiany miejscowego planu występuje 1 obiekt zabytkowy, ujęty w gminnej ewidencji zabytków. Jest to budynek mieszkalny przy ul. Kolonijnej 11, dla którego obowiązuje ochrona:

- ukształtowania bryły obiektu: gabarytów, kształtu dachu;
- ogólnej kompozycji elewacji oraz elementów detalu architektonicznego;
- formy stolarki okiennej i drzwiowej.

Poza obiektem zabytkowym w granicach zmiany planu występują 2 strefy „W.III” ograniczonej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych. W granicach stref obowiązuje:

- współdziałanie w zakresie zamierzeń inwestycyjnych i innych związanych z pracami ziemnymi z odpowiednim organem ds. ochrony zabytków, w tym powiadamianie o zamiarze podjęcia prac ziemnych,
- przeprowadzenie archeologicznych badań ratunkowych na terenie objętym realizacją prac ziemnych, na zasadach określonych przepisami odrębnymi dot. ochrony zabytków.

W obszarze zmiany miejscowego planu nie występują obiekty oraz obszary o wartościach kulturowych wymagających ustanowienia ochrony w zmianie planu.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu nie przewiduje się jakichkolwiek oddziaływań w tym zakresie.

Warunki ochrony dla obiektów zabytkowych wymienionych powyżej jest:

- utrzymanie historycznej formy architektonicznej obiektu z ograniczonym zakresem dopuszczalnych przekształceń, określonych każdorazowo w ustaleniach szczegółowych, z dostosowaniem elementów nowych do kompozycji istniejącej;
- zakaz umieszczania na obiektach stacji przekaźnikowych telefonii;
- w przypadku losowej, potwierdzonej opinią techniczną konieczności rozbiórki obiektu, obowiązuje sporządzenie jego inwentaryzacji konserwatorskiej i przekazanie organowi ds. ochrony zabytków.

Ponadto zmiana miejscowego planu znajduje się w granicach proponowanej do ustanowienia wielkoobszarowej formy ochrony dziedzictwa kulturowego i wartościowych walorów krajobrazu – obszaru kulturowo-krajobrazowego o nazwie „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30). Do czasu opracowania zasad ochrony krajobrazu kulturowego ustalenia zmiany planu wprowadzają poprzez inne ustalenia:

- ochronę walorów kulturowo-krajobrazowych,
- utrzymanie i eksponowanie otwarc krajobrazowych, punktów widokowych, miejsc ekspozycji wartościowych krajobrazów kulturowych i przyrodniczych,
- wykluczenie z lokalizacji inwestycji wielkokubaturowych, wielkoprzestrzennych, dominant wysokościowych obszarów zapewniających ekspozycję sylwetek historycznych.

Ustalenia zmiany miejscowego planu w pełni uwzględniają zasady ochrony krajobrazu kulturowego i ochrony zabytków. W wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu nie wystąpi negatywny wpływ na występujące w granicach planu zabytki i krajobraz kulturowy.

3.15. Oddziaływanie na dobra materialne

Nie wystąpi negatywny wpływ realizacji ustaleń zmiany planu na dobra materialne ludności tej gminy, jak też ludności ościennych gmin. W granicach obszaru objętego zmianą miejscowego planu nie planuje się realizacji przedsięwzięć, które wymagałyby np.: likwidacji budynków mieszkalnych z powodu konieczności usytuowania jakiegokolwiek przedsięwzięcia, trwałego zajęcia i przeznaczenia pod zainwestowanie dużych powierzchni użytków rolnych będących w użytkowaniu osób fizycznych, przedsięwzięć terenochłonnych.

W granicach obszaru zmiany miejscowego planu, planuje się przeznaczenie terenów rolnych na cele budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego wolnostojącego, usług turystyki, usług sportu i rekreacji, zaplecza i obsługi komunikacji samochodowej, jak również zabudowy związanej z funkcjonowaniem portów i przystani, budynków gospodarczych, z towarzyszącą infrastrukturą niezbędną do obsługi terenu (komunikacja oraz zaopatrzenie w media).

Realizacja powyższych przedsięwzięć nie będzie kolizyjna z ochroną dóbr materialnych ludności gminy Międzyzdroje.

3.16. Oddziaływania skumulowane

Na podstawie zebranych informacji, na tym etapie zmiany miejscowego planu uznaje się, że w granicach obszaru objętego zmianą miejscowego planu nie powinno wystąpić skumulowane oddziaływanie na całość środowiska na objętym nim obszarze.

Planowane zamierzenia zmiany miejscowego planu nie są aż tak znaczące, żeby powodowały nagromadzenie w środowisku szkodliwych czynników, które mogłyby się przyczynić do łańcucha szkodliwych procesów dla środowiska i zdrowia ludzi.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń planu nie przewiduje się w związku z tym znaczących oddziaływań wtórnych i skumulowanych.

3.17. Oddziaływania znaczące

W granicach zmiany miejscowego planu w świetle Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko planowane przedsięwzięcia zaliczane są do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§3 ust.1 powyższego Rozporządzenia). Są to przedsięwzięcia zmiany planu zlokalizowane na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.

Obszar zmiany miejscowego planu położony jest w całości w specjalnym obszarze ochrony siedlisk Natura 2000, obszarze mającym znaczenie dla Wspólnoty (OZW) „Wolin i Uznam” kod obszaru PLH320019 i znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Delta Świny” kod obszaru PLB320002.

Dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko należy uzyskać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z ww. Rozporządzeniem i art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 przedsięwzięcia zostanie stwierdzony (lub nie) przez właściwy organ w oparciu o uwarunkowania wymienione w art. 63 ust. 1. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Ustalenie ogólne zmiany planu mówi, że dla całego obszaru objętego zmianą miejscowego planu, znajdującego się w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” (kod obszaru PLH 320019), obowiązuje procedura oceny wpływu lokalizacji inwestycji na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na tym poziomie opracowania prognostycznego po przeanalizowaniu ustaleń zmiany miejscowego planu nie stwierdza się powstania obszarów o przewidywanym znaczącym oddziaływaniu na środowisko. W zmianie miejscowego planu wprowadzono liczne rozwiązania, które mają na celu zapobieganie negatywnym oddziaływaniom zainwestowania na środowisko.

Jako znaczące oddziaływanie przyjęto oddziaływanie powodujące przekroczenie standardów, norm czy inaczej zdefiniowanych pożądanych stanów środowiska.

Zmiana miejscowego planu ustala zasady zagospodarowania i warunki zabudowy odnosząc się priorytetowo do zagadnień ochrony środowiska.

3.18. Przewidywane znaczące oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów

Usytuowanie zmiany miejscowego planu na obszarze Natura 2000 oraz w stosunku do istniejących obszarów Natura 2000 zostało pokazane na załączniku graficznym do przedmiotowej prognozy (str. 13 w tekście).

Obszar zmiany miejscowego planu znajduje się w granicach jednego obszaru Natura 2000. Jest to:

- specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019 mający znaczenie dla Wspólnoty.

Najbliższe dalsze obszary Natura 2000, to:

- obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 – „Delta Świny”, kod obszaru PLB320002, bezpośrednie sąsiedztwo od strony zachodniej;
- obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 – „Zatoka Pomorska” kod obszaru PLB990003, od strony północnej w odległości ok. 10 km, obszar morski;
- obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 – „Zalew Szczeciński” kod obszaru PLB320009, od strony południowej w odległości ok. 6 km;

- specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 – „Ostoja na Zatoce Pomorskiej” kod obszaru PLH990002, od strony północnej w odległości ok. 10 km, obszar morski;
- specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 – „Ujście Odry i Zalew Szczeciński” kod PLH320018, od strony południowej w odległości ok. 6 km..

Obszar objęty zmianą miejscowego planu znajduje się w całości, prawie w środkowej części specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 – „Wolin i Uznam” , kod obszaru PLH320019 oraz w bezpośrednim sąsiedztwie od strony zachodniej obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 – „Delta Świny”, kod obszaru PLB320002 i bezpośrednio graniczy od strony północnej z Wolińskim Parkiem Narodowym. Dokładnie te dwie formy ochrony przyrody dzieli od siebie zmiana miejscowego planu miejscowości Wicko.

Wartość przyrodnicza i znaczenie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam” jest bardzo duża. Jest to obszar o niepowtarzalnych wartościach przyrodniczych skupiających na swoim terenie rzadkie siedliska i związane z nimi fitocenozy, niejednokrotnie o zasięgu występowania ograniczonym tylko do tego obszaru. Charakteryzuje się ogromną różnorodnością ekosystemów lądowych, bagiennych i wodnych oraz bogatą florą (1135 gatunków roślin naczyniowych) w tym wielu gatunków prawnie chronionych, rzadkich bądź zagrożonych.

Łącznie w obszarze zidentyfikowano 30 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, a wśród nich siedliska priorytetowe.

Różnorodność środowisk na Wyspie Wolin i Uznam, a w szczególności wodno-błotnych i leśnych, warunkuje bogactwo miejsc rozrodu i stałego przebywania zwierząt gatunków chronionych, (ale poza obszarem miejscowego planu).

Sam obszar objęty zmianą miejscowego planu stanowi po części cenny obszar przyrodniczy z występującym priorytetowym siedliskiem przyrodniczym będącym przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, częściowo jest zurbanizowany, a w największej części stanowi użytki polne (grunty orne V i VI klasy bonitacyjnej), aktualnie w większości stanowią je ugory i odłogi oraz nieużytki, które w przypadku awifauny są miejscem odpoczynku, po części stanowi raczej ubogą niewielką strefę żywicielską. Jest to raczej słabe żerowisko.

W wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu w niewielkim stopniu zmieniają się warunki w przypadku obszaru Natura 2000.

Zasady funkcjonowania i ochrony obszarów Natura 2000 regulują artykuły od 25 do 39 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Ochrona składników przyrody, dla ochrony których wyznacza się obszary Natura 2000, będzie realizowana z uwzględnieniem uwarunkowań gospodarczych. Przedsięwzięcia, które będą zagrażały ochronie przyrody, wymagają zastosowania odpowiedniej procedury postępowania (w tym sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach).

Wyznaczenie obszaru Natura 2000 wiąże się z ograniczeniami wynikającymi z zakazu podejmowania działań mogących znacząco:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, lub
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Obszar Natura 2000 został wyznaczony w celu ochrony gatunków, których dotyczy Artykuł 4 Dyrektywy Rady 79/409/EWG i gatunków wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz siedlisk warunkujących ich istnienie.

Cały obszar objęty zmianą miejscowego planu znajduje się, jak powyżej wspomniano, w obrębie obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty (OZW) „Wolin i Uznam” PLH320019.

Do przedmiotów ochrony występujących w obszarze Natura 2000, w tym w obszarze objętym zmianą miejscowego planu należą siedliska przyrodnicze.

W obszarze zmiany miejscowego planu występuje tylko jedno siedlisko przyrodnicze będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, które wymaga ochrony w formie wyznaczenia obszaru Natura 2000, ze wskazanym typem siedliska przyrodniczego o znaczeniu priorytetowym (patrz zał. graf., mapa nr 2 i 3). Jest to siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym „Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe” (*Koelerion glaucae*), kod siedliska 6120-1. Występujące siedlisko przyrodnicze w obrębie obszaru położonego w rejonie ul. Żwirowej w Wicku było weryfikowane pod kątem występowania oraz zasięgu siedliska ciepłolubnej murawy napiaskowej (kod 6120) w zmianie miejscowego planu.

Potwierdzono w trakcie lustracji terenowej w 2016 roku występowanie murawy napiaskowej z następującymi dominującymi gatunkami: szcztolicha siwa, goździk kartuzek, lepnica wąskopłatkowa, zawciąg pospolity, pylenieć pospolity, kocanki piaskowe, chondrilla sztywna, chaber nadreński, koniczyna polna, bylica polna, turzyca piaskowa, rozchodnik ostry. Stwierdzono ponadto występowanie licznych mchów, w tym wielu częściowo chronionych. Zweryfikowano zasięg siedliska 6120 usuwając płaty zdominowane przez trzcinnik piaskowy, mietlicę pospolitą, oraz zwarte zborowiska leśno-zaroślowe o niewielkim udziale gatunków

murawowych. Zwraca się uwagę, że weryfikowane siedlisko przyrodnicze kontynuuje się poza granicą zmiany miejscowego planu.

Zweryfikowany zasięg siedliska przyrodniczego „Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe” (*Koelerion glaucae*) został uwzględniony w zmianie miejscowego planu. Siedlisko przyrodnicze 6120 w zmianie planu występuje w dwóch terenach elementarnych: TO.39 i TO.40. Są to tzw. tereny otwarte i tereny zieleni naturalnej (TO).

W zmianie planu pomiędzy obszarem siedliska, a granicą projektowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zachowany został różnej szerokości pas terenów ekstensywnie zainwestowanych stanowiących „bufor” izolujący obszar prawnie chronionego siedliska przyrodniczego od terenów inwestycyjnych wskazanych w projekcie zmiany planu.

W ustaleniach szczegółowych podaje się, że dla części terenów TO.39 i TO.40 położonych w zasięgu siedliska przyrodniczego 6120-1 o znaczeniu priorytetowym, obowiązujące ograniczenia w zainwestowaniu i użytkowaniu terenów. Ustalenia zmiany planu poddają siedlisko szczególnej ochronie i wyłączają z zabudowy istniejące płaty siedliska 6120. Ustalenie szczegółowe zakazuje lokalizowania zabudowy i nie dopuszczają grodzienia terenu. W terenach TO z siedliskiem przyrodniczym obowiązuje maksymalna ochrona zieleni wysokiej i zieleni przybrzeżnej jez. Wicko Małe.

Wg „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego”, Szczecin BKP 2010 w obszarze zmiany planu wykazywane jest siedlisko przyrodnicze „Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe” (*Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnetion glutinoso-incanae*), kod siedliska 91E0-3 o znaczeniu priorytetowym. Z lustracji terenowej przeprowadzonej przez RDOŚ, stwierdza się występowanie niewielkiego (<0,10 ha) zadrzewienia olszowego na granicy sadu oraz szuwarów, miejscami silnie zabagnionego z dominacją roślinności szuwarowej. W jego obrębie stwierdzono gruz oraz liczne odpady.

Po lustracji terenowej przeprowadzonej przez RDOŚ w 2016 r. nie potwierdzono występowania siedliska przyrodniczego łągi olszowego (91E0) w rejonie Wicka. Stąd w zmianie miejscowego planu siedlisko przyrodnicze 91E0 nie zostało uwzględnione.

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu nie powinna mieć negatywnego wpływu na inne sąsiadujące formy ochrony przyrody, a w szczególności na bezpośrednio sąsiadujący od strony północnej Woliński Park Narodowy i również na bezpośrednio sąsiadujący od strony zachodniej obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny”, kod obszaru PLB320002, które dokładnie od siebie teren zmiany miejscowego planu. Bezpośrednio sąsiadujące formy ochrony przyrody z obszarem zmiany planu to wyjątkowo cenne obszary przyrodnicze m.in. z cennymi siedliskami przyrodniczymi mającymi znaczenie dla Wspólnoty, które są też miejscami występowania cennych gatunków zwierząt i roślin, szczególnie ptaków i płazów.

Realizacja ustaleń zmiany planu nie pogorszy w bliższym i dalszym sąsiedztwie populacji dziko występujących ptaków oraz nie wpłynie w żaden sposób na utrzymanie ich siedlisk w nie pogorszonym stanie, chodzi tu w szczególności o sąsiadujący obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 pod nazwą „Delta Świny” kod obszaru PLB320002.

Ustalenia planu w pełni respektują ochronę gatunków zwierząt, roślin i ich siedlisk, których celem jest do ustanowienia specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH 320019.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu nie powinny wystąpić negatywne oddziaływania na bezpośrednio sąsiadujące szuwały z jez. Wicko Małe. Ustalenia zmiany miejscowego planu zachowują wszystkie tereny otwarte TO w stanie prawie niezmiennym.

Tereny elementarne TO w obszarze Natura 2000 mającym znaczenie dla Wspólnoty zajmują 22,63 ha, co stanowi to 37,45% ogólnej powierzchni obszaru Natura 2000, tj. prawie 1/3 część zmiany planu. Jest to wysoki i korzystny procent powierzchni terenów otwartych w obszarze Natura 2000 oraz w zmianie miejscowego planu.

Ustalenie ogólne w zmianie miejscowego planu przeznacza tereny elementarne TO na obszary otwarte, tereny zieleni naturalnej nie będące lasami oraz na tereny otwarte użytkowane jako rolnicze, stanowiące otwarte tereny spacerowe i rekreacyjne, służące ekspozycji krajobrazu i rekreacji, przy uwzględnieniu poniższych i pozostałych ustaleń planu oraz przepisów odrębnych w zakresie przyrodniczych obszarów i obiektów chronionych:

- 1) na terenach TO dopuszcza się:
 - rolnicze wykorzystanie terenów, w tym wypas zwierząt hodowlanych,
 - lokalizację elementów zagospodarowania terenu w postaci obiektów i urządzeń turystycznych i sportowych, w tym nie związanych trwale z gruntem tymczasowych obiektów budowlanych służących uprawianiu sportu, rekreacji i wypoczynku,
 - elementów infrastruktury technicznej;
- 2) na terenach TO nie dopuszcza się w szczególności lokalizowania innych obiektów budowlanych poza wskazanymi w powyższym pkt 1.

Tereny otwarte – pełnią tu ważne funkcje ekologiczne jako m.in. siedlisko przyrodnicze, miejsca ochrony flory i fauny przyczyniając się do utrzymywania różnorodności biologicznej. Stanowią element krajobrazu

i kulturowego dziedzictwa. Polepszają jakość estetyki otoczenia m.in. miejscowości Wicko. Stanowią formę naturalnego „opakowania” urozmaicającego otoczenie wiejskie. Ponadto przestrzenie otwarte są też i mogą być miejscem naukowych badań zmian ekologicznych.

Ustalenie szczegółowe na terenach otwartych w zmianie miejscowego planu zakazuje lokalizowania zabudowy. Przy uwzględnieniu przepisów uchwały zmiany miejscowego planu dotyczących ochrony siedlisk, gatunków roślin i zwierząt dopuszcza się w tej części obszaru Natura 2000 funkcję turystyczną, mocno zbliżoną do ekologicznej a w ramach jej tylko i wyłącznie:

- lokalizację elementów zagospodarowania terenu w postaci obiektów i urządzeń turystycznych i sportowych, w tym nie związanych trwale z gruntem tymczasowych obiektów budowlanych służących uprawianiu sportu, rekreacji i wypoczynku,
- lokalizację urządzonych, pieszych tras spacerowych oraz dróg rowerowych, w tym kładek i pomostów w strefie brzegowej jeziora Wicko Małe,
- wykonanie umocnień brzegu,
- dopuszcza się lokalizację plenerowych urządzeń rekreacyjnych i sportowych oraz altan parkowych (zadaszenie miejsca wypoczynku w formie lekkiej konstrukcji o wysokości do 4,5 m),
- nie dopuszcza się grodzenia terenu.

Inne użytkowanie terenów otwartych, poza wyżej wymienionymi jest niedopuszczalne.

Celem ochrony terenów elementarnych, w tym siedliska przyrodniczego jest dopuszczenie rolnicze wykorzystanie terenów, w tym wypas zwierząt hodowlanych. Możliwe jest też dopuszczenie pozyskiwania ekspansywnej trzciny pospolitej pod kontrolą specjalisty – przyrodnika. Dopuszczenie w TO wypasu zwierzętami hodowlanymi, m.in. bydłem i koniami, a także koszenie i wycinanie drzew i krzewów zapobiegnie sukcesji roślinnej, co jest wręcz konieczne w przypadku siedliska przyrodniczego. Zaprzestanie wypasu i koszenia prowadzi w wyjątkowo bardzo szybkim tempie do wypierania chronionych roślin przez ekspansywną głównie trzcinę pospolitą *Phragmites australis* i samosiewy drzew i krzewów. Zaprzestanie użytkowania kośno-pastwiskowego i koszenia trzciny z czasem może doprowadzić do całkowitego zaniku prawnie chronionych roślin.

W przypadku terenów elementarnych TO, można stwierdzić, że we wszystkich otwartych terenach TO ustalenia zmiany miejscowego planu zachowują istniejącą roślinność, zachowują i przeznaczają tereny na cele rolnicze, jako grunty orne, łąki i pastwiska o użytkowaniu ograniczonym bez znaczącej ingerencji, czyli prawie w stanie naturalnym.

W terenach elementarnych TO zakłada się, że dopuszczalny wskaźnik powierzchni zabudowy wyniesie 0% a udział powierzchni biologicznie czynnej do powierzchni terenu będzie na poziomie 100%. Wskaźniki wyjątkowo korzystne w przypadku obszaru Natura 2000.

Część terenu zmiany miejscowego planu znajduje w granicach pasa nadbrzeżnego morskich wód wewnętrznych, w skład którego wchodzi: pas techniczny i pas ochronny. Na terenie pasa nadbrzeżnego obowiązują zakazy i nakazy wynikające z przepisów odrębnych.

Część terenu obszaru zmiany miejscowego planu położona jest w obrębie pasa technicznego, co stanowi na mocy przepisów odrębnych, obszar szczególnego zagrożenia powodzią. Teren zmiany miejscowego planu położony jest częściowo w obszarze wody 1%, tzn. w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym obowiązują zakazy i ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych.

W związku z powyższym w przypadku terenu zabudowy związanej z funkcjonowaniem przystani wystąpi nieunikniona ingerencja w naturalne ukształtowanie powierzchni terenu, ale z ubogą roślinnością, głównie szuwarową. W wyniku realizacji powyższego przedsięwzięcia nie powinno to znacząco negatywnie wpłynąć na obszar Natura 2000 mający znaczenie dla Wspólnoty. W części tej nie występują siedliska przyrodnicze będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu zostaną zachowane wszystkie wymokliska z szuwarami, tak cenne i ważne dla zachowania różnorodności biologicznej flory i fauny oraz wartościowego krajobrazu. Ustalenia planu zachowują w stanie istniejącym roślinność szuwarową i łąkową, i respektują też, bez najmniejszej ingerencji w roślinność występującą w sąsiedztwie planu.

Ustalenie zmiany miejscowego planu w terenach TO nie dopuszcza grodzenia terenów, co jest szczególnie ważne w przypadku migrujących zwierząt, przy czym nie ograniczy penetracji ciepłolubnych muraw napiaskowych.

W obszarze zmiany miejscowego planu znajdującego się w całości w obszarze Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty w zasadzie niewielkiej części przeznaczony jest pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną oraz zabudowę usług turystyki i zabudowę usług sportu i rekreacji.

Charakter planowanego zainwestowania (niska, ekstensywna zabudowa o nieuciążliwym przeznaczeniu) na terenach już obecnie w części przekształconych przyrodniczo częściowo zurbanizowanych, nie powinna mieć większego wpływu na obszar Natury 2000 a w szczególności na warunki bytowania ptactwa w granicach zmiany planu i obszaru Natura 2000.

W przypadku wprowadzanej zabudowy w obszarze Natura 2000 szczególnie pozytywne są wskaźniki powierzchni zabudowy, intensywności zabudowy i wysokości, no i powierzchni biologicznie czynnej.

W zmianie miejscowego planu wydzielono 19 terenów elementarnych MN, których łączna powierzchnia wynosi 17,55 ha, co stanowi ok. 29% ogólnej powierzchni zmiany planu. W porównaniu z terenami otwartymi i terenami zieleni naturalnej TO, tereny MN zajmują mniejszą powierzchnie w zmianie planu. Powierzchnia terenów otwartych TO wynosi 22,63 ha, co stanowi 37,45% ogólnej powierzchni zmiany planu. Jest to na korzyść terenów zielonych.

Aktualnie tereny elementarne MN w dużej części stanowią powierzchnie terenu biologicznie czynne, które zostaną maksymalnie od 15 do maksymalnie 25% zabudowane. Skutkiem umiarkowanie korzystnym a nawet korzystnym realizacji ustaleń planu będzie zachowanie minimum 40-60% powierzchni terenu biologicznie czynnej w granicach poszczególnych wydzielanych działek. Wielkość działek – minimum 900 – 1000 i 1200 m².

Realizacja ustaleń planu spowoduje tu wprowadzenie (nie obligatoryjnie) dużej ilości zieleni niskiej i wysokiej. Będzie to zupełnie nowa zieleń rodzima. W bardzo dużej ilości na poszczególnych działkach będzie to zieleń ozdobna.

Ustalenia szczegółowe nakazują we wszystkich terenach MN maksymalną ochronę zieleni wysokiej. Ustalenia zmiany planu w terenach MN należą do korzystnych w przypadku obszaru Natura 2000.

Niewielki odsetek terenów w zmianie miejscowego planu stanowią tereny zabudowy usług turystyki (UT) i zabudowy usług sportu i rekreacji (US). Łącznie tereny elementarne UT i US zajmą ok. 9,5 ha, tj. 15,7% ogólnej powierzchni zmiany planu. Tereny UT i US będą charakteryzować się dość dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnej, która będzie na poziomie od 60 do 80%, co nie będzie obojętne w obszarze Natura 2000.

Reasumując stwierdza się, że w wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu, będą zdecydowanie korzystne ustalenia na występujący w granicach zmiany planu obszar Natura 2000 i na te dalsze obszary Natura 2000. Są to m.in.:

- bardzo istotne i korzystne jest wydzielenie z obszaru zmiany miejscowego planu terenów otwartych TO o powierzchni 22,63 ha, które przeznacza się na cele podstawowe – rolnicze – łąk i pastwisk o ograniczonym użytkowaniu – ze względu na ich znaczenie przyrodnicze – do wypasu bydła i koni oraz koszenie;
- dopuszczenie na terenach otwartych TO wypasu zwierząt hodowlanych (np. bydła i koni), oraz koszenie, z być może dopuszczeniem pozyskiwania trzciny jako zabiegów ochronnych;
- zachowanie dobrze wykształconego chronionego siedliska przyrodniczego o znaczeniu priorytetowym „Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe” (*Koelerion glaucae*), kod siedliska 6120-1;
- zachowanie i ochrona w części zachodniej w strefie przybrzeżnej jez. Wiciko Małe występujących stanowisk prawnie chronionych roślin. Są to:

1 - Kruszczyk błotny *Epipactis palustris*

2 – Turówka wonna *Hierochloe odorata*

Stanowiska powyższych roślin prawnie chronionych zostały pokazane na zał. graf. nr 3.

Kruszczyk błotny *Epipactis palustris* to gatunek rośliny należący do rodziny storczykowatych *Orchidoceae*. To jeden z piękniejszych rodzimych storczyków.

Rośnie na torfowiskach niskich i wilgotnych łąkach, jeszcze nie zarośniętych trzcina.

Kruszczyk błotny objęty jest ścisłą ochroną gatunkową. Jego liczebność maleje wskutek przed wszystkim osuszania podmokłych łąk.

Turówka wonna *Hierochloe odorata* – gatunek trawy z rodziny wiechlinowatych. Występuje w bardzo zróżnicowanych siedliskach: szuwarach, na wilgotnych łąkach, w zaroślach. Główne zagrożenie, analogiczne jak storczyka to osuszanie wilgotnych łąk. Turówka wonna objęta ochroną gatunkową. Podlega ochronie częściowej. Umieszczona jest na Czerwonej liście roślin i grzybów Polski, w grupie gatunków narażonych na wyginięcie (kategoria:V).

- zachowania i ochrona 3 stanowisk prawnie chronionych zwierząt. Są to:

1 – Zaskroniec *Natrix natrix*

2 – Lerka *Lullula arborea*

3 – Pustułka *Falco tinunculus*

Zaskroniec *Natrix natrix* – gatunek niejadowitego węża z rodziny połozowatych. Stanowisko znajduje się w części zachodniej opracowania w podmokłej strefie przybrzeżnej jez. Wiciko Małe. W Polsce najpospolitszy z węży jest objęty ochroną gatunkową częściową.

Lerka *Lullula arborea* – gatunek małego ptaka z rodziny skowronków. Ptak nieliczny, lęgowy. Gatunek objęty ścisłą ochroną gatunkową. Stanowisko jego stwierdzono w południowo-wschodniej części opracowania w niewielkim kompleksie zadrzewionym.

Pustułka *Falco tinunculus* – gatunek średniej wielkości ptaka drapieżnego z rodziny sokołowatych. Nieliczny ptak lęgowy. Stanowisko jego występuje w rejonie zlikwidowanej betoniarni. Gatunek objęty ścisłą ochroną gatunkową. Wymaga ochrony czynnej.

- dopuszczenie w terenach otwartych TO, jako uzupełnienie funkcji podstawowej, funkcję turystyczną zbliżoną do ekologicznej, a w ramach jej tylko i wyłącznie:

- lokalizację elementów zagospodarowania terenu w postaci obiektów i urządzeń turystycznych i sportowych, w tym nie związanych trwale z gruntem tymczasowych obiektów budowlanych służących uprawianiu sportu, rekreacji i wypoczynku,
- lokalizację urządzonych, pieszych tras spacerowych oraz dróg rowerowych, w tym kładek i pomostów w strefie brzegowej jeziora Wicko Małe,
- wykonanie umocnień brzegu,
- dopuszcza się lokalizację plenerowych urządzeń rekreacyjnych i sportowych oraz altan parkowych (zadanie miejsca wypoczynku w formie lekkiej konstrukcji o wysokości do 4,5 m),
- nie dopuszcza się grodzenia terenu.

- niedopuszczalne inne użytkowanie terenów otwartych, poza powyżej ustalonym;

- zakaz wszelkiej zabudowy na terenach otwartych;

- zakaz lokalizacji trwałej infrastruktury, w tym utwardzonych dróg na terenach otwartych;

- zachowanie prawie 100% powierzchni biologicznie czynnej w terenach otwartych TO;

Poza powyższymi ustaleniami szczegółowe rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na obszary Natura podaje się w poniższym punkcie 4.1 na str. 185.

Ponadto na obszarze planu obowiązuje nakaz bezwzględnego respektowania przy zagospodarowaniu terenu istniejących i projektowanych form ochrony i krajobrazu.

Z analizy prognozowanych zmian przestrzennych i ich jakości wynikających z realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu wynika, że na części obszaru zmiany planu będącym w obszarze Natury 2000 (ok. 45% obszaru) nastąpi zmiana dotychczasowej funkcji, co spowoduje pewny ubytek powierzchni terenu biologicznie czynnej (ok. 30%), której generalnie wartość przyrodnicza jest niewielka. Dotyczy to terenów MN, UT, US, PM i KS.

Po przeanalizowaniu ustaleń zmiany miejscowego planu nie stwierdza się powstania obszarów o przewidywanym znaczącym negatywnym oddziaływaniu na środowisko, a w szczególności na obszary Natura 2000.

W zmianie miejscowego planu wprowadzono liczne rozwiązania (ustalenia), które mają na celu zapobieganie negatywnym oddziaływaniom zainwestowania na obszary Natura 2000 (pkt 4.1, str. 185).

Zmiany w zainwestowaniu terenu wynikające z realizacji ustaleń planu nie będą miały większego istotnego wpływu na funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

W w zmianie planu ustalono zasady zagospodarowania i warunki zabudowy odnosząc się priorytetowo do zagadnień ochrony środowiska przyrodniczego a w szczególności obszaru Natura „Wolin i Uznam”.

Biorąc pod uwagę stan istniejący, proponowane zagospodarowanie oraz ograniczony zakres problemów i położenie w obszarze Natura 2000, obszar zmiany miejscowego planu nie wymaga alternatywnych rozwiązań do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

Podstawową zasadą zagospodarowania przestrzennego realizowaną zapisami planu jest zachowanie i kształtowanie struktury i funkcji systemu przyrodniczego analizowanego obszaru zgodnie z cechami i potencjałem środowiska przyrodniczego.

W związku ze stałą współpracą z zespołem autorskim miejscowego planu, w planie znalazły się ustalenia mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko oraz w miarę możliwości planistycznych i technicznych, optymalne rozwiązania realizacyjne projektowanej zmiany miejscowego planu.

W wyniku realizacji zapisów miejscowego planu nie nastąpi istotne zaburzenie procesów, ani uszczuplenie zasobów przyrodniczych. Ustalenia planu nie wymagają kompensacji przyrodniczej w zakresie funkcjonowania i jakości zbiorowisk roślinnych.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko w granicach miejscowego planu w tym w granicach obszaru Natury 2000 i w sąsiedztwie w tym: bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego, długo terminowego, stałego i chwilowego.

Oddziaływanie ustaleń miejscowego planu i innych nie wpłynie znacząco negatywnie na sąsiadujący obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 pod nazwą „Delta Świny” kod obszaru PLB 320002 oraz specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019, w obrębie którego znajduje się zmiana miejscowego planu.

Ponadto zasady funkcjonowania i ochrony obszarów Natura 2000 regulują artykuły od 25 do 39 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody; Ochrona składników przyrody, dla ochrony których wyznacza się obszary Natura 2000, będzie realizowana z uwzględnieniem uwarunkowań gospodarczych. Nie ma bezwzględnego zakazu jakichkolwiek działań na obszarach Natura 2000. Przedsięwzięcia, które będą zagrażały ochronie przyrody, wymagają zastosowania odpowiedniej procedury postępowania (w tym sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach).

Miejscowy plan w pełni chroni obszary Natura 2000 występujące w jego granicach. Nie przewiduje żadnych inwestycji mogących wywierać wpływ na obszary chronione, za wyjątkiem, być może terenu zabudowy związanej z funkcjonowaniem przystani lokalizowanej bezpośrednio w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019. Taki sposób użytkowania ww. terenu przystani przy zastosowaniu rozwiązań sozotechnicznych postulowanych w zmianie miejscowego planu nie powinien znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszarów Natura 2000.

Wszystkie tereny elementarne w zmianie miejscowego planu mają precyzyjnie określone zasady zagospodarowania i ograniczenia w użytkowaniu.

A tymczasem charakter planowanego zainwestowania (niska, ekstensywna zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz zabudowa usług turystyki i sportu i rekreacji na dużych działkach o znacznej powierzchni terenu biologicznie czynnej i nieuciążliwym przeznaczeniu, co zostało już podkreślone), na terenach porolnych, będącymi aktualnie ugorami i odłogami oraz na terenach już aktualnie częściowo przekształconych przyrodniczo i częściowo zurbanizowanych, nie powinno mieć znaczącego negatywnego wpływu na specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 o nazwie „Wolin i Uznam”, kod obszaru PLH320019 oraz na bezpośrednio sąsiadujący obszar specjalnej ochrony ptaków pod nazwą „Delta Świny”, kod obszaru PLB 320002.

3.19. Oddziaływanie na korytarze ekologiczne

Korytarz ekologiczny w ustawie o ochronie przyrody określa się jako obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Nie jest to forma chroniona na podstawie przepisów prawa. Korytarze ekologiczne mają istotne znaczenie m.in. dla zachowania różnorodności biologicznej.

W prawie polskim korytarze ekologiczne powinny być poddawane szczególnej ochronie w ramach sieci obszarów chronionych wyznaczanych i zarządzanych zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody, a także za pomocą środków odnoszących się do ochrony gatunkowej. Tytułem przykładu zgodnie z § 10 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt polegają m.in. na:

- tworzeniu i utrzymywaniu korytarzy umożliwiających migrację;
- zapewnianiu drożności cieków będących szlakami migracji, w tym budowie przepławek i kanałów, rozbiórce przeszkód oraz stałej konserwacji istniejących przepławek;
- instalowaniu przejść dla zwierząt pod i nad drogami publicznymi oraz liniami kolejowymi.

Obszar objęty zmianą miejscowego planu znajduje się w korytarzu ekologicznym Zalewu Szczecińskiego wraz z Deltą Wsteczną Świny (Świna, Stara Świna, Wicko Wielkie i Wicko Małe) - korytarz lokalny, ponadregionalny i ponadkrajowy. Stanowi on odgałęzienie nadmorskiego korytarza ekologicznego i jest przedłużeniem zlewni Odry będącej także korytarzem ponadregionalnym i ponadkrajowym. Zalew jest nie tylko miejscem zimowania, a także odpoczynku i żerowania krągloustych, ryb, ptaków i ssaków w trakcie migracji, ale także miejscem rozrodu dla szeregu bezkręgowców, krągloustych, ryb, płazów, gadów, ptaków i ssaków.

Ponadto w obrębie zmiany miejscowego planu oraz w jego sąsiedztwie występuje sieć luźniejszych powiązań związana z obecnością ekstensywnie użytkowanych lub odłogowanych obszarów rolniczych, wysp leśnych, śródpolnych i śródleśnych zagłębień, różnego rodzaju zbiorników, mniejszych cieków, rowów i torfowisk oraz obecnością skarp przy liniach komunikacyjnych. Za liniowe korytarze ekologiczne uznaje się też aleje oraz ciągi zarośli wzdłuż miedz polnych.

Gmina Międzyzdroje pokrywa swym obszarem jeden z ważniejszych na Pomorzu fragmentów Ekologicznej Sieci Obszarów Chronionych, którym jest m.in. rzeka Świna łącząca wody Zatoki Pomorskiej z wodami Zalewu Szczecińskiego i Odry. Jest to korytarz ekologiczny o ponadregionalnym znaczeniu, głównie dla ryb, m.in. łososiowatych i innych dwuśrodowiskowych oraz ptaków w okresie migracji i zimowania. W korytarzu tym, jakim jest Zalew Szczeciński zę Świną i Starą Świną oraz z jez. Wicko Wielkie i Wicko Małe, znajduje się obszar zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko.

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu nie powinna w znaczącym stopniu na drożność ponadregionalnego korytarza ekologicznego, w którym się znajduje. Ustalenia zmiany planu zachowują wolny od zabudowy przybrzeżny pas terenu w sąsiedztwie jez. Wicko Małe. Jest to teren otwarty z zielenią naturalną bez prawa zabudowy kubaturowej (TO.37 i TO.38). W pasie tym nad jez. Wicko Małe na całej długości, poza niewielką częścią w terenie PM.27, pozostaną w stanie niezmienionym zarośla szuwarowe z przyległymi łąkami i pastwiskami. Więc będą się mogły swobodnie przemieszczać migrujące zwierzęta.

Na całym obszarze objętym zmianą miejscowego planu nie będą lokalizowane obiekty wysokościowe typu wysokie maszty, kominy, napowietrzne linie elektroenergetyczne, bo tego nie zakładają ustalenia zmiany planu. Ustalenie ogólne zmiany planu zakazuje prowadzenia napowietrznych sieci inżynierskich, w tym napowietrznych linii elektroenergetycznych. W ustaleniach ogólnych nakazuje się utrzymanie drożności korytarza ekologicznego. W ogrodzeniach nieruchomości nakazuje się stosowanie rozwiązań umożliwiających migrację małych zwierząt. Ustalenie ogólne zapewni drożność jedyne w obrębie zmiany planu rowu melioracyjnego będącego szlakiem migracji. Ustalenie ogólne nakazuje utrzymanie drożności istniejącego

systemu melioracji wodnych. Ponadto maksymalna ochrona zieleni leśnej, zieleni wysokiej i zieleni przybrzeżnej, poza tym wprowadzenie nowej zieleni przyczyni się do właściwego utrzymania korytarzy ekologicznych, a nawet po części może być zaczątkiem tworzenia nowych korytarzy ekologicznych.

Stwierdza się także, że w wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu nie powinny wystąpić negatywne oddziaływania na korytarze ekologiczne sąsiednich obszarów m.in. Wolińskiego Parku Narodowego.

Powyższe i inne obostrzenia w obrębie zmiany miejscowego planu z lokalizowaną w nim ekstensywną niską zabudową mieszkaniową jednorodzinną na dość dużych działkach, także z zabudową usług turystyki, sportu i rekreacji o dużej powierzchni terenu biologicznie czynnego i z terenem zabudowy związanej z funkcjonowaniem przystani nie powinny pogorszyć dobrej drożności korytarzy lokalnych, regionalnych i ponadregionalnych.

Realizacja ustaleń zmiany planu z zakazami nie powinna zakłócić drożności korytarzy migracji ssaków. Ptaki będą mogły się swobodnie bez zakłóceń przemieszczać regionalnymi i ponadregionalnymi korytarzami ekologicznymi.

Stwierdza się, że w wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu zostaną utrzymane w zasadzie w niezmiennym stanie istniejące korytarze ekologiczne obszaru zmiany planu, umożliwiające migrację różnorodnej fauny w tym awifauny, herpeterofauny, chiropterofauny i innych zwierząt.

3.20. Możliwość oddziaływania transgranicznego

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu nie będzie skutkowała oddziaływaniem transgranicznym.

Planowane inwestycje realizowane będą w całości na terytorium Polski. Odległość od granicy polsko-niemieckiej wynosi ok. 15 km od przedmiotowej zmiany miejscowego planu, co wyklucza możliwość oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na obszary położone poza granicami Polski, zarówno na etapie realizacji, eksploatacji, jak i ewentualnej likwidacji.

Z tego względu przedsięwzięcie, zarówno w trakcie budowy, jak i późniejszej eksploatacji nie będzie źródłem transgranicznego oddziaływania, jego wpływ będzie miał tylko zasięg lokalny. W związku z powyższym nie przewiduje się wystąpienia potencjalnego, znaczącego, transgranicznego oddziaływania na środowisko i przeprowadzania postępowania w tym zakresie.

3.21. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii przemysłowych

W granicach opracowania nie występują zakłady i instalacje oraz inne obiekty stwarzające zagrożenie wystąpienia poważnych awarii przemysłowych.

Przez teren objęty zmianą miejscowego planu nie przebiegają szlaki komunikacyjne, po których odbywałby się transport substancji niebezpiecznych.

W zmianie miejscowego planu nie przewiduje się realizacji przedsięwzięć mogących powodować wystąpienie poważnych awarii przemysłowych.

Ponadto zmiana miejscowego planu ustala, że działalność usługowa i techniczna nie może powodować szkodliwego oddziaływania na środowisko tj. przekroczenia dopuszczalnych norm w zakresie emisji szkodliwych substancji, promieniowania elektromagnetycznego, hałasu, wibracji itd. poza działką, na której działalność ta jest prowadzona (wymóg ustawy i planu).

W zmianie miejscowego planu nie przewiduje się składowania odpadów niebezpiecznych (wg wykazu zawartego w Ustawie o odpadach).

Ustalone w zmianie miejscowego planu rozwiązania przestrzenne, realizacyjne i techniczne odpowiadają wymaganiom określonym w przepisach ochrony środowiska.

Zagospodarowanie przestrzenne i zasady jego realizacji ustalone w zmianie miejscowego planu dostosowane są do uwarunkowań przyrodniczych i docelowo zapewniają zachowanie jakości życia mieszkańców oraz zapobiegają lub ograniczają negatywne oddziaływanie zmiany planu na życie i zdrowie ludzi.

W wyniku realizacji zapisów zmiany miejscowego planu nie przewiduje się powstania zagrożeń dla ludzi na obszarze objętym zmianą miejscowego planu i w strefie jego wpływu oraz nie powstaną szczególne zagrożenia dla środowiska poza niewielkimi, których charakter jest typowy dla terenów przekształcanych urbanistycznie.

4. Działania zapobiegawcze

4.1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko

Zmiana miejscowego planu została opracowana w zgodzie z zasadami, których dotrzymanie zdecydowanie ograniczy niekorzystne tendencje w zmianach warunków środowiska.

Zmiany w zainwestowaniu terenu wynikające z realizacji ustaleń miejscowego planu nie będą miały znaczącego wpływu na funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu nie nastąpi istotne zaburzenie procesów, ani uszczuplenie zasobów przyrodniczych. Ustalenia miejscowego planu nie wymagają kompensacji przyrodniczej w zakresie funkcjonowania i jakości zbiorowisk roślinnych.

Dokument, jakim jest zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko, wprowadza zakazy i ograniczenia w korzystaniu ze środowiska, pozwalające na łagodzenie ewentualnych zagrożeń środowiska, związanych z wdrażaniem jego ustaleń.

Ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych zmianą miejscowego planu służą przyjęte następujące ustalenia i rozwiązania:

- nie dopuszczające lokalizowania w terenach MN, M/U, UT, US, U:
 - rzemiosła uciążliwego, funkcji produkcyjnych nie związanych z rolniczym wykorzystaniem terenu oraz usług motoryzacyjnych związanych z konserwacją i naprawą pojazdów samochodowych, stacji paliw;
 - parkingów dla samochodów ciężarowych oraz ich przyczep i naczep;
 - garaży blaszanych lub z innego materiału jako nietrwale związanych z terenem i sposobem jego zagospodarowania;
- na terenach PM nie dopuszcza się:
 - parkingów dla samochodów ciężarowych oraz ich przyczep i naczep z wyłączeniem potrzeb bezpośrednio związanych z obsługą terenu i obiektów;
 - funkcji produkcyjnych oraz usług motoryzacyjnych związanych z konserwacją i naprawą pojazdów samochodowych, stacji paliw z wyłączeniem tych na potrzeby jednostek pływających;
- na terenach KS:
 - lokalizacja obiektów i urządzeń oraz elementów urządzenia przestrzeni publicznych nie może powodować ograniczeń lub zagrożeń dla ruchu kołowego i rowerowego;
- na terenach TT nie dopuszcza się:
 - lokalizacji lub rozbudowy obiektów budowlanych i elementów zagospodarowania terenu jeśli ze względu na ich ilość, położenie, gabaryty lub powodowaną uciążliwość mogłyby ograniczać lub uniemożliwiać funkcjonowanie tych terenów zgodnie z podstawowym przeznaczeniem;
- przeznaczenie terenów TO o powierzchni 22,63 ha, tj. 37,45% powierzchni zmiany miejscowego planu, na obszary otwarte, tereny zieleni naturalnej nie będące lasami oraz tereny otwarte użytkowane jako rolnicze, stanowiące otwarte tereny spacerowe i rekreacyjne, służące ekspozycji krajobrazu i rekreacji, przy uwzględnieniu poniższych i pozostałych ustaleń planu oraz przepisów odrębnych w zakresie przyrodniczych obszarów i obiektów chronionych. Na terenach TO nie dopuszcza się w szczególności lokalizowania: innych obiektów budowlanych poza wskazanymi poniżej:
- na terenach TO dopuszcza się:
 - rolnicze wykorzystanie terenów, w tym wypas zwierząt hodowlanych;
 - lokalizację elementów zagospodarowania terenu w postaci obiektów i urządzeń turystycznych i sportowych, w tym nie związanych trwale z gruntem tymczasowych obiektów budowlanych służących uprawianiu sportu, rekreacji i wypoczynkowi,
 - elementów infrastruktury technicznej;
- na terenach ZL nie dopuszcza się:
 - zainwestowania niezwiązanego z ochroną i powiększaniem zasobów leśnych oraz pełnieniem funkcji społecznych lasu;
- na terenach KD zakazuje się:
 - w liniach rozgraniczających terenów komunikacji drogowej lokalizacji wszelkich szyldów i reklam, poza oznaczeniami w ramach gminnego systemu informacji, oznaczeniem szlaków turystycznych i ścieżek edukacyjnych, z wyłączeniem reklam nietrwiałych umieszczanych jako zapowiedź i na czas imprez okolicznościowych o charakterze czasowym;
 - w liniach rozgraniczających terenów komunikacji drogowej się lokalizacji punktów handlowo-gastronomicznych i tymczasowych obiektów usługowych, chyba że będzie to związane z organizacją imprez okolicznościowych w powiązaniu z właściwą organizacją ruchu;
- ustalenia podstawowych kierunków przekształceń układu funkcjonalnego, ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz przestrzeni publicznej:
 - tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ustala się jako podstawową strukturę funkcjonalną miejscowości;
 - tereny usług turystyki ustala się jako uzupełniającą strukturę funkcjonalną, jako tereny koncentracji usług związanych z obsługą ruchu turystycznego oraz obiektów i urządzeń służących wypoczynkowi i rekreacji;
 - tereny zieleni leśnej i tereny otwarte zieleni naturalnej ustala się jako kształtujące naturalny krajobraz obszaru objętego planem o cennych walorach przyrodniczo-krajobrazowych;
 - tereny komunikacji ustala się dla realizacji potrzeb powszechnych gminy, obsługi komunikacji i transportu publicznego z uwzględnieniem obsługi ruchu turystycznego;

- przestrzenie publiczne ustala się jako ogólnodostępne ulice oraz tereny rekreacyjne, w tym w szczególności na otwartych terenach zieleni naturalnej, a także ogólnodostępne drogi piesze i rowerowe na całym obszarze objętym planem;
- na obszarze zmiany miejscowego planu nie dopuszcza się lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w tym dużych zbiorników paliw o poj. od 5 000 m³ do 50 000 m³ i większych;
- w granicach zmiany miejscowego planu nie dopuszcza się lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2 000 m²;
- zabudowę należy lokalizować z uwzględnieniem obowiązujących i nieprzekraczalnych linii zabudowy określonych na rysunku planu;
- lokalizacja obiektów budowlanych powinna odbywać się w sposób zapewniający ochronę ludności zgodnie z wymogami obrony cywilnej, określonymi przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji reklamy nie związanej z działalnością prowadzoną w granicach terenu elementarnego;
- zakaz umieszczania tablic reklamowych i urządzeń reklamowych na ogrodzeniach nieruchomości;
- na wyznaczonych w planie terenach komunikacji drogowej i terenach technicznych ustala się zakaz lokalizowania wszelkich reklam, za wyjątkiem tradycyjnych słupów ogłoszeniowych stanowiących element gminnego systemu informacji lub szyldu stanowiącego element spójnego zagospodarowania terenu oraz reklam nietrwałych;
- ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:
 - utrzymanie drożności istniejącego systemu melioracji wodnych i urządzeń przeciwpowodziowych;
 - wykorzystanie systemu gospodarki wodno-ściekowej, działającej w ramach rozwiązań systemowych gminy;
 - gospodarkę odpadami w oparciu o funkcjonujący w gminie system z uwzględnieniem selektywnej gospodarki odpadami;
 - system zaopatrzenia w ciepło eliminujący paliwa powodujące przekraczanie norm zanieczyszczenia powietrza i obniżający w istotny sposób stopień zanieczyszczenia powietrza;
 - ograniczenie szkodliwego wpływu komunikacji na środowisko zamieszkania, poprzez zabiegi techniczne polegające na uspokojeniu ruchu w strefach zabudowy mieszkaniowej;
 - zabezpieczenie wierzchniej warstwy gleby na czas prowadzonych prac budowlanych;
 - wykorzystanie powstałych w wyniku realizacji inwestycji mas ziemnych dla kształtowania własnego terenu lub składowanie w miejscach wskazanych przez Burmistrza;
 - prowadzenie infrastruktury technicznej z uwzględnieniem minimalizowania ingerencji i wpływu przedsięwzięcia na systemy korzeniowe drzew;
 - respektowanie ustaleń w zakresie ochrony środowiska stosownych decyzji administracyjnych wydawanych na podstawie przepisów odrębnych;
 - utrzymanie drożności korytarzy ekologicznych, w ogrodzeniach nieruchomości stosowanie rozwiązań umożliwiających migrację małych zwierząt;
 - w ramach działalności prowadzonej w obszarze zmiany miejscowego planu maksymalnie ograniczać negatywne oddziaływania na stan środowiska przyległych akwenów;
 - zakazuje się lokalizacji obiektów powodujących przekroczenie dozwolonych norm uciążliwości poza terenem dopuszczonej lokalizacji funkcji uciążliwej oraz poza granicami obszaru objętego planem; zakaz ten nie dotyczy realizacji inwestycji celu publicznego, w tym w szczególności z zakresu telekomunikacji, których realizację dopuszcza się przy uwzględnieniu przepisów odrębnych;
 - dla całego obszaru objętego zmianą miejscowego planu, znajdującego się w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” (kod obszaru PLH 320019), obowiązuje procedura oceny wpływu lokalizacji inwestycji na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - ze względu na położenie obszaru zmiany miejscowego planu w bezpośrednim sąsiedztwie kompleksu głównego Wolińskiego Parku Narodowego oraz obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny” (kod obszaru PLB 320002), ustala się zakaz realizacji działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w istotny sposób mogących wpłynąć negatywnie na gatunki, dla ochrony których zostały wyznaczone obszary ochrony;
 - dla oznaczonych na rysunku planu terenów, stanowiących działki ewidencyjne wchodzące w skład Wolińskiego Parku Narodowego, a zlokalizowanych poza kompleksem głównym parku, obowiązują przepisy odrębne zawarte w stosownym Zarządzeniu Ministra Środowiska w sprawie rocznych zadań ochronnych lub planu ochrony parku po jego przyjęciu;
 - dla gatunków roślin objętych ochroną prawną występujących w granicach planu – kruszczyka błotnego i turówki wonnej – oraz stanowisk prawnie chronionych zwierząt – zaskrońca, lerki i pustulki – obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych, w związku z czym, przy podjęciu działań inwestycyjnych w ich obrębie, mogących prowadzić do ich przekształcenia lub niszczenia, obowiązuje

- bezwzględne współdziałanie z organem właściwym do spraw ochrony środowiska w zakresie zagospodarowania terenu, wycinania drzew i krzewów, lokalizacji obiektów, urządzeń i instalacji;
- dla siedliska przyrodniczego o znaczeniu priorytetowym (Ciepłolubne, śródłądowe murawy napiaskowe - kod 6120-1), będącego przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, występującego na obszarze objętym zmianą miejscowego planu, obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych. Przy podejmowaniu działań inwestycyjnych w ich obrębie, mogących prowadzić do ich przekształcenia lub niszczenia, obowiązuje bezwzględne współdziałanie z organem właściwym do spraw ochrony środowiska w zakresie zagospodarowania terenu, wycinania drzew i krzewów, wznoszenia obiektów, urządzeń i instalacji;
 - zabrania się podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000;
 - w przypadku przekształcania lub niszczenia chronionych siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk chronionych gatunków roślin, grzybów lub porostów obowiązują działania przyrodnicze rekompensujące ich utratę, dostosowane do charakteru przekształceń;
 - na obszarze planu nie występują pomniki przyrody. Dla oznaczonych na rysunku planu drzew proponowanych do objęcia ochroną w formie pomników przyrody – dwóch topoli czarnych odmiany włoskiej oraz dwóch dębów szypułkowych – ustala się strefę ochronną, określoną przez rzut korony drzewa, w której wyklucza się zagospodarowanie mogące naruszyć wartości przyrodnicze obiektu, jak pokrój korony, system korzeniowy lub pogorszyć warunki siedliskowe. Wyłączenie z ochrony może mieć miejsce jedynie w sytuacji realizacji inwestycji celu publicznego. Planowaną wycinkę drzewostanu dopuszcza się wyłącznie poza okresem lęgowym;
 - dla całego obszaru zmiany miejscowego planu objętego proponowaną do ustanowienia wielkoobszarową formą ochrony dziedzictwa kulturowego i wartościowych walorów krajobrazu – obszarem kulturowo-krajobrazowym pn. „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30), do czasu ustalenia zasad ochrony wprowadza się poprzez inne ustalenia planu:
 - 1) ochronę walorów kulturowo-krajobrazowych,
 - 2) utrzymanie i eksponowanie otwarc krajobrazowych, punktów widokowych, miejsc ekspozycji wartościowych krajobrazów kulturowych i przyrodniczych;
- zagospodarowanie i użytkowanie terenu uwzględnia oznaczone na rysunku planu zasięgi obszarów zagrożonych powodzią, w tym obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, dla których obowiązują ograniczenia określone przepisami odrębnymi. Obszary zagrożone powodzią występujące w granicach planu obejmują: pas techniczny akwenu morskich wód wewnętrznych w rozumieniu przepisów odrębnych i obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat.
- ustala się wymóg utrzymania istniejących obiektów i urządzeń ochrony przeciwpowodziowej oraz urządzeń melioracji z możliwością przebudowy przy zachowaniu ich funkcji i drożności;
- na obszarze pasa technicznego ustala się:
 - zakaz realizacji wszelkich inwestycji nie związanych z ochroną brzegu, z dopuszczeniem określonych w ustaleniach szczegółowych,
 - zakaz lokalizacji obiektów przypominających znaki nawigacyjne, zarówno pod względem wyglądu, jak i charakterystyki świecenia, mogących utrudniać identyfikację staw i świateł nabieżników,
 - realizację oświetlenia obiektów lądowych oraz szlaków komunikacyjnych (jezdnie, chodniki, kładki, pomosty, promenady) od strony wody z zastosowaniem rozwiązań uniemożliwiających bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię brzegu lub nabrzeża;
 - na obszarze pasa ochronnego ustala się:
 - zakaz lokalizacji obiektów przypominających znaki nawigacyjne, zarówno pod względem wyglądu, jak i charakterystyki świateł, mogących utrudniać identyfikację staw i świateł nabieżników,
 - realizację oświetlenia obiektów lądowych oraz szlaków komunikacyjnych (jezdnie, chodniki, kładki, pomosty, promenady) od strony wody z zastosowaniem rozwiązań uniemożliwiających bezpośrednie padanie promieni świetlnych poza linię brzegu lub nabrzeża;
 - ograniczenia w korzystaniu z wód wynikające z warunków korzystania z wód regionu wodnego Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego oraz „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, w tym:
 - 1) zakaz wykonywania urządzeń wodnych stanowiących nowe ujęcia wód podziemnych na potrzeby inne niż: cele ochrony zasobów wód podziemnych przed zanieczyszczeniem oraz do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz na cele socjalno-bytowe,
 - 2) zakaz wykonywania odwodnień obiektów lub wykopów budowlanych oraz zakładów górniczych, za wyjątkiem odwodnień nie powodujących długoterminowych negatywnych skutków dla ilości i jakości zasobów wód podziemnych.

- nakaz likwidacji i zabezpieczenia nieeksploatowanych ujęć przed migracją czynników zewnętrznych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie wytycznymi lub przepisami odrębnymi;
- na części obszaru objętego zmianą planu, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu, położonym w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 102 „Zbiornik wyspy Wolin” obowiązują ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych. W szczególności wyklucza się realizację inwestycji mogących spowodować zanieczyszczenie wód podziemnych;
- na części obszaru objętego zmianą planu, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu, położonym w zasięgu podobszaru ochronnego B wyznaczonego dla ochrony zasobów Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 102 „Zbiornik wyspy Wolin” obowiązują przepisy, w tym ograniczenia i zakazy określone w przepisach odrębnych. W szczególności nie dopuszcza się rozwiązań ingerujących w warstwy zabezpieczające wody podziemne oraz wyłącza się możliwość lokalizacji oczyszczalni przydomowych i wykonywania otworów wiertniczych w celu wykorzystania ciepła ziemi;
- na części obszaru zmiany planu przylegającej do powierzchniowych wód publicznych – morskich wód wewnętrznych – obowiązują przepisy odrębne w zakresie umożliwienia dostępu do wód i zakazu grodzenia nieruchomości przylegających do powierzchniowych wód publicznych;
- w granicach obszarów określonych na rysunku planu jako potencjalnie predysponowanych do wystąpienia ruchów masowych ziemi, zagospodarowanie terenów i realizacja na nich obiektów budowlanych odbywać będzie z uwzględnieniem przepisów w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawienia obiektów budowlanych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- na obszarze zmiany planu wyznacza się obszar strefy kontrolowanej wokół istniejących gazociągów wysokiego ciśnienia:
 - gazociągu DN 300 odboczka Wolin – Świnoujście – w poziomie nie węższa niż 30 m (po 15 m po każdej ze stron od osi gazociągu);
 - gazociągu DN 800 relacji Świnoujście – Szczecin – w poziomie nie węższa niż 12 m (po 6 m po każdej ze stron od osi gazociągu);
- w określonym na rysunku planu obszarze zasięgu stref kontrolowanych gazociągów wysokiego ciśnienia obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenów wynikające z przepisów odrębnych, w szczególności w obszarze stref:
 - należy eliminować wszelkie działania, które mogłyby spowodować uszkodzenie gazociągu lub mieć inny negatywny wpływ na jego użytkowanie i funkcjonowanie;
 - nie należy wznosić obiektów budowlanych, urządzać stałych składów i magazynów oraz podejmować działań mogących spowodować uszkodzenie gazociągu podczas jego użytkowania;
 - nie mogą rosnąć drzewa w odległości mniejszej niż 2,0 m od gazociągów o średnicy do DN 300 włącznie i 3,0 m od gazociągów o średnicy większej niż DN 300, licząc od osi gazociągu do pni drzew;
- na obszarze zmiany planu wyznacza się pasy ochrony funkcyjnej na terenach położonych wzdłuż istniejących elektroenergetycznych linii napowietrznych WN-110 kV, w rzucie poziomym linii nie mniejsze niż 22 m (po 11 m po każdej ze stron od osi linii) obowiązujące do czasu przeniesienia lub skablowania linii;
- w określonych na rysunku zmiany planu obszarach zasięgu pasów ochrony funkcyjnej od napowietrznych linii elektroenergetycznych 110 kV obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenów wynikające z przepisów odrębnych. W szczególności w obszarze pasów ochrony funkcyjnej obowiązują:
 - zakaz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym;
 - szerokość pasa wycinki podstawowej drzew na trasie linii, wg przepisów odrębnych.
- zgodnie z rysunkiem planu ustalono zasięgi stref „W.III” ograniczonej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, w granicach których obowiązuje:
 - współdziałanie w zakresie zamierzeń inwestycyjnych i innych związanych z pracami ziemnymi z odpowiednim organem ds. ochrony zabytków, w tym powiadomienie o zamiarze podjęcia prac ziemnych;
 - przeprowadzenie archeologicznych badań ratunkowych na terenie objętym realizacją prac ziemnych, na zasadach określonych przepisami odrębnymi dot. ochrony zabytków;
- zgodnie z rysunkiem planu ustala się obiekt zabytkowy, ujęty w gminnej ewidencji zabytków – budynek mieszkalny przy ulicy Kolonijnej 11 w Wicku, dla którego obowiązuje ochrona:
 - 1) ukształtowania bryły obiektu: gabarytów, kształtu dachu;
 - 2) ogólnej kompozycji elewacji oraz elementów detalu architektonicznego;
 - 3) formy stolarki okiennej i drzwiowej;
- w zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych i wód opadowych ustala się:
 - wymóg odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej i dalej do oczyszczalni ścieków sanitarnych;
 - odprowadzenie wód opadowych do kanalizacji deszczowej poprzez urządzenia podczyszczające lub zagospodarowanie w granicach własnej nieruchomości zgodnie z przepisami odrębnymi;

- zakazuje się odprowadzania nieoczyszczonych wód opadowych z powierzchni komunikacji drogowej, placów i parkingów bezpośrednio do gruntu - dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych z powierzchni komunikacji oraz placów i parkingów do gruntu, po ich wstępnym podczyszczeniu, pod warunkiem, że stopień oczyszczenia ścieków oraz miąższość warstwy gruntu nad zwierciadłem wód podziemnych stanowi zabezpieczenie tych wód przed zanieczyszczeniem;
- zakaz wprowadzania ścieków do ziemi w granicach pasa technicznego oraz do wód powierzchniowych w obrębie kąpielisk, plaż publicznych i w pozostałym obszarze w granicach planu z możliwością dopuszczenia na podstawie przepisów odrębnych odstępstw w zakresie wprowadzania wód opadowych lub roztopowych, wód z przelewów kanalizacji deszczowej oraz wód chłodniczych do wód powierzchniowych lub do ziemi, w odległości mniejszej niż 1 kilometr od granic kąpielisk i plaż publicznych nad wodami;
- zakresie gospodarowania odpadami ustala się usuwanie zgodnie z zasadami przyjętymi na terenie gminy po wstępnej segregacji odpadów komunalnych u ich źródła;
- w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną ustala się:
 - możliwość przebudowy odcinków istniejących linii napowietrznych i kablowych, kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenu, przy czym napowietrzne odcinki linii można przebudowywać wyłącznie przez skablowanie;
 - likwidację istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych i zastępowanie ich w ramach remontów i przebudowy sieciami kablowymi;
- w zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się:
 - w liniach rozgraniczających dróg, a w przypadku braku takiej możliwości lub uzasadnionej innymi względami potrzeby na terenach przyległych do pasów drogowych, należy rezerwować obszar terenu pod ułożenie sieci gazowej, z uwzględnieniem stref kontrolowanych po obu stronach osi gazociągów – zgodnie z przepisami szczególnymi;
- w strefach kontrolowanych nie należy wznosić budynków, urządzeń stałych, sadzić drzew oraz podejmować działalności mogącej zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji;
- w zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się:
 - zasilanie obiektów z lokalnych źródeł ciepła w oparciu o gaz, paliwa płynne i energię elektryczną, inne nie powodujące przekroczenia norm zanieczyszczenia powietrza oraz wspomaganie systemów podstawowych źródłami energii odnawialnej;
 - zakaz prowadzenia nadziemnych sieci ciepłowniczych;
- w zakresie obsługi telekomunikacyjnej i teleinformatycznej ustala się:
 - utrzymanie istniejących i rozbudowę sieci telekomunikacyjnych i teleinformatycznych jako kablowych w kanalizacji teletechnicznej;
 - przebudowę i skablowanie odcinków istniejących linii napowietrznych, kolidujących z planowanym zagospodarowaniem terenu;
 - zakaz prowadzenia napowietrznych linii telekomunikacyjnych;
- w terenach MN:
 - maksymalna ochrona zieleni wysokiej – nie dotyczy drzew i krzewów owocowych;
 - dopuszczalny maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy $PZ = 0,25 - 0,30$ i w jednym przypadku $0,2$, i $0,4$;
 - minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnych $TZ = 0,4 - 0,6$;
- w terenach UT; UT,US :
 - maksymalna ochrona zieleni wysokiej – nie dotyczy drzew i krzewów owocowych;
 - dopuszczalny maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy $PZ = 0,01 - 0,05$ w jednym przypadku $0,25$;
 - minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnych $TZ = 0,6 - 0,8$;
- w terenach TO:
 - zakaz lokalizowania zabudowy;
 - nie dopuszcza się grodzienia terenu;
 - maksymalna ochrona zieleni wysokiej;
 - maksymalna ochrona zieleni przybrzeżnej;
 - w terenach TO.37, TO.40, TO.42 obowiązują ograniczenia w zainwestowaniu i użytkowaniu terenów z uwagi na występowanie gatunków prawnie chronionych roślin i zwierząt;
 - w terenach TO.39 i TO.40 obowiązują ograniczenia w zainwestowaniu i użytkowaniu terenów z uwagi na występowanie siedliska przyrodniczego 6120-1 o znaczeniu priorytetowym;
 - minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnych TZ powyżej $0,95$;
- na terenach ZL:
 - zakaz lokalizowania wszelkiej zabudowy;
 - zakaz grodzienia terenów;

- maksymalna ochrona zieleni wysokiej;
- 100% powierzchni biologicznie czynnej.

Przyjęte powyższe ustalenia i sugerowane rozwiązania służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych zmianą miejscowego planu.

4.2. Rozwiązania alternatywne

W niniejszym dokumencie nie przewidziano dodatkowej analizy alternatywnych rozwiązań minimalizujących lub eliminujących zagrożenia środowiska przyrodniczego przewidywanych zmianą planu sposobów zagospodarowania i zainwestowania, gdyż zastosowane rozwiązania planistyczne były na bieżąco konsultowane, w ramach współpracy zespołów autorskich obu opracowań.

W trakcie sporządzania projektu zmiany miejscowego planu przeprowadzane były analizy różnych wariantów zagospodarowania terenu objętego zmianą planu. W związku z tym dokonanie wyboru rozwiązań alternatywnych nastąpiło już generalnie na etapie projektowym.

Podczas prac nad projektem zmiany miejscowego planu kierowano się zasadą zrównoważonego rozwoju, dążąc do stworzenia jak najlepszych warunków dla środowiska przyrodniczego, przy jednoczesnej ochronie zasobów naturalnych i środowiska.

W zmianie miejscowego planu szczegółowo wykorzystano prawidłowe możliwości stosowania zapisów z zakresu ochrony środowiska dostępnych na tym etapie planistycznym.

Ustalenia zmiany miejscowego planu wprowadzając zasady zrównoważonego rozwoju uniemożliwiają chaotyczny rozwój terenów, uwzględniając cechy wyspy Wolin i delty wstecznej Świny oraz gminy Międzyzdroje.

Jako rozwiązania alternatywne zaproponować można:

- rezygnację ze zbliżania nowej zabudowy do jeziora Wicko Małe i Wolińskiego Parku Narodowego, rezygnację z lokalizacji zabudowy w pasie technicznym wód morskich wewnętrznych, rezygnację z terenów zabudowy związanej z funkcjonowaniem portów i przystani, czy też z zabudowy usług turystyki i usług sportu i rekreacji, rezygnację z lokalizacji zaplecza i obsługi komunikacji samochodowej i innych.

4.3. Rozwiązania mające na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Analizowany projekt zmiany miejscowego planu nie zawiera rozwiązań wskazujących na możliwość zaistnienia kompensacji przyrodniczej.

W zmianie miejscowego planu nie przewiduje się większych negatywnych oddziaływań, stąd nie zachodzi konieczność zastosowania kompensacji przyrodniczej.

5. Formy użytkowania terenu

„Prawo ochrony środowiska” w art. 72, ust. 2 mówi, iż „...w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przy przeznaczaniu terenów na poszczególne cele oraz przy określaniu zadań związanych z ich zagospodarowaniem w strukturze wykorzystania terenu, ustala się proporcje pozwalające na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia”. Wielkość i zróżnicowanie typów projektowanego w niniejszej zmianie miejscowego planu przeznaczenia terenów wynika z istniejącego stanu zagospodarowania oraz z propozycji wyrażonych przez wnioskodawców, właścicieli działek i konieczności zaspokojenia podstawowych standardów obsługi mieszkańców.

Ustalenia zmiany miejscowego planu w dostatecznym stopniu dbają o zachowanie równowagi pomiędzy elementami struktur ekosystemów wiejskich. W większości terenów elementarnych, z nowopowstającym zagospodarowaniem terenu, z istniejącą zabudową mieszkaniową jednorodzinną w formie wolnostojącej i istniejącą zabudową usług turystyki oraz terenami zabudowy usług sportu i rekreacji, jak też terenami zabudowy związanej z funkcjonowaniem portów i przystani, przewidywane jest pozostawienie lub zachowanie, minimum 40-60% powierzchni terenu biologicznie czynnej.

6. Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji planu

Obecnie na obszarze omawianego projektu zmiany miejscowego planu dominują tereny z zabudową mieszkaniową jednorodzinną wolnostojącą.

Ponadto obszar zmiany miejscowego planu jest w miarę atrakcyjnie położony w obrębie gminy Międzyzdroje a znaczną część gruntów w obrębie zmiany miejscowego planu na terenie miejscowości Wicka można zaliczyć do budowlanych.

W związku z powyższym obszar ten będzie podlegał, zapewne przyśpieszonej, urbanizacji, a brak planu skutkowałby wydaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, niekoniecznie skoordynowanych ze sobą i prowadzących w ten sposób do zagrożenia zasobów przyrodniczych, w tym istniejącej cennej szaty roślinnej z niewielkim rowem melioracji szczegółowej.

Ponadto brak zmiany miejscowego planu może opóźnić kompleksowe rozwiązania modernizacji i nowej infrastruktury technicznej, prowadząc do wzrostu zagrożenia zanieczyszczeniem wód gruntowych i jego walorów przede wszystkim krajobrazowych.

Brak realizacji ustaleń zmiany planu spowoduje utrzymanie istniejącego stanu środowiska, aktualnie w miarę dobrego, przy czym w znacznym stopniu stopniu przekształconego.

7. Trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

Duża złożoność zjawisk przyrodniczych, ograniczony zakres rozpoznania środowiska oraz ogólny charakter dokumentów planistycznych mogą stanowić utrudnienie przy sporządzaniu prognoz oddziaływania na środowisko.

Jednakże podczas opracowywania niniejszej prognozy nie napotkano większych trudności ani luk we współczesnej wiedzy.

Ponadto ocena potencjalnych przekształceń środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu, oparta została na w miarę dobrze udokumentowanych źródłach, a realizacja ustaleń miejscowego planu będzie dokonywana z wykorzystaniem najlepszych dostępnych technik BAT(Best Available Techniques).

8. Propozycje przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanej zmiany miejscowego planu

W odniesieniu do projektu powyższego dokumentu, po jego uchwaleniu, będzie miał zastosowanie art. 32 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W wyniku powyższych przepisów niezbędne będzie dokonanie analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym w okresie czasowym wynikającym z tego przepisu.

Stosowne analizy powinny być poszerzone o analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu. Metody analizy powinny uwzględnia analizę dostępnych informacji o środowisku oraz pomiary porealizacyjne w świetle obowiązujących przepisów odrębnych.

Ocenie skutków realizacji postanowień projektu zmiany miejscowego planu służyć może system pomiarów i ocen stanu środowiska objęty państwowym monitoringiem środowiska, którego podstawowym zadaniem jest dostarczenie informacji o aktualnym stanie środowiska i stopniu zanieczyszczenia jego poszczególnych komponentów, w tym w szczególności w zakresie:

- przyrody;
- jakości gleb i ziemi;
- zmian stanu czystości wód powierzchniowych i podziemnych;
- poziomu zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego;
- hałasu;
- poziomu promieniowania elektromagnetycznego;
- gospodarowania odpadami.

Badania prowadzone w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska pozwolą ocenić zmiany zachodzące w stanie środowiska wywołane między innymi realizacją zadań podjętych w projekcie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko.

VII. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Powyższa prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentacją sporządzaną na potrzeby postępowania prowadzonego w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko.

W prognozie dokonano analizy i oceny przewidywanych oddziaływań ustaleń zmiany planu na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Opracowanie składa się z części graficznej - mapa „Prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko” w skali 1:1000 oraz części tekstowej zawierającej również rysunki.

W zapisach zmiany planu zostały również uwzględnione ustalenia podstawowego dokumentu planistycznego, jakim jest „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje”, przyjęte Uchwałą Nr XLV/482/18 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 14 czerwca 2018 r.

Obecnie obszar opracowania objęty jest obowiązującym „Planem miejscowym zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko” przyjętym Uchwałą Nr XXXI/302/05 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 21 kwietnia 2005 r. Obowiązujący miejscowy plan Wicka wymaga uaktualnienia w stosunku do obecnie obowiązujących ustaleń studium i do wymogów ustawy o szeroko pojętej ochronie środowiska, a także do zapotrzebowania miejscowych i zewnętrznych Inwestorów na inwestycje typu wypoczynkowego i mieszkaniowego.

Przed przystąpieniem do powyższego opracowania przeanalizowano również inne uwarunkowania formalno-prawne.

W prognozie przeanalizowano zgodność zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska.

Analizom poddano istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany stanu w przypadku braku realizacji planu.

W zasadniczej części prognozy oddziaływania ustaleń zmiany planu na środowisko opisano przewidywane, ewentualne przekształcenia środowiska następujące na skutek:

- realizacji sformułowanych w projekcie zmiany planu zapisów, mających wpływ na przekształcenia środowiska,
- realizacji zawartych w projekcie zmiany planu rozwiązań zmierzających do minimalizacji negatywnych zjawisk.

Charakterystyka ustaleń zmiany miejscowego planu

Zmiana miejscowego planu ustala przeznaczenie i zasady dla poszczególnych terenów zmiany planu, wydzielonych na rysunku zmiany planu liniami rozgraniczającymi i oznaczonych numere porządkowym oraz symbolem literowym określającym przeznaczenie terenów.

W zmianie miejscowego planu ustalono zasady i standardy kształtowania zabudowy i zagospodarowania dla poszczególnych terenów, w tym:

- minimalny wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnej,
- dopuszczalny maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy,
- wskaźnik intensywności zabudowy: minimalny i maksymalny,
- dopuszczalną maksymalną wysokość zabudowy.

W zmianie planu zdefiniowano podstawowe pojęcia związane z ochroną i kształtowaniem środowiska oraz ustalono zasady w zakresie m.in. ochrony środowiska.

Sposób uwzględniania celów ochrony środowiska w projekcie zmiany planu

W granicach zmiany planu występują obszary i obiekty chronione w rozumieniu Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Są to: Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” (kod obszaru PLH 320019), działki ewidencyjne wchodzące w skład Wolińskiego Parku Narodowego, rośliny objęte ochroną prawną – kruszczyk błotny i turówka wonna oraz stanowiska prawnie chronionych zwierząt – zaskroniec, lerka i pustułka, pawnie chronione siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym (Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe – kod 6120-1, będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty).

W bezpośrednim sąsiedztwie od strony zachodniej zmiany miejscowego planu znajduje się Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 o nazwie „Delta Świny” kod obszaru PLB 320002 i siedlisko przyrodnicze Zalewy i jeziora przymorskie - kod siedliska 1150-1. Cały obszar zmiany planu znajduje się w proponowanym do ustanowienia obszarze kulturowo-krajobrazowym pn. „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30).

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany miejscowego planu nie przewiduje się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na obszary i obiekty chronione w tym: pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótko-, średnio-, długoterminowego oraz chwilowego.

Wpływ na różnorodność biologiczną

Obszar objęty opracowaniem charakteryzuje się dużym udziałem zieleni, jak też sporą różnorodnością zbiorowisk roślinnych. Większa różnorodność zbiorowisk roślinnych występuje w części południowej i południowo-zachodniej zmiany miejscowego planu mniejsza w części północnej.

W granicach objętych zmianą planu występują naturalne zbiorowiska roślinne oraz zbiorowiska pochodzenia antropogenicznego. Zmiana planu zachowuje wszystkie wartościowe enklawy zieleni. Szczególną ochroną objęte jest siedlisko przyrodnicze o znaczeniu priorytetowym – Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe.

Skutkiem realizacji ustaleń zmiany planu będzie zabudowanie części powierzchni zmiany planu, co spowoduje zmniejszenie powierzchni z udziałem zieleni, która jednak nie posiada wysokiej wartości przyrodniczej.

W wyniku realizacji zapisów zmiany miejscowego planu na przeważającej powierzchni obszaru zmiany planu zostanie zachowany dotychczasowy dość duży udział pokrycia zielenią w części z przekształceniem zieleni w kierunku zieleni urządzonej z nasadzeń sztucznych.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany planu oraz analizy obecnego stanu i funkcjonowania środowiska nie stwierdza się powstania znaczącego oddziaływania na system ekologiczny miejscowości Wicko, w tym na zróżnicowanie naturalnie występujących gatunków roślin i zwierząt.

Wpływ na rośliny

Teren charakteryzuje się dość znacznym zróżnicowaniem szaty roślinnej. Najbardziej wartościowe tereny zieleni znajdujące się w granicach zmiany planu zostaną zachowane.

Na terenie zmiany planu występuje siedlisko podlegające ochronie prawnej rozumieniu przepisów dotyczących rodzajów siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie.

Zmiana miejscowego planu dla poszczególnych terenów (z wyłączeniem terenów dróg publicznych i terenów technicznych) ustala minimalne wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej, to jest takiej części terenów, która wymagać będzie po części zagospodarowania zielenią.

Ustalenia zmiany planu nie wpłyną na obniżanie się poziomu wód gruntowych. Pozwoli to na zachowanie dotychczasowych warunków powietrzno-wodnych w glebie, korzystnych dla systemu korzeniowego drzew i krzewów (utrzymanie kondycji biologicznej).

Zmiana miejscowego planu ustala na całym terenie maksymalne zachowanie i adaptację wartościowej zieleni – lasów, drzew i skupisk drzew. Nie przewiduje się, aby ustalenia zmiany miejscowego planu miały negatywny wpływ na świat roślinny (który w granicach zmiany planu jest stosunkowo bogaty).

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany planu nie stwierdza się powstania znaczącego negatywnego oddziaływania na świat roślinny w tym: bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótko i długoterminowego, stałego i chwilowego.

Wpływ na zwierzęta

Obszar zmiany planu charakteryzuje się znacznym udziałem zadrzewień i zakrzewień zarówno na terenach porolnych jak i ogrodów przydomowych. Poza tym występują niewielkie kompleksy leśne i znaczne powierzchnie samosiewów sosnowych. Są to warunki sprzyjające bytowaniu ssaków i ptaków. Na terenach objętych zmianą planu występują ptaki charakterystyczne dla terenów o zróżnicowanych warunkach bytowania (woda, pola łąki, zadrzewienia i zakrzewienia) znajdujące tu miejsca lęgowe. Z ssaków odnotowano tu występowanie m.in.: dziki, sarny, lisy, zające, kuny, jeże i liczne przedstawiciele gryzoni.

W granicach objętych zmianą planu stwierdzono występowanie chronionych gatunków zwierząt. Są to z ptaków – lerka i pustułka oraz z gadów – zaskroniec.

W wyniku realizacji zapisów zmiany miejscowego planu zostaną zmodyfikowane warunki bytowania fauny poprzez zabudowę terenu oraz wprowadzenia nasadzeń zieleni głównie urządzonej towarzyszącej zabudowie jednorodzinnej na stosunkowo dużych działkach.

Miejsca bytowania fauny w stanie dotychczasowym zostaną zachowane na terenach znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Wicko Małe przy zachodniej granicy zmiany planu.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany miejscowego planu nie stwierdza się powstania znacznego negatywnego oddziaływania na świat zwierzęcy (faunę).

Wpływ na wody

Wody powierzchniowe

W granicach zmiany miejscowego planu znajduje się niewielki rów melioracyjny, który w południowo-zachodniej części terenu zmiany planu zostaje zachowany wraz z towarzyszącą mu trzciną pospolitą.

Wody podziemne

W obrębie analizowanego obszaru w dużej części przeważają wody gruntowe występujące na głębokości mniejszej niż ok. 2,0 m p.p.t. i zajmują one ok. 40% powierzchni obszaru.

Miejscowość Wicko położona jest w części południowo-wschodniej w GZWP nr 102 – Zbiornik wyspy Wolin. Powierzchniowe występowanie osadów dobrze przepuszczalnych wymaga unikania lokalizacji potencjalnych ognisk zanieczyszczeń mogących migrować do poziomu wód podziemnych (składowiska odpadów, niesprawną kanalizacja itp.)

Nie przewiduje się aby ustalenia zmiany planu miały negatywny wpływ na wody powierzchniowe i podziemne, tym bardziej że założony w projekcie zmiany miejscowego planu docelowy system odprowadzania ścieków bytowych oraz wód opadowych i roztopowych powinien w bardzo dużym stopniu wyeliminować obecne i przyszłe zagrożenia czystości wód podziemnych zanieczyszczeniami odpowierzchniowymi a dodatkowym niesprzyjającym zjawiskiem jest na dużej części obszaru planu średnioprzepuszczalne podłoże, które będzie słabo izolować odpowierzchniowo poziom wód podziemnych.

Wpływ na powierzchnię ziemi

Rzeźba terenu

Ukształtowanie powierzchni terenów zmiany planu jest już w pewnym stopniu przekształcone i w tych miejscach nie stanowi uwarunkowania planistycznego. W miejscach gdzie przewiduje się lokalizację zabudowy związanej z funkcjonowaniem portów i przystani, czy też lokalizowanej zabudowy usług turystyki i usług sportu i rekreacji rzeźba terenu może ulec pewnej mało korzystnej zmianie.

Gleby

Gleby na obszarze zmiany planu są w dużym stopniu przeobrażone i nie stanowią uwarunkowania planistycznego. Występują tu głównie ugory i odłogi.

Wpływ na krajobraz

Krajobraz w granicach zmiany planu jest w niewielkim stopniu przekształcony i posiada wiele istotnych walorów w związku z czym stanowi pewne uwarunkowania planistyczne.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu zainwestowanie nie wpłynie znacząco negatywnie na walory krajobrazu.

Wpływ na klimat

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu zostanie wprowadzona niska, raczej ekstensywna zabudowa na tereny mające obecnie charakter niezabudowanych terenów porolnych. Przewiduje się, że warunki mikroklimatyczne analizowanego obszaru w wyniku realizacji zapisów zmiany planu nie ulegną zauważalnym zmianom podstawowych parametrów.

Wpływ na zasoby naturalne (kopaliny)

W obrębie terenów objętych zmianą planu występuje udokumentowane złożo torfów. Jest to torf niskiej jakości. Złożo w dużej części zalega w terenach otwartych, gdzie obowiązuje zakaz zabudowy. Nie przewiduje się w wyniku realizacji ustaleń zmiany planu znaczącego negatywnego wpływu na złożo torfów.

Wpływ na zabytki

W granicach analizowanego obszaru występuje jeden obiekt ujęty w gminnej ewidencji zabytków, który wskazany jest do ochrony ustaleniami zmiany planu i znajdują się dwie strefy WIII ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych. Ponadto zmiana planu znajduje się w proponowanym do ustanowienia obszarze kulturowo-krajobrazowym pn. „Zachodniopomorski Pas Nadmorski” (OKK-30). Do czasu ustalenia zasad ochrony wprowadza poprzez inne ustalenia zmiany planu jego ochronę walorów kulturowo-krajobrazowych.

Wpływ na ludzi

Dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie terenu nieznacznie przekształciło środowisko przyrodnicze.

W wyniku realizacji zapisów zmiany planu nie przewiduje się powstania zagrożeń dla ludzi na obszarze zmiany planu i w strefie jego wpływu, co zostało wykazane w poprzednio omówionych rozdziałach. Jednocześnie zmiana planu ogranicza zainwestowanie do ekstensywnej zabudowy jednorodzinnej i zabudowy usług turystyki i usług sportu i rekreacji.

W wyniku realizacji zapisów zmiany planu nie przewiduje się powstania zagrożeń dla ludzi na obszarze zmiany planu i w strefie jego wpływu.

Gospodarka wodno-ściekowa

Projekt zmiany miejscowego planu rozwiązuje problem ścieków poprzez kompleksowe, pełne skanalizowanie całego obszaru. Ustala się wymóg odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej i dalej do oczyszczalni ścieków sanitarnych. Z kolei odprowadzenie wód opadowych do kanalizacji deszczowej poprzez urządzenia podczyszczające lub zagospodarowanie w granicach własnej nieruchomości zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zaopatrzenie w wodę ustala się z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej.

Nie przewiduje się aby ustalenia zmiany planu miały negatywny wpływ na wody powierzchniowe i podziemne.

Wpływ na powietrze

Obszar objęty zmianą planu jest położony z dala od źródeł zanieczyszczenia powietrza. Na obszarze zmiany planu nie stwierdzono przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomów stężeń zanieczyszczeń powietrza SO₂, CO i benzenu. Wartości stężeń pyłu PM10 i ozonu oraz wartości stężeń NO₂ utrzymywały się na wysokim poziomie. Powyższe dane pochodzą z oddalonych stacji pomiarowych więc należy rokować, że stężenia pyłu PM10 i ozonu osiągają na analizowanym obszarze znacznie niższe wartości.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany planu nie przewiduje się powstania źródeł wpływających na znaczące pogorszenie jakości powietrza.

Oddziaływanie komunikacji będzie ściśle związane z zarządzaniem ruchem oraz wymianą pojazdów (zaostrenie standardów emisyjnych).

Wpływ na warunki akustyczne

Obszar zmiany planu znajduje się poza zasięgiem oddziaływania źródeł ponadnormatywnego hałasu.

W granicach opracowania nie występują źródła hałasu szynowego, przemysłowego i lotniczego oraz punktowe źródła hałasu mogące wpływać niekorzystnie na panujące środowisko akustyczne. Obecnie podstawowym źródłem hałasu jest niewielki ruch samochodowy i autobusowy.

W wyniku przeprowadzonych analiz ustaleń zmiany planu nie stwierdza się powstania w obszarze zmiany planu znaczącego negatywnego oddziaływania w zakresie warunków akustycznych w tym: bezpośredniego, pośredniego, wtórnego., skumulowanego, krótko, średnio i długoterminowego oraz stałego.

Wytwarzanie odpadów

Ustalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego chronią obszar zmiany planu przed odpadami niepożądanymi dla utrzymania właściwych warunków zamieszkania.

W wyniku realizacji ustaleń zmiany planu nie przewiduje się powstawania odpadów masowych bądź odpadów niebezpiecznych.

W zakresie gospodarowania odpadami ustala się:

- usuwanie zgodnie z zasadami przyjętymi na terenie gminy po wstępnej segregacji odpadów komunalnych u ich źródła;
- zasadę lokalizacji miejsca na pojemniki służące do czasowego gromadzenia odpadów stałych, z uwzględnieniem możliwości ich segregacji, na każdym terenie elementarnym, którego sposób użytkowania generuje powstawanie odpadów;
- dopuszcza się odstępstwo od zasady ustalonej w punkcie 2 jeżeli gmina wskaże inne zorganizowane miejsca gromadzenia odpadów.

Zagrożenie promieniowaniem elektromagnetycznym

W granicach zmiany planu oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne 110 kV, które są źródłem promieniowania elektromagnetycznego.

Negatywny wpływ promieniowania zostanie zminimalizowany poprzez wprowadzenie zasad zagospodarowania zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi napowietrznych linii energetycznych.

Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi

Część zachodnia zmiany miejscowego planu znajduje się w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (1%). Na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują zakazy i ograniczenia wynikające z art. 77 ust 1 pkt 3 ustawy Prawo wodne.

Część obszaru objętego zmianą planu znajduje się również w granicach obszaru, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat (0,2%). Na obszarze tym nie obowiązują ograniczenia i zakazy wynikające z przepisów odrębnych. Zmiana planu wprowadza na części obszaru szczególnego zagrożenia powodzią nową zabudowę związaną z funkcjonowaniem portów i przystani.

Ryzyko wystąpienia poważnych awarii

Przez teren objęty zmianą miejscowego planu przebiega sieć gazowa wysokiego ciśnienia. Jest to: gazociąg DN 300 odcinka Wolin-Świnoujście (ciśnienie robocze gazu powyżej 2,5 MPa) i gazociąg DN 800 relacji Świnoujście-Szczecin (ciśnienie robocze gazu 1,6 MPa). Po obu stronach gazociągu zostały wyznaczone strefy kontrolowane, w których zakazuje się wznoszenia obiektów budowlanych, urządzenia stałych składów i magazynów.

Ponadto od strony zachodniej zmiany planu przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne 110 kV, wzdłuż których wyznacza się pas ochrony funkcyjnej, na terenie którego obowiązują ograniczenia w jego użytkowaniu i zagospodarowaniu.

W granicach zmiany planu nie ma instalacji i urządzeń stwarzających zagrożenie powstaniem poważnych awarii przemysłowych. Na obszarze zmiany planu nie dopuszcza się lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w tym dużych zbiorników paliw o poj. Od 5 000 m³ do 50 000 m³ i większych.

Oddziaływanie transgraniczne

Realizacja ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie skutkowała oddziaływaniem transgranicznym.

Obszary o przewidywanym znaczącym oddziaływaniu wraz z oceną stanu

Dla całego obszaru objętego zmianą planu, znajdującego się w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Wolin i Uznam” (kod obszaru PLH 320019), obowiązuje procedura oceny wpływu lokalizacji inwestycji na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi.

Propozycje przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu

Niezbędne będzie dokonanie analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym w okresie czasowym wynikającym z przepisów szczegółowych. Metody analizy powinny uwzględniać analizę dostępnych informacji o środowisku oraz pomiary porealizacyjne w świetle obowiązujących przepisów odrębnych.

Kompleksowa ocena przewidywanych oddziaływań na środowisko została zawarta na rysunku „Prognoza oddziaływania na środowisko do sporządzenia zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Międzyzdroje na terenie miejscowości Wicko (załączonego do powyższego opracowania). Na rysunku przeanalizowano zasięg poszczególnych terenów objętych ustaleniami funkcjonalno-przestrzennymi zmiany planu w aspekcie zakresu i charakterystyki przewidywanych przekształceń.

W wyniku przeprowadzonych analiz stanu środowiska stwierdzono, że planowane zmiany w zainwestowaniu terenu nie wpłyną znacząco na środowisko. W związku z charakterem przekształceń przestrzennych zmiany jakościowe wynikające z realizacji zapisów zmiany planu będą nieznaczne.

Stwierdza się, że istniejący stan środowiska oraz położenie w obszarze Natura 2000 planu nie wymaga alternatywnych rozwiązań do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

Optymalizacji wyboru rozwiązań dokonano przy współpracy na etapie sporządzania zmiany miejscowego planu.

Ustalenia zmiany planu nie wymagają kompensacji przyrodniczej w zakresie funkcjonowania i jakości zbiorowisk roślinnych.

Opracowanie:

Mikołaj Horniatko - Szczecin, czerwiec 2019 r.